

MEMORIU DE PREZENTARE

**- CONFORM ANEXA NR.5E DIN LEGEA NR.
292/2018 -**

„LUCRĂRI DE REABILITARE ȘI MODERNIZARE DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI”

Elaborator: GREENVIROTIM SRL, TIMISOARA

Titular: COMUNA CARBUNARI

Conținutul-cadru al memoriului de prezentare conform ANEXA Nr. 5.E din Legea nr.292/2018 privind evaluarea impacului anumitor proiecte publice si private asupra mediului

I. DENUMIREA PROIECTULUI

„LUCRĂRI DE REABILITARE ȘI MODERNIZARE DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI”, propus a fi amplasat în extravilanul comunei Cărbunari, fiind în administrarea comunei Cărbunari - domeniu public, județul Caraș-Severin.

Proiectul propus **intră** sub incidența Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, fiind încadrat în Anexa Nr. 2, la punctul 13, litera a) *orice modif icări sau extinderi, altele decât cele prevăzute la pct. 24 din anexa nr.1, ape proiectelor prevăzute în anexa nr. 1, deja autorizate, executate sau în curs de a fi executate, care pot avea efecte semnificative negative asupra mediului;*

Proiectul propus **intră** sub incidența art. 28 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, deoarece amplasamentul proiectului este situat în Parcul National Cheile Nerei-Beusnita (în siturile NATURA 2000: situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita și în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita) și parțial în Rezervația Naturală Cheile Nerei – Beușnița.

Proiectul **nu intră** sub incidența art. 48 și 54 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

II. TITULAR:

COMUNA CĂRBUNARI;

CUI 3227670

Adresa titularului, telefon, fax, adresa de e-mail: Com. Cărbunari, Sat Cărbunari, str. Principală, nr. 304; cod poștal 327070

Tel/Fax: 0372799587/0355818659; primaria_carbunari@yahoo.com

Numele persoanelor de contact: PRĂSNESCU Gheorghe, primar;

III. DESCRIEREA CARACTERISTICILOR FIZICE ALE ÎNTREGULUI PROIECT:

a) un rezumat al proiectului;

Amplasamentul proiectului este situat în extravilanul localității Cărbunari, în extravilanul acesteia, fiind în administrarea comunei Cărbunari (domeniu public), conform CF nr. 30387, nr. Cadastral 30387, județul Caraș-Severin.

Suprafața construită este compusă din suprafața părții carosabile, acostamente, dispozitivele de scurgere (șanțuri și rigole) și lucrările de consolidare, care pentru lucrarea de modernizare aferentă prezentei documentații este de **18.555 m²**.

Având în vedere specificul lucrării de construire la nivel a structurii rutiere pentru drumul vicinal ce face parte din documentația de avizare a lucrărilor de intervenție suprafața desfășurată este de **24.000 m²**.

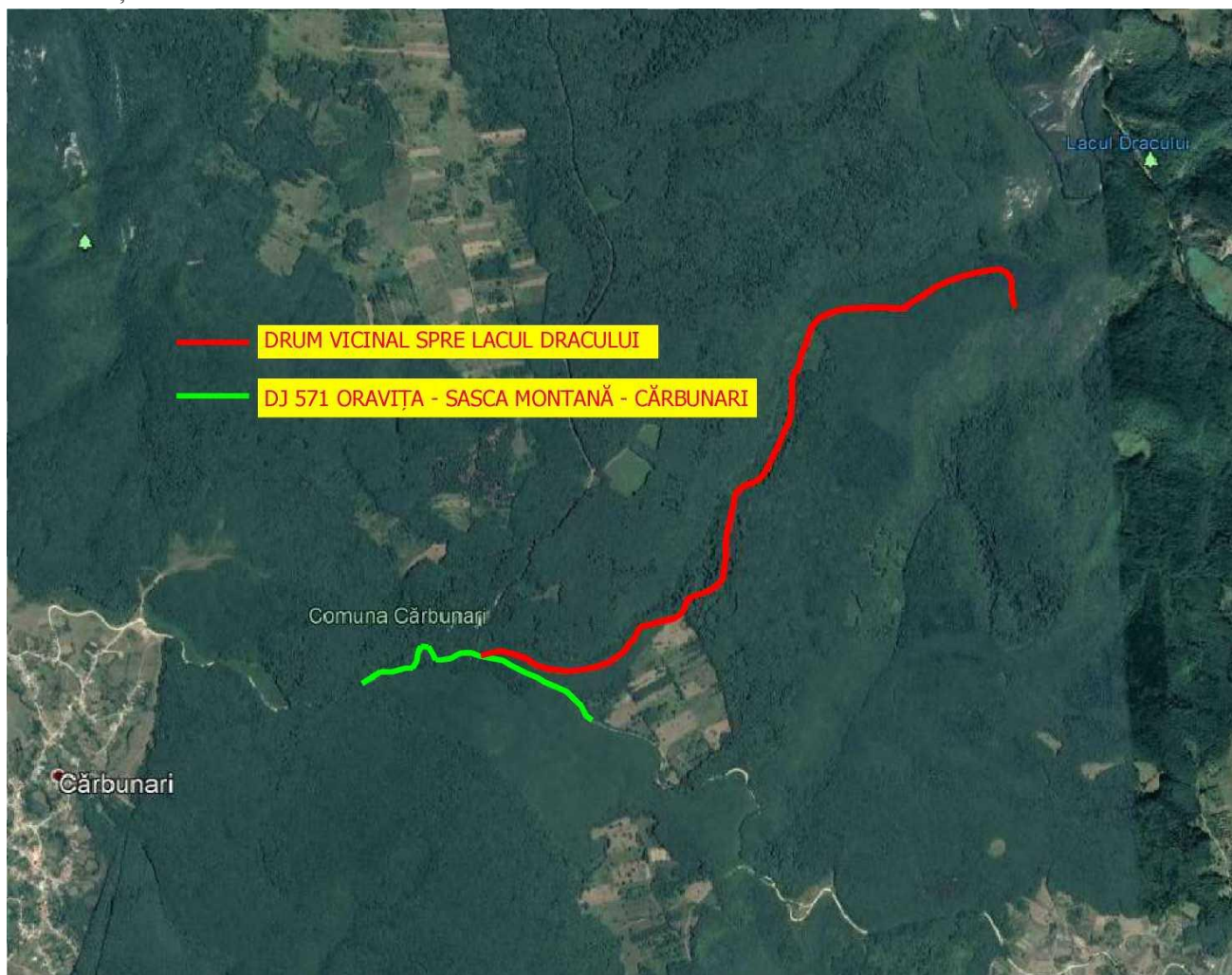

Figura nr. 1. Planul de incadrare in zona a proiectului

Teritoriul administrativ al comunei se învecinează cu următoarele localități:

- Orașul Moldova Nouă și Comuna Gârnic în partea de sud;
- Comuna Sasca Montană în partea de nord;
- Comunele Naidăș și Pojejena în partea de vest;
- Comuna Șopotu Nou în partea de est.

Rețeaua de drumuri și străzi comunale, împreună cu drumurile județene, de pe teritoriul comunei Cărbunari au o lungime de circa 33 km.

Principalele căi de acces către comuna Cărbunari sunt:

- Drumul județean DJ 571 – Oravița - Sasca Montană – Cărbunari - Moldova Nouă;
- Drumul județean DJ 571B –Șopotul Nou – Cărbunari;

Obiectivul propus face parte dintr-un ansamblu de proiecte de investiții, și se încadrează în strategia de dezvoltare locală a comunei Cărbunari.

Proiectarea drumului vicinal s-a condus având în vedere următoarele obiective:

- corectarea în plan și spațiu a elementelor geometrice al traseului existent, astfel încât să se asigure condițiile tehnice necesare pentru o viteză de proiectare de 25 km/h;
- realizarea lucrărilor de infrastructură;
- executarea unei structuri rutiere performante cu îmbrăcăminte bituminoasă modernă;
- realizarea acostamentelor consolidate din deșeu de carieră;
- amenajarea racordurilor cu drumurile laterale nemodernizate;
- executarea lucrărilor de protecție a copului drumului;
- executarea lucrărilor privind siguranța circulației rutiere

Elementele geometrice ale drumului vicinal în profil transversal sunt următoarele:

- clasă tehnică: V, drumuri de interes local, conform Ordinului MT nr. 1 295/2017;
- viteza de proiectare: 25 km/h, conform Ordinului MT nr. 1 296/2017;
- lungimea traseului amenajat: 3 711 m;
- lățimea părții carosabile: 4.00 m;
- lățimea acostamentelor: 2 x 0,50m;
- lățimea platformei: 5.00 m;
- panta transversală parte carosabilă: 2,5%;
- panta transversală acostamente: 4%.

Descrierea principalelor lucrări de intervenție:

Traseul drumului analizat are o lungime de 3,711 km.

- **Traseul în plan** - urmărește pe cât posibil axa și zestre existentă care are o lățime cuprinsă între 3,00 ... 4,00 m. A fost necesară și dispunerea de casete pe anumite porțiuni în care zestre existentă nu este suficientă sau traseul proiectat a impus anumite devieri de la cel inițial.

Traseul drumului vicinal, se prezintă ca o succesiune de aliniamente, curbe și frânturi, racordările în plan efectuându-se prin curbe arc de cerc și curbe progresive (clotoidă - arc de cerc central - clotoidă) cu raze cuprinse între 22 și 400 m. Amenajarea racordărilor s-a făcut în plan și spațiu prin convertire și supralărgire. Elementele geometrice au fost proiectate pentru o viteză de proiectare de 25 km/h (clasă tehnică V și regiune de munte), cu păstrarea în totalitate a traseelor existente și cu proiectarea și amenajarea conform normelor în vigoare a racordărilor în plan.

În conformitate cu prevederile ORDIN nr. 1296/2017, pentru aprobarea Normelor tehnice privind proiectarea, construirea și modernizarea drumurilor, s-a prevăzut a se realiza unde situația din teren a permis platforme de încrucișare (stații de încrucișare în nr. de 15) care să asigure vizibilitatea la întâlnirea vehiculelor de sens opus.

TABEL nr. 1. Stații de încrucișare/întoarcere

Nr Crt.	Denumire drum	Poziție kilometrică	Parte	Observații
CĂRBUNARI				
1.	DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI	0+191,00	dr.	Stație de încrucișare
		0+523,00	dr.	Stație de încrucișare
		0+725,00	dr.	Stație de încrucișare
		1+072,00	stg.	Stație de încrucișare
		1+254,00	dr.	Stație de încrucișare
		1+542,00	dr.	Stație de încrucișare
		1+790,00	dr.	Stație de încrucișare
		2+072,00	dr.	Stație de încrucișare
		2+262,00	dr.	Stație de încrucișare
		2+561,00	dr.	Stație de încrucișare
		2+707,00	dr.	Stație de încrucișare
		3+000,00	dr.	Stație de încrucișare
		3+273,00	dr.	Stație de încrucișare
		3+393,00	stg.	Stație de încrucișare
		3+680,00	stg.	Stație de încrucișare

- **Profil longitudinal** - în profil longitudinal declivitățile sunt cuprinse între 0,24 % și 8,25 % drumul proiectat fiind amplasate într-o zonă de munte. Pentru realizarea structurii rutiere proiectate, s-a avut în vedere ca grosimea acestora să fie asigurată pe toată lățimea părții carosabile.
- **Profil transversal** - elementele geometrice pentru drumul vicinal au fost adoptate în profil transversal, fiind următoarele:
 - lățimea platformei: 5.00;
 - lățimea părții carosabile: 4,00;
 - acostamente: 2 x 0.50 m;

Drumul vicinal este amenajat cu pantă transversală sub formă de acoperiș cu valoarea înclinației de 2,5% pentru benzile de circulație și 4% pentru acostament.

▪ **Structura rutieră**

După evaluarea stării tehnice a drumului vicinal, în funcție de starea de degradare a acestuia și în urma calculului de dimensionare ce s-a realizat pe baza "Normativului pentru dimensionarea sistemelor rutiere suple și semirigide (metoda analitică)", indicativ PD 177-2001, s-a adoptat

următoarea soluție în ceea ce privește alcătuirea structurii rutiere, soluție furnizată conform profil transversal tip:

Conform profil transversal tip 1 – DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI

- 4 cm strat de uzură din BA 16;
- 5 cm strat legătură din BAD 22,4;
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal;
- 20 cm strat din balast;
- scarificare pe o grosime de 5 cm și reprofilare pietruire existentă cu completări;
- 10 ... 15 cm pietruire existentă scarificată și reprofilată.
- Pantă transversală sub formă de acoperiș de 2,5% parte carosabilă și 4% acostamente;
- Lățime parte carosabilă $P_c = 4,00$ m.

Se aplică pe :

- km 0+000 – km 3+650.

Conform profil transversal tip 2 – DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI

- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal;
- 20 cm strat din balast;
- scarificare pe o grosime de 5 cm și reprofilare pietruire existentă cu completări;
- 10 ... 15 cm pietruire existentă scarificată și reprofilată.
- Pantă transversală sub formă de acoperiș de 2,5% parte carosabilă și 4% acostamente;
- Lățime parte carosabilă $P_c = 4,00$ m.

Se aplică pe :

- km 3+650 – km 3+711.

Pe porțiunile unde este necesar, pentru aducerea drumului vicinal la elementele geometrice proiectate se vor realiza casete cu o structură rutieră nouă, alcătuită astfel:

- 4 cm strat de uzură din BA 16;
- 5 cm strat legătură din BAD 22,4;
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal;
- 30 cm strat din balast.

Pe zona din traseu prevăzută fără îmbrăcăminte asfaltică, casetele se vor realiza la nivel de pietruire (aici vorbim despre suprafața aflată în zona de protecție strictă (ZPI – cu culoare roșie) conform zonării interne a Parcului National Cheile Nerei-Beusnita, atasat găsiți planșa cu traseul drumului vicinal în raport cu zonarea internă a parcului).

În ceea ce privește acostamentele acestea au fost prevăzute a fi realizate din deșeu de carieră pe o lățime de 0,50 m.

- **Scurgerea apelor pluviale** de pe partea carosabilă este asigurată prin panta de 2,5% în profil transversal, iar în lungul traseului drumului vicinal aceasta este preluată și evacuată de șanțurile cu secțiune protejată din beton de ciment de clasă C25/30 proiectate, fiind dispuse pe toată lungimea traseului pe partea dreaptă. Pe unele zone izolate unde înălțimea taluzului de debleu este de cca. 2,00 m, pentru a preveni erodarea taluzului, s-au prevăzut șanțuri ranforsate cu secțiune protejată din beton de ciment de clasă C25/30.

TABEL nr. 2. Șanțuri din beton proiectate

Nr Crt.	Poziție kilometrică	Lungime (m)	Stânga (m)	Dreapta (m)	Total
1.	0+030,00-1+100,00	1 070	1 070	-	1 070
2.	1+555,00-2+360,00	810	810	-	810
3.	2+815,00-3+711,00 inclusiv racorduri după stații	930	930	-	930

Total șanțuri din beton proiectate: lungime **2 810 m.**

TABEL nr. 3. Șanțuri ranforsate din beton proiectate

Nr Crt.	Poziție kilometrică	Lungime (m)	Stânga (m)	Dreapta (m)	Total
1.	1+100,00-1+555,00	455	455	-	455
2.	2+360,00-2+815,00	455	455	-	455

Total șanțuri ranforsate din beton proiectate : lungime **910 m.**

Pentru asigurarea unei scurgeri optime a apelor prin descărcare transversală a drumului, au fost proiectate **12 podețe transversal**, respectiv **2 podețe laterale**.

- **2 podețe tubulare** din PEHD Ø = 0.80 m, B = 6,00 m;
- **4 podețe tubulare** din PEHD Ø =0.80 m, B = 7,00 m;
- **2 podețe tubulare** din PEHD Ø =0.80 m, B=8,00 m;
- **3 podețe tubulare** din PEHD Ø = 0.80 m, B = 9,00;
- **1 podeț dalat din beton de ciment** L = 2.00 m, B = 9,60 m.
- **2 podețe tubulare laterale** din PEHD Ø =0,60 m, B=6,0 m din PEHD;

Din punct de vedere al continuității dispozitivelor de scurgere a apelor pluviale în lungul traseului drumului vicinal s-au prevăzut podețe de traversare în dreptul intersecțiilor cu alte drumuri.

TABEL nr. 4: Podețe tubulare transversale si laterale (14)

Nr. crt.	Denumire drum	Poziție km	Tip podeț	Coordonate Stereo 70 (X; Y)
CĂRBUNARI				
1.	DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI	0+045,00	Podeț tubular proiectat Ø=0,80 m, B=6,0 m din PEHD	(245110.25;376439.16)
		0+300,00	Podeț tubular proiectat Ø =0,80 m, B=7,0 m din PEHD	(245343.70;376358.84)
		0+658,00	Podeț tubular proiectat Ø =0,80 m, B=8,0 m din PEHD	(245690.08;376383.30)
		0+925,00	Podeț tubular proiectat Ø =0,60 m, B=6,0 m din PEHD - lateral	(245894.01;376530.02)
		0+940,00	Podeț tubular proiectat Ø =0,80 m, B=6,0 m din PEHD	(245906.69;376539.46)
		1+173,00	Podeț tubular proiectat Ø =0,80 m, B=9,0 m din PEHD	(246079.11;376678.74)
		1+303,00	Podeț dalat proiectat L=2,00 m, B=9,60 m	(246197.49;376715.25)
		1+600,00	Podeț tubular proiectat Ø =0,80 m, B=7,0 m din PEHD	(246257.46;377002.79)
		2+025,00	Podeț tubular proiectat Ø =0,80 m, B=7,0 m din PEHD	(246492.20;377335.74)

	2+462,00	Podet tubular proiectat Ø =0,80 m, B=8,0 m din PEHD	(246623.70;377745.79)
	2+804,00	Podet tubular proiectat Ø =0,80 m, B=7,0 m din PEHD	(246829.12377982.25)
	3+262,00	Podet tubular proiectat Ø =0,80 m, B=9,0 m din PEHD	(247264.90;378055.74)
	3+560,00	Podet tubular proiectat Ø =0,60 m, B=6,0 m din PEHD - lateral	(247543.80;378148.27)
	3+711,00	Podet tubular proiectat Ø =0,80 m, B=9,0 m din PEHD	(247655.16;378104.91)

- **Lucrări accesorii** - racordurile cu drumurile laterale nemodernizate, în număr de 3 buc., se vor amenaja pe o lungime de 25 m și o lățime a părții carosabile de 3,50 m cu următoarea structură rutieră:
 - 20 cm strat din piatră spartă amestec optimal;
 - 20 cm strat din balast.

TABEL nr. 5. Centralizator drumuri laterale

Nr Crt.	Poziție kilometrică	Lungime amenajare (m)	Lățime amenajare (m)
CĂRBUNARI			
1.	0+925,00	25,00	3,50
2.	3+565,00	25,00	3,50
3.	3+698,00	25,00	3,50
Total drumuri laterale - 3 buc.			

- **Intersecția cu drumurile clasificate**

Drumul vicinal se intersectează cu drumul județean DJ 571 Oravița – Sasca Montană - Cărbunari. În profil longitudinal carosabilul drumului vicinal proiectat se va racorda la cotele de asfalt/pietruire, existente la marginea drumului județean DJ 571. Menționăm faptul, că datorită

intensității de circulație scăzute de pe drumul județean nu au fost necesară o amenajare mai complexă a intersecției.

▪ **Lucrări protecție corp drum**

Pentru protecția corpului drumului vicinal spre Lacul Dracului a fost necesară proiectarea unor ziduri din gabioane de piatră brută, cu înălțimile elevațiilor de 3.00 m, pe o fundație din beton de ciment C25/30 de 1.90 x 0.40 m, în lungime totală de 155 m.

TABEL nr. 6. Centralizator gabioane proiectate

Nr Crt.	Poziție kilometrică	Înălțime elevație	Lungime (m)	Stânga (m)	Dreapta (m)	Total
1	1 + 130-1+185	3.00	55	55	-	55
2	2+025 - 2+075	3.00	50	50	-	50
3	2+350 - 2+400	3.00	50	50	-	50
Total: gabioane He= 3,00 m-155 m						

Sapatura gabioane, planimetrat: 1455 mc.

▪ **Semnalizare rutieră**

Pentru siguranța circulației, în zonele cu rambleu înalt, s-a prevăzut proiectarea de parapete metalic tip semigreu pe fundație izolată din beton pe o lungime totală de **1 120 m**.

TABEL nr. 7. Parapet metalic tip N2

Nr Crt.	Poziție kilometrică	Lungime (m)	Stânga (m)	Dreapta (m)	Total
1.	0+650.00-0+900.00	250	250	-	250
2.	1+050.00-1+920.00	870	870	-	870

Pentru completarea semnalizării pe verticală pe toată lungimea drumului vicinal proiectat a fost prevăzută amplasarea unui număr de **63 indicatoare**.

La terminarea lucrărilor, în vederea asigurării siguranței și reglementării circulației rutiere se vor face lucrările de marcaje rutiere.

Pentru autorizarea proiectului a fost eliberat de către Primăria Carbunari - Certificatul de Urbanism nr. 184 din 28.05.2019.

b) justificarea necesității proiectului;

Necesitatea și oportunitatea lucrării de modernizare a drumului vicinal rezultă din caracteristicile tehnice de exploatare a acestora care nu mai corespund normelor tehnice în vigoare, datorită pietruirii existente ce prezintă o serie de degradări, a insuficienței capacității portante a

pietruirii existente pe unele porțiuni locale de drum, cât și a faptului că nu sunt asigurate elementele geometrice ale traseului drumului vicinal conform normativelor în vigoare.

Circulația autovehiculelor se desfășoară greu, mai ales pe timp de iarnă, ceea ce produce disconfort locuitorilor din zonă.

Implementarea acestui proiect de investiții va avea ca efect, printre altele, îmbunătățirea substanțială a condițiilor de viață pentru locuitorii comunei Cărbunari prin facilitarea accesului acestora la serviciile de bază.

De asemenea, îmbunătățirea suprafeței de rulare a părții carosabile a drumului vicinal va conduce la sporirea mobilității populației. Specificul zonei prezintă un potențial turistic deosebit, potențial care nu poate fi valorificat fără existența unei infrastructuri corespunzătoare.

c) valoarea investiției;

Valoarea totală estimativă a drumului vicinal din comuna Cărbunari rezultată după realizarea lucrărilor de modernizare va crește cu valoarea estimativă a devizului general: **5 649 810,19 lei**.

d) perioada de implementare propusă;

Nr. crt.	CATEGORIA DE LUCRĂRI	LUNA													
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	ETAPA I														
1	Proiectarea și organizarea procedurilor de achiziție publică	x	x												
	ETAPA II														
2	Lucrări de terasamente			x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
3	Structură rutieră				x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
4	Podete tubulare și podet dalat				x	x	x	x		x	x	x	x		
5	Lucrări de consolidare				x	x	x		x	x		x	x		
6	Dispozitive scurgere ape pluviale						x	x	x	x	x	x	x	x	x
7	Lucrări accesorii											x	x	x	x

Durata totală de realizare a proiectului va fi de 14 de luni.

- Lucrări de proiectare – etapa I
- Durata de desfășurare: 2 luni
- Lucrări de construcții – etapa II
- Durata de desfășurare: 12 luni

Etapele proiectului

- Anul I – etapa I – 3 luni (1, 2);
- Anul I și Anul II – etapa II – 18 luni (3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14).

e) planșe reprezentând limitele amplasamentului proiectului, inclusiv orice suprafață de teren solicitată pentru a fi folosită temporar (planuri de situație și amplasamente);

- PLAN DE ÎNCADRARE ÎN ZONĂ
- Plan DE SITUAȚIE drum vicinal
- PROFIL LONGITUDINAL drum vicinal
- PROFIL TRANSVERSAL TIP drum vicinal
- PROFILURI TRANSVERSALE CARACTERISTICE
- DETALIU PODEȚe TUBULAR $\Phi=0.60$ m
- DETALIU PODEȚe TUBULAR $\Phi=0.80$ m
- DETALIU PODEȚ DALAT L=2.00 m, B = 9,60 m
- DETALIU GABIOANE He =3.00 m
- DETALII stații de încrucișare
- DETALII PARAPETE METALIC TIP N2

f) o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect, formele fizice ale proiectului (planuri, clădiri, alte structuri, materiale de construcție și altele).

Nu este cazul.

- Profilul și capacitățile de producție;

Nu este cazul.

- Descrierea instalației și a fluxurilor tehnologice existente pe amplasament (după caz);

Nu este cazul.

- Descrierea proceselor de producție ale proiectului propus, în funcție de specificul investiției, produse și subproduse obținute, mărimea, capacitatea;

Execuția lucrărilor de modernizare a drumului vicinal se va face pe baza unui proiect în faza detalii de execuție, conform normelor legale în vigoare.

- Materiile prime, energia și combustibilii utilizați, cu modul de asigurare a acestora;

Materialele utilizate pentru realizarea proiectului „LUCRARI DE REABILITARE ȘI MODERNIZARE DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI”, sunt următoarele:

- mixtură asfaltică tip B.A. 16, având o cantitate de **1 637,00 t**;
- mixtură asfaltică tip B.A.D. 22,4, având o cantitate de **2 373,00 t**;

- balast, având o cantitate în stare afanată de **4 828,00 mc**;
- piatră spartă, având o cantitate în stare afanată de **3 985,00 mc**;
- beton de ciment, având o cantitate în stare afanată de **819,73 mc**;
- deșeu de carieră, având o cantitate în stare afanată de **1 583,10 mc**;

Materialele utilizate corespund normelor și STAS-urilor în vigoare și sunt însoțite de certificate de conformitate.

- **Racordarea la rețelele utilitare existente în zonă;**

Alimentarea cu apă

Nu este cazul. Apa necesară pentru personalul implicat în lucrările de reabilitare și modernizare a drumului vicinal Lacul Dracului intră în grija constructorului și/sau beneficiarului.

Evacuarea apelor uzate:

Nu este cazul.

Scurgearea apelor pluviale de pe partea carosabilă este asigurată prin panta de 2,5% în profil transversal, iar în lungul traseului drumului vicinal aceasta este preluată și evacuată de șanțurile cu secțiune protejată din beton de ciment de clasă C25/30 proiectate, fiind dispuse pe toată lungimea traseului pe partea dreaptă. Pe unele zone izolate unde înălțimea taluzului de debleu este de cca. 2,00 m, pentru a preveni erodarea taluzului, s-au prevăzut șanțuri ranforsate cu secțiune protejată din beton de ciment de clasă C25/30.

Pentru asigurarea unei scurgeri optime a apelor prin descărcare transversală a drumului au fost proiectate:

- 2 podețe tubulare din PEHD $\varnothing = 0.80$ m, B = 6,00 m;
- 4 podețe tubulare din PEHD $\varnothing = 0.80$ m, B = 7,00 m;
- 2 podețe tubulare din PEHD $\varnothing = 0.80$ m, B = 8,00 m;
- 3 podețe tubulare din PEHD $\varnothing = 0.80$ m, B = 9,00;
- 1 podeț dalat din beton de ciment L = 2.00 m, B = 9,60 m.
- 2 podețe tubulare laterale din PEHD $\varnothing = 0,60$ m, B = 6,0 m din PEHD;

- Descrierea lucrărilor de refacere a amplasamentului în zona afectată de execuția investiției;

Executantul va lua măsurile necesare ca la terminarea lucrărilor și consemnarea în procesul verbal de recepție, să aducă amplasamentul la starea inițială, prin îndepărtarea pământului în exces, nivelarea zonei, etc.

De asemenea executantul va îndepărta de pe acest amplasament toate resturile de conducte, cabluri, moloz, etc, care au rămas ca urmare a lucrărilor efectuate.

Platforma organizării de șantier va fi dezafectată, iar terenul va fi refăcut pentru folosința anterioară. Deșeurile generate vor fi eliminate de pe amplasament și transportate de o firmă autorizată către un depozit conform.

- Căi noi de acces sau schimbări ale celor existente;

Deoarece lucrările de modernizare care se execută sunt amplasate în ampriza drumului, nu sunt necesare realizarea unor căi de acces provizorii la obiectiv, căile de acces provizorii sunt asigurate de drumul județean DJ 571 Oravița - Sasca Montană - Cărbunari.

- Resursele naturale folosite în construcție și funcționare;

Resursa naturală folosită este apa din rețeaua de distribuție pusă la dispoziție de către beneficiar (Comuna CARBUNARI).

- Metode folosite în construcție/demolare;

Execuția lucrărilor se va face pe baza unui proiect în faza detalii de execuție, conform normelor legale în vigoare.

- Planul de execuție, cuprinzând faza de construcție, punerea în funcțiune, exploatare, refacere și folosire ulterioară:

- realizarea infrastructurii rutiere;
- realizarea suprastructurii rutiere;
- realizarea dispozitivelor de colectare și evacuare a apelor;
- amenajarea racordurilor cu drumurile laterale nemodernizate;
- realizarea lucrărilor privind protecția corpului drumului;
- realizarea lucrărilor privind siguranța circulației;

- Relația cu alte proiecte existente sau planificate;

Nu este cazul.

- Detalii privind alternativele care au fost luate în considerare;

S-a avut în vedere două opțiuni pentru realizarea structurii rutiere a drumului vicinal propus pentru reabilitare și modernizare, luându-se în considerare o structură rutieră, astfel:

1. Realizarea unei structuri rutiere alcătuite din:

- 4 cm strat de uzură din beton asfaltic BA 16;
- 5 cm strat de legătură din beton asfaltic deschis BAD 22,4;
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal;
- 20 cm strat inferior de fundație din balast;
- scarificare pe o grosime de 5 cm și reprofilare pietruire existentă cu completări;
- 10 ... 15 cm se va ține cont de pietruirea existentă.

2. Realizarea unei structuri rutiere alcătuite din:

- tratament bituminos simplu;
- 8 cm strat din anrobat bituminos ABPC 31,5;
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă;
- 20 cm strat inferior de fundație din balast;
- scarificare pe o grosime de 5 cm și reprofilare pietruire existentă;
- 10 ... 15 cm se va ține cont de pietruirea existentă.

Straturile structurii rutiere propuse se vor așterne peste stratul suport (pietruirea existentă), numai după ce va fi pregătit corespunzător.

Pe sectoarele unde pietruirea și lățimea actuală a părții carosabile nu este suficientă se va realiza o structură rutieră nouă, completă alcătuită astfel:

- îmbrăcăminte asfaltică (funcție de varianta adoptată);
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal
- 30 cm strat inferior de fundație din balast.

Pentru zona cuprinsă între km 3+650 – 3+711 având în vedere faptul că traseul intră într-o zona de protecție strictă se va renunța la realizarea îmbrăcămintei asfaltice pe suprafața carosabilă.

Având în vedere cele două opțiuni prezentate mai sus, se alege pentru modernizarea drumului vicinal, **prima opțiune cu structura rutieră alcătuită din:**

- 4 cm strat de uzură din beton asfaltic BA 16;
- 5 cm strat de legătură din beton asfaltic deschis BAD 22,4;
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal;
- 20 cm strat inferior de fundație din balast;
- scarificare pe o grosime de 5 cm și reprofilare pietruire existentă și completări;
- 10 ... 15 cm se va ține cont de pietruirea existentă.

- Alte activități care pot apărea ca urmare a proiectului (de exemplu, extragerea de agregate, asigurarea unor noi surse de apă, surse sau linii de transport al energiei, creșterea numărului de locuințe, eliminarea apelor uzate și a deșeurilor);

Modernizarea drumului vicinal cuprins în prezenta documentație se înscrie în mod natural în sfera obiectivelor urmărite de către administrația locală, vizând cu precădere îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă în localitățile Cărbunari și Știnăpări prin asigurarea unui trafic normal pentru locuitori cât și pentru turiști atrași de zonă.

Prin cadrul acestei investiții se asigură:

- posibilitatea utilizării drumului vicinal în tot cursul anului;
- îmbunătățirea stării de viabilitate a drumurilor;
- reducerea cheltuielilor de transport (cheltuieli pentru combustibil, lubrifianți, anvelope, amortismente, întreținerea și repararea autovehiculelor, etc.);
- drumuri de o mai bună calitate, ceea ce conferă un grad sporit de siguranță și confort în trafic;
- mărirea regimului de viteză, îmbinat cu un confort sporit și un acces interzonal rapid;
- reducerea noxelor rezultate din funcționarea îndelungată a autovehiculelor.

Totodată scopul proiectului se înscrie în Strategia de dezvoltare Durabilă a județului Caraș-Severin, printre ale cărei priorități din punct de vedere social se enumără:

- îmbunătățirea calității vieții locuitorilor din comunele aparținătoare județului Caraș-Severin;
- îmbunătățirea stării de sănătate a populației;
- îmbunătățirea situației sociale și economice a locuitorilor din zonă;
- stabilizarea socială a zonei, prin contribuția la reîntoarcerea locuitorilor plecați.

Se estimează ca în cele 12 luni, pe durata execuției lucrărilor, numărul total de locuri de muncă temporare pe durata implementării proiectului va fi de cca. 16 persoane.

În vederea realizării investiției nu se vor extrage agregate de nici un tip din ariile naturale protejate.

- Alte autorizații cerute pentru proiect.

Suprafața de teren ocupată de lucrările de modernizare a drumului vicinal este situată în totalitate în ampriza drumului existent și ca urmare nu sunt necesare exproprieri, scoateri din circuitul agricol, mutări de garduri, demolări de case sau construcții.

Pentru obținerea autorizației de construcție este obligatoriu obținerea avizelor solicitate prin Certificatul de Urbanism.

IV. DESCRIEREA LUCRĂRILOR DE DEMOLARE NECESARE

- Planul de execuție a lucrărilor de demolare, de refacere și folosire ulterioară a terenului;

Prezentul proiect nu necesită lucrări de demolare, nefiind nicio construcție existentă pe amplasament.

- Descrierea lucrărilor de refacere a amplasamentului;

Nu este cazul .

- Căi noi de acces sau schimbări ale celor existente, după caz;

Nu este cazul.

- Metode folosite în demolare;

Nu este cazul.

- Detalii privind alternativele care au fost luate în considerare;

S-a avut în vedere două opțiuni pentru realizarea structurii rutiere a drumului vicinal propus pentru reabilitare și modernizare, luându-se în considerare o structură rutieră, astfel:

1. Realizarea unei structuri rutiere alcătuite din:

- 4 cm strat de uzură din beton asfaltic BA 16;
- 5 cm strat de legătură din beton asfaltic deschis BAD 22,4;
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal;
- 20 cm strat inferior de fundație din balast;
- scarificare pe o grosime de 5 cm și reprofilare pietruire existentă cu completări;
- 10 ... 15 cm se va ține cont de pietruirea existentă.

2. Realizarea unei structuri rutiere alcătuite din:

- tratament bituminos simplu;
- 8 cm strat din anrobat bituminos ABPC 31,5;
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă;
- 20 cm strat inferior de fundație din balast;
- scarificare pe o grosime de 5 cm și reprofilare pietruire existentă;
- 10 ... 15 cm se va ține cont de pietruirea existentă.

Straturile structurii rutiere propuse se vor așterne peste stratul suport (pietruirea existentă), numai după ce va fi pregătit corespunzător.

Pe sectoarele unde pietruirea și lățimea actuală a părții carosabile nu este suficientă se va realiza o structură rutieră nouă, completă alcătuită astfel:

- îmbrăcăminte asfaltică (funcție de varianta adoptată);
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal
- 30 cm strat inferior de fundație din balast.

Pentru zona cuprinsă între km 3+650 – 3+711 având în vedere faptul că traseul intră într-o zona de protecție strictă se va renunța la realizarea îmbrăcămintei asfaltice pe suprafața carosabilă.

Având în vedere cele două opțiuni prezentate mai sus, se alege pentru modernizarea drumului vicinal, **prima opțiune cu structura rutieră alcătuită din:**

- 4 cm strat de uzură din beton asfaltic BA 16;
- 5 cm strat de legătură din beton asfaltic deschis BAD 22,4;
- 20 cm strat superior de fundație din piatră spartă amestec optimal;
- 20 cm strat inferior de fundație din balast;
- scarificare pe o grosime de 5 cm și reprofilare pietruire existentă și completări;
- 10 ... 15 cm se va ține cont de pietruirea existentă.

Comparația scenariilor/opțiunilor propus (e), din punct de vedere tehnic, economic, financiar, al sustenabilității și riscurilor

Din punct de vedere financiar:

Valoarea estimativă pentru lucrările de modernizare propuse în soluția 2, sunt cu aproximativ 10 % mai mici decât lucrările de modernizare propuse în soluția 1.

Din punct de vedere economic:

Soluția 1 aleasă prezintă o durată de exploatare mai mare, decât varianta cu tratament simplu peste un strat din anrobat bituminos care după primul an de exploatare trebuie întreținut cu o mai mare atenție deoarece există riscul de a se dezgărdina, având în vedere grosimea mai redusă și volumul de goluri ridicat. Așadar, soluția propusă din punct de vedere economic conduce la un preț mai mic decât soluția cu anrobat și tratament bituminos;

Din punct de vedere al exploatării în circulație având o suprafață plană cu declivități transversale corespunzătoare, asigură scurgerea apelor de suprafață mult mai bine.

Din punct de vedere tehnic:

Avantaje - scenariul 1

- grosimea îmbrăcăminții asfaltice poate fi etapizată, putându-se realiza în mai multe straturi;
- rapiditate vis-a-vis de modul de execuție, față de anrobatul bituminos cu tratament simplu;
- straturile din îmbrăcămintea bituminoasă prezintă caracteristici fizico-mecanice superioare;
- remedierea defecțiunilor de suprafață se poate face ușor;
- cheltuieli de exploatare și întreținere mai scăzute;
- straturile rutiere se poate da în folosință la scurt timp după execuție;
- în cazul intervențiilor sau investițiilor la instalațiile subterane acestea se vor putea face prin tăierea, decaparea și săparea strict pe zona de intervenție

Dezavantaje - scenariul 1

- prepararea betonului asfaltic produce și emană noxe în atmosferă;
- posibilitatea apariției degradărilor la îmbrăcămintea asfaltică în rosturile longitudinale și de lucru, dacă acestea nu sunt tratate corespunzător în faza de execuție.
- nerespectarea proceselor și fazelor de execuție conform caietelor de sarcini pot să conducă la apariția de defecțiuni ulterioare dării în exploatare.

Avantaje – scenariul 2

- grosimea îmbrăcăminții asfaltice poate fi etapizată, putându-se realiza în mai multe straturi;

- utilizarea de materiale locale în masa mixturii asfaltice de tipul anrobat bituminos;
- remedierea defecțiunilor de suprafața se poate face ușor;
- modul de rigiditate mai mare pentru anrobatul bituminos;
- stratul rutier se poate da în folosința la scurt timp după execuție;
- în cazul intervențiilor sau investițiilor la instalațiile subterane acestea se vor putea face prin tăierea, decaparea și săparea strict pe zona de intervenție.

Dezavantaje - scenariul 2

- lipsa de materiale locale care să fie atestate calitativ, astfel încât să poată fi utilizate;
- prepararea betonului asfaltic produce și emană noxe în atmosferă;
- valoare de investiție mai mare dacă nu există în zonă materiale locale ce pot fi utilizate;
- volum de goluri mai mare față de un beton asfaltic;
- risc de degradare major al stratului de rezistență dacă tratamentul bituminos nu se realizează corect; rulara este mai zgomotoasă, chiar neconfortabilă datorită vibrațiilor pneu - îmbrăcăminte.

Selectarea și justificarea scenariului/opțiunii optim(e), recomandat(e)

În cazul acestei investiții se recomandă adoptarea unei structuri rutiere suplă scenariul 1, pretabilă pentru drumuri vicinale, deschise unui trafic mediu spre greu, soluție care permite aplicarea principiului consolidărilor succesive (realizarea de noi straturi bituminoase pe măsura sporirii solicitărilor din trafic, dacă este cazul).

– Alte activități care pot apărea ca urmare a demolării (de exemplu, eliminarea deșeurilor).

Deseurile rezultate se vor depozita temporar pe teren, sortate pe categorii pentru a fi cât mai ușor de valorificat și evacuat ulterior.

V. DESCRIEREA AMPLASĂRII PROIECTULUI

- Distanța față de granițe pentru proiectele care cad sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001, cu completările ulterioare;

Amplasamentul prezentului proiect nu este situat în proximitatea granițelor, astfel nu este necesară o analiză a impactului asupra mediului în context transfrontalier.

Perimetrul proiectului propus, se situează la aprox. 19 km față de frontiera cu Serbia.

Proiectul nu intra sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontier, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001.

În acest sens, nu este necesară o evaluare transfrontieră a impactului.

– Localizarea amplasamentului în raport cu patrimoniul cultural potrivit Listei monumentelor istorice, actualizată, aprobată prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, cu modificările ulterioare, și Repertoriului arheologic național prevăzut de

Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

Amplasamentul studiat nu este prezent în Listei monumentelor istorice, actualizată, aprobată prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004 și nici în Repertoriului arheologic național prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 43/2000, astfel nu este necesară o analiză a localizării amplasamentului în raport cu cele menționate anterior.

– **Hărți, fotografiile ale amplasamentului care pot oferi informații privind caracteristicile fizice ale mediului, atât naturale, cât și artificiale, și alte informații privind:**

• **folosințele actuale și planificate ale terenului atât pe amplasament, cât și pe zone adiacente acestuia;**

Actuala utilizare a terenului este aceea cu destinație de drum vicinal, nefiind o zonă specific amenajată în acest sens. Destinația lucrărilor propuse este aceea de a realiza o infrastructură care să satisfacă atât normele în vigoare cât și calitatea și siguranța traficului vehiculelor.

• **Politici de zonare și de folosire a terenului;**

Nu este cazul.

• **Arealele sensibile;**

Amplasamentul proiectului este situat în Parcul Național Cheile Nerei-Beusnita (în siturile NATURA 2000: situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita și în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita) și parțial în rezervația naturală Cheile Nerei – Beușnița.

– **Coordonatele geografice ale amplasamentului proiectului, care vor fi prezentate sub formă de vector în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională Stereo 1970;**

Coordonate AXĂ PROIECTATĂ DC Cărbunari			
Pichet nr	Poziție kilometrică	N (Y)	E (X)
1	0+000.00	376424,755	245067,502
2	0+002.72	376426,319	245069,722
3	0+022.73	376435,369	245087,499
4	0+042.75	376439,038	245107,106
5	0+050.00	376439,342	245114,353
6	0+063.25	376439,898	245127,587
7	0+080.00	376440,040	245144,337

8	0+100.00	376438,741	245164,290
9	0+108.83	376437,661	245173,054
10	0+120.00	376435,852	245184,074
11	0+140.00	376431,390	245203,565
12	0+154.42	376427,216	245217,360
13	0+175.00	376420,688	245236,883
14	0+200.00	376412,760	245260,592
15	0+205.62	376410,978	245265,923
16	0+220.00	376405,613	245279,255
17	0+231.07	376400,420	245289,023
18	0+240.00	376395,585	245296,533
19	0+256.51	376385,236	245309,384
20	0+271.84	376374,826	245320,631
21	0+280.00	376369,532	245326,839
22	0+295.46	376360,967	245339,690
23	0+300.00	376358,839	245343,701
24	0+319.08	376351,954	245361,463
25	0+325.00	376350,350	245367,163
26	0+350.00	376343,576	245391,228
27	0+367.89	376338,728	245408,447
28	0+380.00	376335,921	245420,225
29	0+392.33	376334,047	245432,414
30	0+400.00	376333,390	245440,050
31	0+416.78	376333,316	245456,822
32	0+425.00	376333,740	245465,030
33	0+450.00	376335,029	245489,997
34	0+475.00	376336,317	245514,963
35	0+498.73	376337,540	245538,664
36	0+519.28	376339,534	245559,106
37	0+539.82	376343,383	245579,281
38	0+550.00	376345,745	245589,179
39	0+575.00	376351,546	245613,496
40	0+585.58	376354,001	245623,783
41	0+598.16	376357,871	245635,748
42	0+610.75	376363,569	245646,959
43	0+626.04	376371,546	245660,002
44	0+639.86	376377,823	245672,294
45	0+653.67	376382,147	245685,401
46	0+658.49	376383,301	245690,077

47	0+673.49	376387,691	245704,401
48	0+676.92	376389,174	245707,497
49	0+680.36	376390,889	245710,471
50	0+695.36	376400,219	245722,192
51	0+720.00	376416,613	245740,592
52	0+736.55	376427,621	245752,947
53	0+752.63	376439,596	245763,623
54	0+760.00	376445,839	245767,542
55	0+768.70	376453,687	245771,292
56	0+779.52	376463,718	245775,341
57	0+790.13	376473,217	245780,040
58	0+800.74	376481,898	245786,119
59	0+828.38	376503,275	245803,643
60	0+840.00	376511,495	245811,832
61	0+852.49	376518,394	245822,218
62	0+860.00	376521,451	245829,071
63	0+876.60	376525,043	245845,227
64	0+878.30	376525,179	245846,921
65	0+900.00	376528,090	245868,411
66	0+914.68	376531,372	245882,717
67	0+920.00	376532,820	245887,835
68	0+940.00	376539,465	245906,690
69	0+951.06	376543,939	245916,802
70	0+955.19	376545,714	245920,532
71	0+969.51	376550,922	245933,860
72	0+983.83	376554,175	245947,796
73	0+991.75	376555,418	245955,609
74	1+000.00	376556,798	245963,747
75	1+011.75	376559,743	245975,106
76	1+024.82	376565,512	245986,799
77	1+037.89	376573,872	245996,806
78	1+057.89	376589,953	246008,648
79	1+075.00	376604,323	246017,944
80	1+100.00	376625,314	246031,522
81	1+125.00	376646,305	246045,101
82	1+133.40	376653,357	246049,663
83	1+140.00	376658,745	246053,472
84	1+145.47	376662,961	246056,958
85	1+157.54	376671,359	246065,614

86	1+159.63	376672,693	246067,215
87	1+173.09	376678,744	246079,113
88	1+186.55	376679,035	246092,457
89	1+196.50	376677,034	246102,204
90	1+211.50	376674,839	246117,024
91	1+220.16	376675,360	246125,652
92	1+228.81	376677,521	246134,021
93	1+243.81	376684,172	246147,445
94	1+255.00	376689,688	246157,179
95	1+275.00	376699,548	246174,580
96	1+292.74	376708,291	246190,010
97	1+303.05	376715,254	246197,486
98	1+313.36	376724,844	246201,011
99	1+320.40	376731,837	246201,839
100	1+331.50	376742,737	246203,905
101	1+342.60	376753,246	246207,459
102	1+350.00	376760,071	246210,308
103	1+375.00	376783,141	246219,940
104	1+403.43	376809,378	246230,894
105	1+412.87	376818,381	246233,689
106	1+422.31	376827,749	246234,745
107	1+450.00	376855,430	246235,239
108	1+475.00	376880,426	246235,686
109	1+487.63	376893,051	246235,911
110	1+500.00	376905,414	246236,387
111	1+520.00	376925,325	246238,232
112	1+530.07	376935,295	246239,663
113	1+540.00	376945,069	246241,400
114	1+560.00	376964,558	246245,876
115	1+572.52	376976,588	246249,335
116	1+599.96	377002,794	246257,465
117	1+623.71	377025,675	246263,825
118	1+640.00	377041,569	246267,397
119	1+647.46	377048,893	246268,817
120	1+660.00	377061,223	246271,086
121	1+672.93	377073,944	246273,428
122	1+680.00	377080,860	246274,883
123	1+700.00	377099,926	246280,864
124	1+720.00	377117,948	246289,499

125	1+730.44	377126,817	246295,005
126	1+740.00	377134,556	246300,611
127	1+760.00	377149,413	246313,975
128	1+780.00	377162,215	246329,318
129	1+787.95	377166,676	246335,900
130	1+800.00	377173,149	246346,062
131	1+806.77	377176,784	246351,769
132	1+820.53	377183,869	246363,570
133	1+834.30	377190,320	246375,730
134	1+845.14	377195,143	246385,434
135	1+860.00	377202,722	246398,205
136	1+865.52	377206,009	246402,642
137	1+880.00	377215,736	246413,348
138	1+885.91	377220,134	246417,294
139	1+900.00	377230,894	246426,390
140	1+925.00	377249,986	246442,530
141	1+940.67	377261,950	246452,644
142	1+960.00	377277,296	246464,393
143	1+979.69	377294,015	246474,779
144	2+000.00	377312,242	246483,717
145	2+018.72	377329,762	246490,278
146	2+025.00	377335,745	246492,204
147	2+037.70	377347,830	246496,096
148	2+051.20	377360,422	246500,948
149	2+064.70	377372,389	246507,183
150	2+075.00	377381,242	246512,448
151	2+100.00	377402,729	246525,228
152	2+127.19	377426,098	246539,127
153	2+140.00	377437,310	246545,318
154	2+149.98	377446,309	246549,638
155	2+160.00	377455,544	246553,516
156	2+172.78	377467,584	246557,782
157	2+180.00	377474,463	246559,976
158	2+195.37	377489,112	246564,646
159	2+206.74	377500,035	246567,790
160	2+218.11	377511,120	246570,308
161	2+225.00	377517,881	246571,643
162	2+250.00	377542,407	246576,485
163	2+275.00	377566,934	246581,328

164	2+291.95	377583,564	246584,612
165	2+304.29	377595,754	246586,502
166	2+316.63	377608,059	246587,384
167	2+325.00	377616,425	246587,639
168	2+350.00	377641,413	246588,399
169	2+371.54	377662,941	246589,054
170	2+380.00	377671,370	246589,758
171	2+391.43	377682,548	246592,113
172	2+400.00	377690,641	246594,909
173	2+411.33	377700,799	246599,904
174	2+425.00	377712,610	246606,790
175	2+437.18	377723,135	246612,926
176	2+445.00	377729,985	246616,684
177	2+462.30	377745,791	246623,705
178	2+480.00	377762,681	246628,955
179	2+487.42	377769,926	246630,557
180	2+500.00	377782,272	246632,968
181	2+512.37	377794,418	246635,340
182	2+520.00	377801,861	246636,992
183	2+536.90	377817,994	246641,983
184	2+545.00	377825,509	246645,014
185	2+561.42	377840,175	246652,374
186	2+566.44	377844,533	246654,868
187	2+572.65	377850,000	246657,812
188	2+578.86	377855,612	246660,470
189	2+600.00	377874,947	246669,020
190	2+626.48	377899,161	246679,727
191	2+640.00	377911,123	246686,015
192	2+660.00	377926,999	246698,123
193	2+666.18	377931,383	246702,482
194	2+680.00	377940,153	246713,145
195	2+700.00	377950,060	246730,480
196	2+705.89	377952,298	246735,928
197	2+725.00	377959,035	246753,811
198	2+750.00	377967,849	246777,205
199	2+769.97	377974,889	246795,890
200	2+780.00	377978,030	246805,416
201	2+787.04	377979,754	246812,243
202	2+804.12	377982,250	246829,119

203	2+825.00	377983,830	246849,943
204	2+854.02	377986,025	246878,876
205	2+861.07	377986,658	246885,905
206	2+868.13	377987,490	246892,913
207	2+875.00	377988,395	246899,721
208	2+890.85	377990,484	246915,433
209	2+900.00	377991,551	246924,520
210	2+920.00	377992,917	246944,470
211	2+929.92	377993,100	246954,389
212	2+940.00	377992,951	246964,466
213	2+960.00	377991,652	246984,420
214	2+968.99	377990,636	246993,355
215	2+975.00	377989,867	246999,313
216	3+000.00	377986,668	247024,108
217	3+020.50	377984,046	247044,435
218	3+025.00	377983,461	247048,901
219	3+050.00	377980,213	247073,689
220	3+075.00	377976,965	247098,477
221	3+080.50	377976,250	247103,931
222	3+090.50	377975,454	247113,889
223	3+098.88	377976,687	247122,152
224	3+107.25	377979,955	247129,840
225	3+117.25	377985,840	247137,912
226	3+121.48	377988,501	247141,200
227	3+140.00	377999,699	247155,943
228	3+160.00	378010,747	247172,610
229	3+172.88	378017,266	247183,722
230	3+180.00	378020,660	247189,976
231	3+200.00	378029,394	247207,964
232	3+224.28	378038,359	247230,525
233	3+225.36	378038,717	247231,543
234	3+244.14	378046,109	247248,794
235	3+262.93	378055,742	247264,901
236	3+275.00	378062,620	247274,824
237	3+300.00	378076,861	247295,372
238	3+325.00	378091,102	247315,919
239	3+343.85	378101,839	247331,411
240	3+360.00	378110,192	247345,222
241	3+379.01	378117,741	247362,651

242	3+400.00	378123,027	247382,940
243	3+414.17	378124,718	247397,004
244	3+414.96	378124,769	247397,789
245	3+420.00	378125,160	247402,815
246	3+434.44	378126,981	247417,136
247	3+440.00	378127,956	247422,610
248	3+453.92	378131,063	247436,177
249	3+467.78	378134,625	247449,568
250	3+475.44	378136,481	247457,003
251	3+483.10	378138,108	247464,491
252	3+500.00	378141,442	247481,055
253	3+525.00	378146,375	247505,564
254	3+542.47	378149,822	247522,687
255	3+552.01	378152,001	247531,976
256	3+561.55	378154,766	247541,108
257	3+575.00	378159,071	247553,847
258	3+579.89	378160,637	247558,482
259	3+600.00	378165,123	247578,048
260	3+605.93	378165,687	247583,949
261	3+620.00	378165,621	247598,009
262	3+631.96	378164,013	247609,857
263	3+640.00	378161,834	247617,583
264	3+659.32	378151,825	247633,963
265	3+680.00	378135,138	247645,934
266	3+686.67	378128,877	247648,211
267	3+711.00	378104,911	247655,158

– Detalii privind orice variantă de amplasament care a fost luată în considerare

Nu a fost luată în considerare o altă variantă de amplasament.

VI. DESCRIEREA TUTUROR EFECTELOR SEMNIFICATIVE POSIBILE ASUPRA MEDIULUI ALE PROIECTULUI, ÎN LIMITA INFORMAȚIILOR DISPONIBILE:

A. Surse de poluanți și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispersia poluanților în mediu:

a) protecția calității apelor:

- Sursele de poluanți pentru ape, locul de evacuare sau emisarul;

Reprezentate de produsele petroliere rezultate din activitatea de întreținere a utilajelor care, antrenate de apele meteorice, afectează atât apele de suprafață cât și apele subterane, astfel, constructorul va asigura utilaje și echipamente aflate în stare bună de funcționare, fără improvizații ce pot genera scurgeri de lubrifianți sau combustibil.

Scurgerea apelor meteorice de pe partea carosabilă este asigurată prin panta de 2,5% în profil transversal, iar în lungul traseului drumului vicinal aceasta este preluată și evacuată de șanțurile cu secțiune protejată din beton de ciment de clasă C25/30 proiectate, fiind dispuse pe toată lungimea traseului pe partea dreaptă. Pe unele zone izolate unde înălțimea taluzului de debleu este de cca. 2,00 m, pentru a preîntâmpina erodarea taluzului, s-au prevăzut șanțuri ranforsate cu secțiune protejată din beton de ciment de clasă C25/30.

Dispozitivelor de scurgere a apelor de suprafață s-au proiectat în conformitate cu situația existentă, conform STAS 10796/1-77, STAS 10796/2-79 și STAS 10796/3-88.

– Stațiile și instalațiile de epurare sau de preepurare a apelor uzate prevăzute;

Pentru asigurarea unei scurgeri optime a apelor prin descărcare transversală a drumului au fost proiectate: 2 podețe tubulare din PEHD Ø = 0.80 m, B = 6,00 m, 4 podețe tubulare din PEHD Ø = 0.80 m, B = 7,00 m, 2 podețe tubulare din PEHD Ø = 0.80 m, B = 8,00 m, 3 podețe tubulare din PEHD Ø = 0.80 m, B = 9,00, și 1 podeț dalat din beton de ciment L = 2.00 m, B = 9,60 m.

Din punct de vedere al continuității dispozitivelor de scurgere a apelor pluviale în lungul traseului drumului vicinal s-au prevăzut podețe de traversare în dreptul intersecțiilor cu alte drumuri.

Pentru personalul implicat în lucrările de realizare și modernizare a drumului vicinal spre Lacul Dracului se va monta o toaleta ecologica care este vidanțată de către o firmă autorizată.

b) protecția aerului:

- Sursele de poluanți pentru aer, poluanți, inclusiv surse de mirosuri;

În această fază sunt generate în atmosfera următoarele emisii de poluanți :

Sursele de poluare a aerului sunt reprezentate de gazele de eșapament emise de utilajele cu ardere internă folosite în execuția lucrărilor și transportul materiei prime. Nivelul noxelor trebuie redus pe cât posibil, iar utilizarea unor utilaje noi și performante reprezintă o condiție necesară în îndeplinirea acestui deziderat.

Pentru factorul de mediu aer, indicatorii de calitate se vor încadra în limitele prevăzute prin Ordinul MAPPM r. 462/1993 - Condiții de calitate privind protecția atmosferei, astfel:

- pulberi - 50 mg/mcN
- CO - 100 mg/mcN,
- NOx - 350 mg/mcN,
- SOx - 35 mg/mcN.

Pe perioada lucrărilor de construcții se propun următoarele măsuri pentru diminuarea impactului:

- Utilizarea unor echipamente și utilaje conforme din punct de vedere tehnic cu cele mai bune tehnologii;
- Verificări tehnice periodice ale autovehiculelor și utilajelor folosite la realizarea lucrărilor;
- Lucrările de excavare nu se vor executa în condiții meteo extreme (vânt puternic, ploaie);
- Reducerea vitezei de circulație pe drumurile publice a vehiculelor grele pentru transportul materialelor;
- Umezirea/stropirea periodică a drumurilor și platformele provizorii din piatra concasata pe durata santierului pentru limitarea generării de praf.
- Se va limita viteza de circulație a vehiculelor în zona proiectului propus.

Nivelul estimat al emisiilor în această fază nu produce un impact semnificativ asupra factorului de mediu aer, respectând legislația în vigoare.

– Instalațiile pentru reținerea și dispersia poluanților în atmosferă;

Nu este cazul.

c) protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor:

- Sursele de zgomot și de vibrații;

Pentru nivelul de zgomot/vibrații - se vor respecta condițiile impuse prin HG nr.321/2005 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiental, Ordinul Ministerului Sănătății nr. 119/2014 cu modificările ulterioare, și limitele impuse conform prevederilor SR 10009:2017 –Limitele admisibile ale nivelului de zgomot din mediul ambiant.

Având în vedere că lucrările ce urmează a fi executate se află și în localitate și faptul că se vor folosi utilaje de transport, pe perioada lucrărilor se va respecta un program strict în care utilajele pot tranzita localitățile. De asemenea, pe raza localităților se vor introduce restricții de viteză, respectiv de tonaj și se va evita pe cât posibil apropierea de locuințe în ideea evitării transmiterii acestor vibrații la clădirile de locuit.

În cadrul activității nu se produc zgomote și vibrații care să aibă un impact semnificativ asupra mediului.

– Amenajările și dotările pentru protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor;

Nivelul de zgomot în perioada de realizare a proiectului nu va depăși nivelul prevăzut de SR 10009:2017 – Acustică. Limite admisibile ale nivelului de zgomot din mediul ambiant.

În vederea reducerii nivelului de zgomot și vibrații:

- Se vor utiliza echipamente și utilaje al căror nivel de zgomot și vibrații se încadrează în limitele admise,
- Reducerea la minimum a timpilor de funcționare al utilajelor,
- Utilizarea drumurilor autorizate,
- În perioada de realizare a proiectului, activitatea de șantier va avea un caracter discontinuu, lucrările desfășurându-se după un program agreat de administrația locală, astfel încât să se sigure orele de odihnă ale locatarilor din zonele cele mai apropiate.

d) protecția împotriva radiațiilor:

- Sursele de radiații;

Activitatea de amenajare a drumului vicinal nu emană și nu folosește surse de radiații.

- Amenajările și dotările pentru protecția împotriva radiațiilor;

Nu este cazul.

e) protecția solului și a subsolului:

- Sursele de poluanți pentru sol, subsol, ape freactice și de adâncime;

Ca potențiale surse de poluare a solului se enumeră scurgerile de lubrifianti sau alte produse petroliere, atât în zona construită cât și în cadrul organizării de șantier și a locului de staționare a utilajelor. Se recomandă ca zona de staționare a utilajelor, care nu este amenajată prin betonare, să se prevadă cu material absorbant (nisip, rumeguș), pentru a preveni infiltrațiile materialelor poluante în sol.

- Lucrările și dotările pentru protecția solului și a subsolului;

Se vor respecta prevederile Ord. M.A.P.P.M. nr.756/1997 pentru aprobarea Reglementării privind evaluarea poluării mediului, cu modificările și completările ulterioare.

Organizarea de șantier va fi dotată corespunzător cu materiale absorbante pentru fiecare tip de substanță care poate cauza o poluare.

f) protecția ecosistemelor terestre și acvatice:

- Identificarea arealelor sensibile ce pot fi afectate de proiect;

Amplasamentul proiectului este situat în Parcul Național Cheile Nerei-Beusnita (în siturile NATURA 2000: situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita și în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita) și parțial în rezervația naturală Cheile Nerei – Beușnița.

Lucrările ce se realizează, fiind situate pe traseul existent, nu au impact negativ asupra florei și faunei și nu influențează acest factor de mediu. Prin execuția lucrărilor de modernizare se vor îmbunătăți elementele geometrice drumului vicinal existent. Lucrările care se vor executa vor conduce, în final, la desfășurarea traficului în condiții de siguranță și confort.

Prin prevederile din proiect se urmărește realizarea exigențelor de calitate, rezistență și stabilitate, siguranța în exploatare și protecția mediului.

– Lucrările, dotările și măsurile pentru protecția biodiversității, monumentelor naturii și ariilor protejate;

Considerăm că integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar nu vor fi afectate de proiectul propus, deoarece:

- nu se reduce suprafața habitatelor și/sau numărul exemplarelor speciilor de interes comunitar;
- nu se fragmentează habitatele de interes comunitar;
- Nu are impact negativ asupra factorilor care determina menținerea stății favorabile de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar;
- Proiectul nu afectează direct sau indirect zone de hrănire, migrație sau odihnă;
- Proiectul nu implică în nici un fel utilizarea resurselor de care depinde diversitatea biologică.

g) protecția așezărilor umane și a altor obiective de interes public:

- Identificarea obiectivelor de interes public, distanța față de așezările umane, respectiv față de monumente istorice și de arhitectură, alte zone asupra cărora există instituit un regim de restricție, zone de interes tradițional și altele;

Prin execuția lucrărilor de modernizare se vor îmbunătăți elementele geometrice ale drumului vicinal existent. Lucrările care se vor executa vor conduce, în final, la desfășurarea traficului în condiții de siguranță și confort.

Prin prevederile din proiect se urmărește realizarea exigențelor de calitate, rezistență și stabilitate, siguranța în exploatare și protecția mediului.

Proiectul propus este la o distanță de aproximativ 1,5 km fata de prima locuinta din Comuna Carunari. Amplasamentul proiectului se situeaza in extravilanul comunei Carunari.

– Lucrările, dotările și măsurile pentru protecția așezărilor umane și a obiectivelor protejate și/sau de interes public;

Distanța fata de obiectivele de interes public, respectiv investitii, monumente istorice si de arhitectura, zone de interes traditional este suficient de mare pentru ca acestea sa nu fie afectate.

h) prevenirea și gestionarea deșeurilor generate pe amplasament în timpul realizării proiectului/în timpul exploataării, inclusiv eliminarea:

- Lista deșeurilor (clasificate și codificate în conformitate cu prevederile legislației europene și naționale privind deșeurile), cantități de deșeuri generate;

Deșeurile rezultate în urma lucrărilor de amenajare a obiectivului sunt următoarele:

- deseuri menajere cca. 3 mc/luna, acestea sunt colectate in recipienti din material plastic;
- deseuri metalice cca. 30 kg/luna sunt colectate in recipienti metalici;

- deseuri plastice cca. 20 kg/luna sunt colectate in recipiente metalici;
- deșeuri din construcții cca. 5 mc/luna, acestea sunt colectate in containere speciale;
- anvelope uzate cca. 10 buc/an sunt colectate în spațiul amenajat;
- ulei uzat cca. 10 l/luna este colectat in recipiente metalici;

De asemenea executantul va indeparta de pe aceste amplasamente toate resturile de moloz, etc, care au rămas ca urmare a lucrărilor efectuate.

Executantul are obligația ca in cadrul măsurilor de protecția muncii a siguranței circulației, precum și a mediului, să asigure curățenia pe șantier.

Modul de gospodărire a deșeurilor.

Curățenia în șantier. La acest gen de lucrări, șantierul fiind pe ampriza drumului vicinal, executantul va lua măsurile necesare ca la terminarea lucrărilor și consemnarea în procesul verbal de recepție, să aducă amplasamentul la starea inițială, prin indepartarea pământului în exces, refacerea carosabilului, accesului la corpurile clădirilor existente, nivelarea zonei, etc.

Nu se permite să se depoziteze materialele rămase din procesul de execuție pe zona carosabilă sau zona verde, acestea vor fi transportate la halda de gunoi a localității. Surplusul de pământ rezultat în urma săpăturilor din timpul execuției investitiei, se va depozita în spațiul pus la dispoziție de autoritățile locale. Deșeurile rezultate din procesul tehnologic se va depozita într-o pubeză care va fi preluată periodic.

– Programul de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate;

Deșeurile produse (cele menajere, plastice, hârtie) sunt deșeuri uzuale. În vederea eliminării deșeurilor generate se vor încheia contracte cu firme autorizate pentru desfasurarea acestei activitati.

– Planul de gestionare a deșeurilor;

- Deșeurile menajere amestecate sunt colectate in pubele amplasate in spatii special amenajate. Vor fi predate periodic la societatea cu care este incheiat contractul de salubritate
- Deșeurile de ambalaje , hartie si textile sunt colectate separat, pe tipuri in recipiente speciale, spre a fi predate la societati specializate autorizate in vederea valorificarii.
- Deșeurile de materiale plastice sunt colectate separat , pe tipuri, in speciale, spre a fi predate la societati specializate autorizate in vederea valorificarii.

i) gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice periculoase:

- Substanțele și preparatele chimice periculoase utilizate și/sau produse;

Materialul periculos utilizat este bitumul, prepararea mixturii asfaltice pe baza de bitum, se va face în stații de preparare cu agrementele legale obținute, transportul se va face cu mijloace de transport speciale. Deșeurile rezultate din procesul tehnologic nu sunt periculoase.

– *Modul de gospodărire a substanțelor și preparatelor chimice periculoase și asigurarea condițiilor de protecție a factorilor de mediu și a sănătății populației.*

Substanțele și preparatele chimice periculoase utilizate vor respecta cerințele regulamentului european CLP (1272/2008), care modifică Regulamentul 1907/2006 transpus prin HG nr. 1408/2008. Cel târziu la achiziție, furnizorii de produse chimice vor prezenta Fișa cu Date de Securitate, Fișele tehnice și numerele de înregistrare REACH (pentru substanțele periculoase care necesită aceste înregistrări).

B. Utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității.

Nu este cazul.

VII. DESCRIEREA ASPECTELOR DE MEDIU SUSCEPTIBILE A FI AFECTATE ÎN MOD SEMNIFICATIV DE PROIECT

O scurta descriere a impactului potential, cu luarea în conderare a urmatorilor factori:

- Impactul asupra populației, sănătății umane, biodiversității (acordând o atenție specială speciilor și habitatelor protejate), conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, terenurilor, solului, folosințelor, bunurilor materiale, calității și regimului cantitativ al apei, calității aerului, climei (de exemplu, natura și amploarea emisiilor de gaze cu efect de seră), zgomotelor și vibrațiilor, peisajului și mediului vizual, patrimoniului istoric și cultural și asupra interacțiunilor dintre aceste elemente. Natura impactului (adică impactul direct, indirect, secundar, cumulativ, pe termen scurt, mediu și lung, permanent și temporar, pozitiv și negativ);

– **impactul asupra sanataii umane** - nu are impact, proiectul propus este la o distanta de aproximativ 1,5 km fata de prima locuinta din comuna Carbunari. Amplasamentul proiectului se situeaza in extravilanul comunei Carbunari.

– **impactul asupra faunei si florei** – Amplasamentul proiectului este situat in Parcul National Cheile Nerei-Beusnita (in siturile NATURA 2000: situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita si in aria de protectie speciala avifaunistica ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita) si parțial în rezervația naturala Cheile Nerei – Beușnița.

Prin implementarea proiectului se va ocupa:

- un procent de 0,0065% din suprafata Parcului National Cheile Nerei-Beusnita (2,4 ha suprafata proiectului si 36758 ha suprafata Parcului National Cheile Nerei-Beusnita);

- un procent de 0,0060% din suprafata arie de protectie speciala avifaunistica ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita (2,4 ha suprafata proiectului si 40.300.80 ha suprafata arie de protectie speciala avifaunistica ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita);

- un procent de 0,0064% din suprafata sitului de importanta comunitara ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita (2,4 ha suprafata proiectului si 37.720.90 ha suprafata sitului de importanta comunitara ROSCI0031);

- un procent de 0,0009% din suprafata Rezervatiei Naturale Cheile Nerei-Beusnita (0,0305 ha suprafata proiectului propus care intra in Rezervatia Naturala Cheile Nerei-Beusnita si 3081,3 ha suprafata Rezervatiei Naturale Cheile Nerei-Beusnita);

– **impactul asupra solului** - nu există surse de poluanți pentru sol și subsol, impactul fiind redus. Pot să apară poluări accidentale dacă există pierderi de carburanți de la motoarele utilajelor de construcții sau de la mașinile care vin în șantier pentru aprovizionarea cu materiale de construcții. În cazul unor poluări accidentale, constructorul va lua imediat măsuri de remediere a acestora prin utilizarea de materiale absorbante.

– **impactul asupra folosințelor, bunurilor materiale** – impact pozitiv indirect, prin creșterea potențialului de dezvoltare a zonei; în apropiere nu se află obiective de patrimoniu;

– **impactul asupra calității și regimului cantitativ al apei** – fără impact, neexistând surse de poluare a apelor;

– **impactul produs de zgomot și vibrații** – redus doar în perioada de realizare a lucrărilor ;

– **impactul asupra peisajului și mediului vizual** – impact nesemnificativ,

- **impactul asupra patrimoniului istoric și cultural și asupra interacțiunilor dintre aceste elemente** – fără impact, în zona nu există obiective ale patrimoniului istoric și cultural; .

- **extinderea impactului (zona geografică, numărul populației/habitatelor/speciilor afectate)** – nu se estimează o extindere a impactului asupra zonei geografice, populației din zona și din localitățile învecinate, asupra habitatelor sau anumitor specii,

– **magnitudinea și complexitatea impactului** - impact nesemnificativ

– **probabilitatea impactului** – probabilitate redusă ;

– **durata, frecvența și reversibilitatea impactului;**

Impactul este redus și temporar pe întreaga durată de realizare a obiectivului . Luând în considerare destinația subsecventă a terenului impactul implementării proiectului propus este unul pozitiv. Impactul pe termen scurt este unul negativ, generator de praf în perioada de construcție, însă pe termen lung, efectele cumulative sunt net superioare actualei folosințe a terenului.

–**Măsurile de evitare, reducere sau ameliorare a impactului semnificativ asupra mediului;**
Nu este cazul;

– **Natura transfrontalieră a impactului.**

Proiectul nu intră sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră. Nu se regăsește în anexa nr. I – „Lista activităților propuse” din Legea nr. 22/2001

VIII. PREVEDERI PENTRU MONITORIZAREA MEDIULUI - DOTĂRI ȘI MĂSURI PREVĂZUTE PENTRU CONTROLUL EMISIILOR DE POLUANȚI ÎN MEDIU, INCLUSIV PENTRU CONFORMAREA LA CERINȚELE PRIVIND MONITORIZAREA EMISIILOR PREVĂZUTE DE CONCLUZIILE CELOR MAI BUNE TEHNICI DISPONIBILE APLICABILE. SE VA AVEA ÎN VEDERE CA IMPLEMENTAREA PROIECTULUI SĂ NU INFLUENȚEZE NEGATIV CALITATEA AERULUI ÎN ZONĂ.

Nu este cazul;

IX. LEGĂTURA CU ALTE ACTE NORMATIVE ȘI/SAU PLANURI/PROGRAME/STRATEGII/DOCUMENTE DE PLANIFICARE:

A. Justificarea încadrării proiectului, după caz, în prevederile altor acte normative naționale care transpun legislația Uniunii Europene: Directiva 2010/75/UE (IED) a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării), Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului, Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, Directiva-cadru aer 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa, Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, și altele).

Nu este cazul.

B. Se va menționa planul/programul/strategia/documentul de programare/planificare din care face proiectul, cu indicarea actului normativ prin care a fost aprobat.

Nu este cazul.

X. LUCRĂRI NECESARE ORGANIZĂRII DE ȘANTIER:

- Descrierea lucrărilor necesare organizării de șantier;

Organizarea și conducerea execuției lucrărilor de construcție-montaj, în vederea realizării produsului de construcție, reprezintă o componentă a sistemului de management a oricărui operator economic ce execută lucrări de construcții, constituind o cerință esențială a desfășurării normale și eficiente a întregului sistem productiv de constituire.

Organizarea execuției lucrărilor și implicit a șantierelor de construcții trebuie astfel concepută, realizată și planificată astfel încât să respecte legislația în vigoare și punere în funcțiune a obiectivelor de investiții, să asigure condiții adecvate de muncă și viață personalului, protecția mediului, o calitate corespunzătoare a lucrărilor și o deplină securitate și sănătate în muncă.

Rezolvarea acestor deziderate impune respectarea reglementărilor naționale, armonizate celor europene și celor pretinse de o organizare și o conducere modernă și eficientă, care să conducă la realizarea de lucrări ce să satisfacă exigențele de performanță calitativă și economice pretinse.

Organizarea execuției lucrărilor și a șantierului de construcții se materializează la nivel conceptual în cadrul proiectului de organizare de șantier P.O.S..

Proiectul de organizare de șantier tratează concepția de ansamblu a organizării de șantier, ținând seama de specificul și de natura lucrărilor, de volumul de lucrări și de valoarea acestora, dar și de durata de desfășurare a execuției aferente obiectivului de investiție sau numai a obiectului de construcție ce urmează să fie realizat.

Proiectul de organizare de șantier reprezintă principalul "instrument de coordonare" a tuturor acțiunilor implicate în realizarea obiectivului sau obiectului de construcție.

Realizarea corespunzătoare a proiectului de organizare de șantier și implicit a unei calități adecvate organizării de șantier, creează premisele pentru:

- reducerea duratelor de execuție și prin urmare a consumurilor de resurse;
- utilizarea eficientă și cu maxim de randament a tuturor resurselor disponibile;
- asigurarea unor condiții optime de muncă și viață pentru personal;
- creșterea productivității muncii;
- îmbunătățirea calității execuției lucrărilor;
- limitarea riscurilor de producere a accidentelor cu impact asupra mediului sau a omului;
- diminuarea risipei de materiale în cadrul șantierului și reciclarea cât mai mult cu putință a acestuia;
- reducerea costurilor de producție.

Organizarea de șantier se va amplasa conform proiectului tehnic și a atribuirii contractului de execuție pentru lucrările de construcție de comun acord cu beneficiarul lucrării.

În principiu, pe terenul aferent pe care se va organiza șantierul se vor amplasa următoarele obiecte provizorii:

- magazia provizorie cu rol de depozitare materiale, vestiar muncitori și depozitare scule (lopeți, răngi, târnăcoape);
- tablou electric;
- stâlpi de iluminat;
- punct PSI;
- platou depozitare materiale;
- containere de deșeuri.

Materialele se vor aduce pe șantier numai pe măsura punerii lor în operă.

– **Localizarea organizării de șantier;**

Șantierul se va organiza exclusiv pe terenul aferent investiției propuse. Șantierul va fi amplasat pe ampriza actuală a drumului vicinal, astfel ca se vor lua măsurile necesare ca la terminarea lucrărilor și consemnarea în procesul verbal de recepție, să se aducă amplasamentul la starea inițială, prin îndepărtarea pământului în exces, refacerea carosabilului, nivelarea zonei etc.

– **Surse de poluanți și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispersia poluanților în mediu în timpul organizării de șantier;**

Motoarele utilajelor și ale mașinilor de transport a materialelor puse în opera reprezintă sursele de poluanți; nu este cazul de amplasare a unor instalații speciale pentru protecția mediului în timpul organizării de șantier, impactul fiind temporar și redus.

– **Dotări și măsuri prevăzute pentru controlul emisiilor de poluanți în mediu.**

Folosirea unor utilaje cu motoare cu emisii reduse de poluanți.

XI. LUCRĂRI DE REFACERE A AMPLASAMENTULUI LA FINALIZAREA INVESTIȚIEI, ÎN CAZ DE ACCIDENTE ȘI/SAU LA ÎNCETAREA ACTIVITĂȚII, ÎN MĂSURA ÎN CARE ACESTE INFORMAȚII SUNT DISPONIBILE:

– **Lucrările propuse pentru refacerea amplasamentului la finalizarea investiției, în caz de accidente și/sau la încetarea activității;**

Executantul va lua măsurile necesare ca la terminarea lucrărilor și consemnarea în procesul verbal de recepție, să aducă amplasamentul la starea inițială, prin îndepărtarea pământului în exces, refacerea accesului la corpurile clădirilor existente, nivelarea zonei, etc. De asemenea executantul va îndepărta de pe aceste amplasamente toate resturile de conducte, cabluri, moloz, etc, care au rămas ca urmare a lucrărilor efectuate.

– **Aspecte referitoare la prevenirea și modul de răspuns pentru cazuri de poluări accidentale;**

Poluarea accidentală care poate să apară sunt eventualele pierderi de ulei și-au combustibil, a utilajelor folosite în procesul tehnologic. Pierderile accidentale sunt îndepărtate prin presare de nisip și substanțe absorbante de produse petroliere.

În urma lucrărilor de execuție vor rezulta deșeuri tip beton, pământ care vor fi depozitate pe măsura producerii lor în imediata apropiere a zonei de lucru îngrădită cu panouri de protecție. Acestea vor fi ridicate ritmic și evacuate la groapa de gunoi a localității cu mijloacele de transport ale executantului. Prezenta lucrare nu presupune tăierea de arbori, spațiul verde afectat de săpătura va fi înierbat la terminarea lucrărilor.

– Aspecte referitoare la închiderea/dezafectarea/demolarea instalației;

Nu este cazul;

– Modalități de refacere a stării inițiale/reabilitare în vederea utilizării ulterioare a terenului.

Nu este cazul.

XII. ANEXE - PIESE DESENATE:

1. planul de încadrare în zonă a obiectivului și planul de situație, cu modul de planificare a utilizării suprafețelor; formele fizice ale proiectului (planuri, clădiri, alte structuri, materiale de construcție și altele); planșe reprezentând limitele amplasamentului proiectului, inclusiv orice suprafață de teren solicitată pentru a fi folosită temporar (planuri de situație și amplasamente);

Se anexează la prezenta:

Planuri de situație și de încadrare în zonă.

2. Schema-flux pentru procesul tehnologic și fazele activității, cu instalațiile de depoluare;

Nu este cazul.

3. schema-flux a gestionării deșeurilor;

Nu este cazul; Vor fi prevazute europubele cu colectare selectivă. Ridicarea deșeurilor se va face conform programului stabilit prin contract.

4. Alte piese desenate, stabilite de autoritatea publică pentru protecția mediului.

Nu au fost solicitate alte piese desenate față de cele prezentate la pct.XII.1.

XIII. PENTRU PROIECTELE CARE INTRĂ SUB INCIDENȚA PREVEDERILOR ART. 28 DIN ORDONANȚA DE URGENȚĂ A GUVERNULUI NR. 57/2007 PRIVIND REGIMUL ARIILOR NATURALE PROTEJATE, CONSERVAREA HABITATELOR NATURALE, A FLOREI ȘI FAUNEI SĂLBATICE, APROBATĂ CU MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI PRIN LEGEA NR. 49/2011, CU MODIFICĂRILE ȘI COMPLETĂRILE ULTERIOARE, MEMORIUL VA FI COMPLETAT CU URMĂTOARELE:

a) descrierea succintă a proiectului și distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar, precum și coordonatele geografice (Stereo 70) ale amplasamentului proiectului. Aceste coordonate vor fi prezentate sub formă de vector în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională Stereo 1970, sau de tabel în format electronic conținând coordonatele conturului (X, Y) în sistem de proiecție națională Stereo 1970;

Traseul drumului analizat are o lungime de 3,711 km.

Suprafața construită este compusă din suprafața părții carosabile, acostamente, dispozitivele de scurgere (șanțuri și rigole) și lucrările de consolidare, care pentru lucrarea de modernizare aferentă prezentei documentații este de **18.555 m²**.

Având în vedere specificul lucrării de construire la nivel a structurii rutiere pentru drumul vicinal ce face parte din documentația de avizare a lucrărilor de intervenție suprafața desfășurată este de **24.000 m²**.

Amplasamentul proiectului „*Lucrări de reabilitare și modernizare drum vicinal spre Lacul Dracului*”, este situat în Parcul National Cheile Nerei-Beusnita (în siturile NATURA 2000: situl de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita și în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita) și parțial în rezervația naturală Cheile Nerei – Beușnița.

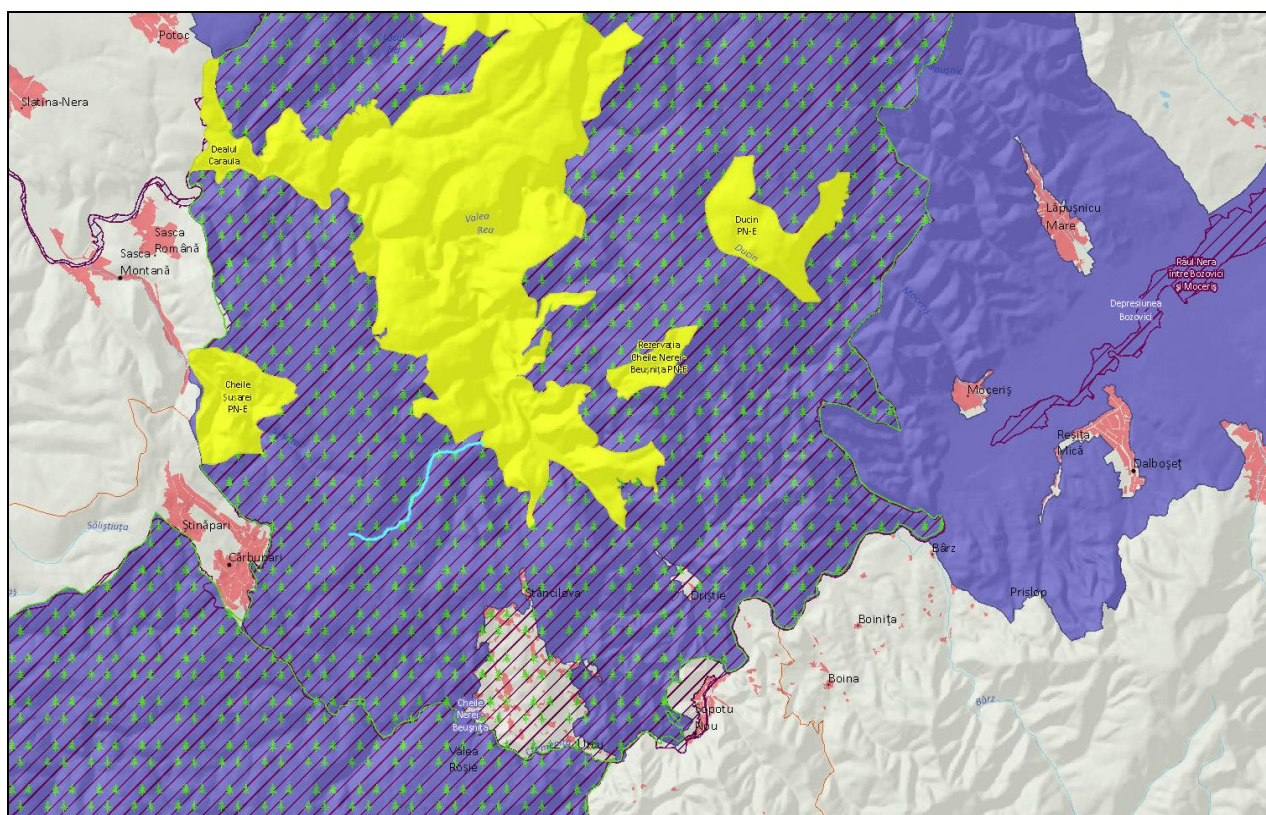

Figura nr. 2. Amplasarea drumului vicinal Lacul Dracului (linia albastra) în raport cu ariile naturale protejate

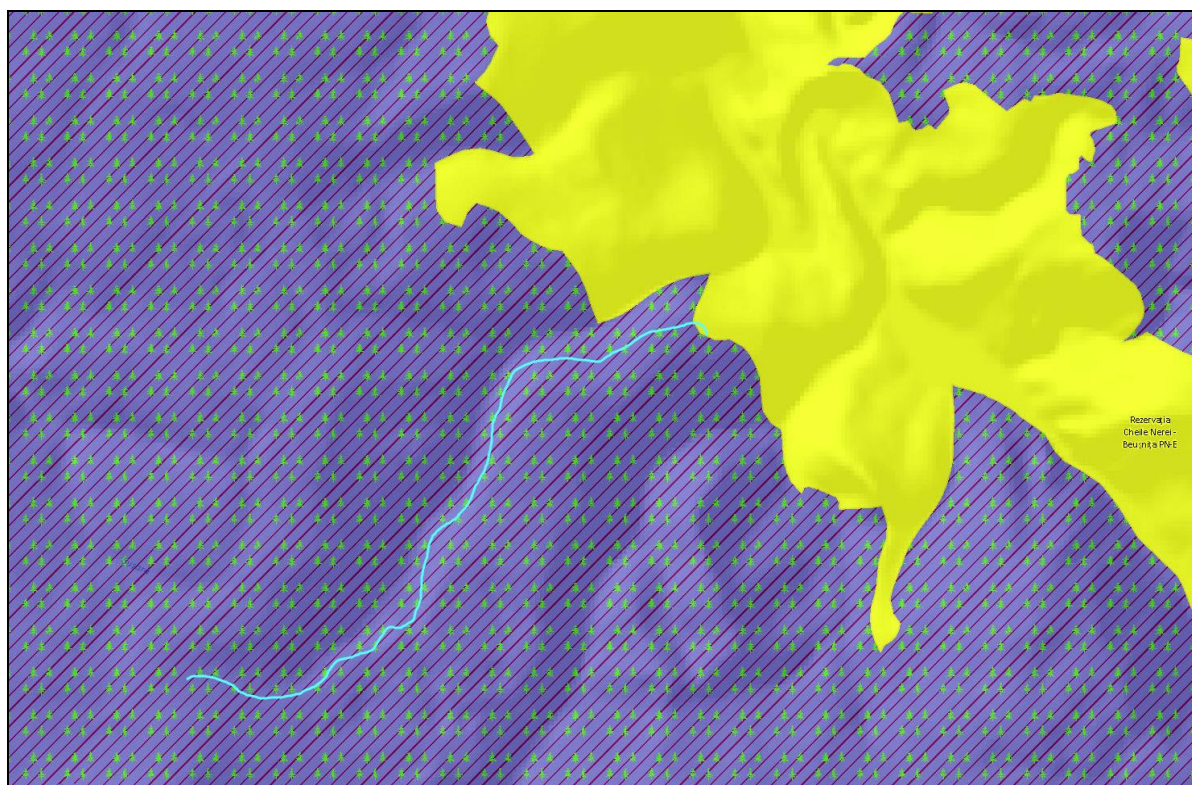

Figura nr.3. Amplasarea drumului vicinal Lacul Dracului (linia albastra) in raport cu ariile naturale protejate detaliu

- aria speciala de protectie avifaunistica ROSPA0020 Cheile Nerei-Beușnița;
- situl de importanta comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei-Beușnița;
- Parcul National Cheile Nerei-Beușnița;
- Rezervația Naturala Cheile Nerei-Beușnița;

COORDONATELE AMPLASAMENTULUI PROIECTULUI, ÎN SISTEM DE PROIECȚIE NAȚIONALĂ STEREO 1970:

Coordonate AXĂ PROIECTATĂ DC Cărbunari			
Pichet nr	Poziție kilometrică	N (Y)	E (X)
1	0+000.00	376424,755	245067,502
2	0+002.72	376426,319	245069,722
3	0+022.73	376435,369	245087,499
4	0+042.75	376439,038	245107,106

5	0+050.00	376439,342	245114,353
6	0+063.25	376439,898	245127,587
7	0+080.00	376440,040	245144,337
8	0+100.00	376438,741	245164,290
9	0+108.83	376437,661	245173,054
10	0+120.00	376435,852	245184,074
11	0+140.00	376431,390	245203,565
12	0+154.42	376427,216	245217,360
13	0+175.00	376420,688	245236,883
14	0+200.00	376412,760	245260,592
15	0+205.62	376410,978	245265,923
16	0+220.00	376405,613	245279,255
17	0+231.07	376400,420	245289,023
18	0+240.00	376395,585	245296,533
19	0+256.51	376385,236	245309,384
20	0+271.84	376374,826	245320,631
21	0+280.00	376369,532	245326,839
22	0+295.46	376360,967	245339,690
23	0+300.00	376358,839	245343,701
24	0+319.08	376351,954	245361,463
25	0+325.00	376350,350	245367,163
26	0+350.00	376343,576	245391,228
27	0+367.89	376338,728	245408,447
28	0+380.00	376335,921	245420,225
29	0+392.33	376334,047	245432,414
30	0+400.00	376333,390	245440,050
31	0+416.78	376333,316	245456,822
32	0+425.00	376333,740	245465,030
33	0+450.00	376335,029	245489,997
34	0+475.00	376336,317	245514,963
35	0+498.73	376337,540	245538,664
36	0+519.28	376339,534	245559,106
37	0+539.82	376343,383	245579,281
38	0+550.00	376345,745	245589,179
39	0+575.00	376351,546	245613,496
40	0+585.58	376354,001	245623,783
41	0+598.16	376357,871	245635,748
42	0+610.75	376363,569	245646,959
43	0+626.04	376371,546	245660,002
44	0+639.86	376377,823	245672,294
45	0+653.67	376382,147	245685,401

46	0+658.49	376383,301	245690,077
47	0+673.49	376387,691	245704,401
48	0+676.92	376389,174	245707,497
49	0+680.36	376390,889	245710,471
50	0+695.36	376400,219	245722,192
51	0+720.00	376416,613	245740,592
52	0+736.55	376427,621	245752,947
53	0+752.63	376439,596	245763,623
54	0+760.00	376445,839	245767,542
55	0+768.70	376453,687	245771,292
56	0+779.52	376463,718	245775,341
57	0+790.13	376473,217	245780,040
58	0+800.74	376481,898	245786,119
59	0+828.38	376503,275	245803,643
60	0+840.00	376511,495	245811,832
61	0+852.49	376518,394	245822,218
62	0+860.00	376521,451	245829,071
63	0+876.60	376525,043	245845,227
64	0+878.30	376525,179	245846,921
65	0+900.00	376528,090	245868,411
66	0+914.68	376531,372	245882,717
67	0+920.00	376532,820	245887,835
68	0+940.00	376539,465	245906,690
69	0+951.06	376543,939	245916,802
70	0+955.19	376545,714	245920,532
71	0+969.51	376550,922	245933,860
72	0+983.83	376554,175	245947,796
73	0+991.75	376555,418	245955,609
74	1+000.00	376556,798	245963,747
75	1+011.75	376559,743	245975,106
76	1+024.82	376565,512	245986,799
77	1+037.89	376573,872	245996,806
78	1+057.89	376589,953	246008,648
79	1+075.00	376604,323	246017,944
80	1+100.00	376625,314	246031,522
81	1+125.00	376646,305	246045,101
82	1+133.40	376653,357	246049,663
83	1+140.00	376658,745	246053,472
84	1+145.47	376662,961	246056,958
85	1+157.54	376671,359	246065,614
86	1+159.63	376672,693	246067,215

87	1+173.09	376678,744	246079,113
88	1+186.55	376679,035	246092,457
89	1+196.50	376677,034	246102,204
90	1+211.50	376674,839	246117,024
91	1+220.16	376675,360	246125,652
92	1+228.81	376677,521	246134,021
93	1+243.81	376684,172	246147,445
94	1+255.00	376689,688	246157,179
95	1+275.00	376699,548	246174,580
96	1+292.74	376708,291	246190,010
97	1+303.05	376715,254	246197,486
98	1+313.36	376724,844	246201,011
99	1+320.40	376731,837	246201,839
100	1+331.50	376742,737	246203,905
101	1+342.60	376753,246	246207,459
102	1+350.00	376760,071	246210,308
103	1+375.00	376783,141	246219,940
104	1+403.43	376809,378	246230,894
105	1+412.87	376818,381	246233,689
106	1+422.31	376827,749	246234,745
107	1+450.00	376855,430	246235,239
108	1+475.00	376880,426	246235,686
109	1+487.63	376893,051	246235,911
110	1+500.00	376905,414	246236,387
111	1+520.00	376925,325	246238,232
112	1+530.07	376935,295	246239,663
113	1+540.00	376945,069	246241,400
114	1+560.00	376964,558	246245,876
115	1+572.52	376976,588	246249,335
116	1+599.96	377002,794	246257,465
117	1+623.71	377025,675	246263,825
118	1+640.00	377041,569	246267,397
119	1+647.46	377048,893	246268,817
120	1+660.00	377061,223	246271,086
121	1+672.93	377073,944	246273,428
122	1+680.00	377080,860	246274,883
123	1+700.00	377099,926	246280,864
124	1+720.00	377117,948	246289,499
125	1+730.44	377126,817	246295,005
126	1+740.00	377134,556	246300,611
127	1+760.00	377149,413	246313,975

128	1+780.00	377162,215	246329,318
129	1+787.95	377166,676	246335,900
130	1+800.00	377173,149	246346,062
131	1+806.77	377176,784	246351,769
132	1+820.53	377183,869	246363,570
133	1+834.30	377190,320	246375,730
134	1+845.14	377195,143	246385,434
135	1+860.00	377202,722	246398,205
136	1+865.52	377206,009	246402,642
137	1+880.00	377215,736	246413,348
138	1+885.91	377220,134	246417,294
139	1+900.00	377230,894	246426,390
140	1+925.00	377249,986	246442,530
141	1+940.67	377261,950	246452,644
142	1+960.00	377277,296	246464,393
143	1+979.69	377294,015	246474,779
144	2+000.00	377312,242	246483,717
145	2+018.72	377329,762	246490,278
146	2+025.00	377335,745	246492,204
147	2+037.70	377347,830	246496,096
148	2+051.20	377360,422	246500,948
149	2+064.70	377372,389	246507,183
150	2+075.00	377381,242	246512,448
151	2+100.00	377402,729	246525,228
152	2+127.19	377426,098	246539,127
153	2+140.00	377437,310	246545,318
154	2+149.98	377446,309	246549,638
155	2+160.00	377455,544	246553,516
156	2+172.78	377467,584	246557,782
157	2+180.00	377474,463	246559,976
158	2+195.37	377489,112	246564,646
159	2+206.74	377500,035	246567,790
160	2+218.11	377511,120	246570,308
161	2+225.00	377517,881	246571,643
162	2+250.00	377542,407	246576,485
163	2+275.00	377566,934	246581,328
164	2+291.95	377583,564	246584,612
165	2+304.29	377595,754	246586,502
166	2+316.63	377608,059	246587,384
167	2+325.00	377616,425	246587,639
168	2+350.00	377641,413	246588,399

169	2+371.54	377662,941	246589,054
170	2+380.00	377671,370	246589,758
171	2+391.43	377682,548	246592,113
172	2+400.00	377690,641	246594,909
173	2+411.33	377700,799	246599,904
174	2+425.00	377712,610	246606,790
175	2+437.18	377723,135	246612,926
176	2+445.00	377729,985	246616,684
177	2+462.30	377745,791	246623,705
178	2+480.00	377762,681	246628,955
179	2+487.42	377769,926	246630,557
180	2+500.00	377782,272	246632,968
181	2+512.37	377794,418	246635,340
182	2+520.00	377801,861	246636,992
183	2+536.90	377817,994	246641,983
184	2+545.00	377825,509	246645,014
185	2+561.42	377840,175	246652,374
186	2+566.44	377844,533	246654,868
187	2+572.65	377850,000	246657,812
188	2+578.86	377855,612	246660,470
189	2+600.00	377874,947	246669,020
190	2+626.48	377899,161	246679,727
191	2+640.00	377911,123	246686,015
192	2+660.00	377926,999	246698,123
193	2+666.18	377931,383	246702,482
194	2+680.00	377940,153	246713,145
195	2+700.00	377950,060	246730,480
196	2+705.89	377952,298	246735,928
197	2+725.00	377959,035	246753,811
198	2+750.00	377967,849	246777,205
199	2+769.97	377974,889	246795,890
200	2+780.00	377978,030	246805,416
201	2+787.04	377979,754	246812,243
202	2+804.12	377982,250	246829,119
203	2+825.00	377983,830	246849,943
204	2+854.02	377986,025	246878,876
205	2+861.07	377986,658	246885,905
206	2+868.13	377987,490	246892,913
207	2+875.00	377988,395	246899,721
208	2+890.85	377990,484	246915,433
209	2+900.00	377991,551	246924,520

210	2+920.00	377992,917	246944,470
211	2+929.92	377993,100	246954,389
212	2+940.00	377992,951	246964,466
213	2+960.00	377991,652	246984,420
214	2+968.99	377990,636	246993,355
215	2+975.00	377989,867	246999,313
216	3+000.00	377986,668	247024,108
217	3+020.50	377984,046	247044,435
218	3+025.00	377983,461	247048,901
219	3+050.00	377980,213	247073,689
220	3+075.00	377976,965	247098,477
221	3+080.50	377976,250	247103,931
222	3+090.50	377975,454	247113,889
223	3+098.88	377976,687	247122,152
224	3+107.25	377979,955	247129,840
225	3+117.25	377985,840	247137,912
226	3+121.48	377988,501	247141,200
227	3+140.00	377999,699	247155,943
228	3+160.00	378010,747	247172,610
229	3+172.88	378017,266	247183,722
230	3+180.00	378020,660	247189,976
231	3+200.00	378029,394	247207,964
232	3+224.28	378038,359	247230,525
233	3+225.36	378038,717	247231,543
234	3+244.14	378046,109	247248,794
235	3+262.93	378055,742	247264,901
236	3+275.00	378062,620	247274,824
237	3+300.00	378076,861	247295,372
238	3+325.00	378091,102	247315,919
239	3+343.85	378101,839	247331,411
240	3+360.00	378110,192	247345,222
241	3+379.01	378117,741	247362,651
242	3+400.00	378123,027	247382,940
243	3+414.17	378124,718	247397,004
244	3+414.96	378124,769	247397,789
245	3+420.00	378125,160	247402,815
246	3+434.44	378126,981	247417,136
247	3+440.00	378127,956	247422,610
248	3+453.92	378131,063	247436,177
249	3+467.78	378134,625	247449,568
250	3+475.44	378136,481	247457,003

251	3+483.10	378138,108	247464,491
252	3+500.00	378141,442	247481,055
253	3+525.00	378146,375	247505,564
254	3+542.47	378149,822	247522,687
255	3+552.01	378152,001	247531,976
256	3+561.55	378154,766	247541,108
257	3+575.00	378159,071	247553,847
258	3+579.89	378160,637	247558,482
259	3+600.00	378165,123	247578,048
260	3+605.93	378165,687	247583,949
261	3+620.00	378165,621	247598,009
262	3+631.96	378164,013	247609,857
263	3+640.00	378161,834	247617,583
264	3+659.32	378151,825	247633,963
265	3+680.00	378135,138	247645,934
266	3+686.67	378128,877	247648,211
267	3+711.00	378104,911	247655,158

Drumul se suprapune parțial pe traseul turistic european E3 pe tronsonul Lacul Dracului - Ogașul Porcului-Poiana Logor, și este evidențiat ca și cale de acces în Planul de Management al Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița (situație evidențiată în fotografiile de mai jos, culoare banda traseu -Albastra).

Drumul vicinal spre Lacul Dracului, pornind de la DJ 571B trece prin zona de conservare durabilă (ZCD), pe o lungime de 2,75 km, intersectează zona de protecție integrală (ZPI), pe o lungime de 0,9 km și intră pe o porțiune mică și în zona de protecție strictă (ZPS), pe o lungime de 0,061 km.

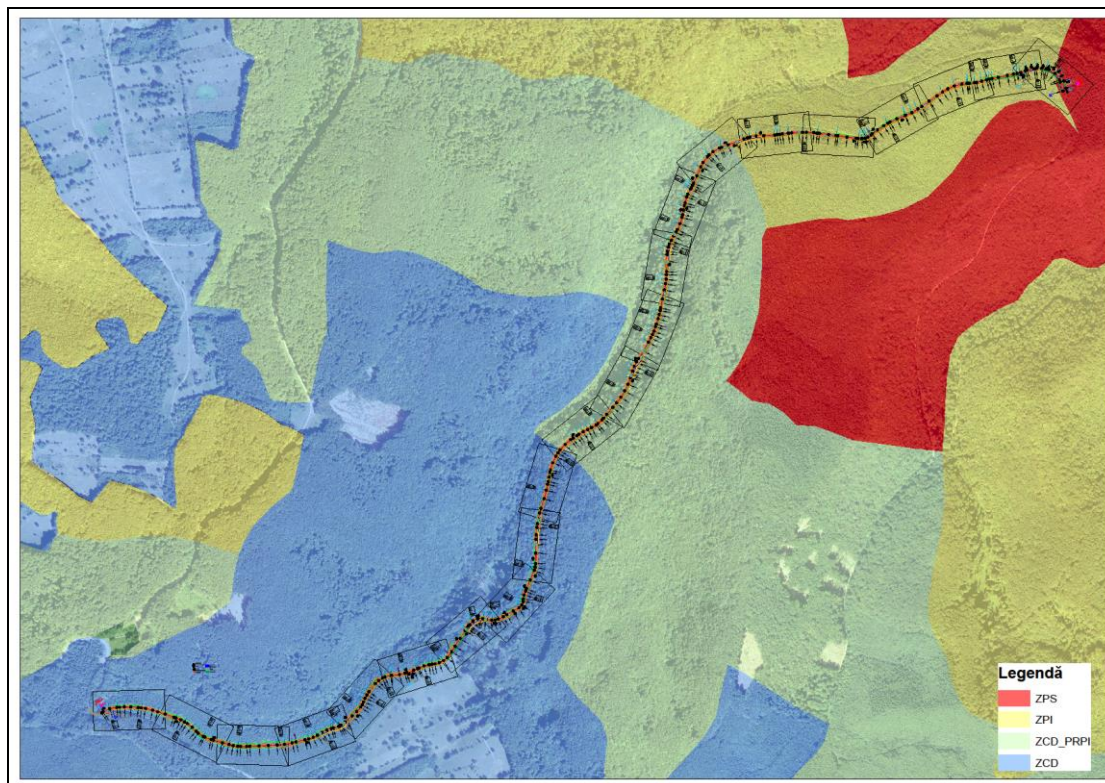

Figura nr. 4. Traseul drumului vicinal Lacul Dracului în raport cu zonarea internă a Parcului Național Cheile Nerei-Beușnița

În conformitate cu prevederile PLANUL DE MANAGEMENT INTEGRAT AL PARCULUI NAȚIONAL CHEILE NEREI-BEUȘNIȚA (ROSCI0031 ȘI ROSPA0020 CHEILE NEREI-BEUȘNIȚA) aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1642/2016, publicat în Monitorul Oficial al României nr.844 bis din 25.10.2016:

- **Zona de protecție strictă (ZPS)** este zona centrală a Parcului Național, zonă de mare importanță științifică, zonă de sălbăticie, în care intervențiile antropice au fost foarte reduse până în prezent. În zona de protecție strictă, întreținerea drumurilor este posibilă numai cu acordul administrației ariei naturale protejate, pentru activitățile care nu contravin obiectivelor acestei zone de protecție strictă, monitorizarea speciilor și habitatelor, acces în scop științific, activități de ecoturism. Infrastructura de acces turistic existentă: podețe, poduri de lemn suspendate, poteci și altele, poate fi reparată și întreținută de către sau cu avizul Administrației Parcului Național.
- **Zona de protecție integrală (ZPI)** reprezintă zona concentrică exterioară zonei de protecție strictă, la care se adaugă suprafețele, aproape în totalitate, ale rezervațiilor naturale. Sunt zone

naturale și semi-naturale foarte valoroase pentru conservarea speciilor și habitatelor Natura 2000, a biodiversității, în general. In zona de protecție integrală drumurile publice pot fi întreținute/reparate de autoritatea competentă, după caz, cu avizul Administrației Parcului;

- **În zona de conservare durabilă (ZCD-PRPI** - primul rand cu parcele întregi în jurul ZPS/ZPI), construcțiile deja existente publice sau private, de exemplu drumuri, parcări, cantoane, sălașe, case, rețele electrice, inclusiv infrastructura turistică existentă: poteci, punți suspendate, podețe, panouri, indicatoare, foișoare și altele, pot fi reparate/întreținute cu avizul Administrației Parcului;

b) numele și codul ariei naturale protejate de interes comunitar;

- 1. Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița (categoria II IUCN, RO02), cod E;**
- 2. Aria Specială de Protecție Avifaunistică, RO07 Cheile Nerei-Beusnita, cod ROSPA0020;**
- 3. Situl de importanță comunitară, RO06 Cheile Nerei-Beusnita, cod ROSCI0031**
- 4. Rezervația Naturală Cheile Nerei-Beușnița, cod 2.276.**

➤ **Descrierea ariilor naturale protejate:**

1. Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița (categoria II IUCN, RO02).

Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița este situat în sud-vestul țării, în sudul Munților Aninei, în județul Caraș-Severin, și cuprinde suprafețe din unitățile administrativ-teritoriale: Anina, Bozovici, Lăpușnicu Mare, Șopotul Nou, Cărbunari, Sasca Montană, Ciclova Română, Oravița - Anexa nr. 1. Din punct de vedere biogeografic, întreaga suprafață a parcului național și siturilor ROSCI0031 și ROSPA0020 se află în bioregiunea continentală. Coordonatele centrale ale Parcului Cheile Nerei - Beușnița sunt: 44°56'21" N și 21°51'24" E.

Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița are o suprafață totală de **36.758,0 ha**. Peste suprafața Parcului se suprapun, cu unele diferențe: siturile Natura 2000 ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița - cu 37.720.90 ha și ROSPA0020 Cheile Nerei - Beușnița - în suprafață de 40.300.80 ha.

2. Aria Specială de Protecție Avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita:

Aria Specială de Protecție Avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei - Beușnița, prin Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Teritoriul ariei speciale de protecție avifaunistică ROSPA0020 se suprapune, de asemenea, în mare măsură peste cel al parcului național, de care diferă prin extinderea mai mare înspre vest, până aproape de intravilanul construit al localităților Ciclova Montană și Ciclova Română, înconjurând intravilanul localității Ilidia, trecând pe la estul localității Socolari iar, spre sud, până în dreptul localității Potoc.

Situl Natura 2000 ROSPA0020 Cheile Nerei - Beușnița - în suprafață de **40.300.80 ha**.

Regiunea biogeografică în care este dispusă aria este cea Continentală.

Tip de proprietate Situl este situat în domeniul public al statului(95%)și în proprietatea comunei (5%).

Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE și evaluarea sitului în ceea ce le privește

Grup	Cod	Specie				Populație					Sit			
		Denumire științifică	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Calit.date	AIBICID Pop.	AIBIC		
						Min.	Max.					Conserv.	Izolare	Global
B	A086	<i>Accipiter nisus</i> (Uliu păsărar)			R				C		D			
B	A086	<i>Accipiter nisus</i> (Uliu păsărar)			W				C		D			
B	A168	<i>Actitis hypoleucos</i> (Fluierar de munte)			R				C		D			
B	A247	<i>Alauda arvensis</i> (Ciocârlie de câmp)			R				C		D			
B	A229	<i>Alcedo atthis</i>			R	2	4	p	R		D			
B	A052	<i>Anas crecca</i> (Rată pitică)			R				P		B	B	B	B
B	A053	<i>Anas platyrhynchos</i> (Rată mare)			W				P		B	B	B	B
B	A051	<i>Anas strepera</i> (Rată peștrită)			R				P		B	B	B	B
B	A259	<i>Anthus spinoletta</i> (Fâsăde munte)			C				C		D			
B	A256	<i>Anthus trivialis</i> (Fâsă de pădure)			R				C		D			
B	A226	<i>Apus apus</i> (Drepnea neagră)			P				P		B	B	C	B
B	A228	<i>Apus melba</i> (Drepnea mare)			R				C		D			
B	A091	<i>Aquila chrysaetos</i>			P	2	3	p	C		B	A	C	A
B	A089	<i>Aquila pomarina</i>			R	5	8	p	C		C	B	C	C
B	A028	<i>Ardea cinerea</i> (Stârc cenușiu)			C				R		D			
B	A221	<i>Asio otus</i> (Ciuf de pădure)			R				C		D			
B	A218	<i>Athene noctua</i> (Cucuvea)			P				P		B	B	C	B
B	A215	<i>Bubo bubo</i>			P	4	6	p	C		C	A	C	A
B	A087	<i>Buteo buteo</i> (sorecar comun)			R				C		D			
B	A088	<i>Buteo lagopus</i> (Sorecar încălțat)			W				R		D			
B	A224	<i>Caprimulgus europaeus</i>			R	200	300	p	C		C	B	C	B
B	A366	<i>Carduelis camabina</i> (canepar)			P				C		A	B	C	B
B	A363	<i>Carduelis chloris</i> (Florinte)			R				C		D			
B	A365	<i>Carduelis spinus</i> (Scatiu)			W				C		D			

B	A080	<i>Circaetus gallicus</i>		R	5	8	p	C		B	B	C	B
B	A081	<i>Circus aeruginosus</i>		C	30	40	i	C		D			
B	A082	<i>Circus cyaneus</i>		W	2	4	i	C		D			
B	A084	<i>Circus pygargus</i>		C	10	20	i	R		D			
B	A373	<i>Coccothraustes coccothraustes</i> (Botgros)		R				C		D			
B	A207	<i>Columba oenas</i> (Porumbel de scorbur ă)		R				C		D			
B	A208	<i>Columba palumbus</i> (Porumbel gulerat)		R				C		D			
B	A231	<i>Coracias garrulus</i>		R	3	5	p	C		D			
B	A113	<i>Coturnix coturnix</i> (Prepelită)		R				P		B	B	B	B
B	A122	<i>Crex crex</i>		R	10	15	p	C		D			
B	A212	<i>Cuculus canorus</i> (Cuc)		R				C		D			
B	A253	<i>Delichon urbica</i> (L ăstun de cas ă)		R				C		D			
B	A239	<i>Dendrocopos leucotos</i>		P	300	350	p	C		C	A	C	A
B	A238	<i>Dendrocopos medius</i>		P	60	100	p	C		C	B	C	B
B	A429	<i>Dendrocopos syriacus</i>		P	5	7	P	C		D			
B	A236	<i>Dryocopus martius</i>		P	80	100	p	C		C	B	C	B
B	A378	<i>Emberiza cia</i> (Presur ăde munte)		P				C		D			
B	A377	<i>Emberiza cirius</i> (Presur ă b ărboas ă)		R				V		D			
B	A379	<i>Emberiza hortulana</i>		R	30	70	p	C		D			
B	A269	<i>Erithacus rubecula</i> (M ăc ăleandru)		R				C		D			
B	A103	<i>Falco peregrinus</i>		R	9	11	p	C		A	A	C	A
B	A099	<i>Falco subbuteo</i> (Soimul r ăndunelor)		R				C		D			
B	A096	<i>Falco tinnunculus</i> (V ănturel rosu)		R				C		D			
B	A321	<i>Ficedula albicollis</i>		R	8000	16000	p	C		B	B	C	B
B	A359	<i>Fringilla coelebs</i> (Cintez ă de p ădure)		R				C		D			
B	A360	<i>Fringilla montifringilla</i> (Cintez ă de iarn ă)		W				C		D			
B	A125	<i>Fulica atra</i> (Lisit ă)		R				P		D			
B	A125	<i>Fulica atra</i> (Lisit ă)		W				P		D			
B	A092	<i>Hieraaetus pennatus</i>		R	2	4	p	R		B	B	C	B
B	A299	<i>Hippolais icterina</i> (Frunz ărit ă)		R				C		D			

		galbenă)												
B	A438	<i>Hippolais pallida</i> (Frunzărită cenusie)				R				R			D	
B	A251	<i>Hirundo rustica</i> (Rândunică)				R				C			D	
B	A233	<i>Jynx torquilla</i> (Capîntortură)				R				R			D	
B	A338	<i>Lanius collurio</i>				R	1000	1500	p	C			C	B C B
B	A340	<i>Lanius excubitor</i> (Sfrâncioc mare)				W				R			D	
B	A246	<i>Lullula arborea</i>				R	200	300	p	C			D	
B	A270	<i>Luscinia luscinia</i> (Privighetoare de zvoi)				R				C			D	
B	A271	<i>Luscinia megarhynchos</i> (Privighetoare roscată)				R				R			D	
B	A230	<i>Merops apiaster</i> (Prigorie)				R				R			D	
B	A383	<i>Miliaria calandra</i> (Presură sură)				R				C			D	
B	A280	<i>Monticola saxatilis</i> (Mierlăde piatră)				R				C			D	
B	A262	<i>Motacilla alba</i> (Codobatură albă)				R				C			D	
B	A261	<i>Motacilla cinerea</i> (Codobatură de munte)				R				C			D	
B	A260	<i>Motacilla flava</i> (Codobatură galbenă)				C				C			D	
B	A319	<i>Muscicapa striata</i> (Muscar sur)				R				C			D	
B	A277	<i>Oenanthe oenanthe</i> (Pietrar sur)				R				C			D	
B	A337	<i>Oriolus oriolus</i> (Grangur)				R				C			D	
B	A214	<i>Otus scops</i> (Cius)				R				R			D	
B	A443	<i>Parus lugubris</i> (Pitigoi de livadă)				R	160	240	i	R			C	B B B
B	A072	<i>Pernis apivorus</i>				R	25	40	p	C			C	B C B
B	A273	<i>Phoenicurus ochruros</i> (Codros de munte)				R				C			D	
B	A274	<i>Phoenicurus phoenicurus</i> (Codros de pădure)				R				C			D	
B	A315	<i>Phylloscopus collybita</i> (Pitulice mică)				R				C			D	
B	A314	<i>Phylloscopus sibilatrix</i> (Pitulice sfârâitoare)				R				C			D	

B	A316	<i>Phylloscopus trochilus</i> (Pitulice fluierătoare)			R				C		D			
B	A234	<i>Picus canus</i>			P	250	300	p	C		C	A	C	A
B	A266	<i>Prunella modularis</i> (Brumărită de pădure)			R				C		D			
B	A250	<i>Ptyonoprogne rupestris</i> (Lăstun de stâncă)			R				C		D			
B	A372	<i>Pyrrhula pyrrhula</i> (Mugurar)			W				R		D			
B	A249	<i>Riparia riparia</i> (Lăstun de mal)			R				V		D			
B	A275	<i>Saxicola rubetra</i> (Mărăcinar mare)			R				C		D			
B	A276	<i>Saxicola torquata</i> (Mărăcinar negru)			R				C		D			
B	A361	<i>Serinus serinus</i> (Canăras)			R				C		D			
B	A210	<i>Streptopelia turtur</i> (Turturică)			R				C		D			
B	A220	<i>Strix uralensis</i>			P	30	35	p	C		C	A	C	A
B	A351	<i>Sturnus vulgaris</i> (Graur)			R				C		D			
B	A311	<i>Sylvia atricapilla</i> (Silvie cu cap negru)			R				C		D			
B	A310	<i>Sylvia borin</i> (Silvie de grădină)			R				C		D			
B	A309	<i>Sylvia communis</i> (Silvie de câmp)			R				C		D			
B	A308	<i>Sylvia curruca</i> (Silvie mică)			R				C		D			
B	A307	<i>Sylvia nisoria</i>			R	10	20	p	C		D			
B	A165	<i>Tringa ochropus</i> (Fluierar de de zăvoi)			C				R		D			
B	A283	<i>Turdus merula</i> (Mierlă)			P				C		D			
B	A285	<i>Turdus philomelos</i> (Sturz cântător)			P				C		D			
B	A284	<i>Turdus pilaris</i> (Cocosar)			W				C		D			
B	A232	<i>Upupa epops</i> (Pupăză)			R				C		D			

Abrevieri folosite la coloana „Situația populațiilor” (Sit pop)

A - specia este foarte bine reprezentată la nivelul sitului;

B - specia este bine reprezentată la nivelul sitului;

C - la nivelul sitului se găsește o populație cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populația la nivel național;

D - la nivelul sitului se găsește o populație cu densitate redusă față de media la nivel național (ne semnificativă la nivel național).

Abrevieri folosite la coloana „Stare de conservare” (Cons)

A – stare de conservare excelentă (parametrii habitatelor cu valori optime, care ar trebui să denote o dimensiune mare a populației sau o densitate mare de specii); ar trebui folosită doar în mod limitat în situri remarcabile pentru anumite specii;

B - stare de conservare bună (parametrii habitatelor cu valori „normale”, unde populația se menține stabilă pe termen lung datorită managementului, sau chiar și fără acesta; sau o degradare ușoară a habitatelor, dar unde regenerarea este ușor de obținut);

C - stare de conservare medie / slabă (degradare medie sau severă a unui habitat la care regenerarea este dificilă).

Abrevieri folosite la coloana „Izolare” (Izol)

Izolarea se referă la gradul de izolare a populației prezente în sit față de aria de răspândire normală a speciei.

A – populație (aproape) izolată;

B – populație ne-izolată, dar aflată la marginea ariei de răspândire;

C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă.

Abrevieri folosite la coloana „Evaluarea Globală” (Glob)

Evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei. Ar trebui să varieze nu mai mult de un grad +/- față de starea de conservare. Dacă valoarea stării de conservare este C, evaluarea globală nu poate fi A.

A – valoare excelentă;

B – valoare bună;

C - valoare considerabilă/semnificativă.

Alte specii importante de flora si fauna

Specii					Populatie			Motivatie						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. Masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
									IV	V	A	B	C	D
M	2590	<i>Erinaceus europaeus</i> (Ariciul-european)						C					X	
M		<i>Martes martes minoricensis</i>						P						X
A	2361	<i>Bufo bufo</i>						C					X	
A	1203	<i>Hyla arborea</i>						C	X				X	
A	2424	<i>Lacerta vivipara</i>						C					X	
A	1292	<i>Natrix tessellata</i>						R	X				X	
A	2512	<i>Rana dalmatina</i>						P	X				X	
F	1109	<i>Leucaspis delineates</i> (Albisoara)						P					X	
F		<i>hymallus thymallus</i> (Lipan)						P		X			X	
I		<i>Cerambyx cerdo cerdo</i>						C						X
I	1034	<i>Hirudo medicinalis</i>						C		X			X	
P	1762	<i>Arnica montana</i> (Arnică)						C		X			X	
P		<i>Carex riparia</i>						P						X
P		<i>Colchicum umbrosum</i>						C						X
P		<i>Iris pseudacorus</i>						P						X
P		<i>Phragmites australis</i>						P						X
P		<i>Salix alba</i> (Salcie albă)						P						X
P		<i>Salix fragilis</i>						P						X
P		<i>Vitis vinifera ssp. sylvestris</i>						P						X

Caracteristici generale ale sitului

Cod	Clase de habitate	Acoperire (%)
N09	Pajiști naturale, stepe	2.65
N12	Culturi (teren arabil)	0.58
N14	Pășuni	7.14
N15	Alte terenuri arabile	2.36
N16	Păduri de foioase	78.15
N17	Paduri de conifere	0.22
N19	Paduri de amestec	2.52
N21	Vii și livezi	0.27
N26	Habitat de pădure (păduri în tranziție)	6.10

Total acoperire 99.99

Alte caracteristici ale sitului

Peisajul este un mozaic de ecosisteme naturale și ecosistemele antropice. Rezervația oferă condiții favorabile de reproducere a unui număr mare de specii migratoare, datorită posibilităților optime de hrănire în sezonul cald din acest complex biocenotic. De asemenea rezervația oferă condiții mai puțin favorabile pentru iernatul acelei categorii de păsări care și cuibăresc în cuprinsul ei, în special al acelor din habitatul amfibiu care dispăre în această perioadă, precum și al acelor din habitatul terestru unde posibilitățile privind asigurarea condițiilor de hrană și adăpost se reduc mult.

Calitate și importanță

Prioritate nr. 12 din cele 68 de situri propuse de Grupul Milvus. C1 – specii de interes conservativ global – 2 specii: cristel de câmp (*Crex crex*), dumbrăveancă (*Coracias garrulus*); C6 – populații importante din specii amenințate la nivelul Uniunii Europene – 10 specii: acvila de munte (*Aquila chrysaetos*), șoim călător (*Falco peregrinus*), șerpar (*Circaetus gallicus*), buhă (*Bubo bubo*), caprimulg (*Caprimulgus europaeus*), ciocănitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ghionoaie sură (*Picus canus*), silvie porumbacă (*Sylvia nisoria*), muscar mic (*Ficedula parva*), presură de grădină (*Emberiza hortulana*). Zona constă din păduri bătrâne de fag, respectiv pășunile și fânețele semi-naturale dintre păduri. Include multe chei și zone stâncoase cu păsările caracteristice acestor zone. Astfel adăpostește cele mai însemnate efective cuibăritoare de șoim călător din România, respectiv populații foarte importante din alte două păsări răpitoare și din buhă. Alte specii cu efective semnificative sunt cele caracteristice pădurilor de fag: 2 specii de ciocănitoare și muscarul mic. Pajiștile susțin un efectiv important de cristel de câmp și servesc ca zonă de hrănit pentru răpitoare. În partea estică și vestică a zonei propuse, pe câmpurile deschise din valea Nerei găsim densități remarcabile de presură de grădină, iar în partea vestică cuibăresc și dumbrăvencele.

Vulnerabilitate:

1. turismul necontrolat
2. turismul in masa
3. schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pășuni) datorită încetării activităților agricole ca cositul sau pășunatul
4. lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere
5. vânătoarea în timpul cuibăritului prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci
6. vânătoarea în zona locurilor de cuibărire a speciilor periclitare
7. practicarea sporturilor extreme: alpinism, zborul cu parapantă, enduro, motocross, mașini de teren
8. amenajări forestiere și tăieri în timpul cuibăritului a speciilor periclitare
9. distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor
10. deranjarea păsărilor în timpul cuibăritului (colonii de stârci și ciori)
11. prinderea păsărilor cu capcane
12. scoaterea puilor pentru comerț ilegal
13. braconaj
14. defrișările, tăierile ras și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari
15. tăierile selective a arborilor în vârsta sau a unor specii
16. industrializare și creșterea zonelor urbane
17. electrocutare și coliziune în linii electrice
18. intensificarea agriculturii – schimbarea metodelor de cultivare a terenurilor din cele tradiționale în agricultură intensivă, cu monoculturi mari, folosirea excesivă a chimicalelor, efectuarea lucrărilor numai cu utilaje și mașini
19. schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pășuni) datorită încetării activităților agricole ca cositul sau pășunatul
20. arderea vegetației (a miriștii și a pârloagelor)

3. Situl de importanță comunitară ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita

Situl de importanță comunitară ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița, prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare, suprapunându-se într-o mare măsură peste suprafața Parcului, dar care include în plus culoarul Nerei de la ieșirea din parc până la granița cu Republica Serbia; Situl Natura 2000 ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița - cu **37.720.90 ha**.

Teritoriul sitului de importanță comunitară ROSCI0031 se suprapune în mare măsură peste teritoriul parcului național, de care diferă în principal prin includerea culoarului îngust al râului Nera, de la ieșirea din parcul național până la ieșirea de pe teritoriul național, în dreptul localității Kusić din Republica Serbia.

Regiunea biogeografică în care este dispusă aria este cea Continentală.

Teritoriile ambelor situri Natura 2000 includ suprafețe din unitatea geomorfologică Dealurile Oraviței, la vest, și din Dealurile Bozoviciului, la est, înspre Depresiunea Almăjului.

Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește:

Tipuri de habitate						Evaluare			
Cod	PF	NP	Acoperire (Ha)	Pesteri (nr.)	Calit.date	AIBIC			
						Rep.	Supr. rel.	Status conserv.	Eval. globala
3220			377		Buna	B	C	B	B
3260			377		Buna	A	C	A	A
40A0			754		Buna	B	B	C	B
6110			377		Buna	B	C	B	B
6190			37		Buna	B	B	B	B
6210	X		37		Buna	B	C	B	B
6430			377		Buna	B	C	B	B
7220			0		Buna	C	C	B	C
8120			37		Buna	B	C	B	B
8210			3		Buna	B	B	A	B
8310			5658		Buna	A	B	A	A
9110			829		Buna	B	C	B	B
9130			11316		Buna	A	B	A	A
9150			4639		Buna	A	B	A	A
9170			37		Buna	B	C	B	B
9180			11		Buna	B	C	B	B
91E0			113		Buna	A	B	A	A
91K0			5658		Buna	A	B	A	A
91L0			377		Buna	B	C	B	B
91M0			113		Buna	B	C	A	B
91Y0			188		Buna	A	C	A	A

Unde:

Rep. = gradul de reprezentativitate al habitatului la nivelul întregului sit

A : reprezentativitate excelentă

B : reprezentativitate bună

C : reprezentativitate semnificativă

Supr. rel. = suprafața relativă (suprafața habitatului din sit, raportată la nivelul suprafeței acoperite de acel habitat la nivel național)

A : $100 \geq p > 15\%$

B : $15 \geq p > 2\%$

C : $2 \geq p > 0$

Cons. = statutul de conservare

A: conservare excelentă

B: conservare bună

C: conservare medie sau redusă

Glob. = evaluare globală

A : valoare excelentă

B : valoare bună

C : valoare semnificativă

Specii prevazute la articolul 4 din Directiva 2009/147/CE, specii enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE și evaluarea sitului în ceea ce le privește

Specie			Populație							Sit				
Grup	Cod	Denumire științifică	S	NP	Tip	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVI P	Calit.date	AIBICID		AIBIC	
						Min.	Max.				Pop.	Conserv	Izolare	Global
M	1308	<i>Barbastella barbastellus</i> (Liliacul-cârn)			P	1	50	i	R	G	C	B	B	B
M	1352*	<i>Canis lupus</i> (Lup)			P				R		C	B	C	B
M	1355	<i>Lutra lutra</i>			P				R		C	B	C	B
M	1361	<i>Lynx lynx</i> (Râs)			P				V		C	A	C	A
M	1310	<i>Miniopterus schreibersii</i> (Liliacul-cu-ariپی lungi)			P				P		B	B	C	B
M	1323	<i>Myotis bechsteinii</i> (Liliacul-cu-urechi late)			P	1	50	i	V	G	C	B	A	B
M	1307	<i>Myotis blythii</i>			P				P		B	B	C	B
M	1307	<i>Myotis blythii</i>			R				R		B	B	C	B
M	1316	<i>Myotis capaccinii</i> (Liliacul-cu-degetelungi)			P	1	50	i	V	G	C	B	A	B
M	1318	<i>Myotis dasycneme</i> (Liliacul-de-iaz)			P				R		A	B	A	B
M	1321	<i>Myotis emarginatus</i>			P	1	50	i	R	G	C	B	A	B
M	1324	<i>Myotis myotis</i>			P				P		B	B	C	B
M	1324	<i>Myotis myotis</i>			R				R		B	B	C	B
M	1306	<i>Rhinolophus blasii</i>			P					M	B	B	B	B
M	1305	<i>Rhinolophus euryale</i>			P	1	10	i	V	G	C	B	A	B
M	1304	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>			P				P		B	B	C	B
M	1303	<i>Rhinolophus hipposideros</i>			P				P		B	B	C	B
M	1354*	<i>Ursus arctos</i> (Urs)			P				R		C	B	C	B
A	1193	<i>Bombina variegata</i>			P				C		C	A	C	B
F	1138	<i>Barbus meridionalis</i> (Câcruse, moioaga)			P				C		B	A	C	B
F	2533	<i>Cobitis elongata</i> (Fâsă mare)			P				C		A	A	A	A
F	1163	<i>Cottus gobio</i> (Zglavoc)			P				R		C	A	C	A
F	4123	<i>Eudontomyzon danfordi</i> (Chiscar)			P	100	500	i	C	G	C	B	C	B

F	2511	<i>Gobio kessleri</i> (Petroc)			P					C		C	A	C	A
F	1122	<i>Gobio uranoscopus</i> (Chetrar, Petroc)			P					C		A	A	C	A
F	1157	<i>Gymnocephalus schraetzer</i> (Răspăr)			P					V		D			
F	1134	<i>Rhodeus sericeus amarus</i> (Boarcă)			P					C		C	A	C	A
F	1146	<i>Sabanejewia aurata</i> (Dunărita)			P	500	990	i		C	M	C	B	C	B
F	1160	<i>Zingel streber</i> (Fusar)			P					R		B			
I	1093 *	<i>Austropotamobius torrentiu</i>			P					R		A	B	B	B
I	1078 *	<i>Callimorpha quadripunctaria</i>			P					R		B	B	C	B
I	4014	<i>Carabus variolosus</i>			P	500	900	i		C	G	C	B	C	B
I	4045	<i>Coenagrion ornatum</i>			P							C	B	C	B
I	4046	<i>Cordulegaster heros</i>			P					R		B	A	A	A
I	1083	<i>Lucanus cervus</i>			P					R		B	B	C	B
I	1089	<i>Morimus funereus</i>			P					R		B	B	C	B
I	4039*	<i>Nymphalis vaualbum</i>			P					P		B	A	C	A
I	1037	<i>Ophiogomphus cecilia</i>			P							C	B	C	B
I	4054	<i>Pholidoptera transsylvanica</i>			P					R		B	A	A	A
I	1087*	<i>Rosalia alpina</i>			P					P		B	B	C	B
I	4064	<i>Theodoxus transversalis</i>			P					R		B	B	B	B
I	1032	<i>Unio crassus</i>			P					R		B	A	C	A
P	2327	<i>Himantoglossum caprinum</i>			P					R		B	A	C	A

Abrevieri folosite la coloana „Situția populațiilor” (Sit pop)

A - specia este foarte bine reprezentata la nivelul sitului;

B - specia este bine reprezentata la nivelul sitului;

C - la nivelul sitului se găsește o populație cu densitate care reprezintă mai puțin de 2% din populația la nivel național;

D - la nivelul sitului se găsește o populație cu densitate redusă față de media la nivel național (neseemnificativă la nivel național).

Abrevieri folosite la coloana „Stare de conservare” (Cons)

A – stare de conservare excelentă (parametrii habitatelor cu valori optime, care ar trebui să denote o dimensiune mare a populației sau o densitate mare de specii); ar trebui folosită doar în mod limitat în situri remarcabile pentru anumite specii;

B - stare de conservare bună (parametrii habitatelor cu valori „normale”, unde populația se menține stabilă pe termen lung datorită managementului, sau chiar și fără acesta; sau o degradare ușoară a habitatelor, dar unde regenerarea este ușor de obținut);

C - stare de conservare medie / slabă (degradare medie sau severă a unui habitat la care regenerarea este dificilă).

Abrevieri folosite la coloana „Izolare” (Izol)

Izolarea se referă la gradul de izolare a populației prezente în sit față de aria de răspândire normală a speciei.

A – populație (aproape) izolată;

B – populație ne-izolată, dar aflată la marginea ariei de răspândire;

C - populație ne-izolată cu o arie de răspândire extinsă.

Abrevieri folosite la coloana „Evaluarea Globală” (Glob)

Evaluarea globală a valorii sitului pentru conservarea speciei. Ar trebui să varieze nu mai mult de un grad +/- față de starea de conservare. Dacă valoarea stării de conservare este C, evaluarea globală nu poate fi A.

A – valoare excelentă;

B – valoare bună;

C - valoare considerabilă/semnificativă.

Alte specii importante de flora si fauna

Specii					Populatie			Motivatie						
Grup	Cod	Denumire stiintifica	S	NP	Marime		Unit. masura	Categ. CIRIVIP	Anexa		Alte categorii			
					Min.	Max.			IV	V	A	B	C	D
		<i>Colchicum neapolitanum ssp. haynaldii</i>						V						X
M		<i>Arvicola terrestris scherman</i>						R						X
M	2644	<i>Capreolus capreolus</i> (Căprior)						C					X	
M	2645	<i>Cervus elaphus</i> (Cerb-nobil)						R					X	
M	2591	<i>Crocidura leucodon</i> (Cârticioara)						V					X	
M	1342	<i>Dryomys nitedula</i>						R	X				X	
M	2615	<i>Eliomys quercinus</i>						V					X	
M	1363	<i>Felis silvestris</i> (Pisica salbatica)						C	X				X	
M	1357	<i>Martes martes</i> (Jderul-de-copac)						P		X			X	
M	2631	<i>Meles meles</i> (Bursuc)						C					X	
M		<i>Micromys minutes</i> (Soarecele-pitic)						R						X
M	1341	<i>Muscardinus avellanarius</i>						R	X				X	
M	2632	<i>Mustela ermine</i> (Helge/Hermină)						R					X	
M	1330	<i>Myotis mystacinus</i>						R	X				X	
M		<i>Myoxus glis</i>						R					X	
M	2595	<i>Neomys anomalus</i>						V					X	
M	2597	<i>Neomys fodiens</i>						V					X	
M	1326	<i>Plecotus auritus</i> (Liliacul-urecheat-brun)						R	X				X	
M	1329	<i>Plecotus austriacus</i>						R	X				X	
M	2601	<i>Sorex minutus</i>						P					X	
M	1332	<i>Vespertilio murinus</i> (Liliacul-bicolor)						R	X				X	
A	2432	<i>Anguis fragilis</i>						R	X				X	
A	2361	<i>Bufo bufo</i>						C					X	
A	1201	<i>Bufo viridis</i>						C					X	
A	1278	<i>Coluber caspius</i>						R	X				X	
A	1283	<i>Coronella austriaca</i>						C	X				X	
A	1281	<i>Elaphe longissima</i>						C	X				X	
A	1203	<i>Hyla arborea</i>						R	X				X	
A	1261	<i>Lacerta agilis</i>						R	X				X	
A	2415	<i>Lacerta praticola</i>						R					X	
A	1263	<i>Lacerta viridis</i>						C	X				X	

A	1292	<i>Natrix tessellata</i>						C	X					X	
A	1256	<i>Podarcis muralis</i>						C	X					X	
A	1209	<i>Rana dalmatina</i>						C	X					X	
A	1213	<i>Rana temporaria</i>						C		X				X	
A	2351	<i>Salamandra salamandra</i>						C						X	
A	2357	<i>Triturus vulgaris</i>						R						X	
A	1295	<i>Vipera ammodytes</i>						C	X					X	
A	2473	<i>Vipera berus</i>						P						X	
F		<i>Alburnus alburnus (Oblet)</i>						C							X
F		<i>Lota lota (Mântus)</i>						R							X
I	1091	<i>Astacus astacus</i>						R		X				X	
I		<i>Euscorpius carpathicus</i>						P?							X
I		<i>Holandriana holandrii</i>						R							X
I		<i>Mecidea lindbergi</i>						C							X
I	1050	<i>Saga pedo</i>						R	X					X	
P		<i>Acer monspessulanum</i>						R							X
P		<i>Aconitum moldavicum</i>						R							X
P		<i>Aegilops geniculata</i>						V							X
P		<i>Aethionema saxatile</i>						V							X
P		<i>Allium moschatum</i>						R							X
P		<i>Athamanta turbith ssp. hungarica</i>						R							X
P		<i>Cardamine enneaphyllos</i>						V							X
P		<i>Centaurea atropurpurea</i>						R							X
P		<i>Cephalaria laevigata</i>						R							X
P		<i>Cerastium banaticum</i>						R							X
P		<i>Ceterach officinarum</i>						R							X
P		<i>Corydalis pumila</i>						V							X
P		<i>Crocus banaticus</i>						C							X
P		<i>Crocus flavus</i>						R							X
P		<i>Dactylorhiza maculata</i>						R						X	
P		<i>Dianthus giganteus ssp. banaticus</i>						R							X
P		<i>Dianthus kitaibelii</i>						R							X
P		<i>Draba lasiocarpa</i>						R							X
P		<i>Echinops bannaticus</i>						R							X
P	2292	<i>Fritillaria montana</i>						R						X	
P		<i>Galium purpureum</i>						V							X

P		<i>Gymnadenia conopsea</i>											X	
P		<i>Helleborus odoratus</i>												X
P		<i>Linum uncinatum</i>												X
P		<i>Ophrys scolopax ssp. cornuta</i>											X	
P		<i>Orchis coriophora ssp. fragrans</i>											X	
P		<i>Orchis morio ssp. picta</i>											X	
P		<i>Orchis simia</i>											X	
P		<i>Orchis tridentata</i>											X	
P		<i>Ornithogalum sphaerocarpon</i>												X
P		<i>Physocaulis nodosus</i>												X
P		<i>Picnemon acarna</i>												X
P		<i>Ptilostemon afer</i>												X
P		<i>Rosa stylosa</i>												X
P	1849	<i>Ruscus aculeatus</i>									X		X	
P		<i>Ruscus hypoglossum</i>												X
P		<i>Satureja kitaibelii</i>												X
P		<i>Scabiosa columbaria</i>												X
P		<i>Scutellaria columnae ssp. columnae</i>												X
P		<i>Sesleria filifolia</i>												X
P		<i>Silene flavescens</i>												X
P		<i>Smyrnium perfoliatum</i>												X
P		<i>Stipa pennata ssp. eriocalis</i>												X
P		<i>Taxus baccata</i>												X
P		<i>Veronica spicata ssp. crassifolia</i>												X

Caracteristici generale ale sitului

Cod	Clase de habitate	Acoperire (%)
N09	Pajisti naturale, stepe	1.67
N14	Pășuni	5.95
N15	Alte terenuri arabile	1.72
N16	Păduri de foioase	80.69
N19	Paduri de amestec	3.50
N23	Alte terenuri artificiale (localitati, mine..)	0.12
N26	Habitat de padure (paduri in tranzitie)	6.31

Total acoperire: 99.96

Alte caracteristici ale sitului.

Începând cu anul 1943 s-a început protecția pădurii din Valea Beușnița și Nera, obiectivul peisagistic principal fiind cascadele Beușnița. În 1973 s-a instituit regimul de protecție asupra versanților împăduși ai dealului Rol, iar în 1982 au mai fost create 3 zone protejate în care nu se întreprind lucrări silvice. Prezintă un peisaj deosebit de complex și variat, determinat de alternanța platourilor calcaroase cu depresiuni largi, cu văi puternic adâncite și culmi cu versanți abrupti, la care se asociază o gamă largă de forme și fenomene carstice. Printre acestea se remarcă cheile-de mare interes științific și peisagistic-săpate de râurile Caraș, Nera, etc.; diverse peșteri bogat concreționate, depuneri de travertin în albi, exemplu: spectaculoasele cascade ale Beușniței. Principalele habitate în sit sunt habitatele de pădure, habitatele de pășuni și fânețe, habitatele cavernicole și habitatele acvatică dintre care 6 habitate de interes comunitar. Fauna terestră este reprezentată de un număr de 313 taxoni, 29 endemisme, 45 specii rare, din care 119 specii protejate și strict protejate de legislația română și internațională. Fauna cavernicolă cuprinde 273 specii și subspecii de nevertebrate precum și vertebrate. Flora este reprezentată de un număr de 1086 specii din care, specii protejate sunt doar în contextul protejării habitatelor. Siturile culturale – istorice din sit sunt 6 de suprafață, 24 subterane și 30 de suprafață în zona limitrofă.

Calitate și importanță.

Habitatele de pădure (făgete) din acest parc unice în Europa, au o mare importanță biologică, genotipică estetică și mediogenă fiind printre puținele făgete care s-au păstrat în stare virgină. În urma cercetărilor făcute s-au identificat 1086 specii de plante superioare prezente în zonă, aparținând la 98 familii. Vegetația prezintă o deosebită importanță științifică, aici întâlnindu-se o serie de specii rare, printre care diverse endemisme și specii sudice, unele aflate în apropierea de limita nordică a arealului european. Se întâlnesc aici asociații vegetale caracteristice pentru partea de sud-vest a țării, cu afinități cu vegetația submediteraneană de la sud de Dunăre. Printre cele mai caracteristice se numără făgetele cu alun turcesc, tufărișurile de liliac, mojdrean și scumpie cu numeroase specii însoțitoare saxicole, pajiștile de stâncării și asociațiile pioniere de stâncării calcaroase.

Au fost identificate un număr de 189 de taxoni de nevertebrate și 124 de taxoni din cadrul vertebratelor, sudul Banatului a permis pătrunderea și adăpostirea unei faune cu pregnant caracter mediteranean.

Aici, aceste specii mediteraneene termofile au găsit prin relieful calcaros, însoțit etc condiții propice de instalare. Aici există o diversitate avifaunistică bogată, reprezintă locul de odihnă și de hrană, dar și refugiul pentru cuibăritul a numeroase păsări migratoare, rarități cum sunt speciile *Falco subbuteo* și *Falco peregrines*. Pe lângă toate celelate specii putem spune ca situl Cheile Nerei Beușnița adăpostește și încă un număr însemnat de carnivore printre care ursul, lupul, râsul, specii e interes comunitar. Fauna acvatică- referitor la ihtiofauna râului Nera putem spune că acesta adăpostește o serie de rarități-*Cobitis elongata* (fâsa) este una dintre ele, un al doilea element remarcabil al ihtiofaunei Nerei, este o subspecie aparte de fusar, *Aspro zingel* (*Aspro streber-Pietrar*).

Vulnerabilitate.

Habitatele naturale din domeniul public al comunelor care includ pajiști și tufărișuri se caracterizează printr-o stare mai puțin favorabilă datorită pășunatului, practicat în anumite perioade ale anului când este interzis pășunatul și cu un număr de animale pe unitatea de suprafață mult mai mare decât capacitatea de suport al acestora. În cazul habitatelor de ape dulci datorită braconajului

practicat la pescuit, populațiile unor specii de pești au scăzut numeric. În peșteri și grote se produc încă daune datorită practicării turismului neorganizat și insuficient controlat. Ecosistemele terestre sunt afectate în anumite zone restrânse datorită exploatărilor de arbori și a braconajului în urma cărora efectivele de urs, lup, râs, pisică sălbatică, lilioci sunt în scădere (în situația din 2004 la majoritatea speciilor de interes cinegetic, numărul exemplarelor sunt mai mici decât efectivul optim). Pentru nevertebrate dar și pentru plantele caracteristice, principalele amenințări sunt cauzate de arderea pășunilor și într-o mai mică măsură de pășunat.

Principalele amenințări pentru ecosistemul cavernicol sunt: defrișările, poluarea apelor la suprafață care se subteranizează, activitatea turistică. Prin aceste influențe pot fi afectate speciile de chiroptere strict protejate și speciile de nevertebrate unele fiind endemice.

Tip de proprietate Situl este situat în domeniul public al statului (100%).

4. Rezervația Naturală Cheile Nerei - Beușnița: vegetație ilirică, șiblicuri, specii de plante precum *Atamantha hungarica*, *Sesleria filifolia*, *Cerastium banaticum*, *Dianthus banaticus*, *Satureja kitaibelli*, *Corylus colurna*, *Taxus baccata*, reptile - *Lacerta viridis*, *L. agilis*, *L. muralis maculiventris*, *Vipera ammodytes ammodytes*, nevertebrate - *Carpathica langi*, *Vitrea diaphana*, *Zenobiella umbrosa*, *Zabovskia banatica*, *Odontopodisima montana*, *Atypus affinis*, *Arctosa figurata*, *Diplocephalus cannatus*, *Saga pedo*, mamifere - *Lynx lynx*, *Canis lupus*, *Felis sylvestris*, păsări - *Bubo bubo*, *Tyto alba*, *Hirundo rupestris*, *Apus melba*, *Oenanthe hispanica*, *Hirundo daurica*, *Emberiza cirulus*, peșteri - Peștera de la Lacul Dracului, Peștera Dubova, Peștera de la Cotu Turcului, Avenul Speranței, Avenul din valea Ulmului mic și altele.

Suprafata rezervatiei naturale Cheile Nerei-Beusnita este de 3081,3 ha.

c) prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona proiectului;

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat și a informațiilor furnizate de către reprezentanții administrației Parcului National Cheile Nerei-Beusnita și a siturilor Natura 2000: ROSCI0031 și ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita, prezenta și suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona de implementare a proiectului și în vecinătatea acestuia este prezentată mai jos.

- Habitatele de interes comunitar prezente în situl Natura 2000 **ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita** și listate în formularul standard al sitului, sunt prezentate în cele de mai jos:

Habitat cod 3220

Cursuri de apă montane și vegetație erbacee de pe malurile acestora

Este un habitat care ocupă suprafețe relativ mici în aria protejată. Apare sub formă de petice în zona unor izvoare, în special în pajiști mai înalte: Poiana Roșchii, Poiana Liciovacea. Structura floristică, fără prezența consistentă a speciilor invazive, și nivelul scăzut al tuturor presiunilor și amenințărilor au determinat încadrarea stării globale de conservare a habitatului în categoria favorabilă.

1) 24.221 – Grupări deschise de plante pioniere erbacee sau sufrutescente, bogate în specii montane, care colonizează depozitele de pietriș ale pâraielor care au un regim hidrologic de tip alpin, cu debit maxim în timpul verii, formate în munții din nordul zonei boreale și partea inferioară a zonei arctice,

pe dealuri și uneori câmpii, precum și în etajele alpin și subalpin ale munților mai înalți din regiunile situate mai la sud, uneori în stațiuni depresionare la altitudini mai mici (*Epilobion fleischeri* p.p.).

24.222 – Grupări deschise sau compacte de plante pioniere erbacee sau sufrutescente, ce colonizează, în etajele montan și submontan, depozitele de pietriș ale pâraielor cu regim hidrologic de tip alpin, cu debit maxim în timpul verii, ce izvorăsc în munții înalți (*Epilobion fleischeri* p.p., *Calamagrostion pseudophragmitis*).

2) Plante:

24.221 - *Dryas octopetala*, *Gypsophila repens*, *Rhacomitrium canescens*, *Rumex scutatus*, *Saxifraga aizoides*, *S. bryoides*, *Trifolium palescens*;

24.222 - *Chondrilla chondrilloides*, *Calamagrostis pseudophragmites*, *Erucastrum nasturtiifolium*, *Gypsophila repens*, *Dryas octopetala*, *Aethionema saxatile*, *Epilobium dodonaei*, *Erigeron acris*, *Euphorbia cyparissias*, *Fumana procumbens*, *Agrostis gigantea*, *Anthyllis vulneraria* subsp. *alpestris*, *Campanula cochleariifolia*, *Hieracium piloselloides*, *Calamagrostis pseudophragmites*, *Conyza canadensis*, *Pritzelago alpina*, și plantule de *Salix elaeagnos*, *S. purpurea*, *S. daphnoides* și *Myricaria germanica*.

HdR R5416, R5418, R5420, R5423

Veg *Calamagrostietum pseudophragmitis* Beldie 1967; *Chrysosplenio alpini-Saxifragetum stellaris* Pawł. et Walas 1949; *Swertio punctatae-Saxifragetum stellaris* Coldea (1995-1996) 1997; *Philonotido-Calthetum laetae* (Krajina 1933) Coldea 1991; *Cardaminetum opizii* Szafer et al. 1923; *Caltho laetae-Ligularietum sibiricae* Ștefan et al. 2000; *Carici remotae-Calthaetum laetae* Coldea (1972) 1978.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 6110*

Pajiști carstice calcaroase sau bazofile, de *Alyso-Sedion albi*

1) Comunități deschise pioniere xerotermofile pe soluri superficiale calcaroase sau bogate în baze (substrate vulcanice bazice), dominate de specii anuale și suculente tipice pentru *Alyso alyssoidis-Sedion albi* Oberdorfer & Müller in Müller 1961.

Comunități similare se pot dezvolta pe substraturi artificiale; acestea însă nu vor fi luate în considerare.

2) Plante: *Alyssum alyssoides*, *Arabis recta*, *Cerastium* spp., *Hornungia petraea*, *Jovibarba* spp., *Poa badensis*, *Saxifraga tridactylites*, *Sedum* spp., *Sempervivum* spp., *Teucrium botrys*.

3) În unele regiuni ale Belgiei și Germaniei acest habitat este strâns legat de asociații vegetale din *Xerobromion* și *Mesobromion*.

HdR R3503

Veg *Alyso petraei-Sedetum hispanici* Schneider-Binder et al. 1971; *Sedo-Petrorhagietum saxifragae* Roman 1974; *Seslerio rigidae-Saxifragetum rocheliana* Gergely 1967; *Saxifrago tridactylitis-Poëtum compressae* (Kreh 1951) Géhu et Leriq 1957 (syn.: *Sclerantho-Poëtum compressae* Borza 1959).

NB Deși as. *Sedo-Petrorhagietum saxifragae* a fost descrisă pe substrat silicatic, acestea au un conținut relativ ridicat de carbonat de calciu, ceea ce explică caracterul neutrofil-bazofil al speciilor edificatoare (*Petrorhagia saxifraga*, *Sedum rubens* și *Tortula ruralis*). În compoziția floristică mai apar cu abundență redusă atât specii bazofile (precum *Eryngium campestre*, *Medicago minima*,

Polycnemum arvense), cât și unele specii acidofile (de exemplu, *Scleranthus annuus*, *Trifolium arvense*, *Rumex acetosella*). Această particularitate determină o afinitate floristico-ecologică cu asociațiile din *Sedo-Scleranthion* ce caracterizează habitatul 8230.

Semne convenționale: * - habitat prioritar în conformitate cu Anexa 1 a Directivei Habitate 92/43/EEC.

Faptul că este un habitat de stâncărie, deci greu accesibil, îl ferește în mare măsură de intruziuni antropice și ale animalelor domestice. Nivelul scăzut al presiunilor și amenințărilor, structura floristică apropiată de cea tipică determină ca acest habitat să se afle într-o stare de conservare favorabilă. Zona principală afectată de presiune și amenințări este constituită de suprafețele cu acest habitat, situate la nord de Sasca Română.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 6190

Pajiști panonice carstice (*Stipo-Festucetalia pallentis*)

1) Pajiști deschise de stâncării, formate din specii pioniere ce apar pe pantele abrupte, xerice ale munților puțin înalți din bazinul panonic și din regiunile învecinate, între 150-900 m altitudine. Roca de bază este calcarul, dolomitul sau roci vulcanice carbonatice (bazalt, andezit, gabbrou), iar solurile sunt rendzine superficiale.

Subtipuri:

34.351 – Pajiști calcifile și orofile de *Festuca pallens* (*Diantho lumnitzeri-Seslerion albicantis*, *Seslerion rigidae*). Pajiști central-europene subcontinentale calcicole de brâne stâncoase cu afinități orogene, montane sau submontane, cu o puternică reprezentare a speciilor caracteristice pentru comunitățile de la altitudini mai mari, adesea ocupând stațiuni cu un microclimat relativ rece.

34.352 – Pajiști circumpanonice calcifile de *Festuca pallens* (*Bromo pannonic-Festucion pallentis*). Pajiști subcontinentale xerotermofile de brâne stâncoase, bogate în specii, de la periferia occidentală și meridională a arcului carpatic, instalate pe rendzine formate pe calcar sau dolomită, pe versanți sudici abrupti cu condiții extreme de izolare, variații de temperatură și evaporare.

34.353 – Pajiști acidofile de *Festuca pallens* (*Asplenio septentrionalis-Festucion pallentis*, *Alyssosaxatilis-Festucion pallentis*). Pajiști central-europene subcontinentale xerotermofile de brâne stâncoase silicatice din etajul colinar și montan.

2) Plante: *Festuca pallens*, *Bromus pannonicus*, *Stipa eriocaulis*, *S. joannis*, *S. pulcherrima*, *Carex humilis*, *Chrysopogon gryllus*, *Iris pumila*, *Pulsatilla grandis*, *Alyssum montanum*, *Helianthemum nummularium* agg., *Globularia punctata*, *Anacamptis pyramidalis*, *Draba lasiocarpa*, *Biscutella laevigata* agg., *Polygala amara*, *Daphne cneorum*, *Paronychia cephalotes*, *Festuca amethystina*.

3) Pajiștile de substrate dolomitice sunt asociații stabile ce conservă numeroase specii relict, care pot persista câteva mii de ani. Acestea sunt în contact cu tufărișuri carstice (*Cotino-Quercetum pubescentis*) și păduri carstice de fag (*Orno-Fagetum*). În timpul succesiunii primare, pajiștile de pe roci calcaroase și silicatice se închid treptat și formează o tranziție către vegetația stepică de versanți stâncoși (*Festucion rupicolae*), și apoi tufărișuri de stâncării (*Spiraeion mediae*), păduri termofile de stejar (*Corno-Quercetum*) și păduri saxicole (*Tilio-Fraxinetum*).

HdR R3403, R3405, R3412, R3614

Veg *Asplenio rutae-murariae-Melicetum ciliatae* Soó 1962; *Seseli gracilis-Festucetum pallentis* (Soó 1959) Coldea 1991; *Melico-Phleetum montani* Boșcaiu 1966; *Helianthemo cani-Seslerietum heufflerianae* (Borza 1959) Popescu et Sanda 1992; *Cerastio banatici-Festucetum pseudodalmaticae* Schneider-Binder 1971; *Erysimo comati-Stipetum eriocaulis* Schneider-Binder 1971; *Festucetum xanthinae* Boșcaiu 1971; *Thymo comosi-Festucetum rupicola* (Csűrös et Gergely 1959) Pop et Hodișan 1985.

Pajiștile xerice incluse în acest habitat sunt caracterizate de stabilitate. Deși, ca și celelalte habitate deschise, cu sol scheletic, sunt stațiuni favorabile pentru specii invazive lemnoase ca cenușerul și salcâmul, nivelul redus al acestui impact determină aprecierea stării de conservare ca favorabilă. Menținerea în această stare presupune exploatarea extensivă și neaplicarea unor măsuri radicale, precum incendierea, în scopul ameliorării agronomice. Impacturile afectează și vor afecta în principal suprafețele de habitat din apropiere de Sasca Română.

Pajiști panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*) - 103, 6ha. Sunt pajiști calcifile, pe soluri rendzinice, în stațiuni însorite, ce sunt edificate de specii precum *Phleum montanum*, *Melica ciliata*, *Sesleria heuffleriana*, *S. filifolia*, *Stipa eriocaulis*, *Festuca rupicola*, *F. pallens* și altele. În unele cazuri, în astfel de fitocenoze apare și sadina - *Chrysopogon gryllus*, specie considerată însă ca fiind caracteristică habitatului înrudit floristic 6240* - pajiști stepice subpanonice. Evoluția naturală a acestor pajiști este de regulă lentă, înspre pajiști stepice cu grad mai mare de închegare a vegetației sau înspre tufărișuri de tip 40A0*, apoi înspre păduri de ravene de tip 9180. Habitatul a fost identificat pe culmile dealurilor de la nord de Sasca Română, pe soluri scheletice; suprafețe reduse se întâlnesc în Rezervația Ciclova-Ilidia, în zona Minișului și Beușniței.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 6210*

Pajiști uscate seminaturale și facies de acoperire cu tufișuri pe substraturi calcaroase (*Festuco-Brometalia*) (* situri importante pentru orhidee)

1) Pajiști calcaroase, xerofile până la mezoxerofile, din *Festuco-Brometea*. Acest habitat este format, pe de o parte, din pajiști stepice sau subcontinentale (*Festucetalia valesiaca*) și, pe de altă parte, din pajiști caracteristice regiunilor sub-mediteraneene și mai oceanice (*Brometalia erecti*). În ultimul caz, se face distincție între pajiștile primare din *Xerobromion* și pajiștile secundare (seminaturale) din *Mesobromion cu Bromus erectus*; acestea din urmă se remarcă printr-o mare bogăție specifică a orhideelor. Abandonarea acestor pajiști (prin încetarea activităților pastorale) conduce la instalarea tufărișurilor termofile, cu un stadiu intermediar de vegetație termofilă de lizieră (*Trifolio-Geranietea*). Siturile importante pentru orhidee vor fi interpretate ca atare pe baza unuia sau mai multora dintre următoarele trei criterii:

- a) situl adăpostește o suită bogată de specii de orhidee;
- b) situl adăpostește o populație importantă a cel puțin unei specii de orhidee, considerată a nu fi foarte comună pe teritoriul național;
- c) situl adăpostește una sau mai multe specii de orhidee considerate a fi rare, foarte rare sau cu prezență excepțională la nivel național.

2) Plante: *Mesobromion* - *Anthyllis vulneraria*, *Arabis hirsuta*, *Brachypodium pinnatum*, *Bromus inermis*, *Campanula glomerata*, *Carex caryophylla*, *Carlina vulgaris*, *Centaurea scabiosa*, *Dianthus*

carthusianorum, Eryngium campestre, Koeleria pyramidata, Leontodon hispidus, Medicago sativa subsp. falcata, Ophrys apifera, O. insectifera, O. mascula, O. militaris, O. morio, O. purpurea, O. ustulata, Polygala comosa, Primula veris, Sanguisorba minor, Scabiosa columbaria, Veronica prostrata, V. teucrium. Xerobromion - Bromus erectus, Fumana procumbens, Globularia punctata, Hippocrepis comosa. Festucetalia valesiaca - Adonis vernalis, Euphorbia seguierana, Festuca valesiaca, Silene otites, Stipa capillata, S. joannis. Animale: Papilio machaon, Iphiclides podalirius (Lepidoptere); Libelloides spp., Mantis religiosa (Neuroptere). 45 3) Adesea în asociere cu tufărișuri și păduri termofile, și cu pajiști pioniere xerofile cu Sedum (Sedo-Scleranthetea).

HdR R3404, R3408, R3413

Veg *Rhinantho rumelici-Brometum erecti* Sanda et Popescu 1999 (syn.: *Brometum erecti* auct. rom.); *Cleistogeno-Festucetum rupicolae* (Soó 1930) Zólyomi 1958 corr. Soó 1964; *Salvio nutantis-nemorosae-Festucetum rupicolae* Zólyomi 1958; *Thymo comosi-Caricetum humilis* (Zólyomi 1931) Morariu et Danciu 1974; *Brachypodio pinnati-Festucetum rupicolae* Ghișa 1962; *Carici humilis-Brachypodietum pinnati* Soó 1947; *Danthonio-Brachypodietum pinnati* Soó 1946; *Polygalo majoris-Brachypodietum pinnati* Wagner 1941; *Festuco rupicolae-Danthonietum provincialis* Csűrös et al. 1961; *Thymo pannonic-Stipetum stenophyllae* Sanda et al. 1998.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 6430

Liziere de ierburi înalte hidrofile de câmpie și de nivel montan până la alpin

1) Subtipuri: 37.7 – Comunități higrofile și nitrofile de ierburi înalte, de-a lungul cursurilor de apă și lizierelor forestiere, aparținând ordinilor *Glechometalia hederaceae* și *Convolvuletalia sepium* (*Senecion fluviatilis, Aegopodion podagrariae, Convolvulion sepium, Filipendulion*).

37.8 – Comunități de ierburi perene înalte higrofile din etajul montan până în cel alpin, aparținând clasei *Betulo-Adenostyletea*.

2) Plante: 37.7 - *Glechoma hederacea, Epilobium hirsutum, Senecio fluviatilis, Filipendula ulmaria, Angelica archangelica, Petasites hybridus, Cirsium oleraceum, Chaerophyllum hirsutum, Aegopodium podagraria, Alliaria petiolata, Geranium robertianum, Silene dioica, Lamium album, Lysimachia punctata, Lythrum salicaria, Crepis paludosa.*

37.8 - *Aconitum lycoctonum (A. vulparia), A. napellus, Geranium sylvaticum, Trollius europaeus, Adenostyles alliariae, Cicerbita alpina, Digitalis grandiflora, Calamagrostis arundinacea, Cirsium helenioides.*

3) Comunități similare cu 37.8, dar cu o dezvoltare redusă, apar la altitudini mai joase de-a lungul râurilor și lizierei pădurilor (în Valonia – Belgia, de exemplu). Comunitățile nitrofile de lizieră, cuprinzând numai specii de talie mică, comune în regiune, nu constituie o prioritate pentru conservare. Aceste comunități de ierburi înalte s-ar putea dezvolta și în pajiști umede abandonate, care nu mai sunt cosite. Zonele întinse de pajiști umede abandonate și comunitățile de neofite cu *Helianthus tuberosus, Impatiens glandulifera*, etc. nu ar trebui luate în considerare.

HdR R3701, 3702, 3703, 3706, 3707, 3708, R3714

Veg *Aconitetum taurici* Borza 1934 ex Coldea 1990, *Adenostylo-Doronicetum austriaci* Horvat 1956 (syn.: *Adenostyletum alliariae banaticum* Borza 1946); *Cirsio waldsteinii-Heracleetum transsilvanici* Pawł. ex Walas 1949 (syn.: *Cardueto-Heracleetum palmati* Beldie 1967, *Heracleetum palmati* auct.

rom.); *Petasitetum kablikiani* Szafer et al. 1926 (syn.: *Petasitetum glabrati* Morariu 1943); *Telekio-Petasitetum hybridi* (Morariu 1967) Resmeriță et Rațiu 1974 (syn.: *Petasitetum hybridi* auct. rom., *Aegopodio-Petasitetum hybridi* auct. rom., *Telekio-Petasitetum albae* Beldie 1967, *Petasitetum albae* Dihoru 1975, *Petasiteto-Telekietum speciosae* Morariu 1967); *Telekio-Filipenduletum* Coldea 1996; *Telekio speciosae-Aruncetum dioici* Oroian 1998; *Angelico-Cirsietum oleracei* Tüxen 1937; *Scirpetum sylvatici* Ralski 1931 em. Schwich 1944; *Filipendulo-Geranium palustris* Koch 1926; *Chaerophyllo hirsute-Filipenduletum* Niemann et al. 1973; *Lysimachio vulgaris-Filipenduletum* Bal.-Tul. 1978; *Chaerophylletum aromatici* Neuhäuslova-Novotna et al. 1969; *Arunco-Petasitetum albi* Br.-Bl. et Sutter 1977; *Convolvulo-Eupatorietum cannabini* Görs 1974; *Convolvulo-Epilobietum hirsuti* Hilbig et al. 1972; *Aegopodio-Anthriscetum nitidae* Kopecký 1974; *Angelico sylvetris-Cirsietum cani* Burescu 1998; *Cicerbitetum alpinae* Bolleter 1921 (syn. *Adenostylo-Cicerbitetum* Braun-Blanquet 1959).

NB Traducerea din engleză, a denumirii acestui habitat, a ținut cont de sensurile diferite pe care le au termenii 'hidrofil' și 'higrofil' în limba română. Astfel, s-a optat pentru cel din urmă, care exprimă corect exigențele comunităților vegetale enumerate mai sus în raport cu umiditatea edafică.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 8210

Versanți stâncoși calcaroși cu vegetație casmofitică

1) Vegetația fisurilor din stâncile de calcar, în regiunea mediteraneană și în cea eurosiberiană din zona de câmpie până în etajul alpin, aparținând în principal ordinelor *Potentilletalia caulescentis* și *Asplenietalia glandulosi*.

Pot fi distinse două niveluri:

a) termo- și mezo-mediteranean (*Onosmetalia frutescentis*) cu *Campanula versicolor*, *C. rupestris*, *Inula attica*, *I. mixta*, *Odontites luskii*;

b) montan și oro-mediteranean (*Potentilletalia speciosae*, incluzând *Silenion auriculatae*, *Galion degenii* și *Ramondion nathaliae*). Acest tip de habitat prezintă o mare diversitate regională, cu numeroase specii de plante endemice (indicate la punctul 2).

2) **Plante:** 62.15 - comunități euro-siberiene și comunități mediteraneene din etajul supra- până în cel oro-mediteranean (*Potentilletalia caulescentis*): - comunități sciafile: *Cystopteris fragilis*, *Asplenium trichomanes*, *Asplenium viride*, *Campanula carpatica*, *Saxifraga cuneifolia*, *Valeriana sambucifolia*; - comunități xerofile: *Ceterach officinarum*, *Asplenium ruta-muraria*, *Draba aizoides*, *Kerneria saxatilis*, *Biscutella laevigata*; - comunități din etajul alpin: *Draba kotschyi*, *Artemisia eriantha*, *Gypsophila petraea*, *Saxifraga moschata*, *S. marginata* subsp. *rocheliana*, *S. mutata* subsp. *demissa*, *Thymus pulcherrimus*, *Achillea schurii*, *Campanula cochleariifolia*, *Gypsophila petraea*;
62.1A - comunități nord-balcanice de stânci calcaroase (*Micromerion pulegii*).

3) Acest habitat constituie mozaicuri cu comunități din *Xerobromion* (34.1, 34.31- 34.34), grohotișuri (61) și lespezi calcaroase (62.4).

HdR R6202, R6204, R6206, R6207, 6208, R6209, R6211 p.p., R6212, R6213, R6214, R6216, R6217, R6218, R6222, R6223

Veg *Artemisio petrosae-Gypsophiletum petraeae* Pușcaru et al. 1956; *Saxifrago moschatae-Drabetum kotschyi* Pușcaru et al. 1956; *Asplenio-Cystopteridetum fragilis* Oberd. (1936) 1949; *Thymo pulcherrimi-Poëtum rehmanii* Coldea (1986) 1990; *Achilleo schurii-Campanuletum cochleariifoliae* Fink 1977; *Saxifrago demissae-Gypsophiletum petraeae* Boșcaiu et Täuber 1977; *Saxifrago luteo-viridis-Silenetum zawadzki* Pawł. et Walas 1949; *Sileno zawadzki-Caricetum rupestris* Täuber 1987; *Saxifrago rocheliana-Gypsophiletum petraeae* Boșcaiu et al. 1977; *Asplenio quadrivalenti-Poëtum nemoralis* Soó ex Gergely et al. 1966; *Ctenidio-Polypodietum* Jurko et Peciar 1963; *Asplenio-Ceterachetum* Vives 1964; *Drabo lasiocarpae-Ceterachetum* (Schneider-Binder 1969) Peia 1978; *Asplenio-Silenetum petraeae* Boșcaiu 1971; *Asplenietum trichomanis-rutae-murariae* Kuhn 1937, Tüxen 1937 (syn.: *Tortulo-Asplenietum* Tüxen 1937); *Campanuletum crassipedis* Borza ex Schneider-Binder et al. 1970; *Asplenio-Schivereckietum podolicae* Mititelu et al. 1971.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 8120

Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase de la nivelul montan până la nivelul alpin (*Thlaspietea rotundifolia*)

1) Grohotișuri de șisturi calcaroase, de calcar sau de marnă din etajul montan până în cel alpin, în climate reci, cu asociații din *Drabion hoppeanae*, *Thlaspietum rotundifoliae* și respectiv, *Petasition paradoxum*.

2) **Plante:** *Thlaspietum rotundifoliae* (grohotișuri de calcar): *Thlaspi rotundifolium*, *Pritzelago alpina*, *Arabis alpina*, *Acinos alpinus*, *Cerastium arvense subsp. calcicolum*, *Saxifraga moschata*, *Cardaminopsis neglecta*, *Papaver corona-sanctistephani*, *Rumex scutatus*, *Doronicum carpaticum*, *Cerastium lichenfeldianum*, *C. transsilvanicum*, *Galium anisophyllum*, *Thymus comosus*. *Petasition paradoxum* (grohotișuri de marnă): *Petasites paradoxus*, *Gypsophila repens*, *Valeriana montana*, *Leontodon hispidus subsp. hyoseroides*.

HdR R6106, R6107, R6108, R6109, R6110, R6111, R6112, R6113

Veg *Cerastio calcicolae-Saxifragetum moschatae* Coldea (1986) 1990; *Cardaminopsis neglectae-Papaveretum* Coldea et Pânzaru 1986 (syn.: as. cu *Papaver pyrenaicum* și *Festuca violacea* Beldie 1967, *Papavero-Festucetum violaceae* Beldie 1967); *Saxifragetum moschatae-aizoidis* Boșcaiu 1971; *Doronicum columnae-Rumicetum scutati* Boșcaiu 1977 (syn.: *Rumicetum scutati* auct. rom.); *Cerastio lichenfeldiani-Papaveretum* Boșcaiu et al. 1977 (syn.: *Papavero-Cystopteridetum* Csűrös et al. 1956, *Papavero-Linarietum alpinae* Pușcaru et al. 1956, as. cu *Papaver pyrenaicum* și *Viola alpina* Pușcaru et al. 1981); *Cerastio transsilvanici-Galietum lucidi* Boșcaiu et al. 1996; *Acino-Galietum anisophylli* Beldie 1967 (syn.: as. cu *Calamintha baumgartenii* și *Galium anisophyllum* Beldie 1967); *Thymo comosi-Galietum albi* Sanda et Popescu 1999 (syn.: *Thymetum comosi* Pop et Hodișan 1963, *Galietum erecti* Pop et Hodișan 1964, *Teucrietum montani* Csűrös 1958); *Galio-Hirundinarietum* Dihoru 1975 (syn.: *Vincetoxicetum officinalis* Schwick 1944 p.p.); *Sedo fabariae-Geranietum macrorrhizi* Boșcaiu et Täuber 1977; *Parietarietum officinalis* Csűrös 1958.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 40A0*

Tufărișuri subcontinentale peripanonice

1) Tufărișuri scunde caducifoliolate cu afinități continentale și submediteraneene din bazinul panonic și regiunile învecinate, inclusiv periferia estică a Alpilor, periferia sudică a Carpaților nord-vestici, Depresiunea Transilvaniei și văile și dealurile adiacente ale Carpaților Orientali și Meridionali și ale munților Apuseni, periferia sudică a bazinului panonic, platoul Moraviei, până la dealurile și văile din nordul Peninsulei Balcanice. Apar atât pe substraturi carbonatice cât și silicatică, formând o vegetație mozaicată compusă din pajiști stepice (6210) și elemente floristice de silvostepă sau specii de plante din pajiștile rupicole panonice (6190), adesea de-a lungul lizierelor de pădure.

Include următorii cenotaxoni:

Prunetum fruticosae Dziubałtowski 1926 (syn.: *Crataego-Prunetum fruticosae* Sóo 1951)

Prunetum tenellae Soó 1947 (syn.: *Amygdaletum nanae* Soó 1951)

Syringo-Carpinion orientalis Jakucs 1959

Calamagrostio-Spiraeetum ulmifoliae Resmeriță et Csűrös 1966

Spiraeetum crenatae Morariu et Ularu 1981

Syringo-Genistetum radiatae Maloș 1972

Asplenio-Syringetum vulgaris Jakucs et Vida 1959

Carici humilis-Sorbetum dacicae Gergely 1962

Corno-Fraxinetum orni Pop et Hodișan 1964

Alno incanae-Syringetum josikaeae (Borza 1965) Rațiu et al. 1984

2) Plante: *Amygdalus nana* (syn. *Prunus tenella*), *Cerasus fruticosa*, *C. mahaleb*, *Spiraea media*, *Rosa spinosissima*, *R. gallica*, *R. pimpinellifolia*, *Amelanchier ovalis*, *Cornus mas*, *Crataegus monogyna*, *Acer tataricum*, *Cotoneaster integerrimus*, *C. tomentosus*, *C. niger*, *Allium sphaerocephalon*, *Anemone sylvestris*, *Asparagus officinalis*, *Buglossoides purpureocaerulea*, *Geranium sanguineum*, *Peucedanum carvifolia*, *Teucrium chamaedrys*, *Aster linosyris*, *Inula ensifolia*, *I. hirta*, *Melica picta*, *Nepeta pannonica*, *Peucedanum cervaria*, *Phlomis tuberosa*, *Jurinea mollis*, *Vinca herbacea*, *Verbascum austriacum*, *Salvia austriaca*, *Stipa dasypphylla*, *Aconitum anthora*, *Chrysanthemum corymbosum*, *Vincetoxicum hirundinaria*, *Waldsteinia geoides*, *Syringa vulgaris*, *Euonymus verrucosus*, *Viburnum lantana*, *Spiraea chamaedryfolia*, *S. crenata*, *Fraxinus ornus*, *Paliurus spina-christi*, *Jasminum fruticans*, *Syringa josikaeae*, *Genista radiata*, *Sorbus dacica*, *S. aria*, *S. cretica*, *Paeonia peregrina*, *Teucrium polium*, *Asplenium ruta-muraria*, *Ceterach officinarum*.

HdR R3116, R3118, R3121, R3123-R3127, R3130, R3131 p.p., R4413

Veg *Calamagrostio-Spiraeetum ulmifoliae* Resmeriță et Csűrös 1966; *Spiraeetum crenatae* Morariu et Ularu 1981; *Syringo-Genistetum radiatae* Maloș 1972; *Asplenio-Syringetum vulgaris* Jakucs et Vida 1959; *Carici humilis-Sorbetum dacicae* Gergely 1962; *Corno-Fraxinetum orni* Pop et Hodișan 1964; *Syringo-Fraxinetum orni* Borza 1958 em. Resmeriță 1972 (syn.: *Syringeto-Fraxinetum orni coryletosum colurnae* Borza 1958); *Prunetum tenellae* Soó 1947 (syn.: *Prunetum nanae* Borza 1931, *Amygdaletum nanae* Soó (1927) 1959); *Prunetum fruticosae* Dziubałtowski 1926; *Syringo-Carpinetum orientalis* Jakucs 1959; *Alno incanae-Syringetum josikaeae* (Borza 1965) Rațiu et al. 1984; *Evonymo-Prunetum spinosae* (Hueck 1931) Tx. 1952 em. Pass. Et Hoffim. 1968.

NB Asociația *Alno incanae-Syringetum josikaeae* se referă la comunități mezohigrofile, ce apar pe văi umede și care contrastează ecologic cu celelalte asociații (mezo)-xerofile enumerate mai sus.

Includerea tufărișurilor de liliac transilvănean la acest tip de habitat este justificată doar de importanța conservării habitatelor în care crește endemitul rar *Syringa josikaea*.

Asociația *Pruno spinosae-Crataegetum* Soó (1927) 1931 (corespunzătoare habitatului românesc R3122) nu a fost indicată la acest habitat, întrucât are o răspândire largă, ce depășește zona peripanonică (până în Germania, spre vest și, cel puțin până în regiunea Pontică, spre est).

În baza cunoștințelor actuale, tufărișurile de migdal pitic din Moldova sunt atribuite tot asociației panonice *Prunetum tenellae* Soó 1947 și prin urmare, acestea se circumscriu – deocamdată - tot habitatului 40A0.

Semne convenționale: * - habitat prioritar în conformitate cu Anexa 1 a Directivei Habitate 92/43/EEC.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect, însă conform hărții de distribuție a habitatelor de tufărișuri, habitatul a fost observat/identificat în cadrul deplasărilor în teren pentru elaborea Planului de management al parcului național Cheile Nerei-Beusnita, dar nu va fi afectat de implementarea proiectului.

Habitat cod 9110

Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*

1) Păduri de *Fagus sylvatica* și, în munții mai înalți, de *Fagus sylvatica-Abies alba* sau de *Fagus sylvatica-Abies alba-Picea abies*, dezvoltate pe soluri acide din domeniul medio-european al Europei centrale și central-nordice, cu *Luzula luzuloides*, *Polytrichum formosum* și adesea, *Deschampsia flexuosa*, *Calamagrostis villosa*, *Vaccinium myrtillus*, *Pteridium aquilinum*.

Sunt incluse următoarele subtipuri:

41.111 Păduri medio-europene colinare de fag cu *Luzula*, Pădurile acidofile de *Fagus sylvatica* din lanțurile hercinice puțin înalte și Lorena, din etajul colinar al lanțurilor hercinice înalte, din Jura, de la marginea Alpilor, din dealurile sub-panonice occidentale și intra-panonice, însoțite în mică măsură sau deloc de conifere apărute spontan, și în general cu un amestec de *Quercus petraea*, sau în anumite cazuri, *Quercus robur*, în coronament.

41.112 Păduri medio-europene montane de fag cu *Luzula* Pădurile acidofile de *Fagus sylvatica*, *Fagus sylvatica* și *Abies alba* sau *Fagus sylvatica*, *Abies alba* și *Picea abies* din etajele montan și montan superior ale lanțurilor hercinice înalte, de la Vosgi și Pădurea Neagră la patruleterul boemian, Jura, Alpi, Carpați și platoul bavarez.

2) Plante: *Fagus sylvatica*, *Abies alba*, *Picea abies*, *Luzula luzuloides*, *Polytrichum formosum* și adesea *Deschampsia flexuosa*, *Calamagrostis villosa*, *Vaccinium myrtillus*, *Pteridium aquilinum*.

HdR R4102, R4105-4107, R4110

Veg *Festuco drymejae-Fagetum* Morariu et al. 1968; *Hieracio rotundati-Fagetum* (Vida 1963) Täuber 1987 (syn.: *Deschampsio flexuosae-Fagetum* Soó 1962).

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 9130

Păduri de fag *Asperulo-Fagetum*

1) Pădurile de *Fagus sylvatica* și, în munții mai înalți, de *Fagus sylvatica-Abies alba* sau de *Fagus sylvatica-Abies alba-Picea abies* dezvoltate pe soluri neutre sau slab acide, cu humus de calitate (mull), din domeniile medio-europene și atlantice ale Europei occidentale și ale Europei centrale și central-nordice, caracterizate printr-o reprezentare masivă a speciilor aparținând grupurilor ecologice ale lui *Anemone nemorosa*, *Lamiasstrum (Lamium) galeobdolon*, *Galium odoratum* și *Melica uniflora* și, la munte, diferitelor specii de *Dentaria*, formând un strat ierbos mai bogat în specii și mai abundent decât în pădurile de la 9110 și 9120.

Subtipuri: 41.131 – Păduri medio-europene colinare și neutrofile de fag Păduri neutrofile sau bazofile de *Fagus sylvatica* și de *Fagus sylvatica-Quercus petraea-Quercus robur*, de pe dealurile, munții scunzi și platourile arcului hercinic și din regiunile sale periferice, din Jura, Lorena, bazinul Parisului, Burgundia, piemontul Alpilor, Carpați și câteva localități din Câmpia Baltică - Marea Nordului.

41.133 - Păduri medio-europene montane și neutrofile de fag Păduri neutrofile de *Fagus sylvatica*, de *Fagus sylvatica* și *Abies alba*, de *Fagus sylvatica* și *Picea abies*, sau de *Fagus sylvatica*, *Abies alba* și *Picea abies* din etajele montan și montan superior al munților Jura, Alpilor nordici și estici, Carpaților vestic și marelui lanț hercinic.

41.135 - Păduri panonice neutrofile de fag Păduri de fag neutrofile cu afinități medio-europene de pe dealurile Câmpiei Panonice și de la periferia vestică a acesteia.

2) **Plante:** *Fagus sylvatica*, *Abies alba*, *Picea abies*, *Anemone nemorosa*, *Lamiasstrum (Lamium) galeobdolon*, *Galium odoratum*, *G. schultesii*, *Melica uniflora*, *Dentaria spp.*

3) Arboretele relictare ale pădurilor colinare neutrofile de fag din munții Măcinului, Dobrogea, formează habitatul prioritar 91X0 - păduri dobrogene de fag.

HdR R4118, R4119, R4120

Veg *Carpino-Fagetum* Paucă 1941; *Galio schultesii-Fagetum* (Burduja et al. 1973) Chifu et Ștefan 1994; *Lathyro veneti-Fagetum* (Dobrescu et Kovács 1973) Chifu 1995.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, habitatul 9130 Păduri de fag *Asperulo-Fagetum* este prezent în vecinătatea proiectului propus, însă nu va fi afectat de implementarea proiectului, deoarece nu s-au propus tăieri de arbori sau defrisări în vederea realizării proiectului. Drumul vicinal spre Lacul Dracului propus spre reabilitare și modernizare este un drum existent și se dorește doar îmbunătățirea și modernizarea acestuia, fără ocuparea unei alte suprafețe suplimentare de teren.

Habitat cod 91Y0

Păduri de stejar și de carpen dacice

1) Păduri de *Carpinus betulus* și diverse specii de *Quercus*, de pe versanții și piemonturile Carpaților Orientali și Meridionali, și din podișurile din vestul Ucrainei; păduri extrazonale, adesea izolate, de stejar și carpen din arealul moesiatic al lui *Quercion frainetto*, din zona de silvostepă est-panonică și vest-pontică și din dealurile pre-pontice din sud-estul Europei. Acestea se caracterizează printr-un amestec de specii submediteraneene de *Quercion frainetto* și, în est, de specii pontice (euxinice).

2) **Plante:** *Carpinus betulus*, *Quercus robur*, *Q. petraea*, *Q. dalechampii*, *Q. cerris*, *Q. frainetto*, *Tilia tomentosa*, *Pyrus eleagrifolia*, *Cotinus coggygria*, *Stellaria holostea*, *Carex pilosa*, *C. brevicollis*, *Carpesium cernuum*, *Dentaria bulbifera*, *Galium schultesii*, *Festuca heterophylla*, *Ranunculus*

auricomus, Lathyrus hallersteinii, Melampyrum bihariense, Aposeris foetida, Helleborus odorus.
HdR R4124, R4125, R4126, R4143, R4147

Veg *Aro orientalis-Carpinetum* (Dobrescu et Kovács 1973) Täuber 1992; *Lathyro hallersteinii-Carpinetum* Coldea 1975; *Melampyro bihariensis-Carpinetum* (Borza 1941) Soó 1964 em. Coldea 1975; *Evonymo nanae-Carpinetum* (Borza 1937) Seghedin et al. 1977; *Galio kitaibeliani-Carpinetum* Coldea et Pop 1988; *Ornithogalo-Tilio-Quercetum* Dihoru 1976; *Tilio tomentosae-Quercetum dalechampii* Sârbu 1978.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 91E0*

Păduri aluvionare cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae*)

- 1) Păduri de luncă de *Fraxinus excelsior* și *Alnus glutinosa* ale cursurilor de apă din zona de câmpie și etajul colinar ai Europei temperate și boreale (44.3: *Alno-Padion*); păduri de luncă de *Alnus incana* ale râurilor montane și submontane din Alpi și Apeninii de nord (44.2: *Alnion incanae*); galerii arborescente formate din exemplare înalte de *Salix alba, S. fragilis* și *Populus nigra* de-a lungul râurilor medio-europene, în etajul submontan, colinar și zona de câmpie (44.13: *Salicion albae*). Toate tipurile apar pe soluri grele (în general bogate în depozite aluviale), inundate periodic de creșterea nivelului râului (sau pârâului) cel puțin o dată pe an, însă altfel bine drenate și aerate în perioada în care debitul apei este scăzut. Stratul ierbos include întotdeauna numeroase specii de talie mare (*Filipendula ulmaria, Angelica sylvestris, Cardamine spp., Rumex sanguineus, Carex spp., Cirsium oleraceum*) și poate conține diverse geofite vernale, precum *Ranunculus ficaria, Anemone nemorosa, A. ranunculoides, Corydalis solida*.
- 2) Acest habitat include mai multe subtipuri: păduri de frasin și anin ale izvoarelor și râurilor aferente (44.31 – *Carici remotae-Fraxinetum*); păduri de frasin și anin ale râurilor cu curgere rapidă (44.32 - *Stellario-Alnetum glutinosae*); păduri de frasin și anin ale râurilor cu curgere lentă (44.33 - *Pruno-Fraxinetum, Ulmo-Fraxinetum*); galerii montane de anin alb (44.21 - *Calamagrosti variae-Alnetum incanae* Moor 1958); galerii submontane de anin alb (44.22 - *Equiseto hyemalis-Alnetum incanae* Moor 1958); păduri-galerii de salcie albă (44.13 *Salicion albae*).
- 2) **Plante:** stratul arborescent - *Alnus glutinosa, Alnus incana, Fraxinus excelsior; Populus nigra, Salix alba, S. fragilis; Ulmus glabra; stratul ierbos - Angelica sylvestris, Cardamine amara, C. pratensis, Carex acutiformis, C. pendula, C. remota, C. strigosa, C. sylvatica, Cirsium oleraceum, Equisetum telmateia, Equisetum spp., Filipendula ulmaria, Geranium sylvaticum, Geum rivale, Lycopus europaeus, Lysimachia nemorum, Rumex sanguineus, Stellaria nemorum, Urtica dioica*.
- 3) Majoritatea acestor păduri se află în contact cu pajiști umede sau cu păduri de ravene (*Tilio-Acerion*). Poate fi observată uneori o succesiune către Carpinion a frăsinetelor.

HdR R4401, R4402, R4405, R4407, R4408

Veg *Telekio speciosae-Alnetum incanae* Coldea (1986) 1991; *Stellario nemorum-Alnetum glutinosae* (Kästner 1938) Lohmeyer 1957; *Carici brizoidis-Alnetum glutinosae* Horvat 1938 em. Oberd. 1953; *Carici remotae-Fraxinetum* Koch ex Faber 1936; *Pruno padi-Fraxinetum* Oberdorfer 1953; *Salicetum fragilis* Passarge 1957; *Salicetum albae* Issler 1924.

NB *Salicetum fragilis* corespunde fitocenozelor pure sau dominate de salcie plesnitoare (fără salcie albă), pe lângă care poate apărea destul de frecvent aninul negru (*Alnus glutinosa*). *Salicetum albae*

înglobează fitocenoză de salcie albă, pure sau amestecate în proporții diferite cu *Salix fragilis* și/sau *Populus nigra*. În timp ce 71 prima asociație se dezvoltă pe soluri aluviale ceva mai evoluate, a doua are un caracter mai pionier datorită viiturilor mai intense și frecvente. Denumirea de *Salicetum albae-fragilis* sensu Tüxen 1937 este în prezent considerată un sinonim al lui *Salicetum albae* Issler 1924. *Salicetum albae-fragilis* sensu Issler 1926 em. Soó 1957 a devenit un nomen ambiguum pentru că a fost prea larg definit și nu mai este preluat în lucrările recente.

Semne convenționale: * - habitat prioritar în conformitate cu Anexa 1 a Directivei Habitate 92/43/EEC.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 91M0

Păduri panonice-balcanice de stejar turcesc - stejar sesil

1) Păduri subcontinentale xero-termofile de *Quercus cerris*, *Q. petraea* sau *Q. frainetto* și alte specii de stejari caducifoliați, local păduri de *Q. pedunculiflora* sau *Q. virgiliana*, din Câmpia Panonică, dealurile și câmpiile din vestul și sudul României, 75 zonele deluroase din nordul Balcanilor și din etajul supra-mediteranean al nord-estului Greciei continentale, din Anatolia supra-mediteraneană și munții de mică înălțime cu *Acer tataricum*. Sunt distribuite în general la altitudini cuprinse între 250 și 600 (800) m deasupra nivelului mării și dezvoltate pe substraturi diferite: calcare, andezite, bazalt, loess, argilă, nisip, etc., pe soluri brune slab acide, de obicei profunde.

2) **Plante:** *Quercus petraea*, *Q. dalechampii*, *Q. polycarpa*, *Q. cerris*, *Q. frainetto*, *Acer tataricum*, *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Tilia tomentosa*, *Ligustrum vulgare*, *Euonymus europaeus*, *Festuca heterophylla*, *Carex montana*, *Poa nemoralis*, *Potentilla alba*, *P. micrantha*, *Tanacetum corymbosum*, *Campanula persicifolia*, *Digitalis grandiflora*, *Vicia cassubica*, *Viscaria vulgaris*, *Lychnis coronaria*, *Achillea distans*, *A. nobilis*, *Silene nutans*, *S. viridiflora*, *Hieracium racemosum*, *H. sabaudum*, *Galium schultesii*, *Lathyrus niger*, *Veratrum nigrum*, *Peucedanum oreoselinum*, *Helleborus odorus*, *Luzula forsteri*, *Carex praecox*, *Pulmonaria mollis*, *Melittis melissophyllum*, *Glechoma hirsuta*, *Geum urbanum*, *Genista tinctoria*, *Lithospermum purpureocaeruleum* (syn. *Buglossoides purpureocaerulea*), *Calluna vulgaris*, *Primula acaulis* subsp. *rubra*, *Nectaroscordum siculum*, *Galanthus plicatus*.

HdR R4132, R4133, R4134, R4136, R4137, R4140, R4142, R4149, R4150, R4151, R4152, R4153, R4154, R4155

Veg *Quercetum petraeae-cerris* Soó (1957) 1969 (inclusiv subas. *tilietosum tomentosae* Pop et Cristea 2000); *Aremonio-Quercetum petraeae* Hoborka 1980; *Tilio argenteae-Quercetum petraeae-cerris* Soó 1957; *Quercetum cerris* Georgescu 1941; *Quercetum frainetto-cerris* (Georgescu 1945) Rudski 1949; *Carpino-Quercetum cerris* Klika 1938 (Boșcaiu et al. 1969); *Quercetum frainetto* Păun 1964; *Fraxino orni-Quercetum dalechampii* Doniță 1970; *Nectaroscordo-Tilietum tomentosae* Doniță 1970; *Galantho plicatae-Tilietum tomentosae* Doniță 1968; *Orno-Quercetum praemoesicum* Roman 1974 (inclusiv subas. *coryletosum columnae*).

NB Trebuie precizat faptul că *Orno-Quercetum praemoesicum* Roman 1974 este un omonim posterior a lui *Fraxino orni-Quercetum dalechampii* Doniță 1970, ele însă referindu-se la comunități forestiere distincte floristic și fitogeografic.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 7220*

Izvoare petrifiante cu formare de travertin (*Cratoneurion*)

1) Izvoare de apă dură cu formare activă de travertin sau tuf calcaros. Aceste formațiuni se întâlnesc în medii foarte diverse, precum păduri sau zone rurale deschise. Acestea sunt în general mici (formațiuni punctiforme sau liniare) și sunt dominate de briofite (*Cratoneurion commutati*).

2) **Plante:** *Arabis soyeri*, *Cochlearia pyrenaica* (pe terenuri bogate în metale grele), *Pinguicula vulgaris*, *Saxifraga aizoides*, *Carex appropinquata*, *Juncus triglumis*. **Mușchi:** *Catoscopium nigratum*, *Cratoneuron commutatum*, *C. commutatum* var. *falcatum*, *C. filicinum*, *Eucladium verticillatum*, *Gymnostomum recurvirostrum*, *Drepanocladus vernicosus*, *Philonotis calcarea*, *Drepanocladus revolvens*, *D. cossonii*, *Cratoneuron decipiens*, *Bryum pseudotriquetrum*.

3) Pot forma complexe cu mlaștini de tranziție, mlaștini eu-mezotrofe, comunități casmofitice din stațiuni reci și umede, tufărișuri și pajiști de substrate calcaroase (*Festuco-Brometea*). Pentru a conserva acest habitat, cu extindere foarte limitată în teren, este esențială menținerea habitatelor învecinate și a întregului sistem hidrologic aferent.

HdR R5417, R5419

Veg *Cratoneuretum filicino-commutati* (Kuhn 1937) Oberd. 1977 (syn.: as. cu *Cratoneuron commutatum* Pușcaru et al. 1967); *Cochleario pyrenaicae-Cratoneuretum commutati* (Oberd. 1957) Th. Müller 1961 (syn.: *Carici flavae-Cratoneuretum cochlearietosum pyrenaicae* Ștefureac 1972); *Doronico carpatici-Saxifragetum aizoidis* Coldea (1986) 1990.

NB Acest habitat este condiționat de existența stratului de tuf calcaros. Unele dintre comunitățile vegetale indicate mai sus pot apărea și în mlaștini formate pe substrat calcaros, fără existența unui strat vizibil de tuf.

Semne convenționale: * - habitat prioritar în conformitate cu Anexa 1 a Directivei Habitate 92/43/EEC.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 9150

Păduri de fag din Europa Centrală dezvoltate pe sol calcaros cu *Cephalanthero-Fagion*

1) Păduri xero-termofile de *Fagus sylvatica* dezvoltate pe soluri calcaroase, adesea superficiale, de obicei pe versanți abrupti, din domeniile medio-european și atlantic ale Europei occidentale și Europei centrale și central-nordice, în general cu subarboret abundent de arbuști și ierburi, caracterizate de rogozuri (*Carex alba*, *C. flacca*, *C. montana*, *C. digitata*), graminee (*Sesleria albicans*, *Brachypodium pinnatum*), orhidee (*Cephalanthera* spp., *Neottia nidus-avis*, *Epipactis leptochila*, *E. microphylla*) și specii termofile, transgresive din *Quercetalia pubescenti-petraeae*. Stratul arbustiv include câteva specii calcicole (*Ligustrum vulgare*, *Berberis vulgaris*), iar *Buxus sempervirens* poate fi dominant.

Subtipuri: 41.161 – Păduri medio-europene de fag pe versanți calcaroși uscați Păduri de fag medio-europene cu rogozuri și orhidee pe versanți cu disponibilitate hidrică redusă.

2) Plante: *Fagus sylvatica*, *Carex alba*, *C. flacca*, *C. montana*, *C. digitata*, *Sesleria albicans*, *Brachypodium pinnatum*, *Cephalanthera spp.*, *Neottia nidus-avis*, *Epipactis leptochila*, *E. microphylla*.

HdR R4111

Veg *Epipactidi-Fagetum* Resmeriță 1972; *Carpino-Fagetum* Paucă 1941 *cephalantherietosum* Coldea 1975.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 9170

Păduri de stejar și carpen *Galio – Carpinetum*

1) Păduri de *Quercus petraea* și *Carpinus betulus* din regiunile cu climat subcontinental în cadrul arealului central-european a lui *Fagus sylvatica*, dominate de *Quercus petraea* (41.261). Sunt incluse și pădurile asemănătoare de stejar și tei din regiunile est-europene și central-est-europene cu climat continental, la est de arealul lui *F. sylvatica* (41.262).

2) Plante: 41.261 - *Quercus petraea*, *Carpinus betulus*, *Sorbus torminalis*, *S. domestica*, *Acer campestre*, *Ligustrum vulgare*, *Convallaria majalis*, *Carex montana*, *C. umbrosa*, *Festuca heterophylla*; 41.262 – *Quercus petraea*, *Q. robur*, *Tilia cordata*, *Acer platanoides*, *Carpinus betulus*.

HdR R4123, R4128

Veg *Carici pilosae-Carpinetum* Neuhäusl et Neuhäuslova-Novotna 1964 (syn.: *Dentario bulbiferae-Quercetum petraeae* Resmeriță (1974) 1975, *Carici pilosae-Carpinetum* Chifu 1995, *Carici pilosae-Quercetum petraeae typicum* Sanda et Popescu 1999).

NB *As. Carici pilosae-Carpinetum* este o vicariantă vest-carpatică a lui *Galio sylvatici-Carpinetum* Oberdorfer 1957 din Europa centrală.

Pădurile de șleau de la noi, corespunzătoare acestui habitat, prezintă ca particularități prezența constantă a fagului (chiar în raport de codominanță cu gorunul și carpenul) și absența lui *Galium sylvaticum* și a speciilor diferențiale sud-est-carpatică (*Lathyrus hallersteini*, *Arum orientale*, *Melampyrum bihariense*, *Tilia tomentosa*, *Fagus orientalis*, *F. taurica*).

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 91K0

Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (*Aremonio - Fagion*)

1) Păduri de *Fagus sylvatica* din Munții Dinarici și din lanțurile muntoase și dealurile asociate, cu prelungiri și disjuncții în sud-estul Alpilor, sud-vestul Carpaților și pe dealurile panonice. În aceste zone, ele sunt în contact cu sau intercalate printre păduri medio-europene de fag precum 9130, 9140

și 9150. Bogăția în specii este mai mare decât în cazul pădurilor de fag din Europa centrală, iar Aremonio-Fagion constituie un important centru de diversitate specifică.

2) Plante: *Fagus sylvatica*, *F. moesiaca*, *Abies alba*, *Quercus cerris*, *Sorbus graeca*, *Tilia tomentosa*, *Aremonia agrimonioides*, *Corylus colurna*, *Cotoneaster tomentosa*, *Dentaria enneaphyllos*, *Doronicum austriacum*, *Euphorbia carniolica*, *Hacquetia epipactis*, *Helleborus odorus*, *Knautia drymeia*, *Lonicera nigra*, *Omphalodes verna*, *Primula vulgaris*, *Ruscus hypoglossum*, *Scopolia carniolica*, *Scrophularia scopolii*.

HdR R4112-4115, R4121

Veg *Aremonio agrimonioidis-Fagetum* Boșcaiu 1971; *Fago-Ornetum* Zólyomi 1954; *Carpino-Fagetum* Paucă 1941 *fagetosum orientalis* Roman 1974; *Geranio macrorrhizi-Fagetum* (Borza 1933) Soó 1964; *Corylo colurnae-Fagetum* (Jov. 1955) Borhidi 1963.

NB Din punct de vedere floristic, făgetele subtermofile din sud-vestul țării reprezintă o tranziție între făgetele carpatice (*Symphyto-Fagion*) și cele ilirice (*Aremonio-Fagion*), deoarece majoritatea speciilor ilirice caracteristice lipsesc de la noi: *Cyclamen purpurascens*, *Vicia oroboides*, *Epimedium alpinum*, *Lamium orvala*, *Hacquetia epipactis*, *Anemone trifolia*, *Cardamine trifolia*, *Geranium nodosum*, *Helleborus niger*, *Senecio ovirensis*. Singurele specii caracteristice prezente (rar) la noi sunt: *Dentaria enneaphyllos* și *Daphne laureola*. Cel puțin as. *Aremonio-Fagetum* nu deține nici o veritabilă caracteristică dintre cele menționate anterior, și de aceea a fost recent încadrată de unii autori în al. *Symphyto-Fagion*. Aceste făgete ilirice sunt extrazonale în țara noastră, deoarece apar exclusiv pe substrate carbonatice.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, habitatul 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (*Aremonio - Fagion*) este prezent în vecinătatea proiectului propus, însă nu va fi afectat de implementarea proiectului, deoarece nu s-au propus taieri de arbori sau defrisări în vederea realizării proiectului. Drumul vicinal spre Lacul Dracului propus spre reabilitare și modernizare este un drum existent și se dorește doar îmbunătățirea și modernizarea acestuia, fără ocuparea unei alte suprafețe suplimentare de teren.

Habitat cod 3260

Cursuri de apă din zonele de câmpie, până în cele montane, cu vegetație din *Ranunculon fluitantis* și *Callitricho - Batrachion*

1) Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație submersă sau natantă din *Ranunculon fluitantis* și *Callitricho-Batrachion* (nivel scăzut al apei în timpul verii) sau mușchi acvatici.

2) Plante: *Ranunculus trichophyllus*, *R. fluitans*, *R. peltatus*, *R. penicillatus* subsp. *penicillatus*, *R. aquatilis*, *Myriophyllum* spp., *Callitriche* spp., *Sium erectum*, *Zannichellia palustris*, *Potamogeton* spp., *Fontinalis antipyretica*.

3) Acest habitat este uneori asociat cu comunitățile de *Butomus umbellatus* de pe maluri. Este important să se țină cont de acest aspect în procesul de selecție a siturilor de importanță comunitară.

HdR R2208

Veg *Ranunculetum aquatilis* (Sauer 1947) Géhu 1961; *Hottonietum palustris* Tüxen 1937; *Callitrichetum palustris* (Dihoru 1975) Burescu 1999.

Habitatul vagil, cu mari variații ale distribuției pâlcurilor de specii acvatice caracteristice, de la un an la altul, a fost identificat pe cursul inferior al Nerei și pe suprafețe reduse în acumularea Gura

Golâmbului. În aprecierea stării globale a habitatului, au fost luați în considerare atât parametrii actuali, cât și însușirea intrinsecă a acestui habitat de a depinde de perturbările naturale ale sistemului râului, respectiv de inundații. Starea actuală de conservare, prin prisma celor constatate și a celor mai probabile impacturi viitoare este una favorabilă. Intervențiile în albia minoră, cum ar fi extragerea de agregate minerale și alte acțiuni cu potențial de modificare a regimului de scurgere, pot însă afecta negativ acest habitat și implicit fauna acvatică asociată lui. Zona supusă presiunilor, este cursul Nerei, între Sasca Română și ieșirea din țară, aceeași pe care se vor manifesta și impacturile viitoare cele mai probabile.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Habitat cod 8310
Peșteri închise accesului public

1) Peșteri închise accesului public, inclusiv lacurile și izvoarele subterane ale acestora, ce adăpostesc specii specializate sau strict endemice, sau care au o importanță deosebită pentru conservarea speciilor din Anexa II (ex. lilieci, amfibieni).

2) **Plante:** numai mușchi (ex. *Schistostega pennata*) și tapete de alge la intrarea în peșteri. **Animale:** Faună cavernicolă foarte specializată și strict endemică. Include forme relictate subterane ale unei faune care s-a diversificat în afara peșterilor. Această faună este în principal formată din nevertebrate care trăiesc exclusiv în peșteri și în apele subterane. Nevertebratele terestre cavernicole sunt în principal coleoptere, aparținând mai ales familiilor *Bathysciinae* și *Trechinae*, care sunt carnivore și au o distribuție foarte limitată. Nevertebratele acvatice cavernicole constituie o faună strict endemică, dominată de crustacee (*Isopoda*, *Amphipoda*, *Syncarida*, *Copepoda*) și includ numeroase fosile vii. De asemenea, se întâlnesc moluște acvatice, aparținând familiei *Hydrobiidae*. În ceea ce privește vertebratele, peșterile constituie locuri de hibernare pentru majoritatea speciilor europene de lilieci, dintre care multe sunt amenințate cu dispariția (vezi Anexa II). Mai multe specii pot trăi împreună în aceeași peșteră. Peșterile pot adăposti, de asemenea, specii de amfibieni foarte rare.

HdR R6501

Veg Comunități briofitice: al. *Fissidenton gracilifolii* Neum.1971 corr. Marst. 2001 (syn. *Seligerion* Šm. 1967).

NB Frecvent observate la intrarea în peșterile din Munții Apuseni sunt asociațiile pioniere edificate de briofite din genul *Seligeria* (*S. tristicha*, *S. recurvata*, *S. pusilla*). *Schistostega pennata*, citată în manualul EUR 27, este o specie acidofilă și este puțin probabil să fie observată la intrarea în peșterile formate în roci carbonatice.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, au fost identificate 2 deschideri carstice în vecinătatea drumului propus pentru reabilitare și modernizare, astfel putem spune ca habitatul este prezent, dar nu va fi afectat de implementarea proiectului.

Habitat cod 9180*

Păduri pe pante, grohotișuri și ravene de *Tilio-Acerion*

1) Păduri mixte formate din specii de amestec (*Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Ulmus glabra*, *Tilia cordata*) de pe grohotișuri, versanți stâncoși abrupti sau coluvii grosiere ale versanților, în special pe substrate calcaroase, dar și pe substraturi silicaticice (*Tilio-Acerion* Klika 1955). Se poate face distincție între o 68 grupare tipică stațiunilor reci și umede (păduri sciafile și mezo-higrofile), în general dominate de paltin (*Acer pseudoplatanus*) – subalianța *Lunario-Acerenion*, și o alta, tipică grohotișurilor uscate și calde (păduri xerotermofile), în general dominate de tei (*Tilia cordata*, *T. platyphyllos*) - subalianța *Tilio-Acerenion*. Pădurile asemănătoare care aparțin de *Carpinion* nu trebuie incluse aici.

2) **Plante:** *Lunario-Acerenion* - *Acer pseudoplatanus*, *Actaea spicata*, *Fraxinus excelsior*, *Lunaria rediviva*, *Polystichum aculeatum*, *Taxus baccata*, *Ulmus glabra*. *Tilio-Acerenion* – *Carpinus betulus*, *Corylus avellana*, *Quercus spp.*, *Tilia cordata*, *T. platyphyllos*.

3) Ușoare modificări ale condițiilor substratului (mai ales, în substrat "consolidat") sau ale umidității produc o tranziție către pădurile de fag sau către pădurile termofile de stejar.

HdR R4117

Veg *Aceri-Fraxinetum* Paucă 1941 (syn. *Acereto-Ulmetum* Beldie 1951); *Corylo-Tilietum cordatae* Vida 1959.

NB Frăsineto-păltinișurile și mai ales, teișurile naturale, sunt rare în România, dar au o mare valoare conservativă. Cele din urmă au fost semnalate în Munții Bistriței, văile Secuieu și Călata (jud. Cluj), la Săcel și pe valea Novățului (jud. Maramureș).

Semne convenționale: * - habitat prioritar în conformitate cu Anexa 1 a Directivei Habitate 92/43/EEC.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat este prezent în vecinătatea proiectului propus, însă nu va fi afectat de implementarea proiectului, deoarece nu s-au propus modificări pe suprafața acestuia.

Habitat cod 91L0

Păduri ilirice de stejar și carpen (*Erythronio-Carpinion*)

1) Păduri de *Quercus robur* sau *Q. petraea*, uneori *Q. cerris*, și *Carpinus betulus*, pe substrate atât carbonatice cât și silicaticice, în special pe soluri brune de pădure, profunde, neutre până la ușor acide, cu humus de calitate (având un grad ridicat de descompunere a resturilor organice), din regiunea sud-est alpică și dinarică, vestul și centrul Balcanilor, extinzându-se către nord spre Lacul Balaton, mai ales în zone deluroase și submontane, văi fluviale și câmpiile Drava și Sava. Clima este mai continentală decât în regiunile submediteraneene și mai caldă decât în Europa centrală; aceste păduri sunt intermediare între cele de stejar cu carpen (ex., 9170) din Europa centrală și cele din Balcani, și se contopesc către nord cu pădurile panonice de stejar (91G0). Prezintă o bogăție specifică mult mai mare decât pădurile de stejar din Europa centrală. Disjunctii ale acestor păduri apar în Friuli și în nordul Apeninilor.

2) **Plante:** *Quercus robur*, *Q. petraea*, *Q. cerris*, *Carpinus betulus*, *Acer tataricum*, *Tilia tomentosa*, *Fraxinus angustifolia subsp. pannonica*, *Euonymus verrucosa*, *Adoxa moschatellina*, *Erythronium dens-canis*, *Knautia drymeia*, *Asperula taurina*, *Lathyrus venetus*, *Potentilla micrantha*, *Dianthus barbatus*, *Luzula forsteri*, *Primula vulgaris*, *Ruscus aculeatus*, *Tamus communis*.

HdR R4127

Veg *Rusco-Carpinetum* Horvat 1962; *Asperulo taurinae-Carpinetum* Soó et Borhidi in Soó 1962.

NB Pădurile de gorun și carpen din sud-vestul țării reprezintă o tranziție între goruneto-cărpinetele dacice (*Lathyro hallersteinii-Carpinion*) și cele ilirice (*Erythronio-Carpinion*). De la noi lipsesc aproape toate speciile ilirice nemorale, dintre care unele sunt caracteristice alianței (*Crocus napolitanus* și *Lonicera caprifolium*), iar altele sunt diferențiale pentru subal. subpanonică *Lonicero caprifoliae-Carpinion* (*Vicia oroboides*, *Helleborus atrorubens*, *Helleborus dumetorum*) - cea mai apropiată floristic de goruneto-cărpinetele din Banat. Acestea se individualizează doar prin prezența lui *Helleborus odorus*, *Asperula taurina*, *Ruscus hypoglossum*, *R. aculeatus*, *Tamus communis*. Ca și făgetele analoage de la habitatul 91K0, aceste goruneto-cărpinete sunt extrazonale în România, întâlnindu-se exclusiv pe substrat carbonatic.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, acest tip de habitat nu este prezent pe traseul drumului propus spre reabilitare și modernizare prin prezentul proiect.

Abrevieri: agg. – agregat (taxonomic); al. – alianță (de vegetație); as. – asociație (vegetală); NB – nota bene; p.p. – pro parte (în parte); s.l. – sensu lato; spp. – species plurimae (diverse specii); subal. – subalianță (de vegetație); subas. – subasociație (vegetală); subsp. – subspecie; syn. – sinonim.

HdR - habitatele corespunzătoare clasificării din România (Doniță et al., 2006);

Veg - cenotaxonii vegetali din România asociați habitatului respective (comunități cormofitice, briofitice sau algale);

NB - eventuale comentarii care să permită o diagnoză mai bună și o identificare în teren mai ușoară a habitatelor Natura 2000, mai ales a celor care prezintă caracteristici specifice condițiilor fizico-biogeografice ale spațiului carpato-danubiano-pontic.

Prin implementarea proiectului „LUCRĂRI DE REABILITARE ȘI MODERNIZARE DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI”, nu se vor produce modificări semnificative care ar putea afecta habitatele prezente în vecinătatea amplasamentului propus. Având în vedere natura și amploarea lucrărilor propuse pentru reabilitarea și modernizarea drumului vicinal EXISTENT spre Lacul Dracului, putem afirma că impactul asupra habitatelor de interes comunitar este nesemnificativ, deoarece habitatele care stau la baza desemnării sitului nu au fost identificate pe traseul drumului vicinal propus, și nici nu s-au prevăzut taieri de arbori (defrisari).

PĂSĂRI

Speciile de păsări care sunt prezente în formularul standard al ariei de protecție specială avifaunistică **ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita** și prezența acestora pe amplasamentul proiectului propus și în vecinătatea acestuia (prin vecinătate înțelegem un perimetru aflat la maxim 200 m de limitele perimetrelor propuse prin proiect), sunt prezentate sintetic în cele ce urmează.

A086 Accipiter nisus – uliu pasărar

DESCRIERE

Traiește în zonele de pădure, dar preferă să vaneze în spații deschise, precum lizierele, parcurile și grădinile din zonele apropiate oraselor. Este o pasare de pradă de talie mică, cu o lungime de 28-38 de centimetri și cu o deschidere a aripilor de 58-80 de centimetri. Femela cântărește între 185 și 342 de grame și este cu 25% mai mare decât masculul, care poate avea între 110 și 196 de grame. Aripile scurte și largi au varfuri rotunjite, iar coada este lungă. Masculul are pieptul de culoare maronie roșiatică, iar spatele gri. Femela este maronie cu pieptul albicios vargat cu dungi gri. Ambii au ochii și picioarele galbene. Vanează pasări mici și uneori mamifere de talie mică. În salbaticie, durata de viață este de șapte ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în aproape toată Europa. Populațiile din nordul continentului sunt migratoare, cele din centrul Europei sunt parțial migratoare, în timp ce populațiile din sudul continentului sunt sedentare. Pășările migrează peste iarnă în Africa, precum și în sudul și sud-estul Asiei. Este o specie diurnă, cu caracteristica de zbor planat și cu ajutorul aripilor, vanează alte specii diurne de pasări, prin atac surpriză. Ajung la maturitatea sexuală în primii trei ani de viață. Perechile sunt monogame în timpul sezonului de împerechere, dar își schimbă deseori partenerii în anul care urmează. Cuiburile sunt construite la îmbinarea crengilor din copaci, iar teritoriile de împerechere sunt spațioase, deoarece perechile de ulii nu tolerează alte cuiburi în zonă.

POPULAȚIE

Totalul populației europene este între 340.000 și 450.000 de perechi cu pui. Numărul lor a crescut în perioada 1970 - 1990, și în ciuda declinului actual din mai multe țări, populația cheie a ramii stabile.

REPRODUCERE

De obicei, uliul pasărar are între trei și șase ouă, depuse în luna mai. În funcție de zonă în care se află, ulii pot scoate ouăle din luna aprilie și până în luna august. Mărimea medie a unui ou este de 40 x 32 de milimetri. Incubația durează între 32 și 34 de zile, după care femela hrănește puii, iar masculul asigură hrana. Puii își părăsesc cuibul după alte 27 sau 31 de zile, dar revin pentru a fi hrăniți. La trei sau patru săptămâni după ce au părăsit pentru prima oară cuibul, puii sunt capabili să se hrănească singuri. Este singura generație de pui pe care ulii o scot pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența acesteia pe arealul proiectului propus.

A168 Actitis hypoleucos – fluierar de munte

DESCRIERE

Este caracteristic zonelor din marginea raurilor și a lacurilor. Poate fi găsit într-o varietate de habitate în timpul iernii, inclusiv în estuare, mlaștini sărate, locuri umede din apropierea coastelor sau din interiorul unei țări.

Are o lungime a corpului de 19-21 de centimetri, o anvergura a aripilor de 38-41 de centimetri și o masa corporala medie de 50 de grame.

Partile superioare ale corpului au culoarea maronie, iar burta și pieptul sunt albe. Ciocul este lung și drept, cu o baza de culoare deschisa și varfuri negre, picioarele au culoarea gri-verzuie cu un inel alb, vizibil doar de aproape. În iarna, penajul capata o culoare maronie care bate în masliniu. Se hraneste cu nevertebrate, pesti, amfibieni și unele plante. Varsta medie în salbaticie este de opt ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste în aproape toata Europa. Majoritatea celor din acest continent migreaza iarna spre Africa, parasind tinuturile de imperechere în lunile iulie-august pentru a reveni în perioada aprilie-mai. Se hraneste mai mult izbind cu ciocul, în timpul zilei. Atinge maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Perechile ajung deseori împreuna în Romania și obisnuiesc să revina la acelasi cuib în fiecare an. Specia este una monogama cu rare schimbari de parteneri, desi nu este o specie ai carei reprezentanti să ramana împreuna pe viata. Cuibul este o mica adancitura în pamant, construit de femela, deseori ascuns printre copaci și tufisuri. Perechile solitare cuibaresc la distanta de 60-70 de metri una fata de cealalta.

POPULATIE

Populatia europeana consta în circa 720.000 – 1,6 milioane de perechi, desi specia a suferit un declin în perioada 1990-2000.

REPRODUCERE

În perioada mai-iunie, femela depune trei sau patru oua, cu o marime de 36x26 mm, clocite de ambii parteneri pentru 21-22 de zile. Cei doi parinti au grija de pui, dar unul dintre ei va parasi cuibul înainte ca puii să poata zbura, ceea ce se întâmpla la 26-28 de zile de la eclozare. Perechile scot doar un singur rand de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibila prezenta acesteia pe arealul proiectului propus.

A247 *Alauda arvensis* – ciocarlie de camp

DESCRIERE

Ciocârlia este o specie cu răspândire în toată Europa și Asia. Populațiile central și nord-europene, cele din Peninsula Balcanică, nordul Africii, precum și cele din Rusia, Kazakhstan și sudul Asiei sunt în totalitate migratoare, iar cele din vestul, sudul și sud-vestul, precum și sud-estul Europei și regiunea central sudică a Asiei până în estul continentului sunt populații sedentare. De asemenea există și o populație redusă de ciocârlii în sud-estul Australiei și Noua Zeelandă, unde, conform studiilor, specia a fost introdusă. Preferă habitatele de stepă și câmpie cu vegetație ierboasă abundentă. Coloritul este în general maro deschis, cu pete dese întunecate, cu abdomen alb și cu marginea posterioară a aripii albicioasă. Pe cap are o creastă mică în comparație cu ciocârlanul a cărui creastă este mult mai accentuată. Lungimea corpului este de 18-19 cm, iar anvergura aripilor este de 30-36 cm, cu o masă corporală de 45-55 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbaticie este de 10-11 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Populația migratoare centrală, de nord și de est din Europa, a ciocârliei de câmp efectuează migrații sezoniere, deplasându-se spre sud în lunile septembrie-octombrie, pe perioada de iarnă, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie al anului următor. Cuibăritul se desfășoară între lunile iunie-august, perechile monogame formându-se relativ devreme în aprilie-mai. La formarea perechilor ambii parteneri se înalță de la sol, ajungând și până la 50-100 m, efectuând piruete unul în jurul

celuilalt și urmărindu-se unul pe altul cântând în același timp pe diferite triluri, coborând apoi spre sol cu pauze de plutire în aer. Cuibul este construit direct pe sol într-o adâncitură căptușită cu frunze și paie, parte interioară având și material mai fin, cum sunt părul și pânzele de păianjen. Ambii parteneri au grijă de pui, hrănindu-l cu insecte și semințe. Toamna devine tăcută, adunându-se în stoluri mici, mai ales pe miriști, foarte puține rămânând pe timp de iarnă. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, însumând între 40.000.000 – 80.000.000 de perechi cuibăritoare, fiind în declin în perioada 1970-1990. Cu toate că populația europeană a suferit scăderi în perioada 1990-2000 în unele țări, aceasta a rămas stabilă în estul Europei, dar a suferit scăderi per total. În România efectivele speciei numără aproximativ 460.000-850.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femelele depun 3-5 ouă în lunile mai-iunie, incubația fiind de 11-15 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 8-10 zile, părăsind cuibul și devenind independenți după aproximativ 25 de zile. Perechile au o singură pontă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezenta acesteia pe arealul proiectului propus este foarte mare.

A229 Alcedo atthis – pescaras albastru

DESCRIERE

Pescărașul albastru, cunoscut și ca Ivan Pescarul, este caracteristic zonelor umede reprezentate de râuri, canale, lacuri cu apă dulce și zonelor de coastă cu apă salmastră. Lungimea corpului este de 17-19,5 cm și are o greutate de 34-46 g. Anvergura aripilor este de circa 24-28 cm. Adulții au înfățișare similară cu o singură excepție, femela având o pată roșie la baza mandibulei. Penajul de pe spate apare albastru sau verde strălucitor în funcție de direcția razelor de lumină, fiind o apariție ce impresionează. Pe piept și pe abdomen este portocaliu-roșiatic. Se hrănește cu pește și nevertebrate. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 21 de ani, însă doar un sfert dintre adulți trăiesc mai mult de un sezon.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Apare acolo unde apa este curată și asigură o vizibilitate bună asupra peștilor, fiind o specie indicatoare a calității apei. Vânează stând pe ramurile tufșurilor sau copacilor ce atârnă deasupra apei și plonjează prinzându-și prada sau zboară la distanță mică deasupra apei. Este monogamă și teritorială, necesitând un aport de hrană zilnic echivalent cu 60% din greutatea sa, ceea ce implică controlul unui teritoriu de 1-3,5 km de-a lungul cursului apei. Ritualul nupțial este inițiat de mascul, care urmărește femela căreia îi oferă hrană. Cuibărește în malul râurilor, unde perechea excavează un tunel lung de 60-90 cm ce se termină cu o cameră rotundă. Ierneză în Africa, la sud de Sahara.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 79000-160000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși populația s-a menținut fluctuantă sau chiar în creștere în perioada 1990-2000, încă nu a recuperat declinul înregistrat anterior.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii martie. Femela depune în mod obișnuit 6-7 ouă în lunile aprilie și mai, cu o dimensiune medie de 22 x 19 mm și o greutate medie de 4,3 g.

Incubația durează în jur de 19-21 de zile și este asigurată de ambii parteneri în timpul zilei și de către femelă în timpul nopții. Puii rămân în cuib 24-27 de zile și pe măsură ce cresc vin la marginea tunelului pentru a fi hrăniți. Pot depune două sau chiar trei ponte într-un sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezenta acesteia pe arealul proiectului propus este posibilă.

A052 *Anas crecca* – rata pitica

DESCRIERE

Rata mica este o specie cu o raspandire foarte larga, arealul ei cuprinde toata Europa, America de Nord si Asia. Cuibareste in partea nordica si temperata a arealului. In Romania, poate fi intalnita in special in pasaj si perioada de iarna, intr-o varietate de habitate acvatice: ape costiere de mica adancime, lacuri naturale si artificiale, iazuri, estuare, delte, lagune si mlastini. In perioada de cuibarit exista populatii de mici dimensiuni in Transilvania si nordul Moldovei, in zonele acvatice montane, depresionare si de coasta.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Habitatele preferate de aceasta specie pentru cuibarit sunt apele de mica adancime, permanente, cu vegetatie densa, ierboasa in special cele aflate in vecinatatea padurilor si lizierelor. Vegetatia adiacenta trebuie sa formeze un fel de strat vegetal dens. Prefera apele de mici dimensiuni, singure sau parti ale unei zone acvatice mai intinse, cum ar fi balti, lacuri si iazuri, rauri incet-curgatoare. In perioada de iarna poate fi intalnita si pe ape deschise, lacuri, delte, campii inundate. Specie predominant migratoare, in special populatiile nordice. In partea de sud a arealului exista cu mici populatii sedentare. Migratia de toamna incepe din iulie pentru exemplarele care nu au reusit sa se reproduca dar culmineaza in octombrie-noiembrie. Se intorc din cartierele de iernare in martie-aprilie.

Rata mica este o specie omnivora. In perioada de cuibarit hrana este predominat formata din mici nevertebrate, moluste, crustacee, larve. In perioada de iarna se hraneste si cu seminte de plante acvatice, resturi de plante, seminte de pe terenurile agricole.

POPULATIE

Populatia cuibaritoare de rata mica la nivelul Europei este estimata la 920 000 – 1 200 000 de perechi, tarile unde exista cele mai mari concentratii fiind Rusia, Finlanda, Norvegia, Suedia. Populatia care ierneaza in Europa este de aproximativ 730 000 de indivizi.

REPRODUCERE

Gregara cu exceptia perioadei de cuibarit, se aduna in stoluri de mici dimensiuni. Perechile se formeaza in perioada de iarna, cuibaritul incepand in luna aprilie. Cuibul este construit pe sol, in vegetatie densa, in apropierea apei. Depun 8-11 oua ce sunt incubate timp de 21-23 de zile.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Amplasamentul proiectului propus nu reprezintă un habitat propice acestei specii, dar este posibil să fie prezenta/observata pe raul Nera.

A053 *Anas platyrhynchos* – rata mare

DESCRIERE

Este o specie de rață de talie mare. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, marmorat, perfect pentru camuflaj în timpul clocirii ouălor. Masculul este viu colorat, capul și gâtul verde metalic, inel subțire alb la baza gâtului, pieptul castaniu. Corpul cu nuanțe de gri, mai închise dorsal, iar penele din jurul cozii, negre. Ambele sexe

au oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare albastru închis încadrat de două dungii albe. Lungimea corpului este de 50-60 cm și are o greutate medie de 735-1800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 81-95 cm.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Distribuție. Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în toată emisfera nordică, din zonele cu climă mediteraneană, până în zonele boreale. În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele submontane.

Fenologie. Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi tot timpul anului. Prezența este constantă, însă diferă ca distribuție și ca efective. În perioada de cuibărit este mult dispersată, iar toamna și iarna se adună în grupuri mari pe suprafețele acvatice care nu îngheață. Numărul de exemplare este mai mare, fiind suplimentat de rațele nordice care vin să ierneze în România.

Habitat. Este foarte răspândită și nepretențioasă, în perioada de cuibărit ocupă orice fel de habitat acvatic disponibil, de la marile întinderi acvatice (Delta Dunării), lacurile izolate sau malurile râurilor, până la canalele sau lacurile de agrement din orașe. Uneori cuibărește și la distanțe mai mari de suprafețele acvatice. În sezonul de iarnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat pe acele suprafețe care nu îngheață (în general lacurile mari de baraj).

Hrană. Rața mare este omnivoră și oportunistă. Se hrănește atât pe suprafața apei, căutând cu ciocul plante acvatice sau nevertebrate (insecte, moluște, crustacee etc).

POPULATIE

Populația globală este estimată la peste 19 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 2 850 000 - 4 610 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 61 000 - 75 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată stabilă. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii martie - începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 9-13 ouă, pe care le clocește singură mascul uneori apărând teritoriul. Incubarea durează 26-28 de zile. Puii devin zburători la 50-60 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; uneori poate cuibări și în scorburi sau pe clădiri.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Amplasamentul proiectului propus nu reprezintă un habitat propice acestei specii, dar este posibil să fie prezentă/observată pe raul Nera.

A051 *Anas strepera* – rata peștrita

DESCRIERE

Specie cu un areal întins ce acoperă Europa și Asia în zona temperată și de sud, partea de nord și zona Nilului în Africa și partea centrală și de sud a Americii de Nord. În România, rata peștrita poate fi întâlnită în zonele acvatice de joasă altitudine, deschise, cu apă de mică adâncime, statatoare sau ușor curgătoare.

HABITATE

Preferă apele dulci, statatoare sau ușor curgătoare, productive, în zone deschise de mică altitudine, cu precădere cele ferite, bogate în vegetație emergentă și insule acoperite de vegetație ierboasă. Poate fi întâlnită în canale, iazuri, lacuri.

POPULATIE

Populatia la nivel global este estimata la 3 200 000 – 3 800 000 de indivizi, trendul populatiei fiind necunoscut. Populatia cuibaritoare din Europa numara aproximativ 60 000 – 96 000 de perechi, cele mai mari concentratii fiind intalnite in Rusia, Olanda si Romania.

ECOLOGIE SI COMPORTAMENT

Specie migratoare in partea de nord a arealului, dar exista populatii cuibaritoare in zonele temperate. Formeaza, de obicei, grupuri de mici dimensiuni in afara perioadei de cuibarit. Masculii parasesc zonele de cuibarit la inceputul lunii iulie, cu o luna inaintea femelelor si puilor, deplasandu-se catre zonele unde are loc schimbarea penajului. Aceasta dupreaza aproximativ 4 saptamani, dupa care incepe migratia de toamna. Se intorc din cartierele de iernare in lunile martie-aprilie. Cuibaresc in perechi separate sau in grupuri dispersate. Cuibul este construit pe sol, bine ascuns in vegetatie, aratand o preferinta pentru zonele cu vegetatie ierboasa ialta, uscata. Poate cuibari destul de departe de apa. Depun 8-12 oua incepand din a doua jumatate a lui aprilie, pe care le incubeaza timp de 24-26 de zile. Ritualul de curtare tipic ratelor, cu deplasari repetate in jurul perechii si pozitii de display. Rata pestrita se hraneste predominant cu vegetatie acvatica, dar ocazional se hraneste si cu plante si semnte de pe culturile agricole.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Amplasamentul proiectului propus nu reprezinta un habitat propice acestei specii, dar este posibil sa fie prezenta/observata pe raul Nera.

A256 *Anthus trivialis* – fasa de padure

DESCRIERE

Poate fi gasita in zone deschise, de la tara, unde foloseste copacii mici si tufisurile ca post de observare, dar si in zonele in care abia au fost plantate conifere sau arboret. Are o lungime a corpului de 14-16 cm, o anvergura a aripilor de 25-27 cm, cu o medie a masei corporale de 24 de grame. Seamana mult cu fasa de lunca, dar putin mai mare, cu un cerc de culoare palida in jurul ochilor, o dunga neagra de forma mustatei. Pete maronii pe partile superioare si un piept bombat si cu picatele. Contrast puternic intre pieptul galbui inchis si abdomenul alb. Masculul este asemanator cu femela. Se hraneste cu insecte, dar si cu plante in toamna si iarna. Durata vietii in salbaticie este de doi ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Vizitator al tarilor europene in vara. Migreaza la distante mari, ierneaza in Africa sub sahariana si in India. Ajunge pe terenurile de iernat in luna octombrie si incepe calatoria de intoarcere in luna martie. Este o specie diurna si se hraneste pe sol. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Pasari monogame si teritoriale, masculul curteaza femela cu zboruri de urmarire. Masculii canta in timp ce zboara, atat pentru a atrage femele, cat si pentru a pazi locul unde se afla cuibul. Cuibul este in forma unei cesti, realizat din iarba si frunze, construit in gropi mici sau depresiuni ale terenului.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este extrem de mare, estimata la 27-42 de milioane de perechi. In perioada 1990-2000 au existat declinuri ale populatiei europene, dar numarul perechilor din partea de est a continentului a ramas stabil.

REPRODUCERE

In perioada aprilie-iunie, depun intre doua si sase oua, cu marimea de 20x15 mm. Femela este cea care le cloceste pentru 12-14 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti, iar la circa doua saptamani de la eclozare, acestia parasesc cuibul. Depun una sau doua ponte pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezenta acesteia pe arealul proiectului propus este foarte mare.

A226 Apus apus – drepnea neagra

DESCRIERE

Drepneaua poate fi găsită într-o varietate de habitate, de la orase și localități mici la zone împadurite, ferme și parcuri. Drepnelele se hrănesc, se împerechează și dorm în zbor, aterizează doar pentru a depune ouăle, de aceea este posibil să le vedeți mai mereu în zbor. Au o formă a corpului caracteristică, cu aripi lungi, în formă de secera și cu o coadă bifurcată. Culoarea predominantă este maroniu închis, cu barbă albă, dar deseori pare neagră, văzută pe fondul albastru al cerului. Lungimea corpului este de 16-17 cm, anvergura aripilor de 40-44 cm, masa corporală de 36-52 g. Se hrănesc cu insecte zburătoare, pe care le vanează în zbor. Durata medie de viață în sălbăcie este de nouă ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este un vizitator de vară în mai toată Europa și migrează în Africa subsahariană pentru iarnă. Vanează în timpul zilei, în stoluri mari și este deseori auzită "tipând". Atinge maturitatea sexuală la patru ani, deși legătura dintre perechi poate începe de la un an. Perechile cuibăresc împreună an după an, dar dacă un partener moare, este înlocuit imediat. Cuibăresc în colonii. Perechea de drepnele construiește un cuib în formă de ceașcă din vegetație și pene, lipite cu salivă. De obicei aleg cornisele clădirilor.

POPULAȚIE

Populația care cuibăresc în Europa este foarte mare, între 6,9 și 17 milioane de perechi. A fost înregistrat un declin în perioada 1990-2000 în mai multe țări, dar a crescut în altele.

REPRODUCERE

Femela depune două sau trei ouă la diferențe de câteva zile în luna mai. Mărimea medie a unui ou este de 25 x 16 mm. Adulții clocesc pe rând, timp de 19-20 de zile, amândoi hrănesc puii, care vor părăsi cuibul la 37-50 de zile de la eclozare. Cresc o singură poptă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A091 Aquila chrysaetos – acvila de munte

DESCRIERE

Acvila de munte, cunoscută și sub denumirea de pajură, este o specie caracteristică zonelor montane, dar poate fi întâlnită și de-a lungul coastelor și teritoriilor împădurite. Lungimea corpului este de 80-93 cm și greutatea medie este cuprinsă între 4050-6350 g, femelele fiind mai mari. Anvergura aripilor este cuprinsă între 190-225 cm. Este o răpitoare mare, cu un penaj maro închis pe cea mai mare parte a corpului, cu excepția capului și gâtului al căror penaj este maro-auriu. Adulții au înfățișare similară și ajung la acest penaj în cinci ani. Este cea mai cunoscută răpitoare din emisfera nordică și una din cele mai temute, pentru că în lumea animală un adult de acvilă de munte este prădătorul suprem. În prezent este pasărea națională pentru șase țări: Albania, Austria, Germania, Kazahstan, Mexic și Yemen. Este în același timp un simbol recunoscut în multe alte țări vestice datorită tradiției transmise de la legiunile romane al căror simbol era. În cultura arabă, acvila de munte este emblema personală a lui Saladin și un simbol al puterii. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, iar în timpul iernii, când

hrana este mai puțină, și cu leșuri. Circa 200 de specii de mamifere și păsări au fost identificate ca pradă pentru acvila de munte.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie cu o distribuție discontinuă în cea mai mare parte a Europei. Este o specie teritorială, monogamă întreaga viață și poate atinge vârsta de 32 de ani (în captivitate 46 de ani). Ritualul nupțial include zboruri în pereche, urmăriți, spirale, plonjoane în aer. Zboară cu o viteză de circa 45-51 km/h, dar plonjând poate atinge 321 km/h. Vânează în timp ce planează sau pândind dintr-un copac. Adeseori perechea vânează împreună, în timp ce unul dintre parteneri urmărește prada, celălalt doborând-o. Poate obliga alte păsări răpitoare să renunțe la hrana prinsă. Unele răpitoare sunt atacate și folosite ca pradă (șorecari, ulii). Cuibul este așezat în zone inaccesibile, în crăpături ale stâncilor, pe pragurile unor stânci abrupte sau în copaci și este îmbunătățit și folosit mai mulți ani. Poate atinge o circumferință de 2-3 m și o înălțime de 1 m. Cuibul poate atinge un volum de 6 m³. Obișnuiește să-și înceapă cuiburi în mai multe locuri pe care le folosește alternativ. Păsări de mici dimensiuni, care nu reprezintă pradă pentru acvila de munte, obișnuiesc să cuibărească în pereții exteriori, fiind protejate contra prădătorilor obișnuiți. Adulții sunt sedentari însă tinerii pot migra.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este mică, cuprinsă între 8400-11000 de perechi. S-a păstrat relativ stabilă în perioada 1970-2000 chiar dacă în unele țări a scăzut ușor. Cele mai mari efective sunt prezente în Turcia, Spania și Norvegia.

REPRODUCERE

La construirea cuibului participă ambii parteneri, fiind alcătuit din crengi și căptușit cu vegetație. Femela depune 2-3 ouă la sfârșit de martie sau început de aprilie. Incubația durează în medie 43-45 de zile și este asigurată în principal de femelă. În cazul în care cantitatea de hrană este insuficientă, puiul mai mare este agresiv față de puiul mai mic și poate să-l omoare sau acesta moare de inaniție. Puii devin zburători la 65-70 de zile, însă rămân dependenți de părinți încă 14-21 de zile.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar specia este prezenta pe teritoriul administrativ al comunei, astfel este posibil să survoleze și zona propusă pentru implementarea proiectului.

A089 *Aquila pomarina*– acvila tipatoare mica

DESCRIERE

Acvila tipatoare mica este o specie caracteristica zonelor împadurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajistile, terenurile agricole și pasunile umede. Lungimea corpului este de 55 – 65 cm și greutatea medie cuprinsă între 1.400 – 1.800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 143 - 168 cm. Are o marime medie, un penaj întunecat, aripile largi și ciocul mic. Adulții au infatisare similară și ajung la acest penaj în 3-4 ani. Se hraneste cu mamifere mici, pasari, broaste, serpi, soparle și insecte.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în centrul și estul continentului european. Este o specie monogamă, ce poate să trăiască până la 20 – 25 de ani, însă în mod obișnuit, datorită pericolelor existente, trăiesc în medie 8 – 10 ani. Mortalitatea medie este de circa 35 % pentru juvenili, 20 % pentru pasarile imature și 5 % pentru adulți. E o specie solitară și teritorială ce atinge maturitatea sexuală la 3 - 4 ani. Masculul este

mult mai agresiv decat femela si manifesta un comportament teritorial fata de alti masculi. Cuibareste in copaci si se intoarce la acelasi cuib mai multi ani la rand. Cuibul este instalat la inaltime cuprinse intre 4 si 29 m. Puiul mai puternic il ataca de obicei pe cel mai slab, care nu supravietuieste datorita inanitiei. Se hraneste prin utilizarea mai multor tehnici: planeaza la o inaltime de circa 100 m si coboara brusc dupa ce a localizat prada, pandind dintr-un loc inalt si mergand prin iarba. Ierneaza in Africa.

POPULATIE

Populatia europeana a speciei este relativ mica si cuprinsa intre 14.000 – 19.000 perechi. Desi populatia s-a mentinut constanta in perioada 1970 – 2000 in cea mai mare parte a teritoriului, a scazut in Letonia in perioada 1990 – 2000, determinand o tendinta negativa a populatiei pe ansamblu.

IMPERECHERE

Soseste din cartierele de iernare la sfarsit de martie si inceput de aprilie. Dupa folosirea repetata a cuibului, acesta poate atinge 0,6 – 1 m inaltime si un diametru la varf de circa 60 – 70 cm. Cuibul este alcatuit din crengi si resturi vegetale. Este captusit cu ramuri cu frunze pe care le schimba periodic, pentru o mai buna camuflare a cuibului. Femela depune 1 – 2 oua la sfarsit de aprilie si inceput de mai, cu o dimesiune medie de 63,5 x 51 mm. Incubatia dureaza 36 – 41 de zile si este asigurata de femela, care este hranita de mascul in tot acest timp. Puii devin zburatori dupa 50 – 55 de zile, dar raman dependenti de parinti cateva saptamani (21 zile) in plus.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar specia este prezenta pe teritoriul administrativ al comunei, astfel este posibil sa survoleze si zona propusa pentru implementarea proiectului.

A028 Ardea cinerea – starc cenușiu

DESCRIERE

O pasare caracteristica zonelor cu apa dulce, inclusiv lacuri, rauri, iazuri si mlastini. Este si un vizitator comun al iazurilor de gradina din zonele urbane. Cel mai mare starc din Europa masoara 84-102 cm in lungime corporala, cu gatul intins. Are o anvergura de 155-175 cm si o masa corporala medie de 1,5 kilograme. Masculul si femela seamana foarte bine, cu gatul lung, cioc puternic si picioare lungi si galbene. Capul si gatul albe contrasteaza puternic cu aripile gri. Adultii au o pana neagra pe ceafa. Se hranesc cu pesti, amfibieni, mamifere mici si pasari. Vaneaza in apa mica, asteapta nemiscat si isi urmareste prada pe care o strapunge cu ciocul ascutit. In salbaticie, durata medie de viata este de cinci ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in mai toata Europa, migreaza in sud-vest pentru a ierna, cu exceptia populatiilor din vest, care tind sa fie sedentare. Sunt active la rasarit si la apus de soare, stau pe crengi de arbori in timpul zilei si noaptea. Ating maturitatea sexuala la varsta de doi ani. Odata ce un mascul atrage o femela, se declanseaza un ritual elaborat de curtare. Intind gatul cat pot de mult, indreapta ciocul spre cer, clampanesc din ciocuri, scot sunete si se ciugulesc reciproc. Legatura dintre cei doi va dura numai un sezon de imperechere. Construiesc un cuib solid din bete in copacii din apropierea lacurilor, deseori in colonii mari.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este estimata la ora actuala la 210.000-290.000 de perechi. In perioada 1970-1990 specia a cunoscut o importanta crestere a populatiei.

REPRODUCERE

Depun patru sau cinci oua la finalul lunii martie. Marimea medie a unui ou este de 61x43 mm. Clocitul dureaza între 25 și 26 de zile, iar ambii parinti clocesc ouale. Cei doi hranesc puii cu peste regurgitat, iar cei mici vor zbura din cuib la 42-55 de zile de la eclozare. Depun oua o singura data pe an, dar daca ponta este distrusa, deseori depun și al doilea rand de oua.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. În timpul deplasărilor în teren nu au fost observate exemplare din aceasta specie, amplasamentul proiectului propus nu reprezintă un habitat propice speciei.

A221 *Asio otus* – ciuf de padure

DESCRIERE

Ciuful de pădure este una dintre cele mai comune specii de păsări de noapte din Europa, Asia și America de Nord. Există două populații distincte de ciuf de pădure, una sedentară și una migratoare, prima dintre ele ocupând regiunile din centrul, estul și vestul celor trei continente, iar populația migratoare ocupă regiunile nordice ale continentelor, migrând spre sudul acestora la sfârșitul sezonului de cuibărit. Preferă habitatele de pădure și silvostepă, cuibărind adesea la liziera pădurilor, cât mai aproape de șes, de unde își procură hrana ce constă în mare parte din rozătoare, reptile și amfibieni, fiind adesea întâlnită până la altitudini de peste 2000 m. Adesea este observată și în apropierea habitatelor umede cu subarboret sau pâlcuri de copaci, unde ocupă cuiburi abandonate de corvide. Aripile sunt lungi și înguste, cu zborul relaxat asemănător cu cel al unui pescăruș mai mic, destul de diferit de cel la huhurezului mic, care alternează bătaile rapide de aripi cu alunecări prelungi prin aer. Vârfurile aripilor au benzi fine și dese maronii, iar marginea posterioară a aripii întunecată sunt semnalmentele cel mai bune pentru identificare. Culoarea generală este crem-ruginie cu striatțiuni întunecate longitudinale. Ochii sunt roșii-gălbui.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

În continentul asiatic, nord-american și european, specia se împarte în două populații distincte, cea migratoare deplasându-se spre sud odată cu sosirea iernii, respectiv în lunile octombrie-noiembrie, revenind în teritoriile de cuibărit în lunile martie-aprilie. În Europa, cu excepția regiunii de nord a continentului, specia este sedentară, fiind prezentă pe tot parcursul anului. Înainte de începerea sezonului de cuibărit și în timpul migrației păsările formează grupuri de 20-30 de indivizi, de obicei ocupând coronamentul unui singur arbore. Nu prezintă comportament de teritorialism, acceptând prezența altor perechi la distanțe de până în 14 m între cuiburi. Perechile sunt monogame, formându-se în timpul iernii, cuibăritul începând din februarie și terminându-se în lunile iunie-iulie. Utilizează de obicei cuibul altor păsări cum ar fi corvidele, dar s-au întâlnit cazuri în care perechile și-au construit propriul cuib. Femela rămâne în apropierea cuibului, fiind hrănită împreună cu puii de către mascul până când puii devin independenți. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, însumând între 380.000 – 810.000 de perechi cuibăritoare, fiind stabilă în perioada 1970-1990. Cu toate că populația europeană a suferit mici scăderi în perioada 1990-2000 în unele țări, aceasta a rămas stabilă per total. În România efectivele speciei numără aproximativ 70.000-120.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femela depune 5-6 ouă în lunile martie-aprilie, incubația fiind de 26-28 zile. Puii și femela sunt hrăniți de mascul până la vârsta de 21-22 zile, devenind complet independenți după aproximativ 8-9 săptămâni, timp în care sunt hrăniți numai de femelă. Perechile au o singură pontă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezența acesteia pe arealul proiectului propus este foarte mare.

A218 *Athene noctua* – cucuvea

DESCRIERE

Poate fi întâlnită în zone semi-deschise precum terenurile de lângă ferme, pajisti sau chiar zone urbane. Este mică, indesată, cu aripi rotunjite și coada scurtă. Lungimea corpului este de 21-23 cm, anvergura de 54-58 cm, masa corporală medie de 180 g. Sunt cunoscute mai multe variații de penaj, de la cenușiu-maroniu la rufos. Partile superioare sunt patate cu alb, cele inferioare sunt galben deschis cu pete maronii, iar coada are o bandă terminală albă. Ochi galbeni, strălucitori, cu sprancene albe, ciocul galben deschis, picioare lungi și albe acoperite de pene. Masculul seamănă foarte bine cu femela. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, amfibieni, reptile și nevertebrate. În salbaticie are o longevitate de trei ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o pasare întâlnită în mai toată Europa, mai puțin partea de nord. Nu migrează. Una din puținele bufnițe diurne, văzută deseori ziua, deși este activă dimineața, seara și în prima parte a nopții, vânând de pe un punct înalt de observare. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. În luna februarie, masculii își stabilesc un mic teritoriu. În timpul curții, partenerii se strigă unul pe altul, se ciugulesc, iar masculul este cel care hrănește femela.

Perechile monogame rămân împreună pentru cel puțin un an, dar deseori stau împreună toată viața. Se întorc la același cuib an după an, în scorburi de copaci, stânci, maluri de râu, ziduri de clădiri. Înainte de a se stabili în cuib, îl largesc și îl curăță foarte bine.

POPULAȚIE

Populația care cuibărește în Europa este mare, între 560.000 și 1,3 milioane de perechi. În anii 1970-1990 a cunoscut un declin și încă nu și-a revenit în mai multe zone.

REPRODUCERE

În perioada martie-august. Depun între două și șase ouă, cu mărimea medie de 34x29 mm, clocite de femela, pe care masculul o hrănește timp de 25-32 de zile. Ambii părinți vor hrăni puii, care părăsesc cuibul la 30-35 de zile de la eclozare. Scot două pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului.

A215 *Bubo bubo* – buha

DESCRIERE

Buha este caracteristică zonelor împădurite în care stâncăriile sunt asociate cu pălcuri de pădure (în special conifere). Este cea mai mare dintre bufnițe (răpitoare de noapte). Lungimea corpului este de 58-75 cm și are o greutate de 1750-4500 g pentru femelă și de 1500-3200 g pentru mascul. Anvergura aripilor este de circa 138-200 cm. Adulții au înfățișare similară. Este o pasare impresionantă cu aripi largi, moțuri deasupra urechilor, ochi mari, roșii-portocalii. Penajul este galben-maroniu, iar pe gât este vizibilă o pată albă. Se hrănește cu mamifere, cu dimensiuni până la cea a unui iepure adult, păsări cu dimensiuni până la cea a stârcilor și șorecarilor, broaște, șerpi, pești

și insecte. Atacă prin surprindere și mamifere mai mari cum sunt vulpile sau puii de căprioară cu o greutate de până la 17 kg.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Este activă noaptea sau în crepuscul. Nu are prădători naturali. Zborul este oarecum asemănător cu al șorecarului. Deși este un comportament neobișnuit pentru bufnițe, uneori planează în zbor. Este monogamă, uneori pe viață, și teritorială. Atinge maturitatea sexuală după un an, dar cuibărește de obicei prima dată la 2-3 ani. În perioada ritualului nupțial, perechea scoate sunete specifice repetate la un interval de opt secunde, care se aud de la o distanță de circa 5 km. Masculul oferă femelei câteva opțiuni pentru cuibărit, dintre care femela alege una, care poate fi apoi folosită pe o perioadă de mai mulți ani. Cuibărește în cavitatea unei stânci, folosește cuibul altor specii (berze sau alte răpitoare mari) sau chiar o gaură într-un copac, iar uneori își face cuibul pe sol. Longevitatea cunoscută este de 29 de ani în sălbăcie și 68 de ani în captivitate. Este sedentară.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 19000-38000 de perechi. A înregistrat o descreștere semnificativă în perioada 1970-1990. În cele mai multe țări populația a rămas stabilă sau a fluctuat în perioada 1990-2000, dar pe ansamblu populația a rămas sub nivelul existent anterior declinului. Cele mai mari efective sunt în Spania, Turcia și Rusia.

REPRODUCERE

Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în prima jumătate a lunii martie, cu o dimensiune medie de 59,3 x 48,9 și o greutate medie de 75-80 g. Incubația durează în jur de 34-36 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. După eclozare, în primele 2-3 săptămâni, femela rămâne cu puii și fărâmițează hrana adusă de mascul înainte de a-i hrăni. După ieșirea din ou, puii sunt acoperiți cu un puf des, alb murdar. Puii devin zburători la 50-60 de zile, însă rămân dependenți de părinți până în septembrie-noiembrie, când părăsesc teritoriul acestora.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului.

A087 *Buteo buteo* – șorecar comun

DESCRIERE

Poate fi întâlnit într-o varietate de habitate. Are nevoie de copaci sau paduri pentru a cuibari, dar cu acces la zone deschise precum terenurile agricole sau pajisti, pentru a vana. Este o pasare răpitoare de dimensiuni medii cu mai multe variații de penaj. Poate fi recunoscută ușor pentru aripile largi, gatul scurt și coada rotunjită. Prezintă o bandă de culoare deschisă peste piept, varfuri negre de aripi și coada dungată. Lungimea a corpului de 50-57 cm, anvergura de 110-130 cm, masa corporală medie de 1 kg la femele și 780 g la masculi. Mănâncă mamifere mici, pasări, hoituri, dar nu refuză ramele și insectele mari. În sălbăcie, durata medie de viață este de opt ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibărește în mai toată Europa, și migrează din unele zone. Populațiile din vest tind să devină sedentare sau să migreze pe distanțe mici. Cele din centrul, estul și nordul continentului migrează în sud pentru iarnă. Pasare de pradă diurnă, este văzută deseori cum stă la panda pe stalpi sau cum planează în cercuri. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de trei ani. Masculii au un ritual de curtare spectaculos. Urca tot mai sus, în zbor, iar apoi coboară în picaj și se rostogolesc pentru a capta atenția

femelei. Cuibul este solid, din bete, construit la bifurcarea a doua crengi solide de copac. Se imperecheaza pe viata.

POPULATIE

Totalul populatiei care cuibareste in Europa este cuprins intre 710.000 si 1.200.000 de perechi. In ciuda declinului din cateva tari in perioada 1990-2000, populatia cheie a ramas stabila, iar specia si-a marit numarul in mare parte a Europei.

REPRODUCERE

Doua sau patru oua cu dimensiunile de 55 x 44 mm sunt depuse in lunile martie-mai si sunt clocite de femela timp de 33-38 de zile. Pui pot zbura dupa 50-60 de zile de la eclozare, dar mai stau cu parintii pentru inca sase-opt saptamani. Scot un singur rand de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibila prezenta speciei pe amplasamentul proiectului.

A088 *Buteo lagopus* – sorecar incaltat

DESCRIERE

Poate fi gasit in zonele deschise de langa padurile de conifere, in jurul fermelor si in tundra. Ierneaza pe campii si pajisti. Putin mai mare decat un sorecar comun, are o lungime a corpului de 49-59 cm, anvergura de 123-140 cm, masa corporala medie de 900 g la mascul, respectiv 1,3 kilograme la femela. Penajul este extrem de variat, dar poate fi identificat usor dupa coada lunga si alba, cu dungi intunecate. In general are culoarea maronie, cu pene de zbor deschise la culoare si o dunga neagra sub aripi. Capul si pieptul au culori galbui. Picioarele sunt pline de pene pana la degete. Masculul si femela seamana foarte bine, desi ea este mai mare. Se hranesc cu rozatoare, pasari, reptile, amfibieni si insecte. In salbaticie, drata medie de viata este de 12 ani.

LOCATIE SI COMPORTAMENT

Extrem de raspandit in Rusia de nord si Peninsula Scandinava, unde si cuibareste, ierneaza in sudul si estul Europei, precum si in Asia. Pasarile parasesc zona de cuibarire in august-septembrie si revin in aprilie-mai. Vanator diurn, activ uneori si la rasarit si la apus, prinde prada vie la sol si uneori in urma unui zbor pe loc. Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de doi ani. Ritualul de curtare incepe de pe terenurile de iernat, unde masculul zboara cat mai sus, pentru ca apoi sa coboare in picaj, cu un zgomot asemanator unui fluierat. Perechile sunt monogame si raman impreuna mai multi ani, revin mereu la acelasi cuib. Ambii parteneri construiesc un cuib mare, de forma unui bol, din bete pe marginea unei stanci, iar ocazional in copaci sau pe structuri artificiale.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este relativ mica, cifrata la 38.000-79.000 de perechi, dar a ramas stabila in mare parte a tarilor. Specia nu cuibareste in Romania, unde ierneaza.

CUIBARITUL

Cuibaritul incepe in luna mai. Femela cloceste trei-patru oua, cu marimea de 55x44 mm, timp de 30-32 de zile, timp in care masculul ii aduce hrana. Ambii parinti hranesc puii pana cand pot zbura, la 34-43 de zile de la eclozare si inca doua sau patru saptamani. Scot un singur rand de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestora. acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A224 Caprimulgus europaeus - caprimulg

DESCRIERE

Caprimulgul este caracteristic zonelor deschise, aride reprezentate de rariști ale pădurilor de conifere sau de amestec și în pășuni. Lungimea corpului este de 25-30 cm și are o greutate de 50-100 g. Aripile sunt lungi, cu o anvergură de circa 53-61 cm, iar silueta este asemănătoare vânturelului roșu (*Falco tinnunculus*). Adulții au înfățișare similară. Penajul gri-maron amintește de cel al capîntorsurii (*Jyns torquilla*) și asigură un camuflaj excelent în timpul zilei, când se odihnește pe crengile copacilor creând impresia unui ciot sau a unei așchii mari din scoarța copacului. Se hrănește cu insecte ce zboară la crepuscul sau noaptea, pe care le prinde în zbor. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 11 ani, dar trăiește în medie patru ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Este activă noaptea, dar vânează și la crepuscul. În timpul ritualului nupțial desfășurat la crepuscul, masculul zboară în jurul femelei. Masculul se ridică și în aer la o altitudine medie și plonjează repetat spre sol. Este o specie teritorială ce își protejează teritoriul prin cântecul repetat îndelung. Este monogamă pe o perioadă îndelungată, uneori pe viață. Cuibărește pe sol, în scobituri de pe pajiști sau la adăpostul copacilor sau tufișurilor. Atunci când este amenințată la cuib, femela atrage următorul, simulând un comportament ce sugerează că este rănită fie la sol, fie pe o creangă. Cuibul poate fi utilizat mai mulți ani succesiv. Iernează în Africa.

POPULATIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 470000-1000000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși această descreștere s-a redus în perioada 1990-2000, efectivele prezente în Turcia au continuat să scadă, ceea ce a determinat un declin al populației la nivel european. Populația estimată în România este de 12000-15000 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Turcia, Spania și Franța.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și început de mai. Femela depune în mod obișnuit 1-3 ouă între a doua parte a lunii mai și începutul lunii iulie, cu o dimensiune medie de 32 x 22 mm și o greutate medie de 8,4 g. Incubația durează în jur de 17-18 zile și este asigurată în special de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii devin zburători la 16-19 zile și sunt îngrijiți în tot acest timp de către femelă. În cazul în care este depusă o a doua pontă, femela incubează, iar masculul asigură creșterea puilor. Puii sunt îngrijiți de către părinți încă o lună după ce devin zburători.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezenta speciei pe amplasamentul proiectului propus este posibilă conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A080 Circaetus gallicus - serpar

DESCRIERE

Șerparul este o specie ce preferă un mozaic de habitate cu zone împădurite folosite pentru cuibărit și zone deschise preferate pentru hrănire. Lungimea corpului este de 62-69 cm și are o greutate de 1200-2000 g pentru mascul și 1300-2300 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 162-178 cm. Adulții au înfățișare similară, femela având coada ceva mai lungă. Penajul este variabil, cu

spatele, capul și pieptul maronii, iar abdomenul alb și presărat cu pete maronii. Penele de zbor sunt închise, iar pe coadă se observă 3-4 benzi închise. Se hrănește în special cu șerpi și alege cu precădere speciile neveninoase. Se hrănește și cu șopârle, broaște, mamifere mici și mai rar cu păsări sau nevertebrate.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Zboară la înălțime mare și uneori planează „staționar” (pe loc) în căutarea prăzii. Este o specie tăcută ce trăiește până la 17 ani. Își construiește anual câte un cuib și uneori alungă de la cuibul lor alte specii. Cuibărește în copaci și mult mai rar pe stânci. Cuibul este construit din crengi și căptușit cu iarbă. Iernează în Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este mică, cuprinsă între 8400-13000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. Specia a descrescut în Turcia în perioada 1990-2000 și s-a menținut stabilă în restul continentului. În România, populația estimată este de 220-300 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Franța, Spania și Turcia.

REPRODUCERE

Cuibul este construit de ambii părinți. Femela depune un ou în luna mai, cu o dimensiune de circa 72,8 x 58,6 mm. Incubația durează 45-47 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în toată această perioadă. Puii devin zburători la 60-80 de zile.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului, conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A081 *Circus aeruginosus* – erete de stuf

DESCRIERE

Eretele de stuf este o specie caracteristică zonelor umede în care abundă stuful. Lungimea corpului este de 43-55 cm și greutatea de 500-700 g, femelele fiind mai mari. Anvergura aripilor este cuprinsă între 115-140 cm, fiind cel mai mare dintre ereți. Masculul are vârful aripilor negre, aripile și coada gri-argintii, iar abdomenul ruginiu. Femela este maro-ciocolatiu închis, cu capul și gâtul albe-gălbui. Se hrănește cu păsări și ouă, pui de iepure, rozătoare mici, broaște, insecte mai mari și uneori pești.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a teritoriului european. Perechea formată poate rezista împreună mai multe sezoane. Ritualul nupțial este spectaculos, masculul zburând în cercuri deasupra teritoriului de cuibărit, după care plonjează spre pământ rostogolindu-se în aer. Uneori femela îl însoțește în zbor și se rostogolesc împreună în aer, având ghearele împreunate. De asemenea, se poate observa cum masculul oferă hrană în aer femelei. Atunci când are posibilitatea, masculul se împerechează cu 2-3 femele. Când vânează, zboară la o înălțime cuprinsă între 2-6 m de la sol și plonjează brusc când identifică hrana. Iernează în Africa și în Peninsula Arabă. Longevitatea maximă cunoscută este de 20 de ani și o lună.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 93000-140000 de perechi. Aceasta a crescut în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 a înregistrat un declin în sud-estul Europei, în restul continentului s-a menținut stabilă și a crescut în Ucraina și Rusia, înregistrând pe ansamblu o creștere. În România, populația estimată este de 1700-2500 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Ucraina, Polonia și Belarus.

REPRODUCERE

Cuibul, ce poate atinge dimensiunea de 80 cm în diametru, este alcătuit de către femelă din crengi, stuf și este căptușit la interior cu iarbă. Femela depune 3-8 ouă în a doua parte a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de circa 48,6 x 37,7 mm. Incubația durează 31-38 de zile și este asigurată de ambii părinți. Puii devin zburători la 35-40 de zile. Rămân însă în apropierea părinților încă 25-30 de zile, după care devin independenți.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului, conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A082 Circus cyaneus – erete vanat

DESCRIERE

Eretele vânat, cunoscut și sub denumirea de erete de câmp, este o specie caracteristică zonelor deschise, cu pășuni, mlaștini și teritorii agricole. Lungimea corpului este de 45-55 cm și greutatea de 290-400 g pentru mascul și 370-708 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 97-118 cm. Eretele vânat este zvelt, de mărime medie, cu coada lungă și o pată albă caracteristică la baza cozii care apare la ambele sexe. Masculul este gri pe spate, iar vârful aripilor sunt negre. Femela este maro pe spate și maro cu alb sub aripi. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, reptile, broaște, insecte și uneori cu leșuri.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie cuibăritoare în partea nordică și vestică a continentului european. Maturitatea sexuală este atinsă la 2-3 ani și poate trăi până la 17 ani. Ritualul nupțial efectuat de mascul este un adevărat dans pe cer, spectaculos, cu înălțări rapide, spirale, rostogoliri însoțite de sunete multiple. O pereche se poate menține mai multe sezoane. Femelele sunt cele care inițiază populația. În mod frecvent, la această specie masculul se împerechează cu mai multe femele. În afara perioadei de cuibărit se adună uneori pentru înnoptare în număr mare. Înnoptează în copaci și chiar pe sol. Când vânează alunecă în zbor cu viteză redusă, la înălțime mică față de pământ. Spre deosebire de alți ereți se bazează mult pe sunet în detectarea prăzii ascunse în vegetație, deși se folosește și de văz. Ierneză în partea centrală și estică a continentului european și în Africa.

POPULATIE

Populația europeană cuibăritoare a speciei este relativ mică cuprinsă între 32000-59000 de perechi. Populația a descrescut semnificativ în perioada 1970-1990, însă acest declin s-a redus în perioada 1990-2000. Cu toate acestea, pe ansamblu specia se află în declin. Efectivele cuibăritoare cele mai mari sunt în Rusia, Franța și Finlanda. Efectivele populației ce ierneză în Europa sunt de peste 8500 de exemplare. Cele mai mari efective se înregistrează în Slovacia, Ungaria și Polonia. În România apare în migrație și în timpul iernii, mai ales în Dobrogea.

REPRODUCERE

Cuibul este așezat pe sol, de multe ori în apropierea apei, în vegetația deasă și înaltă. Construcția cuibului este începută de ambii părinți, însă femela contribuie mai mult. Este alcătuit din crengi, iarbă și căptușit la interior cu pene. Femela depune 3-6 ouă în a doua parte a lunii aprilie. Incubația durează 29-31 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Timp de circa două săptămâni după ieșirea puilor din ouă, masculul continuă să aducă hrană, atât pentru femelă cât

și pentru pui. Puii devin zburători la 29-42 de zile, dar rămân dependenți de părinți pentru încă câteva săptămâni.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului, conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A084 *Circus pygargus* – erete sur

DESCRIERE

Eretele sur este o specie caracteristică zonelor deschise, stepelor uscate, terenurilor agricole din preajma râurilor, lacurilor sau mărilor. Lungimea corpului este de 39-50 cm (coada 16-18 cm) și are o greutate medie de 265 g pentru mascul și 345 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 96-116 cm. Este cel mai mic dintre ereți. Spre deosebire de celelalte specii de erete, la aceasta apare atât la mascul cât și la femelă câte o dungă neagră pe ambele părți ale aripilor. Masculul, spre deosebire de celelalte specii de erete, are un penaj gri mai închis. Femela este maro. Se hrănește cu mamifere, păsări, broaște, șopârle și insecte.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie cu largă răspândire pe continentul european. Atinge maturitatea sexuală la 2-3 ani. Cuibărește solitar sau în colonii mici, de până la 30 de cuiburi, dispuse la distanțe de cel puțin 10 m. Se asociază pentru cuibărit pentru a asigura o mai bună apărare contra prădătorilor (vulpi, ciori și alte răpitoare). Aria protejată de parteneri este de 300-400 m în jurul cuibului. Reproducerea începe cu ritualul nupțial, sub forma unui dans aerian spectaculos. Perechile se păstrează pe o perioadă de mai mulți ani. Masculul se poate împerechea cu 2-3 femele. Pentru hrănire zboară la înălțime mică cu viteză redusă (circa 30 km/h), folosind trasee fixe. Masculul vânează pe o distanță de până la 12 km de la cuib. Femela vânează pe o distanță de circa 1 km de la cuib și numai după ce puii au eclozat. Într-o manieră specifică ereților, masculul hrănește femela în zbor, lasând să cadă prada pe care femela o prinde în aer. Iernezează în Africa, iar tinerii își petrec prima vară în cartierele de iernare. Longevitatea maximă cunoscută este de 16 ani și o lună.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 35000-65000 de perechi. A crescut semnificativ în perioada 1970-1990 după care, deși creșterea s-a estompat, a continuat să se mărească. În România, populația estimată este de 1-12 perechi. Cele mai mari efective se înregistrează în Rusia, Franța, Spania și Belarus.

REPRODUCERE

Cuibul folosit doar un sezon este construit de femelă în vegetație înaltă, din paie și iarbă. Femela depune 3-5 ouă în luna mai, cu o dimensiune medie de 40,5 x 31,6 mm. Incubația durează 27-40 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Masculul hrănește femela de 5-6 ori pe zi în perioada incubării și de 7-10 ori pe zi după eclozarea puilor. Puii devin zburători la 28-42 de zile, dar rămân dependenți de părinți pentru încă 14 zile.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A373 *Coccothrauster coccothrauster* - botgros

DESCRIERE

Botgrosul este o specie larg răspândită pe tot cuprinsul Europei, precum și în centrul, estul și sudul Asiei. Habitatul specific constă în păduri de foioase și amestec cu subarboret bogat, putând fi observat de la altitudini de 200 m până la peste 1000 m, atât în pădurile de la câmpie, cât și în arealele submontane. Preferă arborii cu coronament bogat, unde își poate amplasa cuibul cât mai aproape de vârfurile crengilor groase. Ciocul este foarte gros și puternic pentru a putea sparge sămburii și semințele, gri-albastru în perioada de cuibărit și galben în restul anului.

Coadă este scurtă și cu vârful de culoare albă, iar dunga albă și lată de pe aripă este ușor vizibilă în zbor. Femela este asemănătoare masculului, dar coloritul ei este mai șters, iar penele secundare de pe aripi sunt gri, la mascul fiind negre. Pieptul este de culoare maro la mascul, iar femela are striții punctiforme pe laterale de culoare maronie, cu pieptul bej-albicios. Lungimea corpului este de 18 cm, iar anvergura aripilor este de 29-33 cm, cu masa corporală de 46-70 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 10 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Specia este în general sedentară pe cuprinsul Europei, dar populația central asiatică migrează spre estul și sudul Asiei, precum și sudul Europei. Efectivele migratoare încep migrația de toamnă în lunile septembrie-octombrie, revenind în teritoriile de cuibărit în lunile martie-aprilie. Sezonul de cuibărit se desfășoară în perioada lunilor mai-iulie, perechile monogame formându-se încă din luna martie. În perioada cuibărit perechile apără teritoriile relativ restrânse în apropierea cuibului, dar în restul anului, masculii pot controla teritoriile de pădure pe suprafețe foarte mari. Cuibul este amplasat la marginea crengilor, pentru ca pasărea să aibă acces ușor la acesta, fiind format din crenguțe, rădăcini și licheni. Ouăle sunt depuse de obicei dimineața devreme. Puii sunt hrăniți de ambii părinți cu semințe și omizi pe care adulții le regurgitează în cuib. Botgroșii au obiceiul de a curăța cuibul de materiile fecale ale puilor până la momentul când aceștia dezvoltă penajul de juvenili. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, însumând până la 2.400.000 de perechi cuibăritoare, rămânând stabilă în perioada 1970-1990. Cu toate că populația europeană a suferit scăderi în perioada 1990-2000 în unele țări, aceasta a crescut pe tot cuprinsul continentului crescând per total. În România efectivele speciei numără aproximativ 760.000-940.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femelele depun 4-5 ouă în lunile mai-iunie, incubația fiind de 11-13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 12-14 zile, devenind complet independenți după aproximativ 30 de zile de la eclozare. Perechile au o singură pontă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A207 *Columba oenas* – porumbel de scorbura

Își face cuibul în scorburi de copaci și chiar în găurile din pereții calcaroși ai râurilor sau folosesc cuiburile de coțofană. La noi este pasăre de vară. Are penajul cenușiu, cu reflexe metalice verzui, iar în regiunea gâtului violete, având și câteva pete negre pe aripi. Depune 2—3 ponte pe vară,

în păduri de șes și deal. Cele două ouă albe, aproape sferice, sunt clocite cu rândul de ambii po:Mihai Baciurăinți, circa 17—18 zile, după care puii nidicoli mai sunt acoperiți încă 10—12 zile. Toamna migrează spre sudul și estul Europei, în schimb, în iernile blânde, se pot observa unele exemplare ale populațiilor nordice. Alte locuri de iernat sunt în nord-vestul Africii și sud-vestul Asiei.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A208 *Columba palumbus* – porumbel gulerat

DESCRIERE

Poate fi găsit în zone cu arbori, parcuri și grădini, ba chiar și în centrul orașelor. Se hrănește pe pajisti și pe suprafețe agricole. Este mai mare decât porumbelul domestic salbatic și mult mai ușor de identificat după petele albe, verzi și purpurii de pe gat. Masculul și femela seamănă foarte bine, au pieptul rozaliu, spatele gri, cioc și picioare roz. Ochii sunt de culoare galben deschis. Lungimea corpului ajunge la 38-43 cm, anvergura de 68-77 cm, o masă corporală medie de 450 g. Se hrănește cu semințe, grâne, nevertebrate și resturi menajere. În salbaticie, durata de viață este de trei ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Cuibărește în toată Europa. Populațiile din nordul extrem și din părțile estice migrează spre sud și sud-vest, pentru iarnă, ca să evite gerul. Este o specie sedentară în sudul și în vestul Europei. Gregar, se găsește deseori în stoluri foarte mari, dar nu în timpul sezonului de împerechere. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. În ritualul nuptial, masculul merge înainte, își umflă gatul, ține aripile jos și ține coada în formă de evantai. După acestea, urmează un zbor în care produce sunete asemănătoare aplauzelor cu aripile, zboară cât poate de sus, apoi planează spre pământ. Masculul strânge materialul de construcție pentru cuib, iar femela îl construiește un cuib murdar, din crengute, ierburi și frunze. Specie monogamă.

POPULAȚIE

Populația care cuibărește în Europa este cifrată la 9-17 milioane de perechi, ceea ce constituie peste 75% din populația care cuibărește la nivel mondial. Populațiile cheie s-au marit în perioada 1990-2000.

REPRODUCERE

Sezonul de împerechere începe în luna aprilie, când sunt depuse două ouă pe care părinții le vor cloci cu rândul, timp de 17 zile. Mărimea medie a unui ou este de 41x29 mm. Părinții își hrănesc puii apoi cu “lapte de porumbel”, alimente regurgitate din gusa. Puii părăsesc cuibul la 29-35 de zile după ce au ieșit din ou, uneori și mai devreme, dacă le este deranjat cuibul. Uneori, pasările scot și două rânduri de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A231 *Coracias garrulus* -dumbrăveanca

DESCRIERE

Dumbrăveanca este caracteristică zonelor uscate, călduroase reprezentate de pădurile rare de luncă din preajma pajiștilor. Are dimensiuni similare cu ale stâncuței (*Corvus monedula*). Lungimea corpului este de 29-32 cm și are o greutate de 127-160 g. Anvergura aripilor este de circa 52-57 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este uluitor, de un albastru azuriu ce acoperă capul, gâtul și

pieptul, în timp ce spatele este maroniu-ruginiu. Se hrănește cu rozătoare, broaște, șopârle, șerpi, păsări și insecte.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în sudul și estul Europei. Este gălăgioasă și fiecare pereche își apără teritoriul. Este foarte sensibilă la modificările de folosire a terenurilor, fiind considerată un bioindicator pentru habitatele mozaicate.

Vânează pândind perioade lungi, pe crengi și fire electrice. Ritualul nupțial cuprinde răsuciri și plonjări rapide. Este monogamă și cuibărește în scorburile copacilor bătrâni. Iernează în Africa și străbate peste 10000 km între teritoriile de cuibărit și cele de iernare. O coliziune cu un avion a fost înregistrată deasupra Mării Arabiei. Longevitatea cunoscută este de nouă ani.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 53000-110000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Această tendință s-a accelerat în perioada 1990-2000, ceea ce a dus la scăderea populației. În România se estimează prezența a 4600-6500 perechi, efective mai mari fiind numai în Turcia și Rusia.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-6 ouă în a doua parte a lunii mai. Incubația durează în jur de 17-19 zile și este asigurată în cea mai mare parte de către femelă. Puii sunt golași și orbi după eclozare, însă cresc repede și ajung zburători după 25-30 zile. Sunt îngrijiți de părinți încă trei-patru săptămâni.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului, conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A113 Coturnix coturnix - prepelita

DESCRIERE

Prepelita trăiește în tinuturile cultivate sau pe pajistile care îi pot oferi adăpost, suficient de înalte pentru a se ascunde, dar rareori mai înalte de 1 metru. Este foarte greu de observat și de cele mai multe ori este mai degrabă auzită, decât văzută. Are corpul induscat, de culoare brun-cafenie cu dungii maro închise în partea de sus, și aripile lungi caracteristice (spre deosebire de aripile scurte ale celorlalte specii de pasări vanate). Lungimea corpului este de 16-18 cm, deschiderea aripilor de 32-35 cm, iar greutatea medie este de 100 g. Se hrănește cu semințe și insecte la nivelul solului. În salbaticie trăiește în medie între 3-5 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

În timpul verii, este un oaspete larg răspândit în multe țări din Europa, iar în timpul iernii la sud de Sahara. Tipatul ei este auzit dimineața și seara, în general, deși uneori poate fi activă și noaptea. Curând după ce sosește în zona de împerechere, masculul începe să scoată țipete puternice pentru a atrage femela. Atunci când aceasta se apropie, masculul începe să o curteze prin rotire în jurul ei, oferindu-i mâncare. Cuibul este o gropiță în sol captusită de femelă cu iarba. Masculul poate să se împerecheze cu mai multe femele într-un sezon de reproducere.

RASPANDIRE

Populația de prepelite la nivelul Europei este foarte mare, 2.800.000-4.700.000 de perechi. Între anii 1970-1990 specia a fost în declin în Europa Centrală și de Est și rămâne încă sub nivelul precedent acestui declin.

CUIBARIRE

Femela depune 8-13 oua in fiecare sezon de reproducere, pe care le cloceste singura timp de 17-20 de zile; puii sunt crescuti exclusiv de femela, pana cand parasesc cuibul, la 17-23 de zile de la eclozare. Dimensiunea medie a unui ou este de 30x23 mm.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A122 *Crex crex – cristel de camp*

DESCRIERE

Cristelul de câmp, cunoscut și sub denumirea de cârstei de câmp, este o specie caracteristică zonelor joase cum sunt pășunile umede, dar și culturilor agricole (cereale, rapiță, trifoi, cartofi). În Alpi cuibărește până la 1400 m altitudine, în China până la 2700 m iar în Rusia până la 3000 m. Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 165 g pentru mascul și 145 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 42-53 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este maroniu cu ruginiu pe aripi. Se hrănește cu insecte și larvele acestora, viermi, semințe, plante și mugurii acestora.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială și poligamă, iar ritualul nupțial este scurt și include reverențe, aplecări, în timp ce își desface aripile și își înfoaie gâtul. În timpul acestui ritual masculul poate oferi hrană femelei. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femelă, rămâne cu aceasta până ce este depusă pontă și apoi atrage altă femelă, schimbându-și teritoriul. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (12-15 cm diametru și 3-4 cm adâncime) și captușit cu vegetație. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie. Ierneză în Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este foarte mare, cuprinsă între 1300000-2000000 de perechi. A scăzut semnificativ în perioada 1970-1990. Deși s-a înregistrat o tendință crescătoare în perioada 1990-2000 în multe țări, populația din Rusia a fluctuat, astfel încât pe ansamblu populația a rămas stabilă. În România, populația estimată este de 44000-60000 de perechi, efective mai mari fiind în Rusia și Ucraina.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai, cu o dimensiune medie de 37,2 x 26,4 mm și o greutate medie de 13-16 g. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată numai de către femelă. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru, iar ciocul este brun negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă încă 3-4 zile, după care se hrănesc singuri. Puii devin zburători la 34-38 de zile. Succesul cuibăritului este de 80-90% în teritoriile nederanjate și de circa 50% acolo unde pășunile se cosesc, iar culturile agricole se recoltează.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului și în vecinătatea acestuia, conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A212 *Cuculus canorus* - cuc

DESCRIERE

Poate fi întâlnit în păduri sau în zonele cu arbori, pajisti și stufarisuri. O pasare de mărimea porumbeilor, seamănă cu uliul pasărar la formă și culoare. Lungimea corpului este de 32-36 cm, anvergura de 54-60 cm și are o masă corporală de 130 g la mascul și 110 g la femelă. Partile superioare sunt gri-albastrii, pieptul este alb cu dungi orizontale de culoare închisă. Aripile sunt ascuțite, coada este lungă și irisul galben. Femela de obicei prezintă același colorit, dar poate fi și de culoare ruginie. Se hrănește cu insecte, omizi în special, iar uneori cu ouăle și puii altor păsări mici. În salbaticie, durata medie de viață este de șase ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Vizitator de vară în toată Europa, migrează spre sudul Africii în luna august și revine în luna aprilie. Pasare diurnă și în general solitară, deseori este văzută cu aripile lăsate mai jos de nivelul cozii. La doi ani atinge maturitatea sexuală. Ambii parteneri participă la ritualul nuptial: femela emite chemări pentru a-și apropia masculul, acesta își desface aripile și coada, se apleacă în fața ei și se rotește. Un adevărat “parazit”, femela cuc, își depune ouăle în cuiburile altor păsări, lăsând cloșul și creșterea puilor pe seama pasărilor gazdă.

POPULAȚIE

Totalul populației care se înmulțește în Europa este foarte mare, între 4,2 și 8,6 milioane de perechi. Multe populații europene au regresat în perioada 1990-2000, dar populațiile cheie din Rusia și România au ramă stabile. Rusia este țara europeană cu cea mai mare populație de cuc.

REPRODUCERE

Sunt depuse între unul și 25 de ouă în perioada aprilie-mai. Femela selectează câteva cuiburi care aparțin speciilor agreate de ea, așteaptă până când ouăle sunt în stadiul proțrivit, scoate unul din ouăle speciei gazdă și îl înlocuiește cu al ei. Mărimea medie a unui ou de cuc este de 22x17 mm. Pasarea gazdă va cloș și oul de cuc, pentru 11-12 zile și va hrăni puilul care va parasi cuibul după alte 17 zile.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Specia poate fi observată/ăuzită pe amplasamentul și în vecinătatea proiectului propus.

A253 *Delichon urbicum* – lăstun de casă

Constituția corpului nu se deosebește de cea a celorlalți reprezentanți ai familiei: corp alungit, aripi lungi și înguste, coadă forfecată, cap ușor turtit și cioc scurt. Are dimensiuni ceva mai mici decât ale vrăbiei: lungimea corpului alcătuiește 12–17 cm, anvergura aripilor 20–33 cm, iar greutatea 18–19 g. Spatele, capul și partea superioară a aripilor sunt de un negru-vântat cu nuanțe albăstrii; restul corpului este acoperit cu puf alb. Coada moderat bifurcată. Picioarele sunt acoperite de pene și puf. Lăstunii năpârlesc o singură dată de an, în schimb procesul este îndelungat, cuprinzându-se între lunile august și martie. Toamna își schimbă puful, iar primăvara penele.

În limitele arealului său de viață lăstunul poate fi confundat cu rândunicile și cu alți reprezentanți ai acestei familii – rândunica de casă, lăstunul de mal, rândunica roșcată. Deosebirea constă în burta albă a lăstunului de casă, vizibilă în timpul zborului. În Africa seamănă mult cu rândunica cenușie (*Pseudhirundo griseopyga*). Aceasta, însă, are o burtă mai întunecată, partea superioară a cozii este cenușie, iar coada este puternic forfecată.

În sălbăticie lăstunul de casă își face cuib de regulă în peșterile luminoase sau în fisurile din rocile sedimentare, cel mai des pe malul râurilor de munte. Arareori ocupă cuiburile lăstunilor-de-mal. O dată cu apariția orașelor, lăstunii au început a-și construi cuiburi pe sub streșini și cornișe, preferând pereții din piatră sau cărămidă; din această cauză sunt întâlniți mai mult în orașe decât în sate. Treptat, aceste păsări au devenit antropofile, fiind observate tot mai rar în afara așezărilor omenești. Altitudinea maximă la care viețuiesc lăstunii este de 2.200 m deasupra nivelului mării.

Lăstunii vânează insecte în spații largi cu vegetație erbacee: pajiști, pășuni, terenuri agricole; de regulă în apropierea râurilor sau lacurilor. Comparativ cu alte rândunici, se țin mai mult pe lângă copaci pentru ca să se odihnească. În locurile iernării sunt întâlniți pe landșafturi similare, dar duc un mod de viață nomad, fiind observați mai rar decât rândunicile de casă și zburând la înălțimi mari. În regiunile tropicale, cum ar fi Africa de est și Thailanda, preferă locurile ridicate.

Lăstunul este o specie migratoare în tot arealul său de viețuire. Populațiile vestice ierneză în Africa mai la sud de Sahara, iar cele estice — în sudul Chinei, pe podișurile himalayene și în Asia de Sud-Est. Zboară în stoluri mari, de regulă ziua (unii indivizi preferă să călătorească noaptea). În locurile de baștină se întorc mai târziu decât rândunicile, atunci când copacii încep deja a înverzi. În Transcaucazia apar în prima decadă a lunii aprilie, în sudul Ucrainei la mijlocul aceleiași luni, în nordul Ucrainei și în țările baltice la sfârșitul lui aprilie, iar în regiunea orașului Sankt-Petersburg — în prima jumătate a lunii mai. Toamna își iau zborul în august-septembrie; cu cât viețuiesc mai la nord, cu atât se pornesc mai devreme. Au fost înregistrate cazuri de migrație spre vest până la Newfoundland, insulele Bermude și Azore și spre est până în Alaska.

Uneori, în timpul migrațiilor sau a sosirii în locurile de baștină au loc decesuri în masă, legate de răcirea bruscă a timpului. De exemplu, în 1974, în Alpii elvețieni au fost descoperite sute de mii de corpuri neînsuflețite; lăstunii nu au rezistat gerului și ninsorii abundente. Pe vreme rea, lăstunii se strâng grămadă într-un loc dosit și devin lăncezi, mișcările le sunt foarte lente.

Perechile se formează în timpul zborurilor migraționale sau în arealul de bază și se păstrează până la moarte. Masculii sunt, de regulă, monogami, însă uneori copulează cu alte femele; din această cauză specia este considerată poligamă. Cercetările duse de ornitologii scoțieni au scos la iveală faptul că 15% din pui nu au relație genetică cu presupusul tată, iar în 32% din cuiburi cel puțin un ou aparține unei femele străine. După ce termină de construit cuibul și asistă la depunerea ouălor, masculii pleacă deseori și pe la alte cuiburi.

Timpul sosirii din ținuturile sudice variază de la o populație la alta. În Europa lăstunii sosesc în aprilie mai, iar construcția cuibului începe de la sfârșitul lui martie (nordul Africii) până la mijlocul lui iunie (Laplandia). În condiții de viață obișnuite, ei își fac cuib în peșteri mici de piatră, în despicăturile de conglomerat și calcar, de regulă pe malul râurilor de munte. Se întâmplă ca perechi de lăstuni de casă să se alăture coloniilor de lăstuni de mal și să ocupe câteva găuri în povârnișurile argiloase, lărgind în prealabil intrarea în gaură. O dată cu înmulțirea construcțiilor din piatră, majoritatea lăstunilor de casă au trecut la „casă nouă”, cuibărindu-se pe pereții caselor și pe sub poduri. Spre deosebire de rândunici, lăstunii de casă preferă pereții exteriori ai clădirilor, nu cei interiori (rândunicile cuibăresc deseori în grajduri, poieți). Pe lângă asta, ei aleg construcțiile de piatră și cărămidă, și numai în lipsa acestora cuibăresc pe clădiri de lemn.

Cuibul reprezintă o semisferă închisă alcătuită din bulgărașe de pământ, lipită de perete și tavan cu salivă. Diametrul cuibului este de 110–130 mm, iar înălțimea de 70–120 mm. În partea superioară este improvizată o mică intrare în formă de despicătură, către care uneori este tras un mic tub. Înăuntrul cuibului lăstunii aranjează iarbă, puf și alte materiale moi pe care le prinde în aer. La construcția adăpostului participă și femela, și masculul, lucrând pe rând. Ei aduc în cioc bulgări umezi de pământ și formează peretele rotund al cuibului. Se întâmplă ca femelele sosite mai devreme

din țările calde să porceadă la construcția cuibului fără a-și mai aștepta masculul. În vreme ce unul din părinți face rost de materiale necesare construcției cuibului, celălalt stă de strajă prin preajma acestuia. Dacă nu își păzesc cuibul, lăstunii riscă să și-l piardă, întrucât aici se pot instala cu traiul vrăbiile. Când cuibul este gata, intrarea este destul de largă pentru ca acolo să poată pătrunde o vrabie. O dată pierdut cuibul, lăstunii nu-l mai pot recupera și nu le rămâne altceva de făcut decât să construiască alt cuib în alt loc. Sunt posibile pauze îndelungate în toiu construcției cuibului, provocate de vremea rea. Construirea cuibului durează 12–14 zile.

Ponta are loc de două ori pe sezon la toate populațiile, cu excepția celor nordice, unde aceasta se petrece loc o singură dată pe sezon. În cazul pieririi primilor pui, femela depune ouă a doua oară. O pontă este alcătuită din 5–6 ouă albe, punctate cu roșu, cu dimensiunile (19–20) x (13–14) mm. și greutatea de cca. 1,7 g. Clocitul durează 14–15 zile, ajungând la 20 de zile în verile ploioase. În timpul clocirii masculul se angajează să facă rost de hrană și pentru femelă, lucru greu de îndeplinit pe vremea rea, când femela se vede nevoită să părăsească cuibul pentru a-și căuta singură hrană. Puii nou-născuți sunt neputincioși, nefiind în stare nici măcar să spargă coaja ouălor — aici intervin părinții. Puii sunt apti de zbor la vârsta de 22–32 zile, rămânând dependenți de părinți încă o săptămână. Uneori, primii pui ajută părinții în îngrijirea puilor din ponta a doua.

Deseori apar mărturii ale încrucișării lăstunilor de casă cu alte rândunici, predominant rândunicile de casă. Aceste mărturii sunt dovezi ale faptului că legătura de rudenie dintre lăstunul de casă și rândunica de casă este mai pronunțată decât se presupune, iar genurile *Delichon* și *Hirundo* ar putea fi comasate.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A239 *Dendrocopos leucotos* – ciocănitore cu spate alb

DESCRIERE

Ciocănitore cu spate alb este caracteristică pădurilor de foioase, cu mult lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere. Este cea mai mare dintre ciocănitorele peștițe și este ușor de identificat după gâtul și ciocul lungi. Lungimea corpului este de 25-28 cm și are o greutate de 99-115 g. Anvergura aripilor este de circa 38-40 cm. Similar altor ciocănitore, masculul este mai mare decât femela și are un cioc mai lung. Pata albă de pe spate este dificil de observat când stă așezată. Este însă mai ușor vizibilă în zbor. Femela nu are pată roșie pe creștet. Asemeni celorlalte ciocănitore peștițe penajul este alb cu negru și roșu. Se hrănește în special cu gândaci și larvele acestora. Longevitatea cunoscută este de 15.9 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în partea estică a continentului european. Deși majoritatea speciilor europene de ciocănitore sunt puțin sociale, ciocănitore cu spate alb pare a fi cea mai solitară. Fiecare dintre cele două sexe este teritorial și, în afara sezonului de cuibărit, își apără teritoriile de hrănire. Este monogamă. Ritualul de curtare implică mișcări ale corpului cu rol de atragere a femelei.

Masculul excavează câteva noi cavități în fiecare primăvară, însă cele mai multe rămân neterminate. Femela contribuie la finalizarea excavației care este aleasă pentru cuibărit. Cuiburile mai vechi sunt folosite arareori. Deși cavități pot fi realizate în trunchiuri vii sau moarte, toți copacii folosiți au lemnul din interior descompus. Cele mai multe cavități sunt prezente în arbori cu esență moale. Înălțimea la care este așezat cuibul variază între 5 și 32 m. În general cuiburile acestei specii sunt localizate la o înălțime mai mare decât ale oricărei alte specii europene de ciocănitore. Intrarea este rotundă sau ovală, cu un diametru de 5,5-6,5 cm. Adâncimea excavației variază între 25 și 37 cm. Teritoriul de cuibărit este cel mai mare dintre speciile europene de ciocănitore, de până la 3,5 km.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între 180000-550000 de perechi. Specia s-a menținut la un nivel stabil în perioada 1970-1990. Deși un anumit declin a fost observat în unele țări în perioada 1990-2000, populația s-a menținut stabilă.

REPRODUCERE

Femela depune în mod obișnuit 4-6 ouă albe, în lunile aprilie și mai. Incubația durează în jur de 10-11 zile și este asigurată de către ambii parteneri. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători la 27-28 de zile. Asemeni altor specii de ciocănitoare, succesul cuibăritului este ridicat, în jur de 60-80%. După ce părăsesc cuibul, puii nu mai sunt hrăniți de părinți.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe arealul proiectului propus.

A429 *Dendrocopos syriacus* – ciocanitoare de gaini

DESCRIERE

Ciocănitoarea de grădini este caracteristică zonelor deschise cum sunt livezile, parcurile și grădinile. Este prezentă și în păduri de foioase și conifere acolo unde trunchiurile copacilor depășesc 25 cm în diametru. Lungimea corpului este de 23-25 cm și are o greutate de 66-79 g. Anvergura aripilor este de circa 34-39 cm. Este ușor de confundat cu ciocănitoarea pestriță mare, de care se deosebește prin absența dungii negre de pe laturile gâtului până la ceafă. Penajul celor două sexe este asemănător, fiind o combinație de alb, negru și roșu. La mascul se observă și o pată roșie în partea din spate a creștetului capului. Se hrănește cu insecte, fructe și semințe fiind considerată una dintre ciocănitorele omnivore. Dintre toate speciile de ciocănitore se hrănește cel mai mult cu fructe și semințe. Longevitatea cunoscută este de 10 ani și nouă luni în sălbăticie.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în partea centrală și de sud-est a continentului european. Este considerată mai agresivă și dominantă decât ciocănitoarea pestriță mare. Este monogamă, perechea menținându-se câțiva ani, deși sunt solitare în afara perioadei de cuibărit. În perioada de curtare se înregistrează adevărate duete ale partenerilor. Ambele sexe bat darabana. Manifestă un ritual de curtare ce include mișcări ale capului și corpului însoțite de urmăriri și răsuciri în zbor, acompaniate de sunete puternice. Ambii parteneri participă la excavarea cuibului. Cuiburile sunt localizate la înălțimi cuprinse între unu și șase metri, însă cel mai adesea sunt întâlnite la o înălțime de circa doi metri. Intrarea este rotundă și are un diametru de circa cinci centimetri. Adâncimea cuibului în interiorul copacului variază între 10 și 25 cm. În general își construiește un cuib nou în fiecare an, deși uneori poate folosi și un cuib mai vechi atunci când hrana este abundentă. Este o specie sedentară.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare și cuprinsă între 530000-1100000 de perechi. Populația a crescut între 1970-1990 și apoi s-a menținut stabilă în perioada 1990-2000, deși în unele țări cum este Turcia s-a înregistrat un declin.

REPRODUCERE

Femela depune 3-7 ouă în lunile aprilie și mai, însă cel mai adesea cinci ouă, cu o dimensiune medie de 26 x 19 mm și o greutate medie de 5,4 g. Incubația durează în jur de 10-14 zile și este asigurată de ambii părinți. În timpul nopții este asigurată în special de către mascul. Puii sunt îngrijiți de ambii

părinți și devin zburători la 23-25 de zile. Rămân în preajma părinților pentru încă aproximativ două săptămâni fiind hrăniți de ambii părinți.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului și în vecinătatea acestuia, conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A378 *Emberiza cia* – presura de munte

Presura de munte (*Emberiza cia*) este o pasăre parțial migratoare din familia emberizidelor (*Emberizidae*), ordinul passeriformelor (*Passeriformes*) care cuibărește în regiunile montane din Europa, Asia și nord-vestul Africii. Iarna populațiile din nord migrează spre sud. Cuibul este construit aproape de sol, între bolovani, crăpături de stânci și maluri pietroase. Are o talie de 16 cm. Masculul este cenușiu pe cap cu dungi negre și rare; gâtul este cenușiu; spinarea, abdomenul și târțița sunt brun-roșcate și târcate; coada este întunecată cu margini albe. Femela are culorile mai șterse. Se hrănește cu semințe și insecte.

În România se întâlnește în ținuturile pietroase și cu grohotișuri din Carpați și Munții Dobrogei, cuibărind pe văile râurilor montane. Rămâne la noi și în sezonul rece. Iarna, coboară în văi adăpostite, unele păsări se retrag și spre sudul țării.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe arealul proiectului propus.

A377 *Emberiza cirulus* –presura barboasa

Presura bārboasă (*Emberiza cirulus*) este o pasăre sedentară din familia emberizidelor (*Emberizidae*), ordinul passeriformelor (*Passeriformes*) care cuibărește în regiunile montane și deluroase din sudul și centrul Europei, vestul Asiei și nord-vestul Africii. Are o talie de 17 cm. Se aseamănă în penaj cu presura de munte, dar are obraji și abdomenul galbene și pieptul cu o bandă verzuie și cafenie. Se hrănește cu insecte, semințe.

În România se întâlnește în văile râurilor montane largi și în ținuturile deluroase, premontane din regiunea sud-vestică a țării, nordul Olteniei și nord-vestul Munteniei, pe valea Argeșului. Iarna coboară în văile adăpostite.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului și în vecinătatea acestuia.

A379 *Emberiza hortulana* – presura de gradina

DESCRIERE

Presura de grădină este caracteristică zonelor deschise uscate cu vegetație puțină și pâlcuri de copaci sau tufe. Apare până la o altitudine de 2000 m în spațiul mediteranean. Ca mărime este similară ciocârliei de câmp, cu o lungime a corpului de 15-16,5 cm și o greutate de 18-30 g. Anvergura

aripilor este de 23-29 cm. Se distinge de alte presuri prin penajul galben al gâtului și abdomenul cărămiziu. Ciocul și picioarele sunt roz. De aproape se poate observa cercul alb-gălbui din jurul ochiului. Ciocul este conic și robust pentru a sparge învelișul semințelor cu care se hrănește. O parte a hranei este formată și din nevertebratele pe care le prinde pe sol.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie larg răspândită pe continentul european. Migrează în stoluri mici formate din 5-50 de exemplare. Specia are tendința de a cuibări oarecum grupat și de aceea este dificil de apreciat densitatea perechilor. Masculii se pot auzi la distanțe de 20-50 m unul de celălalt, ceea ce indică faptul că masculul apără un teritoriu relativ restrâns. În habitatele caracteristice, densitatea estimată variază între 2-20 de perechi/km². Cuibul este construit de obicei pe sol la adăpostul tufișurilor, de către femelă, într-un interval de 2-4 zile și este alcătuit din iarbă și frunze. La interior este captușit cu rădăcini fine, păr și pene. Uneori își construiește cuibul și în tufișuri sau arbori scunzi. Ierneză în Africa, în Guinea, Nigeria, Coasta de Fildeș și Etiopia. Longevitatea cunoscută este de cinci ani și opt luni.

POPULATIE

Populația europeană este foarte mare, cuprinsă între 5200000-16000000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 în unele țări efectivele s-au menținut stabile, în cele mai multe țări europene au continuat să scadă, tendință manifestată și în Turcia. Numărul estimat în România este de 125000-225000 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Turcia, Rusia și Polonia.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Este o specie monogamă. Femela depune în mod obișnuit 4-5 ouă, cu o dimensiune de 20 x 15 mm și o greutate medie de 2,5 g. Incubația durează 11-12 zile, fiind asigurată de către femelă. În toată această perioadă masculul o protejează. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 12-13 zile. Depune o singură pontă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului și în vecinătatea acestuia.

A269 *Erithacus rubecula* - măcăleandru

DESCRIERE

Traiește în păduri, parcuri și grădini și este deseori întâlnit în zone urbane. Usor de recunoscut după fața și pieptul portocalii, cu linii de demarcație gri. Acestea contrastează cu abdomenul alb și cu partile superioare de culoare oliv-maronii, ca și aripile și coada.

Masculul și femela seamănă foarte bine, dar juveniții nu au pieptul roșu și prezintă multe pete mici. Lungimea corpului este de 12.5-14 cm, anvergura de 20-23 cm, masa corporală medie de 18 g. Vara se hrănește cu nevertebrate, își suplimentează hrana cu semințe și fructe de arbusti iarna, fiind vizitator frecvent la hranitorile de grădina. În salbaticie, durata medie a vieții este de doi ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibărește peste tot în Europa. Pasarile din nordul și estul continentului migrează iarna spre sud-vest. Arealul de iernare se întinde din Marea Britanie în Spania și Maroc, precum și în sud-estul Europei. Pasarile care migrează sosesc pentru iernat în lunile septembrie-octombrie și se întorc în februarie pentru cuibarit. Specie diurnă, se hrănește și noaptea acolo unde există surse de lumină artificiale, sau unde lumina lunii este foarte puternică. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Este o specie teritorială pe toată durata anului. Pasari monogame. După ce masculul hrănește femela ca să o curteze, aceasta construiește un cuib în forma de cupă din frunze și mușchi pe teritoriul masculului.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa constituie 75% din populatia mondiala de macaleandru si este estimata la 43-83 de milioane de perechi.

REPRODUCERE

Patru-ase oua sunt depuse din luna martie si sunt clocite de femela pentru 13-15 zile. Marimea medie a unui ou este de 20x15 mm. Femela hraneste puii cu mancarea adusa la cuib de catre mascul. Puii parasesc cuibul la 11-17 zile dupa eclozare si sunt total independenti o saptamana mai tarziu. Fiecare pereche scoate doua sau trei randuri de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului și în vecinătatea acestuia.

A103 Falco peregrinus – soim calator

DESCRIERE

Șoimul călător este o specie caracteristică zonelor deschise stâncoase, din tundră, pășuni, stepă cu pâlcuri de pădure și coaste marine. Cu excepția Antarcticii, această specie este prezentă pe toate continentele și numai vulturul pescar (*Pandion haliaetus*) mai are o distribuție atât de largă dintre păsările răpitoare. Poate fi întâlnit până la o altitudine de 4000 m. Lungimea corpului este de 38-51 cm și are o greutate medie de 550-1500 g, femelele fiind mai mari cu 15-40% decât masculii. Anvergura aripilor este cuprinsă între 89-113 cm. Adulții au înfățișare similară, prezentând o largă variație în dimensiuni și penaj, fiind identificate 19 subspecii. Datorită agilității sale este folosit de către crescătorii de șoimi. Este gri-albastru pe spate, are aripile ascuțite și o mustață proeminentă. Se hrănește cu păsări, mamifere mici, reptile și insecte.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Este o specie monogamă, teritorială, la care partenerii rămân adeseori împreună și iarna, în afara perioadei de cuibărit. În raport cu dimensiunea sa este cel mai puternic dintre șoimi. Este considerat a fi cea mai rapidă specie, atingând o viteză de până la 325 km/h atunci când plonjează după pradă. Cele mai multe exemplare trăiesc aproximativ 13 ani, dar pot atinge și 16-20 de ani. În captivitate pot atinge 25 de ani. Rata de supraviețuire în primul an de viață este de 40%, iar pentru adulți de 70%. Ating maturitatea sexuală la 2-3 ani. Perechea execută un ritual nupțial spectaculos ce include, pe lângă planări împreună, urmăriri și rostogoliri în picaj. După formarea perechii, partenerii încep să vâneze împreună. În timpul ritualului nupțial masculii aduc uneori hrană femelelor.

Teritoriul apărut variază ca dimensiune în funcție de cantitatea de hrană și este cuprins între 3,3 și 5 km. Nu își construiește cuib și depune ouăle în scobiturile stâncilor și copacilor sau în cuiburile abandonate de alte specii. Ierneză în Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 12000-25000 de perechi. Aceasta a crescut semnificativ în perioada 1970-1990, tendință care s-a menținut și în perioada 1990-2000, în cea mai mare parte a teritoriului cu excepția Turciei. Pe ansamblu, tendința populației s-a menținut crescătoare. Efectivele cele mai mari sunt prezente în Groenlanda, Spania, Turcia, Franța și Marea Britanie.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în luna martie. Femela depune de obicei 3-4 ouă în a doua parte a lunii mai sau la începutul lunii iunie, cu o dimensiune medie de 51,3 x 40,5 mm. Incubația durează în

medie 32-24 de zile și este asigurată în special de femelă, care în această perioadă este hrănită de mascul. Puii devin zburători la 35-42 de zile și rămân dependenți de părinți încă câteva luni. Numărul puilor care ajung la stadiul de zburători într-un cuib este în medie de 1,5-3,05.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului și în vecinătatea acestuia, conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A099 *Falco subbuteo* - soimul rândunelelor

DESCRIERE

Traiește în zone deschise, joase, cu pălcuri de copaci și vegetație, deseori în apropiere de ape. Poate semăna cu o drepnea mare în zbor, datorită aripilor în formă de secera și zborului acrobatic. Adulții sunt gri pe partea superioară, cu o „mustată” neagră și „pantaloni” roșii caramizii. Lungimea corpului este de 28-36 de centimetri, anvergura de 69-84 cm, masa corporală medie de 131-232 g (mascul) și 141-340 g (femela). Vanează în zbor insecte mari, pasări mici și lilieci, iar ocazional mamifere mici și reptile. În libertate, trăiește între cinci și zece ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Vizitator de vară în mai toată Europa, iernează în Africa de sud, parasind terenurile de cuibarit din luna august. Specie care acționează la asfintit, este foarte activă seara, când vanează pasarile care se strâng în stoluri. Ocazional, vanează și pe timp de noapte. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de doi ani. Partenerii au ritualuri nuptiale aeriene, în care masculul îi pasează femelei hrana. Aproape întotdeauna cuibăresc în cuiburile abandonate de alte pasări, cel mai adesea în cuiburi de cioara. De obicei sunt pasări solitare și teritoriale în sezonul de împerechere.

POPULAȚIE

Populația care cuibărește în Europa este relativ mică: 71.000 – 120.000 de perechi, ceea ce înseamnă mai puțin de un sfert din populația globală. În ciuda declinului din anumite țări în perioada 1990-2000, specia a rămas stabilă ca nivel de populație.

REPRODUCERE

Două-patru ouă sunt depuse în luna iunie și sunt clocite de ambii părinți, deși mai mult de femelă, timp de 27-33 de zile. Mărimea medie a unui ou este de 42x33 mm. Puii parasesc cuibul după 28-34 de zile, dar depind de mâncarea adusă de părinți pentru încă cinci săptămâni. Scot un singur rând de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe arealul proiectului propus.

A096 *Falco tinnunculus* -vânturel roșu

DESCRIERE

Poate fi găsit într-o varietate mare de habitate, chiar și în zonele urbane. Are nevoie de vegetație joasă, deschisă, pentru a vana – așa cum sunt zonele din jurul fermelor, pajistile, parcurile sau lizierele. Pasare de pradă mică, de culoare castanie, poate fi identificată după zborul pe loc caracteristic, în care ține coada lungă deschisă ca pe un evantai. Masculii au capul și coada cenușii, în timp ce la femelă – capul, coada și spatulele sunt maronii cu dungi negre. Lungimea corpului este de 31-37 cm, anvergura de 68-70 cm, masa corporală medie de 190 g (masculii) și 220 g (femele). Se

hranesc în principal cu mamifere mici, dar apreciază și pasarile mici sau nevertebratele. În libertate, longevitatea medie este de patru ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibărește mai peste tot în Europa. Populațiile din nordul și estul continentului migrează în sud pentru a ierna. Populațiile din restul teritoriului sunt sedentare. Vantureii își caută prada zburând pe loc, deasupra solului. Au vederea excelentă și pot vedea lumina ultravioletă, ceea ce le permite să localizeze urmele de urină ale prazii. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. În ritualul nupțial, masculul zboară în jurul femelei și îi aduce hrană. Specia cuibărește în scorburi, în clădiri sau folosește cuiburile abandonate ale altor specii. Perechile sunt teritoriale și revin la același cuib an de an.

POPULATIE

Totalul populației care cuibărește în Europa este cuprins între 330.000 și 500.000 de perechi. Specia a suferit un declin în anii 1970-1990 și populația cheie a avut de suferit. În consecință, specia este considerată acum în declin.

REPRODUCERE

În aprilie sau mai, patru sau cinci ouă de 39x31 mm sunt depuse și clocite de femela, timp de 27-29 de zile. Ambii părinți vanează pentru puii care vor părăsi cuibul după încă 27-39 de zile. Juvenilii vor mai sta încă o lună alături de părinți. Scot un singur rând de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A321 *Ficedula albicollis* – muscar gulerat

DESCRIERE

Muscarul gulerat este caracteristic pădurilor de foioase, parcurilor și grădinilor. Are lungimea corpului de 12-13,5 cm, cu o greutate de circa 12,7 g. Anvergura aripilor este de 22 cm. Penajul masculului este alb cu negru și se diferențiază de muscarul negru prin gulerul alb proeminent din jurul gâtului. Femela este maronie pe spate, cu pete albe pe aripi și abdomenul alb. Au ochii închiși la culoare, iar ciocul și picioarele sunt negre. Se hrănește cu insecte și cu fructe de pădure.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în centrul și estul continentului european. Prinde insecte pe care le pânzește de pe crengi, din zbor sau de pe sol. Preferă pentru cuibărit copacii maturi și scorburoși. Cuibărește și în cuiburi artificiale. Specia este în general monogamă, însă masculii din regiunile cu o densitate mică a perechilor, după depunerea ouălor de către femelă, pot căuta un nou teritoriu și pot încerca atragerea altor femele. Ierneză în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de nouă ani și opt luni.

POPULATIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 1400000-2400000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. În perioada 1990-2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația s-a menținut stabilă în cea mai mare parte a continentului.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 5-7 ouă. Incubația durează 13-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 12-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului și în vecinătatea acestuia, conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A359 *Fringilla coelebs* - cintează

DESCRIERE

Cinteza este o specie cu răspândire largă în toată Europa, având efective migratoare care cuibăresc în nordul și nord-estul Europei. Este întâlnită în toate tipurile de habitate forestiere atât în zonele de câmpie și deal, precum și în zonele montane, ajungând până la altitudini de peste 1.500 m. Masculul este viu colorat, capul gri, obrații, gâtul și spatele maronii, pieptul roșiatic, coada neagră cu baza cozii verzui, iar aripile negre cu două benzi albe spre partea superioară. Femela este predominant verzuie, aripile fiind la fel cu ale masculului. Lungimea corpului este de 14-16 cm, iar anvergura aripilor este de 25-29 cm, cu masa corporală de 18-29 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 15-16 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Specia este în general sedentară pe cuprinsul Europei, existând efective care migrează spre nordul și nord-estul Europei pentru reproducere, ajungând până în centrul Asiei. Efectivele migratoare încep migrația de toamnă în lunile septembrie-octombrie, revenind în teritoriile de cuibărit în lunile martie-aprilie. Sezonul de cuibărit se desfășoară în perioada lunilor mai-iulie, perechile monogame formându-se încă din luna martie. Masculii atrag femelele în teritoriul lor prin cântecul foarte strident. Cuibul este construit în coronamentul copacilor, la câțiva metri de la sol, sau în stratul arbustiv dens. Cuibul este adâncit și este format din rădăcini, paie și pene pe interior, iar pe exterior este întărit cu licheni, pânze de păianjeni și mușchi. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până învață să zboare. Se hrănesc în special cu insecte și semințe pe care le găsesc la nivelul solului, rareori fiind observate că se hrănesc în coronamentul copacilor. Adesea poate fi observată la hrănire și în parcurile și grădinile din zonele urbane și rurale, acolo unde există hrănituri artificiale sau unde oamenii le dau semințe, fiind recunoscută ca specie sociabilă, alături de vrăbie și pițigoii. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este foarte mare, însumând între 130.000.000 – 240.000.000 de perechi cuibăritoare, rămânând stabilă în perioada 1970-1990. Cu toate că populația europeană a suferit mici scăderi în perioada 1990-2000 în unele țări, aceasta a rămas stabilă per total. În România efectivele speciei numără aproximativ 2.450.000-6.300.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femelele depun 4-5 ouă în lunile mai-iunie, incubația fiind de 10-16 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 12-18 zile, părăsind cuibul după această perioadă, fiind hrăniți în continuare de părinți pentru încă 3 săptămâni. Perechile au de obicei 2-3 ponte pe an, a doua pontă fiind adesea depusă în perioada lunilor iunie-iulie.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului și în vecinătatea acestuia.

A360 *Fringilla montifringilla* – cintează de iarnă

DESCRIERE

Traieste in paduri de mesteacan si de conifere in sezonul de imperechere si in paduri de foioase pe timp de toamna si de iarna. Seamana cu cinteza la marime si forma, are o lungime a corpului de 14-16 cm, o anvergura de 24-26 cm, o masa medie corporala de 24 g. Vara, masculul are capul negru, spate negru-mariniu, aripi si coada negre, umerii portocalii, iar pieptul paleste spre alb catre abdomen si tartita. Pe timp de iarna, capul are culoarea gri-mariniu. Femela are cap mariniu spre negru, iar pieptul este portocaliu palid. Se hraneste cu seminte, fructe de arbusti si insecte. In libertate, traieste in medie trei ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in Rusia de nord si in Peninsula Scandinava, dar uneori si mai la sud. Migreaza pentru a ierna in sudul Europei, Africa de Nord, Asia Centrala, sosind pe terenurile de iernat in septembrie, pentru a pleca inapoi in perioada martie-aprilie. Se hraneste in frunzis, vara, iar pe timp de iarna coboara pe sol pentru hrana. Formeaza stoluri de mii de pasari iarna. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. In ritualul nuptial, masculul canta de pe o pozitie inalta, isi arata aripile cu dungi albe, coada, iar uneori isi ridica si creasta. Uneori face si zboruri joase. Femela construiește cuibul in forma de cupa cu muschi, iarba, fire de par, la inaltime, in conifere. Perechea este monogama pentru un sezon de imperechere.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este extrem de mare: 12-22 de milioane de perechi, iar toate populatiile europene au ramas stabile din 1970. La ora actuala, nu exista perechi care sa cuibareasca in Romania.

REPRODUCERE

Imperecherea incepe in mai-iulie, cand sunt depuse patru-sapte oua, cu marimea de 19x15 mm, care sunt clocite 11-12 zile. Masculul hraneste femela in timp ce ea cloceste ouale. Ambii parinti hranesc puii, care vor parasii cuibul dupa 13-14 zile de la eclozare. Perechile au uneori si doua ponte.

Prezența speciei in perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibila prezenta speciei pe amplasamentul proiectului si in vecinatatea acestuia in perioada de iarna.

A125 *Fulica atra* – lisita

DESCRIERE

Traieste in zone cu ape mici, linistite, lacuri, iazuri, canale de irigatii, baraje de acumulare, mlastini si balastiere. Deseori poate fi intalnita, pe timp de iarna, si in estuare. Masculul si femela au cap negru, corp negru cu nunate gri, cioc alb cu un mic scut facial alb. Ochii sunt rosii, picioarele de culoare verde-galbui, iar laba piciorului este partial palmata si de culoare gri. Lungimea corpului este de 36-39 cm, anvergura de 65-75 cm, masa corporala medie de 800 g. Masculul si femela seamana foarte bine, desi femela este putin mai mica. Se hraneste, preponderent, cu plante acvatice, dar nu refuza nevertebratele, oua de pasare, amfibieni, pesti sau mamifere mici. In salbaticie, traiesc, in medie, cinci ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in aproape toata Europa. Este o specie sedentara in zonele cu clima temperata, dar populatiile din nordul si estul continentului migreaza catre zonele de centru, vest si sud pe timp de iarna. Unele ajung chiar pana in Africa de Nord. Plecarea spre zonele de iernat se face in luna septembrie, iar calatoria de intoarcere incepe in luna februarie. Isi obtine hrana prin scufundarea sub

apa și prin culegerea de pe sol. Este o specie diurnă, dar se poate hrăni, uneori, și în timpul nopților în care lumina lunii este puternică. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de doi ani. Specie monogamă, extrem de teritorială în sezonul de împerechere, agresivă și față de propria specie și față de alte specii. Ritualul de împerechere este simplu și implică o curățare reciprocă cu ajutorul ciocului, după care partenerii aleg un loc de cuibarit. Aici își vor construi cuibul din frunze uscate și iarba, ca o ridicătură, fie pe vegetație de pământ, fie pe vegetație plutitoare.

POPULAȚIE

Populația care cuibărește în Europa este foarte mare, între 1,3 și 2,3 milioane de perechi. Unele populații cheie au suferit declinuri în perioada 1990-2000, dar celelalte populații au rămas stabile.

REPRODUCERE

Ouale sunt depuse la mijlocul lunii martie. Ambii părinți clocesc între șase și 10 ouă, cu mărimea de 53x36 mm, timp de 21-24 de zile. Cei doi au grijă de pui până când aceștia sunt independenți, la 55-60 de zile de la eclozare. Au câte două sau trei ponte pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Amplasamentul proiectului propus nu reprezintă un habitat propice acestei specii, dar este posibil să fie prezentă/observată pe râul Nera.

A092 *Hieraetus pennatus* – acvila pitică

Cea mai mică acvilă europeană, cat un sorecar. Întalnită în păduri cu copaci cu frunze cazatoare, cu luminisuri și poieni, de obicei în regiuni montane mai joase, dar și la câmpie. Sta nemiscată în aer pe durate lungi, fără să bata din aripi, apoi plonjează spre sol cu aripile strânse, cu o viteză incredibilă (cu picioarele întinse înainte).

Există două faze de culoare, una obișnuită deschisă și una mai rară închisă. Rar, se întâlnesc și tipuri intermediare.

Faza deschisă este uneori confundată cu variantele extrem de deschise de sorecar și viespar, dar se deosebește de acestea și de toate celelalte rapitoare (cu excepția hoitarului) prin faptul că partea inferioară a aripii are remigele întunecate și subalarele deschise sau albicioase. Supraalarele mijlocii sunt, la ambele faze, de obicei atât de deschise încât formează un tipar specific în forma de “V” pe partea superioară a aripii, la fel ca la găia roșie, însă prezentând în plus supracodale de culoare deschisă.

Faza închisă este maro închis dedesupt (cu supraalare negricioase), dar cu coada puțin mai deschisă, putând fi confundată cu eretele de stuf (juv.) și găia neagră. Indivizii cei mai deschisi la culoare din faza întunecată (mai puțin întâlniți), au o nuanță de maro-roscat, fiind uneori catalogați ca “faza intermediară”. Toți au ultimele trei remige primare puțin mai deschise, coada integral de un gri deschis uniform (se închide puțin doar spre varf) și totodată, câte un punct mic alb pe marginea frontală a fiecărei aripi, la umăr (langa corp), ușor vizibil din față.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A299 *Hippolais icterina* - frunzărită galbenă

DESCRIERE

Poate fi găsită în pădurile de foioase cu arboret dens și înalt, în parcuri sau grădini. Deseori, aproape de apă. De mărime medie, are o lungime a corpului de 12-13,5 cm, anvergura de 20-24 cm, masa corporală medie de 13 g. Partile superioare sunt de culoare verde-maroniu, cu galben pe partile inferioare și o linie galbenă distinctivă pe aripi. Ciocul este lung și portocaliu, spranceana galbenă.

palid și picioarele sunt gri-albastrui. Masculul seamănă foarte bine cu femela. Dieta constă în principal din insecte mici, deși pe final de vară și în toamnă se hrănesc și cu fructele arbuștilor. În libertate poate trăi de la unul la cinci ani.

LOCATIE SI COMPORTAMENT

Un vizitator al întregii Europe, mai puțin în zonele extreme din vest și sud. Toate populațiile migrează în Africa subsahariană pentru iarnă, își părăsesc locurile de cuibarit în luna august și revin în luna aprilie a anului următor. Se hrănesc ziua, pasarile zboară din creangă în creangă și prind insecte, din zbor. Ating maturitatea sexuală la vârsta de un an. Specie monogamă, perechile rămân împreună pe viață, teritoriale în perioada de cuibarire. Excelenți imitatori, masculii preiau elemente din cântecele a mai multe alte specii. În urma ritualului nupțial, construiesc un cuib în forma de cupă, din mușchi, rădăcini, ramurile la încheietura a două crengi de copac sau în tufisuri, la mai mulți metri distanță de sol, deseori atașat de alte crengi care să îl susțină.

POPULATIE

Populația care cuibărește în Europa este foarte mare – 3,5-7 milioane de perechi. Specia a cunoscut un declin în țările vestice în perioada 1990-2000, dar populațiile din est au rămas stabile.

CUIBARIT

Se împerechează în perioada mai-iulie, în funcție de teritoriul în care se află. Trei-sase ouă cu mărimea de 18x14 mm, clocite doar de femeie, deși ocazional masculul o mai ajută, în timpul zilei. Clocitul durează 13-15 zile. Ambii părinți hrănesc puii timp de 13-15 zile de la eclozare, și încă 10 zile după primul lor zbor. Fiecare pereche are una sau două ponte pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A251 *Hirundo rustica* - rândunică

Rândunicile sunt păsări mici, cu spate și aripi negre, cu reflexe albastrui, gușă ruginie și abdomen alb. În zbor par în totalitate neagre, dar pot fi recunoscute cu ușurință datorită cozii bifurcate (în formă de furculiță) și lungi.

Rândunicile ciripesc și sporovăiesc între ele când stau pe fire sau pe acoperișuri - te pot chiar trezi! Ele zbură spre nord, ajungând în Europa, unde își construiesc cuiburi, depun ouă și își cresc puii. Pot fi observate din martie și până în septembrie.

Rândunicile își construiesc cuiburile din biluțe modelate din salivă și lut.

Cuibul rândunicilor

Cuibul este în general ascuns într-o clădire, sub un pod sau sub o streșină. În general are forma unui sfert de sferă (bilă). Este construit din noroi sau lut amestecat cu salivă, fire de iarbă sau paie. Este lipit de un perete, de o grindă sau de o cornișă. Este întotdeauna deschis la vârf.

Iernare

Rândunicile din Europa își petrec iarna în Africa de vest, din zona ecuatorială și până la extremitatea sudică a continentului.

Populația de rândunici din Europa

Rândunicile sunt păsări comune, având o populație stabilă în Europa. Cu toate acestea, distrugerea mediului natural ar putea duce la dispariția lor de pe continentul nostru.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezența speciei este posibilă pe amplasamentul proiectului propus.

A233 *Jynx torquilla* - capîntortură

DESCRIERE

Este o specie de ciocănitoare atipică, de talie mică. Dimorfismul sexual este inexistent. Ambele sexe au coloritul similar: dorsal nuanțe de maro castaniu, gri și negru, care formează un desen caracteristic, de camuflaj; abdomenul este deschis la culoare, aproape alb, cu striaii închise. Lungimea corpului este de 16-18 cm și are o greutate medie de 30-50 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 25-27 cm.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în tot Palearcticul, din Europa de vest până în extremul orient (inclusiv în Japonia și Korea). În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele dealurilor submontane.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește începând cu sfârșitul lunii martie și pleacă în luna august. Este migratoare de distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană.

Habitat

Este foarte răspândită, fiind prezentă pe întreg teritoriul țării, din Delta și lunca Dunării, până în zona dealurilor submontane. Cuibărește în special în habitate deschise, precum pajiști/pășuni cu arbori maturi, livezi, liziere, zăvoaie. Prezența arborilor maturi cu cavități naturale sau excavate de alte specii de ciocănitori este obligatorie (din moment ce nu își sapă singur scorbura).

Hrană

Capîntortura este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând majoritatea a dietei (în special larve și pupe). Consumă suplimentar și alte specii de insecte care sunt prezente pe sol, sau păianjeni și alte nevertebrate. Ocazional consumă și fructe mici ale plantelor de la nivelul solului.

POPULATIE

Populația globală este estimată la 3 000 000 - 7 100 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 674 000 - 1 600 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 30 000 - 70 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională pe termen scurt în Europa este considerată ușor crescătoare; însă, pe termen lung populația a suferit un declin moderat. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai. Femela depune de obicei 7-12 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 11-12 de zile. Puii devin zburători la 20-22 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi existente în trunchiul arborilor.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A338 *Lanius collurio* – sfrâncioc roșiatic

DESCRIERE

Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise, de pășune, cu multe tufișuri și mărcinișuri. Are lungimea corpului de 16-18 cm, cu o greutate de 25-36,5 g. Anvergura aripilor este de 26-31 cm. Penajul celor două sexe este diferențiat. Masculul are capul gri și spatele maroniu iar femela este maronie. Se hrănește cu insecte, mamifere și păsările mici, șopârle și broaște.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie larg răspândită pe continentul european. Este întâlnită până la o altitudine maximă de 1700 m. Perechile cuibăresc la o distanță de 100-300 m unele de celelalte. Numele de „lanius – măcelar„ l-a primit de la obiceiul de a fixa în spinii arbuștilor insecte, păsările și mamifere mici atunci când hrana este abundentă, pentru a o folosi în zilele cu vreme ploioasă când hrana este mai puțin disponibilă. Prada prinsă este omorâtă prin lovituri precise cu ciocul în spatele gâtului. Din cartierele de iernare se întoarce în grupuri mici de 5-7 păsări. Cuibul este amplasat la o înălțime de până la doi m de la sol, în mărcini sau copaci mici. Este alcătuit de către ambii parteneri în circa 4-5 zile, din materiale vegetale căptușite cu iarbă și mușchi. Iernează în Africa, în Sudan, Egipt și Etiopia. Longevitatea maximă cunoscută este de zece ani și o lună.

POPULATIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 6300000-13000000 de perechi. A înregistrat un declin moderat între 1970-1990. În perioada 1990-2000, populația s-a menținut stabilă în țările estice și nu se cunoaște tendința în Rusia și Spania. În România numărul estimat de perechi este de 1380000-2600000. Doar în Rusia sunt înregistrate efective mai mari.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4-6 ouă la sfârșitul lunii mai și începutul lunii iunie, cu o dimensiune de circa 22 x 17 mm și o greutate de 3,2 g. Incubația durează în jur de 13-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 14-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului propus.

A340 *Lanius excubitor* - sfrâncioc mare

DESCRIERE

Este o specie de sfrâncioc de talie mare. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul relativ similar: capul și spatele, obraji și pieptul albe; banda neagră din zona ochilor, caracteristică sfrânciocilor este îngustă și se termină în zona ciocului; aripile sunt negre, cu o pată albă în zona centrală. La femelă, mandibula inferioară a ciocului și negrul din aripă sunt mai deschise la culoare. Lungimea corpului este de 21-26 cm și are o greutate medie de 41-48 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 30-34 cm.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Distribuție

Are o distribuție foarte largă, din Europa centrală (lipsește în peninsula Iberică și Italică), până în centrul Asiei. Pe latitudine, este răspândit din zona Cercului Polar, până în Africa sub-sahariană, iar în Asia inclusiv în Peninsula Arabă și India (însă are foarte multe subspecii relativ bine diferențiate în funcție de regiune).

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Majoritatea populațiilor sunt migratoare sau parțial migratoare; unele exemplare coboară probabil înspre zone cu climat mai blând. În perioada de iarnă, numărul exemplarelor crește, prin influx de indivizi din zonele nordice.

Habitate

Are o răspândire largă în Transilvania și nordul Moldovei. În Câmpia de Vest o întâlnim doar în jumătatea nordică. Înspre sud atinge doar zona Subcarpaților, lipsind în rest. Cuibărește în habitate deschise, de pajști sau mozaicuri agricole, cu arbori înalți; uneori și în livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu arbori înalți izolați sau în aliniamente (plopi), inclusiv zăvoaie).

Hrană

Specie carnivoră, se hrănește în special cu vertebrate de talie mică (rozătoare, șopârle, broaște, păsări de talie mică) și insecte de talie mare.

POPULATIE

Populația globală este necunoscută. Cea europeană este estimată la 69 000 - 176 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 15 000 - 50 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație și un teritoriu de răspândire mare, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată ușor descrescătoare, însă datele recente sugerează o accentuare a declinului. În România, tendința populațională este descrescătoare, specia înregistrând un declin din ce în ce mai accentuat în ultimii ani.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 de zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți morți (sau cu lemn moale).

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Specia nu este prezenta pe arealul proiectului propus.

A246 Lullula arborea – ciocârlie de padure

DESCRIERE

Ciocârlia de pădure este caracteristică zonelor deschise din pădurile de foioase sau conifere, cu vegetație ierboasă abundentă. Este mai mică și mai zveltă decât ciocârlia de câmp. Lungimea corpului este de 13,5-15 cm, iar greutatea de 23-35 g. Penajul este maroniu și se distinge de celelalte ciocârlii prin benzile albe de deasupra ochilor ce se unesc pe creștet. Penajul este similar la ambele sexe. Se hrănește cu insecte și semințe.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită pe tot continentul european. Are un zbor ondulatoriu. Cântă dimineața devreme și seara, cântă atât în zbor cât și așezată pe un suport sau chiar pe sol. Este monogamă.

Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Iernează în Orientul Mijlociu. Longevitatea cunoscută este de cinci ani și 11 luni.

POPULATIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 1300000-3300000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ între 1970-1990, iar apoi în perioada 1990-2000 a înregistrat un nivel stabil pe continentul european. În România populația estimată este de 65000-87000 de perechi. Cele mai mari efective sunt înregistrate în Spania, Turcia și Rusia.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-5 ouă în lunile aprilie-iulie, cu o dimensiune de circa 21 x 16 mm și o greutate medie de 2,8 g (din care 6% este coajă). Incubația durează în jur de 14-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători după 11-13 zile. În cazul în care femela începe incubarea unei noi ponte, masculul are grijă de pui până când devin independenți. Depune două sau trei ponte pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestora. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezența speciei este posibilă pe amplasamentul proiectului propus.

A270 *Luscinia luscinia* - privighetoare de zăvoi

DESCRIERE

Oaspete de vară, se instalează în pădurile cu mult subarboret, în general în ținuturi joase, în parcuri. Penajul corpului este cafeniu uniform cu coada maro-roșiatică, pe teren aproape imposibil de deosebit de privighetoarea-de-zăvoi (*Luscinia luscinia*).

Cuibul și-l instalează bine mascat pe solul înierbat, în spinării ori tufe joase.

Se hrănește cu insecte, larvele și ouăle acestora.

Privighetoarea poate fi auzită în parcurile și grădinile cu tufărișuri și vegetație deasă de cu primăvara până vara târziu, mai rar însă văzută. Cântecul caracteristic, foarte melodios și cu numeroase intonații, poate fi auzit atât ziua cât și noaptea.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Specia nu este prezentă pe amplasamentul proiectului propus.

A271 *Luscinia megarhynchos* - privighetoare roscată

DESCRIERE

Privighetoarea roscată (*Luscinia megarhynchos*) oaspete de vară, trăiește în păduri cu strat bogat de subarboret, în parcuri, lunci și tufărișuri, adesea în apropierea zonelor umede, dar și în zone mai aride cu tufișuri dese. Foarte frecvent poate fi întâlnită în habitate antropizate, precum livezi, grădini și parcuri din localități.

Penajul corpului este cafeniu uniform cu coada maro-roșiatică, pe teren aproape imposibil de deosebit de privighetoarea de zăvoi (*Luscinia luscinia*).

Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de un an. Hrana este formată mai ales din insecte adulte și larve, păianjeni, melci, alte nevertebrate de talie mică, fructe și uneori semințe. Se hrănește atât de pe sol, cât și din stratul de frunziș.

Este o specie monogamă, sezonul de cuibărit începând de la mijlocul lunii mai. Cântecul nupțial este efectuat în special de către mascul, pe toată durata zilei, seara și uneori toată noaptea. Cântecul este caracteristic, foarte melodios și cu numeroase intonații, variind în funcție de găsirea unei femele și stabilirea unei perechi. Sezonul de împerechere este extrem de epuizant pentru masculi, care consumă o mare cantitate de energie cântând și alungând alți pretendenți din propriul teritoriu.

Cuibul este instalat pe sol sau în vegetația joasă, în desiş, la maximum 30 cm de la sol, fiind foarte bine camuflat. Este construit de către femelă din diverse materiale vegetale (frunze uscate și fire de iarbă). Ponta este formată de obicei din 4-6 ouă, clocite de femelă timp de 13-14 zile. Ouăle au dimensiunea de 21×16 mm și o culoare albastru-deschis sau albastru-verzui, fiind pătate foarte fin cu maro-roșcat. Puii rămân în cuib 11-12 zile, până ating vârsta de zbor, în tot acest timp fiind hrăniți de către ambii părinți.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Specia nu este prezenta pe amplasamentul proiectului propus.

A230 *Merops apiaster* - prigorie

DESCRIERE: (28 cm). Greutate: 50-70 grame. Pasare cataratoare de talie medie, cu cioc subtire, negru, alungit si putin arcuit in jos, cu penaj divers si viu colorat. Prezinta o multitudine de culori: albastru azuriu, verde turcoaz, portocaliu, brun, rosu, galben. Corpul este foarte alungit, aripi lungi, ascutite si coada lunga. Este o pasare usor de observat si greu de confundat.

REPRODUCEREA: cloceste in colonii, sapandu-si cu ciocul in maluri niste galerii adanci, care se termina intr-un spatiu mai larg, numita vatra, unde-si depune ponta. Dupa cuibarit puii zboara in grupuri, impreuna cu adultii, pentru a vana insecte.

HRANA: Vaneaza insectele, in special libelule, albine, viespi, din zbor. Albinele reprezinta hrana de baza a progoriilor, de aceea apicultorii se lupta cu greu impotriva stolurilor de prigorii. Este considerata o pasare daunatoare care ataca culturile agricole si viata albinelor. Cantitatea zilnica de insecte de care are nevoie prigoria este egala cu aproximativ greutatea a 225 de albine.

HABITAT: Locuieste in savana, paduri sau in regiuni deschise, in tufarisurile din deserturi, de la nivelul marii pana la 2600 m altitudine. Este raspandita mai ales in regiunea tropicala si subtropicala din Asia, Africa si Australia, ajungand insa si in Europa. E o pasare migratoare, la noi in tara soseste primavara prin sfarsitul lui aprilie si pleaca toamna devreme in Africa.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A383 *Miliaria calandra* - presură sură

Presura sura (*Miliaria calandra*) este o pasare des intalnita in zonele joase, deschise cu palcuri izolate de copaci si arbusti. In perioada verii poate urca in vaile montane. Iarna se aduna in stoluri si migreaza pe distante scurte in cautarea hranei. Presura sura prefera clima mai calda si din acest motiv lipseste din N Europei si creste densitatea exemplarelor in S Europei, in special in Bazinul Marii Mediterane.

Aspectul este asemanator cu cel al unei vrabii, cu o coloratie generala maronie-cenusie si multe dungii de culoare brun inchis. Corpul pare indesar si robust iar ciocul puternic. Specific speciei este formatiunea triunghiulara de la baza ciocului, vizibila cand acesta este deschis. Lungimea corpului este de 18 cm, anvergura aripilor de 26-30 cm iar greutatea maxima de 55g.

Presura sura se hraneste cu diferite insecte si seminte in perioada verii iar iarna consuma doar seminte.

Cuibul este construit direct pe pamant, bine mascat in iarba sau tufisuri. Femela depune 3-5 oua in 1-2 serii pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezenta speciei este posibila pe amplasamentul proiectului propus.

A280 *Monticola saxatilis* – mierlă de piatră

DESCRIERE

Mierla de piatră și mierla albastră (*Monticola solitarius*) sunt două reprezentante ale genului *Monticola*, prezente în fauna României. Mierla de piatră, *monticola saxatilis*, este o pasăre migratoare care preferă ținuturile calde ale Africii, când la noi sosește toamna friguroasă.

De dimensiuni reduse, între 17 și 20 cm, mierla de piatră are un penaj caracteristic, mai ales masculul cu un cap pictat în albastru, abdomenul portocaliu și aripioarele brun închis. Femela și puii au culori mai șterse, predominant maronii, cu pene roșcate doar în coadă. Pentru cuibărit preferă zonele deluroase, puțin acoperite de vegetație, să poată supraveghea ușor împrejurimile. Își face cuibul în spărturile din stânci și depune în medie 4 – 5 ouă pe an. Hrana ei este variată, de la insecte, la fructe de pădure și mici reptile. Masculul are un cântec distinct, melodios și puternic.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Specia nu este prezenta pe arealul proiectului studiat.

A262 *Motacilla alba* - codobatură albă

DESCRIERE

Codobatura albă este o specie cu răspândire largă în toată Europa, Asia și Peninsula Balcanică, precum și parțial în Africa. Există două populații dintre care una este sedentară, cu distribuție în regiunea sudică și vestică a Europei și în Turcia, iar cealaltă migratoare cu răspândire pe tot cuprinsul Asiei și nordul, centrul și estul Europei. Preferă habitatele situate în apropierea unor ape, fiind întâlnită de asemenea și în parcuri, grădini și terenuri agricole, ajungând chiar și în zonele urbane și rurale. Este singura specie de pasăre colorată în slb, gri și negru, având coada lungă specifică tuturor codobaturilor. Coloritul este simplu, cu spatele gri, creștetul, ceafa și târțița până la gușă negre, aripile și coada negre și mărginite de alb. Prin năpârlirea de toamnă, culoarea neagră se reduce. Partea inferioară este de culoare albă, până la piept care este de culoare neagră. Este observată preponderent la nivelul solului, unde capturează insecte, mai rar observată prinzând prada în aer. Lungimea corpului este de 17-19 cm, iar anvergura aripilor este de 25-30 cm, cu o masă corporală de 17-25 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 13-14 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Populația migratoare asiatică și europeană a codobaturii albe efectuează migrații sezoniere, deplasându-se spre sudul Asiei, respectiv nordul Africii, în lunile septembrie-octombrie, pentru perioada de iernat, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie a anului următor. Cuibăritul se desfășoară între lunile mai-iulie, perechile monogame formându-se în lunile martie-aprilie. Păsările au căpătat denumirea datorită comportamentului ei de a balansa coada atunci când stă pe loc. Cuibul este format din crenguțe uscate, frunze și iarbă, fiind adesea amplasat în crăpături din stânci, maluri de pământ, streșinile caselor, dar în apropierea unor lacuri sau râuri. Ambii parteneri au grijă de pui, hrănindu-i cu insecte și semințe, adesea capturate sau găsite la nivelul solului, mai rar în aer. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, însumând între 13.000.000 – 26.000.000 de perechi cuibăritoare, fiind stabilă în perioada 1970-1990. Cu toate că populația europeană a suferit scăderi în perioada 1990-2000 în unele țări, aceasta a rămas stabilă în restul Europei per total. În România efectivele speciei numără aproximativ 1.500.000-1.900.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femelele depun 5-6 ouă în lunile mai-iunie, incubația fiind de 11-16 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 16-17 zile, părăsind cuibul și devenind independenți după aproximativ 30-31 de zile de la eclozare. Perechile au o singură pontă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost identificate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar prezenta speciei este posibilă pe amplasamentul proiectului propus.

A261 *Motacilla cinerea* – codobatură de munte

DESCRIERE

Codobatura de munte este o specie cu răspândire relativ regională în Europa și Asia, existând o populație sedentară și una migratoare, cea sedentară ocupând centrul, vestul și sud-estul Europei, precum și sud-vestul Asiei, iar cea migratoare ocupând nordul Europei și Africii, precum și centrul și estul Asiei, ajungând spre sudul și sud-estul Asiei, până în Indonezia. Preferă habitatele montane, fiind observată în apropierea cursurilor de ape și pajiștilor umede, precum și în zonele împădurite, iar în afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită și la altitudini mai joase, în terenuri agricole, drumuri forestiere, plantații și chiar zone urbane din apropierea regiunilor muntoase. Are coadă mai lungă decât a codobaturii albe, culoarea fiind aceeași, aceasta marcând toate mișcările acestei specii, zborul fiind mai ondulatoriu decât al codobaturii albe, pe sol având mișcări chiar mai balansate. Partea dorsală este cenușie, acoperind și capul, care prezintă o sprânceană albă deasupra ochilor. Gușa și aripile sunt negre, acestea din urmă având borduri albe. Partea inferioară și picioarele sunt de culoare galbenă. Lungimea corpului este de 17-20 cm, iar anvergura aripilor este de 26-27 cm, cu o masă corporală de 15-22 cm. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 13-14 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Populația migratoare din nordul Europei migrează spre Africa de Nord, iar cea central și est asiatică migrează spre sudul continentului asiatic, respectiv Indonezia, în lunile septembrie-octombrie, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie. Populația sedentară din centrul și vestul Europei rămâne în aceste regiuni pe tot parcursul anului, efectuând uneori migrații altitudinale în funcție de scăderea temperaturii în zonele montane pe timp de iarnă. Cuibăritul se desfășoară în perioada aprilie-iulie, perechile monogame formându-se încă din teritoriile de iernat, în lunile februarie-martie, pentru indivizii din populațiile migratoare. Cuibul este construit de ambii parteneri, de obicei fiind amplasat într-o gaură în maluri, crăpături din ziduri, sub poduri sau în țevi de scurgere. Se hrănesc de obicei cu insecte pe care le capturează în apropierea apelor curgătoare, stând pe pietrele din mijlocul apei sau pe crengile atârinate deasupra apei. În timpul hrănirii balansează coada pentru a-și marca teritoriul de hrănire. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, însumând între 740.000 – 1.600.000 de perechi cuibăritoare, fiind stabilă în perioada 1970-1990. Efectivele europene ale speciei au crescut sau au rămas stabile în perioada 1990-2000, inclusiv cea din România, care numără aproximativ 340.000-345.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femelele depun 3-6 ouă în lunile aprilie-mai, incubația fiind de 11-13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 11-13 zile și ulterior pentru încă 2-3 săptămâni după părăsirea cuibului. Adesea masculul se poate îngriji singur de pui în timp ce femela poate depune o a doua pontă.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar specia este prezenta pe arealul proiectului propus.

A260 *Motacilla flava* - codobatură galbenă

DESCRIERE

Codobatura galbenă este o specie migratoare cu răspândire totală pe continentele asiatic, european și parțial în cel african, ajungând și în vestul Peninsulei Alaska și insulele austral-asiatice. Specia migrează din continentele european și asiatic spre cel african și austral-asiatic pentru iernat. Preferă habitatele umede, cu vegetație joasă, cum sunt pășunile, fânațele și mlaștinile stufizate, iar în Asia ocupă și habitatele de tundră și stepă. În afara sezonului de cuibărit poate fi întâlnită și în apropierea terenurilor agricole, preferând apropierea de lacuri, iazuri sau râuri. În România există două subspecii ale codobaturii galbene, respectiv subspecia *flava* și subspecia *feldegg*, diferențele dintre ele fiind la coloritul capului, *feldegg* având capul în totalitate negru, iar *flava* având capul gri-albăstrui cu sprânceană albă. Aripile și coada sunt de culoare neagră cu borduri albe, iar restul corpului este galben, cu picioare negre. Lungimea corpului este de 16-17 cm, iar anvergura aripilor este de 24-25 cm, cu o masă corporală de 11-23 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 13-14 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Specia migrează în lunile august-septembrie spre teritoriile de iernat din Africa și sudul Asiei, revenind apoi în lunile martie-aprilie în teritoriile de cuibărit din Europa și jumătatea nordică a Asiei. Cuibăritul se desfășoară în perioada aprilie-iulie, perechile monogame formându-se odată cu sosirea păsărilor în cartierele de cuibărit. Cuibul în formă de cupă este alcătuit din fire de iarbă, fiind captușit la interior cu păr și pene de la diverse animale. De regulă cuibul este amplasat la nivelul solului, într-o adâncitură. Ambii părinți au grijă de pui până aceștia devin independenți. Este o specie gregară care se adună pe timp de noapte în copaci sau în iarbă înaltă pentru odihnă, în timpul zilei apărându-și teritoriile mici de alți indivizi. Capturează prada formată din insecte de pe sol sau de la nivelul apei, dar poate zbura și pe distanțe scurte în aer pentru a le prinde, deseori urmărind cirezile de vaci sau oi pentru a se hrăni cu insectele care se așează pe acestea. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, însumând între 7.900.000 – 14.000.000 de perechi cuibăritoare, fiind stabilă în perioada 1970-1990. Cu toate că specia a suferit mici scăderi populaționale în perioada 1990-2000 în România, alte populații cheie au rămas stabile, astfel încât populația europeană a suferit scăderi nesemnificative per total. În România efectivele speciei numără aproximativ 800.000-1.200.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femelele depun 4-6 ouă în lunile aprilie-mai, incubajia fiind de 11-13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 11-13 zile și ulterior pentru încă 2-3 săptămâni după părăsirea cuibului. Adesea masculul se poate îngriji singur de pui în timp ce femela poate depune o a doua pontă.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A277 *Oenanthe oenanthe* – pietrar sur

Pietrarul sur (*Oenanthe oenanthe*) este inrudit cu sturzul. Ca loc de trai aceste pasari prefera regiunile pietroase, stancoase, cu grohotis. Este o pasare migratoare, care traieste din martie pana in septembrie in regiunea ei de cuibarit.

Este raspandit in toata Europa, dar si Asia, America de Nord, Africa. In Italia este vazut frecvent in zonele montane, dar si in alte zone mai joase, cum este Sicilia.

Penajul pe partea dorsala este de culoare cenușie, în zona cozii și pe partea ventrală este alb. Zona pieptului este galben ruginiu, iar pe partile laterale ale capului se observă o dungă neagră. Femela are penajul puțin diferit, brun deschis cu nuanțe crem, o dungă de culoare galbenă deasupra ochiului, iar aripile și coada au un colorit mai închis.

Pietrarul sur ajunge la o lungime de 14-15 cm, are deschiderea aripilor de 32 cm și o greutate de 26-30 g. Obisnuiește să-și construiască un cuib în crăpăturile stâncilor, pietrelor sau în ziduri, pe care îl captusește cu pene și par. Femela depune cinci sau șase ouă, pe care le clocește o perioadă de două săptămâni. Masculul ajută la creșterea puilor, timp de o lună de zile, apoi aceștia își iau zborul. Uneori femela clocește și de două ori pe an.

Fiind o pasare insectivora se hrănește cu diferite insecte, larve, viermi și fructe de pădure. Este des întâlnit în zona pajistilor de pădure, deoarece acolo își găsește cu ușurință hrana. Cântecul ei seamănă cu un fluierat.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din această specie.

A337 Oriolus oriolus - grangur

Grangurul (*Oriolus oriolus*) este o pasăre cântătoare migratoare, care cuibărește în pădurile luminoase de șes, văile râurilor montane, în plantații, livezi, terenuri de cultură cu copaci. Are o lungime de 21-24 cm. Masculul are un penaj galben-auriu cu aripile și coada negre. De asemenea, masculul are o linie de culoare neagră în dreptul ochilor care nu se regăsește și la femelă. Ciocul este roz intens iar ochii negri. Femela și păsările tinere au un colorit verzui cu aripile și coada mai întunecate. Lungimea corpului este de 22-25 cm, deschiderea aripilor de 35 cm iar greutatea de 50-60 g.

Este o pasăre timidă, care stă mereu ascunsă în frunziș; migrația este realizată pe timp de noapte.

Este o specie predominant insectivoră, dar se hrănește și cu cireșe sau alte fructe. Prada este căutată în special în vârful copacilor, dar și în frunziș sau este culeasă chiar de pe sol. Se poate adăpa din zbor, precum rândunicile.

Cuibul este construit de către femelă și este asemănător unui hamac, fiind deseori agățat de ramuri în formă de furcă. Cuibul are o formă de cupă de 12-15 cm, este construit din trestie, iarbă, mușchi, bucăți de pânză, hârtie, scoarță de copac, licheni etc. Pe interior este căptușit cu pene sau fire de lână și păr de cal, atunci când acestea sunt disponibile.

Femela depune o pontă formată din 2-5 ouă albe cu stropi brun-ruginii. Puii eclozează după o incubatie ce durează 16-18 zile și zboară de la cuib după ce părinții îi hrănesc intensiv timp de 17-18 zile. Incubația ouălor este asigurată în special de către femelă, aceasta fiind uneori înlocuită de mascul. După ce părăsesc cuibul, puii mai stau încă 10-14 zile împreună cu adulții. O pereche depune o singură pontă într-un sezon de reproducere, însă poate exista o pontă de înlocuire dacă este distrus primul cuibar.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar specia este prezentă pe arealul proiectului propus.

A214 Otus scops - cius

DESCRIERE

Ciușul este o specie de păsări de noapte migratoare răspândită în centrul, sudul și estul Europei, precum și în centrul și sud-vestul Asiei. Populația din sudul Europei este sedentară, dar cea din restul Europei migrează spre Africa centrală, în teritoriile de iernat. Preferă habitatele de silvostepă, cu

pâlcuri de pădure adiacente pajiștilor unde pot vâna rozătoare sau animale de talie mică. Poate fi întâlnit de la nivelul mării și până la altitudini de 2000 m, în Pakistan ajungând chiar și la 3000 m. Este o specie care se camuflează cu ușurință în coronamentul copacilor, având culoare penajului gri-marooniu cu partea inferioară mai deschisă la culoare decât partea superioară, fiind marcată cu dungi negre-maroonii. Pe cap prezintă două moțuri auriculare, iar ochii sunt galbeni. Lungimea corpului este de 16-20 cm, iar anvergura aripilor este de 47-54 cm, cu o masă corporală de 64-135 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 12-13 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Populația migratoare cuibărește în centrul, vestul și estul Europei, cu unele efective și în centrul și sud-vestul Asiei, deplasându-se pentru iernat spre sud, respectiv în centrul Africii. Ciușul cuibărește în Europa în perioada martie-august, începând migrația de toamnă în lunile septembrie-octombrie. Perechile sunt de obicei monogame, cu toate că uneori perechile putând fi și poligame. Cuiburile sunt refolosite de regulă de la an la an, fiind localizate în scorburi de copaci, găuri din clădiri sau uneori poate ocupa și cuiburile abandonate ale altor specii de păsări de talie asemănătoare. Ambii parteneri hrănesc puii în perioada de reproducere. Se hrănesc cu precădere cu insecte, dar capturează cu ușurință și rozătoare mici, reptile și păsări de talie mică. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mare, însumând între 210.000 – 440.000 de perechi cuibăritoare, fiind în scădere în perioada 1970-1990. Cu toate că populația europeană a rămas stabilă în perioada 1990-2000 în unele țări, aceasta a suferit mici scăderi în alte țări, fiind astfel în scădere per total. În România efectivele speciei numără aproximativ 25.000-40.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femela depune 3-4 ouă în lunile aprilie-mai, incubajia fiind de 20-31 zile, în funcție de climat. Femela rămâne cu puii pentru 18 zile după eclozare, ulterior părăsind cuibul pentru a procura hrană împreună cu masculul. Puii părăsesc cuibul la 3-4 săptămâni după eclozare, iar la 33 de zile sunt capabili de zbor. Sunt îngrijiți de părinți pentru încă 4-5 săptămâni înainte de a deveni independenți. Perechile au o singură pontă pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar specia este prezenta pe arealul proiectului propus conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A443 Parus lugubris – pițigoi de livada

Pițigoiul de livadă (*Poecile lugubris*, sin. *Parus lugubris*) este o pasăre sedentară din familia paridelor, răspândită în sud-estul Europei și Orientul Apropiat. Trăiește în pădurile de foioase din zonele montane, preferându-le pe cele de stejar sau de fag.

În România este prezentă în pădurile de foioase din partea sudică și sud-estică a țării, îndeosebi în Dobrogea și în pădurile subcarpatice. Se întâlnește și în livezi cu pomi bătrâni sau în viile neîngrijite și tufișurile de la marginea pădurilor sau a orașelor, unde preferă zonele nu prea frecventate de oameni, fiind o pasăre foarte sperioasă. Populația cuibăritoare din România este estimată la 3.000-15.000 de perechi. Seamănă cu un pițigoi mare. Are o lungime de 14-15 cm și o greutate de 16-19 g. Partea superioară a capului până la ceafă brun-negricioasă. Baveta (bărbia și partea inferioară a gâtului) neagră. Obrajii și zona auriculară albe. Partea superioară brun-cenușie. Coada brun-cenușie, cu o nuanță cenușiu-măslinie. Părțile inferioare albicioase, cu o nuanță brun-gălbuie pe piept și flancuri. În perioada caldă hrana constă din diverse nevertebrate (ouă, larve, adulți

de insecte, eventual păianjeni), iar în timpul iernii consumă cu precădere semințe. La fel ca alte specii de pițigoii, își face adesea provizii atunci când hrana este din belșug. Cuibul și-l instalează în scorburile arborilor bătrâni înconjurați de tufișuri și măcănișuri și mai rar în fisuri în stâncă. Cuibul poate fi instalat și în adăposturile artificiale. El are forma unei cupe și este făcut din resturi vegetale uscate, lână, uneori păr de animale și mușchi, pe care-l căptușește cu lână, păr sau pene. Depune de obicei 2 ponte într-un sezon de reproducere. Prima pontă este depusă prin luna aprilie și este formată, în medie, din 5-7 ouă, dar poate avea frecvent și 8-10 ouă, iar a doua un număr mai mic de ouă. Femela clocește singură timp de 12-13 zile. Ambii părinți iau parte la hrănirea puilor până ce aceștia ajung zburători și părăsesc cuibul. Puii devin independenți după 22 de zile de la eclozare.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar specia este prezenta pe arealul proiectului propus.

A072 *Pernis apivorus* -viespar

DESCRIERE

Viesparul, cunoscut și sub denumirea de șorecarul viespilor, este o specie caracteristică pădurilor de foioase cu poieni. Lungimea corpului este de 52-59 cm și greutatea medie de 750 g pentru mascul și 910 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 113-135 cm. Lungimea corpului este puțin mai mare decât a șorecarului comun (*Buteo buteo*) și poate fi ușor confundat cu acesta, mai ales de la distanță. Sexele pot fi diferențiate după penaj, ceea ce este o situație neobișnuită pentru păsările mari de pradă. Masculul are capul gri-albăstrui iar femela maro. În general, femela este mai închisă la culoare decât masculul. Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, păsări, șopârle și șerpi.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie cu răspândire largă pe tot continentul european. Uneori poate fi văzut planând, utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție caracteristică. De obicei zboară jos și se așează pe crengi, păstrându-și corpul într-o poziție orizontală, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Cuibărește adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Iernează în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de 29 de ani.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este mare, cuprinsă între 110000-160000 de perechi. Aceasta s-a menținut stabilă în perioada 1970-1990. Deși în Finlanda și Suedia populația s-a redus în perioada 1990-2000, în Rusia, Belarus și Franța, unde apar cele mai mari populații, acestea s-au menținut, ceea ce a făcut ca specia să se păstreze stabilă în ansamblu. În România populația estimată este de 2000-2600 de perechi.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Femela depune 2-3 ouă la sfârșitul lunii mai și început de iunie, cu o dimensiune medie de circa 51,9 x 40,3 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la 40-44 de zile însă rămân la cuib până la 55 de zile.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar specia este prezenta pe arealul proiectului propus conform observațiilor în teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A273 *Phoenicurus ochruros* –codros de munte

DESCRIERE

Este o pasare de munte, dar poate fi intalnita si in zona dealurilor cu puțină vegetatie. Totodata, este extrem de bine adaptata la traiul in orase, cuibarind in locuri care seamana cu habitatul ei traditional: cladiri inalte si cariere de piatra. Masculii au penaj negru-gri pe partile superioare si pieptul negru, cu tartita si coada portocalii. Femela are culoarea gri-maronie, mai putin tartita si coada, care sunt portocalii. De statura unui măcăleandru, are o lungime a corpului de 14-15 cm, anvergura de 23-25 cm, masa corporala de 12-20 g. Se hraneste in principal cu nevertebrate, dar toamna mananca si fructe de arbusti si seminte. Traieste, in medie, doi ani, daca se afla in libertate.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in aproape toata Europa. Populatiile din nord-est migreaza spre zone cu clima mai putin aspra, in sud-vestul Europei si in nordul Africii. Sta in Europa de la finele lunii martie pana in luna septembrie. Se hraneste pe sol si sapa in pamant cu ciocul. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculul canta de pe o pozitie inalta pentru a-si apara teritoriul de imperechere primavara, apoi canta si face adevarate reprize de dans pentru a atrage o femela la locul de cuibarit. In general este monogam, desi ocazional masculii pot avea si mai mult de o partenera. Femela construiește cuibul din iarba, muschi si frunze intr-o gaura de stanca, nise din peretii cladirilor, polite suspendate etc.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este foarte mare: 4-8,8 milioane de perechi. In ciuda declinului din mai multe tari europene, in perioada 1990-2000, specia a ramas stabila in celelalte tari.

REPRODUCERE

Patru-sase oua sunt depuse intre aprilie si iunie, in functie de areal. Marimea medie a unui ou este de 19x14 mm. Femela clocește singura ouale timp de 12-14 zile, iar ambii parinti hranesc puii care vor parasii cuibul la 12-20 de zile dupa eclozare. Perechile cresc doua, uneori trei, randuri de pui pe sezon.

Prezența speciei in perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A274 *Phoenicurus phoenicurus* –codros de padure

DESCRIERE

Cel mai adesea este intalnita in paduri, dar si in parcuri si gradini din zonele urbane, cuibarind in scorburi. Cam de aceeasi marime ca un macaleandru, dar mult mai slab. Lungimea corpului este de 13-15 cm, anvergura de 22-27 cm, masa corporala de 11-23 g. Masculii au ca semn distinctiv pieptul, tartita si coada de culoare portocalie, partile superioare sunt gri, negru pe fata, gat si aripi. Femela este mai putin colorata, spate maroniu si gri, galben pal pe abdomen. Se hranesc predominant cu nevertebrate si larvele acestora, dar si cu fructele arbustilor si cu seminte. In salbaticie, traiesc doi ani.

LOCATIE SI COMPORTAMENT

Vizitator de vara al intregii Europe. Ierneaza in Africa, la sud de Sahara, dar la nord de Ecuator. Incep migratia de toamna pe finalul lunii august si revin la locurile de cuibarit in aprilie-mai. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculul ajunge primul la locul de cuibarire si isi delimiteaza un teritoriu. Apoi, incearca sa isi atraga o femela folosind cantece si etalari ale penajului, sta ghemuit pe o creanga cu coada rasfirata si aripile deschise. Specie monogama. Femela construiește un cuib in forma de cupa, folosind iarba si alta vegetatie.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este foarte mare: 6,8-16 milioane de perechi. Specia a cunoscut un declin puternic in perioada 1970-1990, dar s-a stabilizat in perioada 1990-2000.

CUIBARIT

Cinci-sapte oua sunt depuse in perioada aprilie-mai si sunt clocite doar de femela pentru 12-14 zile. Marimea medie a unui ou este de 19x14 mm. Ambii parinti hranesc puii, pana cand parasesc cuibul, la 12-15 zile de la eclozare. Cei tineri sunt dependenti de parinti pentru inca doua sau trei saptamani. Perechile scot cate doua randuri de pui pe an in partea de sud a arealului ocupat de specia.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A315 *Phylloscopus collybita* –pitulice mica

DESCRIERE

Poate fi intalnita in paduri mature, in zone deschise, parcuri si gradini unde exista arboret pe care il foloseste la cuibarit. Este mica, are o lungime a corpului 10-12 cm, anvergura de 18-21 cm, o masa corporala medie de 9 g. Partile superioare sunt de culoare verzui-maronii, galben pal pe cele inferioare, cu abdomen albicios. Cioc inchis la culoare, spranceana scurta si palida. Masculul si femela seamana foarte bine. Seamana foarte bine cu pitulicea fluieratoare, dar are coloritul mai putin stringent si este identificata dupa cantecul caracteristic. Se hraneste cu insecte. Media de vata in libertate este de doi ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste in aproape toata Europa. Cele mai multe populatii sunt migratoare, ierneaza in sudul si vestul Europei, Asia de sud si nordul Africii. Migratia de toamna incepe in luna august si pasarile isi parasesc teritoriile de iernat in perioada februarie-aprilie. Specie diurna, isi cauta hrana si pe sol si in coroanele arborilor, prinde insecte si din zbor si de pe scoata copacilor. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculul isi apara teritoriul si atrage femelele cu cantece lansate de pe pozitii inalte. In ritual nuptial, masculul efectueaza caderi in picaj pe langa femela si zboruri planate. De obicei, perechile sunt monogame, desi legatura dintre parteneri dureaza doar un sezon, iar poligamia este si ea frecventa. Femela construiește un cuib in vegetatia de pe sol.

POPULATIE

Populatia cuibaritoare din Europa este extrem de mare: intre 30 si 60 de milioane de perechi. In ciuda declinurilor din anumite tari in perioada 1990-2000, populatiile din celelalte tari au ramas stabile sau au crescut.

REPRODUCERE

Se imperecheaza in perioada aprilie-iunie, in functie de areal. Cinci – sase oua, de 15x12 mm ca marime, sunt clocite de femela pentru 13-15 zile. Femela hraneste puii, iar masculul ajuta la hranire, dar rareori. Puii parasesc cuibul dupa 14-16 zile de la eclozare, dar continua sa fie hraniti de parinti pentru inca patru saptamani. In unele parti ale arealului, scot si doua randuri de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar specia este prezenta pe arealul proiectului propus conform observatiilor in teren efectuate pentru elaborarea planului de management.

A314 *Phylloscopus sibilatrix* – pitulice sfaraitoare

DESCRIERE

Traiește în păduri de foioase, fără subarboret. Partile superioare sunt verzui, are gatul de culoare galbenă, ca și partea superioară a pieptului. Partile inferioare sunt de culoare albă. Coadă este scurtă. Lungimea corpului este de 11-12,5 cm, anvergura de 20-24 cm, masa corporală medie de 10 g. Masculul seamănă cu femela foarte bine. Se hrănește cu nevertebrate, preponderent păianjeni și insecte, dar toamna mănâncă și fructe și semințe. Recordul de longevitate în libertate este de 10 ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Vizitator de vară în aproape toată Europa. Specie migratoare, părăsește locurile de cuibarit în august și iernează în Africa subsahariană, pentru a reveni în perioada aprilie-mai. Specie diurnă, se hrănește cu insecte din zbor sau de pe arbori. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Masculii sunt teritoriali în perioada de împerechere și își atrag femelele prin zboruri în timpul cărora cântă. Odată ce femela și-a depus primul ou, masculul își stabilește un al doilea tritoriu și încearcă să atragă o a doua parteneră, asadar poligamia este comună la această specie. Cuibul este format din ierburi și frunze și ascuns în vegetația joasă.

POPULAȚIE

Populația cuibaritoare din Europa este foarte mare: 14-22 de milioane de perechi. În perioada 1990-2000 specia a cunoscut un declin în țările din vestul și din nordul Europei, dar populațiile din estul continentului au rămas stabile.

REPRODUCERE

Se împerechează în perioada mai-iulie, în funcție de areal. Cinci-sapte ouă, de mărimea 16x13 mm, sunt clocite de femelă, singură, timp de 12-14 zile. Ambii părinți hrănesc puii, care părăsesc cuibul la 12-15 zile de la eclozare. De obicei, femela depune un singur rând de ouă pe sezon, iar uneori îl depune și pe al doilea, doar dacă primul a fost distrus.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A316 *Phylloscopus trochilus* – pitulice fluierătoare

Pitulicea fluierătoare (*Phylloscopus trochilus*), numită și **pitulice verde fluierătoare**, **pitulice verde**, este o pasăre mică, migratoare, predominant insectivoră, din familia filoscopide. Este o pasăre de vară comună și larg răspândită în Eurasia, din Insulele Britanice și nordul Scandinaviei spre est prin Rusia până în estul Siberiei, iar la sud până în sudul Franței, nordul Italiei, nordul fostei Iugoslavii, nordul României, Republica Moldova, nordul Ucrainei. Iernează în Africa subsahariană. Cuibărește în pădurile de foioase și mixte în care obișnuit predomină mesteacănul, dar și în desigurile de mesteacăn și salcia și tufărișurile din tundra arctică; de asemenea, în landele din zonele temperate, în zonele umede cu ariniș și sălciș, în grădini mari neîngrijite, livezi, garduri vii, în taluzurile căilor ferate și în pășuni cu tufe de graminee. În zonele montane, cuibărește pe pantele acoperite cu tufărișuri până la 1000 m. În România și Republica Moldova este oaspete de vară și cuibărește în pădurile cu copaci rari, în tufărișurile de-a lungul văilor, pe lângă pâraiele și drumurile de pădure, lizierele bogate în subarboret. În România populația cuibaritoare este estimată la 5.000-50.000 de perechi, iar în Republica Moldova 1-10 de perechi cuibaritoare. Sunt recunoscute trei subspecii: *Phylloscopus trochilus trochilus* (subspecia nominată), *Phylloscopus trochilus acredula* și *Phylloscopus trochilus yakutensis*. În România cuibărește subspecia *P. t. trochilus*, iar în pasaj este întâlnită *P. t. acredula* și *P. t. yakutensis*; în Republica Moldova cuibărește subspecia *P. t. acredula*. Se aseamănă cu pitulicea mică, cu care poate fi confundată. Are o lungime de 11-12,5 cm

și o greutate de 6,3-14,6 g. Atinge în libertate longevitatea maximă de 11 ani și 8 luni. Subspecia *P. t. yakutensis* realizează una dintre cele mai lungi migrații de peste 13.000 de kilometri în 93-118 zile spre sud-estul Africii, luând în considerare talia păsării, care este foarte mică. Sexele sunt asemănătoare și nu se pot diferenția după penaj. Subspecia nominată în penajul nupțial proaspăt are sprânceana lungă și îngustă, gălbuie sau galben-albicioasă, mai albă în spatele ochiului, dunga de peste ochi de aceeași lungime este îngustă, brun-măslinie; obrazul și regiunea auriculară brun-închise, cu o nuanță gălbuie. Părțile superioare sunt verzi-măslinii sau brun-măsliniu-verzui cu o nuanță cenușie. Rectricele cozii, remigele aripilor și tectricele supraalare au marginile laterale brun-măslinii, cu o nuanță verzuie. Gâttele și pieptul sunt albicioase, striate cu galben-lămâi, bărbia este de obicei mai albă; abdomenul este albicios, uneori cu câteva striții galbene; flancurile albicioase, cu o nuanță ocru-deschisă; tectricele subcodale alb-gălbui. Ciocul de culoare închisă brun-cornie, cu baza mandibulei inferioare de culoare variabilă - gălbuie până la portocalie. Picioarele brun-deschise sau roz-brunii, excepțional mai întunecate sau mai cenușii. Cântecul este foarte deosebit, un fluierat fin, plăcut, "sisisi-vui-vui-vui-se-se svi-svi-svi-saie saie sesese-sesiivui", cu note ce cresc ca tonalitate spre mijlocul frazei, pentru a coborî spre sfârșitul acesteia. Cântecul durează în medie circa 3 secunde și este reluat aproape la fiecare 12 secunde. Se hrănește mai ales cu insecte și cu ouăle și larvele lor, dar și cu păianjeni și melci; toamna consumă și fructe și semințe de mur și de zmeur, fructe de soc și coacăz. Prinde insectele în principal prin frunziș, mai ales în coroanele copacilor, dar și în etajele inferioare ale copacilor, în tufișuri și în vegetație joasă. Masculii sunt adesea poligami, un mascul putând forma pereche cu 2-3 femele. Teritoriul ocupat este apărat de mascul cu agresivitate, iar încăierările sunt frecvente. Cuibul este construit de femelă și are forma unui manșon sferic cu o intrare laterală, fiind instalat în ierburi înalte din pădurile rare sau pe liziera pădurilor unde crengile arborilor sunt mult lăsate spre suprafața solului, în zone cu multe tufe și plante perene înalte, mai rar într-un copac până la 4,8 m de la pământ. Femela îl construiește din ierburi uscate, bețișoare, rădăcini, resturi vegetale, mușchi. Interiorul îl căptușește cu fire de iarbă fină, rădăcinuțe, păr de animale și pene. Ponta este depusă în aprilie-iulie și constă din 4-8 ouă. De obicei depune o singură pontă, dar a doua pontă nu este rară. Incubația este asigurată numai de către femelă și durează 12-14 zile. Puii din cuib sunt hrăniți mai ales de femelă, masculul o poate ajuta. Puii părăsesc cuibul după 11-15 de zile de la eclozare și devin independenți după 12-16 zile de la părăsirea cuibului.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A234 *Picus canus* – ghionoaie sura

DESCRIERE

Este o specie de ciocănitoare de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul relativ similar: capul gri cu "mustață" neagră îngustă, abdomenul gri deschis, pal, iar spatele verde. Masculul are o pată roșie pe frunte (lipsește la femelă). Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 125-165 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 38-40 cm.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în tot Palearcticul, din Europa centrală până în extremul orient (inclusiv în nordul Japoniei și Korea). În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele submontane.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă

distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase.

Habitate

Deși este foarte răspândită, are anumite preferințe de habitat, fiind astfel mai sensibilă la modificări. Are o distribuție în general uniformă în Transilvania, Moldova, zonele submontane, Subcarpați și Dobrogea (inclusiv Delta Dunării); în zonele de câmpie are o distribuție mai restrânsă (rară în sud-vest) și prezență izolată în habitate mai bune. Densitățile depind de calitatea habitatelor, prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei. Cuibărește în special în habitate forestiere, dar și parcuri și zăvoaie. Preferă pentru cuibărit forestiere cu luminișuri, cu abundență de arbori morți. Intră pentru cuibărit mai spre interior decât ghionoaia verde.

POPULAȚIE

Populația globală este momentan necunoscută, datorită faptului că au existat recent modificări taxonomice și unele subspecii au devenit specii (totalurile trebuind recalulate). Cea europeană este estimată la 187 000 - 360 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 30 000 - 60 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație mare și un teritoriu de răspândire întins, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată ușor crescătoare. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 de zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți morți (sau cu lemn moale).

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A266 *Prunella modularis* – brumarita de padure

DESCRIERE

Traiește în zone cu arboret dens, în păduri, liziere, parcuri și grădini. Pasare de marimea unui macaleandru. Lungimea corpului este de 13-14,5 cm, anvergura 19-21 cm, masa corporală medie 21 g. Capul și pieptul sunt gri-albaștrui, striatii maronii pe spate și în lateral, picioare rozalii. Masculul seamănă perfect cu femela. Se hrănește cu nevertebrate, semințe și fructe de arbusti. Longevitatea medie în libertate este de doi ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Cuibărește în aproape toată Europa. Populațiile din sudul și din vestul continentului tind să fie sedentare, dar cele din nord și din est migrează în bazinul mediteranean și Peninsula Iberică și Orientul Apropiat. Parasesc locurile de cuibărit în lunile septembrie-noiembrie și revin în perioada aprilie-martie. Își caută hrana pe sol, ascunse în vegetație. Devin activi sexual la vârsta de un an. În ritualul nuptial, masculii au batai de aripi tipice, pentru a cuceri femela. Femela se reproduce cu mai mulți masculi, iar ei toți ajută la creșterea puilor, aduc hrana și o stochează. Cuibul în forma de cupă este ascuns într-un tufis.

POPULAȚIE

Populația care cuibărește în Europa este foarte mare, între 12 și 26 de milioane de perechi. În ciuda declinelor din câteva țări europene, în perioada 1990-2000, celelalte populații au rămas stabile.

REPRODUCERE

Femela depune patru-sapte oua, cu marimea medie de 19x15mm, pe care le cloceste timp de 12-13 zile. Pleaca ocazional de la cuib pentru a se hrani. Cei doi parinti hranesc puii impreuna, pana cand acestia parasesc cuibul, la 12-14 zile de la eclozare. Intr-un sezon de imperechere, un cuplu poate scoate doua sau trei randuri de oua.

Prezența speciei in perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie, dar este posibila prezenta speciei pe arealul proiectului propus.

A372 *Pyrrhula pyrrhula* – mugurar

DESCRIERE

Poate fi intalnit si in padurile de foioase si in cele de conifere, livezi, parcuri, gradini. Are nevoie de zone cu tufisuri si arboret. Are capul mare, e o pasare plinuta, lungimea corpului de 16-18 cm, anvergura de 26-28 cm, masa corporala medie de 21 g. Masculii au fata neagra, ca si crestetul, aripi negre si gri, cu o bara alba, partile inferioare sunt rozalii spre rosu, tartita alba si coada neagra. Ochii si ciocul scurt si conic sunt negre. Femela are partile inferioare de culoare rozaliu-maronie. Se hraneste cu seminte, fructe si muguri de arbori, fructe de arbusti si insecte. Traiesc in medie, doi ani, daca se afla in libertate.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste aproape peste tot in Europa. Pasarile care cuibaresc in nord migreaza spre sud pentru a ierna, dar nu isi parasesc arealul. Migratia de toamna are loc in perioada octombrie – noiembrie si cea de primavara in lunile februarie-aprilie. Se hraneste in timpul zilei in coronamentul arborilor, uneori in stoluri mici. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Perechile sunt monogame si raman impreuna pe viata, deseori. In timpul ritualului nuptial, masculul isi etaleaza pieptul rosu si tartita alba, merge lateral spre femela pana cand isi atinge ciocurile, apoi regurgiteaza mancare in ciocul femelei. Cuibaresc in perechi solitare, in tufisuri sau copaci, la doi-trei metri deasupra solului. Femela construiește cuibul, din ramurile, muschi, licheni si radacini.

POPULATIE

Populatia cuibaritoare in Europa este foarte mare, cuprinsa intr 7,3 si 14 milioane de perechi. Specia a suferit un declin in anumite tari in perioada 1990-2000, dar populatia cheie a ramas stabila.

REPRODUCERE

Ouale sunt depuse in luna mai. Intre trei si sase oua, cu dimensiuni de 19x15 mm, sunt clocite de femela timp de 12-14 zile, in timp ce masculul o hraneste si ocazional ajuta la clocit. Ambii parinti vor hrani puii pana cand acestia parasesc cuibul, la 14-6 zile de la iesirea din ou. Scot doua-trei randuri de oua pe sezon.

Prezența speciei in perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestora. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie, dar este posibila prezenta speciei pe arealul proiectului propus.

A249 *Riparia riparia* – lastun de mal

DESCRIERE

Poate fi gasit in mai multe tipuri de habitat, inclusiv in apropierea fermelor, pe pasuni si mlastini, de obicei in apropierea raurilor si lacurilor. Mai mic decat lastunul de casa si randunica, are partile superioare maronii, gat si abdomen albe si o dunga inchisa pe piept. Aripile sunt negre pe partea inferioara. Silueta zvelta, cu aripi lungi si o coada putin bifurcata. Lungimea corpului de 12-14 cm,

anvergura de 25-29 cm, masa corporala medie de 14 g. Masculul si femela seamana foarte bine. Se hranesc cu insecte zburatoare. In libertate, longevitatea este de doi ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Vizitator de vara in aproape toata Europa, ierneaza in estul si sudul Africii. Pasarile ajung in Africa in lunile octombrie-noiembrie si revin in martie. Specie diurna, vaneaza deasupra apelor, iar deseori sta pe ramuri sau sarme, de unde urmareste prada. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Cuibareste in colonii masive. Masculii sapa o groapa mica in peretii malurilor nisipoase si canta si zboara in fata ei pentru a atrage femelele. Legatura dintre parteneri dureaza toata viata, desi exista dese cazuri cand unul dintre parteneri "calca stramb". In cavitatea facuta de mascul, cuibul este captusit cu iarba si pene.

POPULATIE

Populatia cuibaritoare din Europa este foarte mare: 5,4-9,5 milioane de perechi. In perioada 1970-1999 specia a cunoscut un declin, dar populatiile s-au stabilizat in anii 1990-2000.

REPRODUCERE

In luna mai femela depune intre doua si sapte oua cu marimea de 18x13 mm, pe care partenerii le vor cloci pe rand, timp de 12-16 zile. Puii sunt hraniti de ambii parinti pana cand parasesc cuibul, la 18-22 de zile de la eclozare. Vor mai fi dependenti de parintii lor pentru inca o saptamana, iar seara vor reveni la cuib. De obicei, lastunii de mal scot doua randuri de pui pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestora. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A275 *Saxicola rubetra* – maracinar mare

DESCRIERE

Poate fi intalnit in zone deschise, cu puncte de unde sa poata vedea intinderea, asa cum sunt vegetatia joasa sau gardurile. Traieste pe pajisti, miristi si plantatii tinere de conifere. Putin mai mic decat un macaleandru, marimea corpului de 12-14 cm, anvergura de 21-24 cm, masa corporala medie de 17 g. Masculii au partile superioare maroniu patate si un piept ocru maroniu, cu o dunga alba proeminenta deasupra ochiului. Femelele sunt de culoare mai putin deschisa. Se hranesc cu insecte si rame, dar ocazional si cu fructe si seminte. In libertate, longevitatea este de doi ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Vizitator de vara in toata Europa. Ierneaza in Sahara sub-africana, dar si in Africa de nord-vest. Primele pasari sosesc in Africa in luna septembrie si se intorc in Europa in lunile februarie-martie. Specie diurna, deseori vazuta pe puncte inalte de observatie precum tufisuri, in cautarea prazii. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculii sunt primii care revin la locurile de cuibarit si deseori revin la exact acelasi loc. Perechile sunt monogame, iar legatura dintre parteneri poate dura toata viata, dar masculii care ajung devreme la locurile de cuibarit pot avea si doua sau trei parteneri, dar numai dupa ce prima partenera a inceput clocitul. Cuibul este in forma de cupa si e construit intr-o depresiune mica de pe sol, de obicei ascuns in iarba deasa.

POPULATIE

Populatia cuibaritoare din Europa este foarte mare: 5,4-10 milioane de perechi. Specia a cunoscut declinuri in 1990-2000, dar populatiile cheie, inclusiv cea din Romania, au ramas stabile. Populatii mai mari decat cea din Romania se mai gasesc doar in Rusia.

REPRODUCERE

Depun trei-sapte oua cu marimea de 19x14 m, iar femela le cloceste singura pentru 12-14 zile. Ambii parinti hranesc puii pana cand acestia parasesc cuibul, la 12-13 zile de la eclozare. Juvenilii vor mai fi

hraniti de parinti inca doua saptamani de la plecarea din cuib. Fiecare cuplu scoate un rand sau doua de pui pe an.

Prezența speciei in perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestora. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A276 *Saxicola torquata* – maracinar negru

DESCRIERE

Poate fi gasit in zone uscate, cu vegetatie mica si rara, ziduri sau garduri pe care le foloseste ca punct de observatie. Populeaza campiile si zonele cu tufisuri si vegetatie mica. Aproape de aceeasi marime ca si un macaleandru, lungimea corpului de 11,5-13 cm, anvergura de 21-23 cm, masa corporala medie de 15 g. In penaj nuptial, masculul are cap negru cu jumatate de guler alb pe gat, spatele este negru pestrit, abdomenul alb. Femela este maronie cu putin portocaliu pe piept. Se hranesc in principal cu nevertebrate, dar si cu vertebrate mici, seminte si fructe. In libertate longevitatea este de pana la patru ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibareste aproape peste tot in Europa. Pasarile din zonele friguroase migreaza iarna in tarile din jurul Marii Mediterane, in Africa de nord si in Orientul Mijlociu. Primele pasari ajung pe teritoriile de iernat in septembrie si revin la finele lunii februarie. Specie diurna, vaneaza nevertebrate din puncte inalte deasupra solului. Atinge maturitatea sexuala la varsta de un an. In sezon nuptial, masculul canta pentru a-si delimita teritoriul. In principal, sunt perechi monogame, desi exista si cazuri de poligamie. Masculii atrag femela cu cantece si cu zboruri, isi expun tartita si petecele albe de pe aripi. Cuibul are forma de cupa si este construit din iarba si frunze, fie aproape, fie pe sol.

POPULATIE

Populatia care cuibareste in Europa este foarte mare: 2-4,6 milioane de perechi. Populatiile au cunoscut un regres in perioada 1970-1990, dar in urmtorii 10 ani si-au revenit.

REPRODUCERE

In functie de areal, cuibaritul are loc in perioada martie-iunie. Femela cloceste singura cele trei-sase oua, timp de 13-14 zile. Ouale au marimea de 19x14 mm. Ambii parinti hranesc puii pana cand parasesc cuibul si inca 14-15 zile dupa. Intr-un sezon, o pereche scoate intre doua si patru randuri de pui.

Prezența speciei in perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A210 *Streptopelia turtur* - turturica

DESCRIERE

Specia cuibărește în pădurile de foioase deschise din zonele agricole. Evită zonele montane și preferă habitatele însorite și uscate. Uneori poate fi întâlnită și în fânețe, parcuri sau grădini. Este un porumbel de talie mică, puțin mai mare decât o mierlă, cu lungimea corpului de 26-28 cm, anvergura aripilor de 45-50 cm și greutatea corpului de 140 g. Partea superioară se distinge prin culoarea cărămizie și neagră peștriță și poate fi recunoscută prin pata dungată cu negru și alb pe lateralele gâtului. Ciocul este negru și picioarele și chenarul ochilor sunt roșii. Sexele sunt asemănătoare. Se hrănesc la nivelul solului cu semințe și ocazional cu insecte. Longevitatea în sălbăticie este de 2 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Specia este un vizitator larg răspândit în toată Europa. Populația cuibăritoare europeană ierneză în Africa subsahariană, părăsind teritoriile de cuibărit spre sfârșitul lunii iulie-început de septembrie,

revenind apoi în lunile martie-aprilie. Atinge vârsta de reproducere la un an. Zborul nupțial al masculului se desfășoară la înălțime, circular și acompaniat de lovirea aripilor în coborâre. De asemenea produce un strigăt torcăit. Își construiește cuibul de rămurele într-un copac sau gard viu. Uneori folosește cuiburi abandonate al altor păsări.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană numără 3.500.000-7.200.000 de perechi. În ciuda unei creșteri a populației în Europa Centrală în anii 1990-2000, specia a suferit un declin în multe regiuni începând cu anul 1970.

REPRODUCERE

1-2 ouă sunt depuse spre sfârșitul lunii aprilie. Dimensiunea medie a oului este de 30x22 mm. Ambii părinți clocesc ouăle pentru 13-15 zile și se îngrijesc de pui pentru încă 18-22 de zile de la eclozarea puilor. Pot avea 2-3 generații pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A220 *Strix uralensis* – huhurez mare

DESCRIERE

Huhurezul mare este caracteristic zonelor împădurite cu păduri de foioase și mixte cu largi suprafețe deschise. În România apare până la o altitudine de 1600 m. Iarna este observată și în vecinătatea satelor și în parcuri căutând rozătoare. De mărime medie spre mare, de la distanță seamănă în zbor cu un șorecar. Lungimea corpului este de 50-61 cm și are o greutate de 500-730 g pentru mascul și 720-1300 g pentru femelă, aceasta fiind semnificativ mai mare decât masculul. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110-134 cm. Adulții au înfățișare similară. Ciocul este galben și ochii negri. Capul este rotund, coada lungă, aripile rotunjite. Penajul este gri-marونیu cu striaii maronii. Se hrănește cu rozătoare, mamifere și păsări cu dimensiunile maxime de talia unui porumbel.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în zona nordică și central-estică a continentului european. Este activă noaptea, în special după asfințit și înainte de răsărit. Deși este o specie discretă de-a lungul anului, în perioada cuibăritului și mai ales înainte de părăsirea cuibului de către pui devine foarte agresivă cu orice intrus. Femelele sunt mai agresive decât masculii. Vânează pândind de pe crengi. În perioada cuibăritului masculii își anunță prezența prin cântec. Cântecul masculului este alcătuit dintr-o secvență de sunete grave, care se repetă la un interval de 10-50 de secunde. De multe ori se aud duete ale celor doi parteneri. Își păstrează teritoriul mai mulți ani și este monogamă pe întreaga durată a vieții. Cuibărește în scorburi prezente în trunchiul copacilor, în cuiburi mai vechi ale altor specii, în cuiburi artificiale, fisuri ale stâncilor și chiar în clădiri abandonate. Atinge maturitatea sexuală la un an. Longevitatea maximă cunoscută este de 23 de ani și 10 luni. Este sedentară.

POPULATIE

Populația europeană este relativ mică și este cuprinsă între 53000-140000 de perechi. A rămas stabilă în perioada 1970-2000. Efectivele estimate în România sunt cuprinse între 12000-20000 de perechi, iar efective mai mari sunt prezente numai în Rusia.

REPRODUCERE

Femela depune în mod obișnuit 3-4 ouă în ultima parte a lunii martie și prima jumătate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 49,5 x 41,5 mm și o greutate de 46-48 g. Incubația durează în jur de 28-35 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți

de ambii părinți și părăsesc cuibul după circa 35 de zile, putând zbura relativ bine la 45 de zile. Sunt hrăniți în continuare de către părinți pentru încă două luni.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie pe amplasamentul și nici în vecinătatea proiectului propus, însă prezența speciei este posibilă.

A351 *Sturnus vulgaris* – graur

Graurii, reprezentanți ai familiei Sturnidae, pot fi caracterizați după aspectul lor ca fiind reproducători în miniatură ale corvidelor. Deși au o conformație zveltă, dau impresia de pasări viguroase. Zborul lor grabit și zgomotos este susținut de bataile rapide ale aripilor. Pe sol se deplasează cu un pas clatinat, dar sigur și vioi. Toate speciile de graurii sunt agitate, preocupate și foarte galagioase. Corpul lor dolofan este acoperit de un penaj întunecat. Sunt pasări gregare, extrem de răspândite în Eurasia.

Cel mai cunoscut reprezentant al familiei Sturnidae este graurul european (*Sturnus vulgaris*), care a fost aclimatizat în America de Nord la sfârșitul secolului al XIX – lea. Primăvara penajul masculului este negru, cu nuanțe de verde și purpuriu. Penele părții anterioare a corpului au varful galben deschis, iar aripile sunt negre-cenusii, cu o margine maro-roscată. Femela, care poate atinge cca. 20 cm. în lungime, nu este la fel de sclipitoare și lucioasă ca masculul. După năpărire, toate penele au varfurile de culoare cafeniu deschis, iar pieptul este acoperit de varfuri albicioase, astfel încât pasărea are un aspect punctat.

Deși cea mai mare parte a graurilor trăiește în pădurile mari, o parte considerabilă s-a obișnuit să conviețuiască cu omul, în special datorită faptului că acesta le oferă ocazii de cuibarit în curți și grădini. Graurii își instalează cuibul în scorburi, pe lângă case, în crăpăturile zidurilor sau sub capriori, iar acesta constă într-o aglomerare dezordonată de paie, iarba și pene moi. Femela depune o pontă de 5-6 ouă, de un albastru palid, lucioase și lunguete, pe care le clocește vreme de 14 zile.

Deși cântecul graurilor nu este deosebit de frumos, semănând mai mult a palavrăgeala, este executat cu voiciume și veselie și este plăcut auzului, anunțând venirea primăverii. Graurii se pricep să imite și cântecul altor pasări, redând cu maiestrie glasul acestora și chiar sunetele care se disting în preajma sa.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din această specie, însă prezența speciei pe arealul proiectului propus este posibilă.

A311 *Sylvia atricapilla* – silvie cu cap negru

DESCRIERE

Specia este întâlnită în habitate forestiere cu copaci înalți pentru căutare hranei și strat arbutiv pentru cuibărit. Mai poate fi întâlnită și în parcuri și grădini cu copaci și arbuști răzleți. Ceva mai mică decât o vrăbie de casă cu lungimea corpului de 13,5-15 cm, anvergura aripilor de 15-17 cm și greutatea corpului de 21 g. Masculul are un capșon negru, partea superioară gri și partea inferioară pală. Femela are un capșon cărămiziu, partea superioară maronie și partea superioară bej. Coada este lungă cu capătul cozii pătrășos. Se hrănește cu insecte și alte nevertebrate în timpul sezonului de cuibărit și fructe în sezonul de toamnă și iarnă. Longevitatea în sălbăticie este de 2 ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie cuibăritoare pe tot cuprinsul Europei. Păsările din nordul și estul Europei petrec iarna în sudul Europei și sud către Africa subsahariană. Migrația de toamnă începe în august și majoritatea

păsărilor ajung înapoi în teritoriile de cuibărit în lunile aprilie-mai ale anului următor. Se hrănește la înălțimi medii și mari în timpul zilei prin capturarea insectelor sau cu fructe de pădure din copaci sau arbuști. Reproducerea începe la vârsta de un an. Masculii își apără teritoriul prin urmărirea intrușilor, iar în acest teritoriu încep să construiască câteva cuiburi în formă de cupă în arbuști sau tufișuri. Când femela ajunge în teritoriu, ori își alege unul din cuiburi ori începe să construiască altul. Ambii parteneri căptușesc cuibul ales cu iarbă și păr.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană este foarte mare de 25.000.000-49.000.000 perechi, populația crescând în multe din regiunile sale în perioada 1990-2000. Populația cuibăritoare a României numără în prezent 650.000-900.000 de perechi.

REPRODUCERE

2-7 ouă sunt depuse în aprilie și clocite de ambii parteneri pentru 10-16 zile. Dimensiunea medie a oului este de 20x15 mm. Ambii părinți hrănesc puii până când aceștia părăsesc cuibul la 10-15 zile de la eclozare. Puii sunt ulterior dependenți de părinți pentru încă 2-3 săptămâni. Fiecare pereche crește una sau două generații pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie.

A310 *Sylvia borin* – silvie de zavoii

DESCRIERE

Specia este întâlnită în pădurile de foioase și păduri de amestec cu vegetație densă la sol pentru cuibărit. Cuibărește ocazional în parcuri și grădini sau terenuri agricole. Este o pasăre îndesată cu aripi lungi și cioc scurt dar fără trăsături distincte evidente. Partea superioară este de culoare maronie gri-măslinie și albă inferior cu picioare și cioc gri. Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este de 12-14,5 cm, anvergura aripilor de 20-22 cm și greutatea corpului de 19 g. Se hrănește cu nevertebrate în timpul primăverii și verii și fructe de pădure în toamnă și iarnă. Longevitatea în sălbăticie este de 2 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este un oaspete de vară cu răspândire mare în tot cuprinsul Europei, iernând în Africa centrală și de sud, părăsind teritoriile de cuibărit în lunile iulie-septembrie și revenind din nou în luna mai a anului următor. Se hrănește în timpul zilei, căutând nevertebrate în vegetația de pe sol sau planând pentru a prinde insectele din zbor. Reproducerea începe la vârsta de un an. Perechile apără teritorii mici de cuibărit. După întoarcerea în teritoriile de cuibărit, masculul construiește câteva cuiburi diferite pentru ca femela să poată alege unul din ele, apoi ambii parteneri termină de construit cuibul ales. Acest cuib în formă de cupă este amplasat de obicei aproape de sol într-un copac de înălțime mică sau altă vegetație joasă și este format din iarbă uscată.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană este foarte mare de 17.000.000-31.000.000 perechi. În ciuda declinului din Franța în perioada 1990-2000, alte populații importante au crescut.

REPRODUCERE

Cuibărește în lunile martie-iulie în funcție de răspândire. 3-6 ouă de 20x15 mm dimensiune sunt clocite de ambii părinți pentru 11-12 zile. Ambii părinți hrănesc puii care dezvoltă penaj la 9-12 zile de la eclozare. Perechile pot crește două generații pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie, dar este posibil să fie observată pe arealul proiectului propus.

A309 *Sylvia communis* – silvie de camp

DESCRIERE

Specia trăiește în zone cu tufișuri joase și arbuști pentru cuibărit, evitând pădurile foarte dense cu copaci înalți, preferând pădurile cu frunze căzătoare în loc de cele de conifere. Are aproximativ aceeași mărime cu pițigoiul mare, lungimea corpului fiind de 13-15 cm, anvergura aripilor de 18-23 cm și greutatea corpului de 16 g. Ambele sexe au partea superioară de culoare maronie, pieptul bej și abdomenul alb, ochii fiind înconjurați de un inel alb. Masculul are un cap gri cu gât alb, iar capul femelei este maron și gâtul opac. Coada este lungă cu marginile albe. Se hrănește cu insecte în timpul sezonului de cuibărit și fructe de pădure în timpul sezonului de toamnă și iarnă. Longevitatea în sălbăticie este de 2 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este un oaspete de vară pe tot cuprinsul Europei. Păsările ierneză în Africa subsahariană, începând migrația din teritoriile de cuibărit spre sfârșitul lunii iulie, părăsind apoi teritoriile de iernat în luna martie a anului următor. Este o specie diurnă, adesea fiind observată cântând din locuri înalte, altfel ascunzându-se în vegetația joasă. Reproducerea începe la vârsta de un an. Este o specie sociabilă și monogamă, masculii stabilind teritorii de cuibărit în care construiesc cuiburi în formă de cupă din iarbă și rădăcini, localizate în tufișuri dense și arbuști. Masculii efectuează zboruri de curtare viguroase cu cântec pentru atragerea femelelor. Femela alege ulterior cuibul final și îl căptușește cu păr și lână.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană este foarte mare de 14.000.000-25.000.000 perechi. Populația a crescut în multe din regiunile de distribuție în perioada 1990-2000.

REPRODUCERE

Cuibărește în lunile aprilie-iulie în funcție de distribuție. 3-6 ouă de 18x14 mm în dimensiune sunt clocite de ambele sexe pentru 11-12 zile, cu toate că numai femela clocește ouăle pe timpul nopții. Ambii părinți hrănesc puii până când aceștia dezvoltă penaj la 10-12 zile de la eclozare. Perechea crește 1-2 generații pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie, dar este posibil să fie observată pe arealul proiectului propus.

A308 *Sylvia curruca* – silvie mica

DESCRIERE

Specia este întâlnită în zone cu arbuști și garduri vii, în habitate deschise, iar uneori în parcuri și grădini. Mai mică decât silvia comună, având lungimea corpului de 11,5-13,5 cm, anvergura aripilor de 17-19 cm și greutatea corpului de 12 g. Partea superioară este gri-maronie și partea inferioară albă opacă. Capul este gri cu o mască neagră la ochi și gât alb. Coada este relativ scurtă. Sexele sunt similare, cu toate că atunci când sunt observate împreună, masculul poate avea masca ochilor mai întunecată și pipetul ușor rozaliu. Se hrănește cu nevertebrate în timpul sezonului de împerechere și fructe de pădure în sezonul de toamnă și iarnă. Longevitatea în sălbăticie este de 2 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Un oaspete de vară răspândit pe tot cuprinsul Europei, iernând în Africa subsahariană. Păsările părăsesc teritoriile de cuibărit în lunile iulie-septembrie și revin în lunile aprilie-mai anul următor. Specia se hrănește în coronamentul înalt al arborilor dimineața devreme, apoi în vegetația joasă pentru restul zilei. Reproducerea începe la vârsta de un an. Masculii apără teritorii extinse de cuibărit,

iar uneori pot fi observați cântând din locuri înalte pentru a-și apăra teritoriile la începutul primăverii. Masculul construiește câteva cuiburi în formă de cupă din iarbă și frunze la nivelul tufișurilor și arbuștilor apoi cântă etalându-și penajul pentru a atrage o parteneră. Femela selectează cuibul preferat și ambele sexe finalizează construirea cuibului.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană este foarte mare de 4.800.000-7.800.000 perechi. Cu toate că specia a suferit un declin în unele țări în perioada 1990-2000, alte populații importante, inclusiv cea din România, au rămas stabile. Rusia are cea mai mare populație cuibăritoare.

REPRODUCERE

Specia cuibărește în lunile aprilie-iulie în funcție de distribuție. 3-6 ouă sunt clocite de ambele sexe pentru 11-14 zile. Dimensiunea medie a unui ou este de 17x13 mm. Ambii părinți hrănesc puiul pentru încă 10-13 zile până când aceștia părăsesc cuibul. Fiecare pereche crește 1-2 generații pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din această specie, dar este posibil să fie observată pe arealul proiectului propus.

A307 *Sylvia nisoria* – silvie porumbacă

DESCRIERE

Silvia porumbacă este caracteristică zonelor deschise cu tufărișuri și copaci izolați, având preferințe similare cu sfrânciocul roșiatic. Este cea mai mare dintre speciile de silvie și are lungimea corpului de 15,5-17 cm. Greutatea variază între 22-36 g, masculul fiind cu puțin mai mic decât femela. Anvergura aripilor este de 23-27 cm. Caracteristice sunt irisul galben, coada lungă, iar în cazul masculului pieptul dungat ca la ulii. Penajul este asemănător, cu nuanțe mai puternice de gri la mascul. Se hrănește cu insecte și toamna cu fructe.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în centrul și estul continentului european, fiind întâlnită până la altitudini de 1600 m. Culege insecte de pe sol, în zbor, de pe frunzele arbuștilor și din coroana copacilor. Masculii atrag femelele prin cântec și piruete aeriene. Masculul construiește o platformă nefinisată pentru cuibărit. După constituirea perechii, femela folosește materialul acestei platforme pentru a construi un cuib mai elaborat, de obicei într-un arbust cu spini. După depunerea ouălor este posibil ca masculul să abandoneze femela și să caute un nou teritoriu pentru atragerea altor femele. O parte dintre masculii aleg să rămână cu femela și în această situație formează o relație monogamă. Deși ating maturitatea sexuală după un an, în mod obișnuit cuibăresc numai în al treilea an. Ierneză în estul Africii. Longevitatea maximă cunoscută este de 11 ani și nouă luni.

POPULATIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 460000-1000000 de perechi. Populația s-a menținut stabilă între 1970-2000. În România este estimat un număr de 25000-40000 de perechi. Cele mai mari efective sunt înregistrate în Rusia, Ucraina și Ungaria.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în mai. Femela depune în mod obișnuit 3-6 ouă, cu o dimensiune de circa 21 x 16 mm și o greutate medie a oului de 2,6 g, din care 6% o reprezintă coaja. Incubația durează în jur de 12-13 zile și este asigurată de ambii părinți atunci când masculul rămâne la cuib sau de către femelă singură atunci când masculul pleacă. Puii devin zburători după 10-12 zile. Rămân în preajma adulților circa trei săptămâni.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii, dar este posibilă prezența speciei pe amplasamentul proiectului propus.

A165 *Tringa ochropus* – fluierar de zavoii

DESCRIERE

Cuibărește în păduri umede și ierneză în apropierea apelor dulci continentale cum sunt mlaștinile, șanțuri și albiile râurilor. Adulții au un spate verde-negricios cu pete albe, cap și piept gri-marونی și abdomen și târniță albe. În timpul iernii părțile superioare sunt mai puțin pătate și fața și partea de sus a gâtului sunt pale. Ciocul este drept și negru, iar picioarele sunt verzi închise. Sexele sunt similare cu toate că femelele sunt de obicei mai voluminoase. Lungimea corpului este de 20-24 cm, anvergura aripilor de 41-46 cm și greutatea corpului de 75 g. Se hrănește cu nevertebrate mici și pește. Longevitatea maximă înregistrată în sălbăcie este de 11 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Specia cuibărește predominant în centrul și nordul Europei, iernând în Bazinul Mediteranean și Africa, precum și în sudul Asiei. Păsările încep migrația de toamnă încă din luna iunie și revin în lunile martie-aprilie ale următorului an. Se hrănește prin ciugulirea hranei din apele puțin adânci, uneori stârnind hrana cu picioarele. Reproducerea începe la vârsta de 2 ani. Împerecherea este de obicei monogamă, iar cuibul este instalat într-un copac înalt, de obicei în cuibul abandonat al unei specii de paseriforme, cu toate că ocazional cuibul este amplasat și pe platforme naturale (plauri).

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană este mare de 330.000-800.000 de perechi și a rămas stabilă per total din 1970.

REPRODUCERE

Femela depune 3-4 ouă, de 39x28 mm în dimensiune, în lunile aprilie-mai. Ambii parteneri clocesc ouăle pentru 20-23 de zile și se îngrijesc de pui mai întâi, cu toate că femela îi poate părăsi înainte de dezvoltarea penajului la 27-29 de zile de la eclozare. Perechile cresc o singură generație pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din această specie.

A283 *Turdus merula* – mierla

DESCRIERE

Specia este întâlnită într-o mare varietate de habitate, în principal păduri și grădini, dar întâlnită adesea și pe terenuri agricole, fânețe și zone urbane. Este un sturz de dimensiune medie cu o coadă lungă, ușor de recunoscut prin penajul uniform negru mat al masculului, ciocul galben-portocaliu deschis și inelul galben al ochiului. Ciocul se înnegrește iarna. Femelele au partea superioară neagră-maronie, piept punctat marونی și un gât albicios. Lungimea corpului este de 23,5-29 cm, anvergura aripilor de 34-38 cm și greutatea medie de 100 g. Are o dietă omnivoră hrănindu-se cu insecte și râme în timpul sezonului de cuibărit și fructe de pădure în sezonul de toamnă și iarnă. Longevitatea în sălbăcie este de 3 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibărește în aproape toată Europa. Populațiile din sudul și vestul Europei tind să fie sedentare, comparativ cu populațiile nordice care migrează spre sudul Europei sau chiar și până în nordul Africii în sezonul de iarnă. Migrația de toamnă începe din septembrie, păsările părăsind locurile de iernat în

februarie-martie. Se hrănește în timpul zilei căutând prin stratul de frunze, ascultând solul pentru a prinde rămele sau umblând în copaci și tufișuri după fructe de pădure. Reproducerea începe la vârsta de un an. Masculii stabilesc un teritoriu în primul an, iar perechile monogame rămân împreună până când unul dintre parteneri moare. Înainte de împerechere masculul efectuează un dans nupțial, fugind pe sol în timp ce își apleacă capul și deschide ciocul. Femela construiește un cuib în formă de cupă din iarbă și frunze în vegetația joasă într-un loc acoperit.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană este foarte mare de 40.000.000-82.000.000 de perechi, iar populațiile din câteva țări au crescut în perioada 1990-2000.

REPRODUCERE

4-5 ouă sunt depuse începând cu luna martie și sunt clocite doar de femelă pentru 12-14 zile. Dimensiunea medie a unui ou este de 29x21 mm. Ambii părinți hrănesc puii care dezvoltă penajul la 11-18 zile de la eclozare. Puii devin independenți 3 săptămâni mai târziu. Perechile pot crește 2-3 generații pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Au fost observate în timpul deplasărilor în teren exemplare ale acestei specii.

A285 *Turdus philomelos* – sturz cantator

DESCRIERE

Specia se întâlnește în orice habitat cu tufișuri și copaci alături de zone deschise pentru hrănire. Cuibărește în păduri, garduri de copaci, parcuri și grădini. Ceva mai mic decât o mierlă, lungimea corpului este de 21-24 cm, anvergura aripilor de 33-36 cm și greutatea corpului de 83 g. Spatele este maroniu, partea inferioară cu pete ascuțite albe, cioc galben și picioare roz. Sexele sunt asemănătoare. Se hrănește cu o varietate de nevertebrate, răme și melci în special, dar preferă și fructele moi și fructe de pădure toamna și iarna. Longevitatea în sălbăticie este de 3 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Specia cuibărește pe tot cuprinsul Europei. În Europa centrală populațiile sunt sedentare, dar cele cu distribuție nordică migrează spre sudul Europei și nordul Africii pentru iernat, în special atunci când iernile sunt grele. Migrația de toamnă începe în august în zonele de distribuție nordică, iar majoritatea păsărilor se întorc în teritoriile de cuibărit în lunile aprilie-mai ale anului următor. Reproducerea începe la vârsta de un an. Monogamă și teritorială, în regiunile în care specia este sedentară, masculii cântă pentru a-și apăra teritoriul pe tot parcursul anului. Masculii migratori se întorc în teritoriile de cuibărit înaintea femelelor. Femela construiește un cuib curat din iarbă și crenguțe, cimentat cu noroi, în copaci sau vegetație deasă.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană este foarte mare de 20.000.000-36.000.000 perechi. Specia a suferit un declin în Germania în perioada 1990-2000 dar acest declin a fost compensat prin creșterea în alte zone ale Europei.

REPRODUCERE

Cuibăritul începe în lunile martie-iunie în funcție de distribuție. În Europa de est ouăle sunt depuse de obicei în luna aprilie. 3-5 ouă de 27x20 mm în dimensiune sunt clocite numai de femelă pentru 11-16 zile. După eclozare, ambii părinți se îngrijesc de pui, care părăsesc cuibul la 12-16 zile mai târziu, dar continuă să fie hrăniți de părinți pentru încă 3 săptămâni. Fiecare pereche poate avea 2-3 generații pe an.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din această specie, dar este posibil să fie observată pe arealul proiectului propus.

A284 *Turdus pilaris – cocosar*

DESCRIERE

Specia se întâlnește în păduri și în habitate mai deschise cu garduri vii, adesea și în zone umede de pe cursurile râurilor. Este un sturz de talie mare cu capul și târâța de culoare caracteristică gri, spatele maroniu și o culoare roșiatică pală pe piept. Partea inferioară este pală și puternic pătată. Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este de 22-27 cm, anvergura aripilor de 39-42 cm și greutatea corpului de 100 g. Se hrănește în principal cu nevertebrate, dar în sezonul de toamnă și iarnă se hrănește cu fructe de pădure. Longevitatea în sălbăticie este de 2 ani.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibărește în centrul și nordul Europei și iernează în vestul, centrul și sudul Eurasiei până în Africa de nord. Păsările încep migrația spre sud în lunile septembrie-octombrie și părăsesc teritoriile de iernat începând cu luna februarie. Hrănirea se desfășoară pe timpul zilei la nivelul solului, precum și în copaci și garduri vii, adesea în stoluri mici. Reproducerea începe la vârsta de un an. La fel ca și alți membri ai familiei sturzilor și cocoșarii sunt monogami și teritoriali, ambele sexe apără ndu-și teritoriul. Ulterior unui dans nupțial efectuat de mascul în care acesta fugărește femela, un cuib îndesat este construit din rămurele, rădăcini și noroi, de obicei amplasat la încheietura unei crengi în copac. Cuibărește în colonii de aproximativ 10-20 de perechi.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană este foarte mare de 14.000.000-24.000.000 de perechi și s-a păstrat stabilă în ultimele decenii.

REPRODUCERE

Ouăle sunt depuse în perioada aprilie-iunie în funcție de distribuție. 5-7 ouă de 29x21 mm în dimensiune sunt depuse și clocite de femelă pentru 10-13 zile. Ambii parteneri hrănesc puii până când aceștia dezvoltă penaj 12-15 zile mai târziu. Perechile pot crește adesea o a doua generație pe sezon.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din această specie.

A232 *Upupa epops - pupaza*

DESCRIERE

Este o specie adesea întâlnită în habitate deschise cu iarbă mică sau brazde pentru hrănire, precum și în zone de cuibărit în apropiere sub formă de scorburi în copaci, stânci sau pereți. Este o specie relativ ușor de observat, de mărimea unui sturz de vâsc, cu aripi dungate cu negru și alb, un corp roz-maroniu și creastă ascuțită neagră. Ciocul este lung, subțire și încovoiat în jos. Lungimea corpului este de 25-29 cm, anvergura aripilor de 44-48 cm și greutatea corpului este de 68 g. sexele sunt asemănătoare. Se hrănește în special cu insecte, dar și cu reptile mici, amfibieni, semințe și fructe de pădure. Se hrănește prin săpare și sondarea pământului cu ciocul lung.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Cuibărește frecvent pe tot cuprinsul Europei de sud. Majoritatea păsărilor europene migrează în sud spre Africa subsahariană pe timp de iarnă, ajungând în Africa începând cu luna august, revenind în

teritoriile de cuibărit începând cu luna februarie. Este o specie activă în timpul zilei, fiind observată adesea încălzindu-se la soare cu aripile larg deschise. Specia este monogamă, cu toate că perechea ține doar pe perioada unui sezon de cuibărit. Masculul hrănește femela pe perioada curtării și strigă pentru a-și face cunoscută proprietatea teritoriului. Cuibărește în cavități care pot fi sau nu căptușite cu vegetație.

POPULATIE

Populația cuibăritoare europeană numără în prezent 890.000-1.700.000 de perechi. Câteva din populații au suferit un declin în perioada 1990-2000 fapt care a dus la un declin moderat per total.

REPRODUCERE

Cuibăritul se desfășoară în perioada ianuarie-mai. 6-9 ouă de 26x18 mm în dimensiune sunt depuse în scorbura cuibului. Clocirea se face numai de către femelă și durează 15-18 zile. În acest timp masculul hrănește femela. Puii sunt hrăniți apoi de ambii părinți și dezvoltă penaj la 26-29 de zile de la eclozare. De obicei crește o singură generație cu toate că ocazional poate depune și o a doua pontă.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Nu au fost observate exemplare din aceasta specie, dar este posibil să fie observată pe arealul proiectului propus.

Prin proiectul de reabilitare și modernizare a drumului vicinal spre Lacul Dracului, speciile de pasari posibil prezente pe arealul amplasamentului proiectului propus sau în vecinătatea acestuia, nu vor fi afectate de implementarea acestuia, deoarece lucrările propuse prin proiect nu sunt de natura a distruge habitatele de reproducere, hranire ale speciilor de pasari.

PLANTE

2327 *Himantoglossum caprinum* - Ouăle popii

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Himantoglossum caprinum* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus.

SPECII DE PEȘTI

1. 1138 *Barbus meridionalis* - mreană vânătă, moioagă. Preferă apele curgătoare - specie reofilă - din regiunile muntoase și colinare, situate la o altitudine cuprinsă între 400 - 200m, cu ape reci, fără cascade, bine oxigenate, cu fund pietros și nisipos. Identificată în Nera, Bei, Miniș și Mocerș. Efective populaționale în sit: 5.000-10.000 i - clasa 6.

2. 2511 *Gobio kessleri* - porcușor de nisip, petroc. Preferă apele curgătoare cu fund nisipos, din partea inferioară a zonei scobarului și ajunge până în zona crapului, zonă în care este întâlnit mai frecvent; trăiește în cârduri. În ecosistemele acvatice reofile din Crișana, respectiv în râurile Crișul Alb și Negru, *Gobio kessleri* este înlocuit cu subspecia *Gobio kessleri banaticus* - BĂNĂRESCU, 1953. Identificată în Nera și Miniș. Efective populaționale în sit: 5.000-10.000 i - clasa 6.

3. 1146 *Sabanejewia aurata* - zvârlugă aurie, cără. Preferă apele curgătoare al căror facies este format din prundiș amestecat cu nisip și argilă; altitudinea ecosistemelor acvatice reofile nu condiționează prezența ei. Identificată în Nera. Efective populaționale în sit: 500-1.000 i - clasa 4.

4. 1157 *Gymnocephalus schraetzer* - răspăr, firizar. Preferă ecosistemele acvatice reofile, dar ajunge până în zona colinară, și ocazional ecosistemele acvatice stagnofile, respectiv salmastre cu substrat tare, nisipos, pietros sau argilos. Efective populaționale în sit: 0 i - specia nu a fost identificată în sit.

5. 1163 *Cottus gobio* - zglăvoacă. Preferă apele reci reofile din zonele de munte, rar lacurile de munte. Se refugiază adesea sub pietrele aflate în apropierea malului. Specie reofilă și strict sedentară care nu întreprinde migrații. Identificată în Nera și Miniș.

Efective populaționale în sit: 5.000-10.000 i - clasa 6.

6. 1160 *Zingel streber* - fusar. Preferă ecosistemele acvatice reofile din zona de deal, respectiv șes și care au un substrat format din pietriș, nisip sau argilă; coabitează cu pietrarul. Identificată în Nera, cursul inferior. Efective populaționale în sit: 100-500 i - clasa 3.

7. 1134 *Rhodeus sericeus amarus* - boartă, belghiță. Preferă apele stătătoare sau lin curgătoare, dar este întâlnită frecvent și în plin curent ajungând chiar până în zona păstrăvului. Identificată în Nera. Efective populaționale în sit: 10.000-50.000 i - clasa 7.

8. 1122 *Gobio uranoscopus* - porcușor de vad. Trăiește pe fundul apelor curgătoare - specie reofilă și bentofagă, din zona montană, respectiv colinară. Identificată în Nera și Miniș. Efective populaționale în sit: 500-1.000 i - clasa 4.

9. 2533 *Cobitis elongata* - fâsă mare. Specie relictă, endemică. Preferă apele reofile din zonele colinare cu substrat format din nisip, mai rar pietriș. Părăsesc biotopurile specifice în vederea iernării, migrând astfel în zonele mai adânci. Identificată în Nera. Un comportament des întâlnit este acela de a se îngropa în substrat. Efective populaționale în sit: 10.000-50.000 i - clasa 7.

10. 4323 *Eudontomyzon danfordi* – chiscar. Chișcarul este un ciclostom de talie mică (15-22 cm, rar 30 cm; 10-25 g) al cărui corp este alungit, cilindric, serpentiform/vermiform, aspect care nu se mai păstrează și în jumătatea posterioară a corpului, deoarece segmentul cuprins între orificiul anal și extremitatea posterioară a înotătoarei caudale (regiunea caudală) este comprimat lateral. Orificiul bucal de formă circulară (poziționat inferior față de planul lateral) prezintă pe margine papile cornoase, respectiv dinți odontoizi. Cavitatea bucală a ciclostomilor are formă de „pâlnie” și este tapetată cu glande salivare. Zona laterală din regiunea capului prezintă 7 perechi de fante branhiale, iar pe linia medio-dorsală, înaintea ochilor, întâlnim o fosă nazală. Înotătoarele la ciclostomi sunt prezente numai în jumătatea posterioară a corpului, segment care deține numai înotătoare neperechi (dorsală, caudală, respectiv anală). Zona dorsală prezintă o culoare gri-albăstrui sau gri-brun, părțile laterale expun o culoare gri-gălbui, iar partea ventrală expune o culoare gălbuie, respectiv un alb-murdar. Specia este prezenta în raul Nera.

Speciile de ihtiofaună descrise și menționate mai sus sunt prezente în raul Nera, astfel prin implementarea proiectului propus nu vor fi afectate, deoarece drumul vicinal spre Lacul Dracului propus pentru reabilitare și modernizare nu trasează raul Nera sau alte cursuri de ape.

SPECII DE MAMIFERE

1352* *Canis lupus* - Lupul

1354* *Ursus arctos* - Urs brun, urs negru

1355 *Lutra lutra* - Vidră, lutră

1361 *Lynx lynx* - Râs

1303 *Rhinolophus hipposideros* - Liliacul mic cu nas potcoavă

1304 *Rhinolophus ferrumequinum* - Liliacul mare cu nas potcoavă

1310 *Miniopterus schreibersi* - Liliacul cu aripi lungi

1307 *Myotis blythii* - Liliacul mic cu urechi de șoarece, liliacul cu aripi mici

1318 *Myotis dasycneme* - Liliacul de iaz, liliacul de baltă

1324 *Myotis myotis* - Liliacul mare cu bot ascuțit, liliacul comun

1. 1352* *Canis lupus* - lup. Este o specie extrem de plastică din punct de vedere ecologic, factorii principali limitativi ai distribuției speciei fiind calitatea trofică necorespunzătoare a unor habitate și competiția cu omul.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Specia *Canis lupus* a fost identificată pe arealul proiectului propus în cadrul observațiilor în teren pentru implementarea Planului de management și este posibilă prezența acestuia pe arealul proiectului propus.

2. 1354* *Ursus arctos*- urs. Este o specie care înregistrează efective impresionante în Carpații Românești. Totuși situația speciei la vest de culoarul Timiș-Cerna este mai puțin impresionantă atunci când vine vorba de efective.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Specia *Ursus arctos* poate fi prezentă pe amplasamentul proiectului propus, dar nu va fi afectată de implementarea acestuia.

3. 1361 *Lynx lynx* - râs. Este o specie cu efective relativ mari în Carpații Românești.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Lynx lynx* a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus, dar nu va fi afectată de implementarea acestuia.

4. 1355 *Lutra lutra* - vidră. Este o specie care fost clasificată la nivel mondial ca fiind aproape amenințată. În sit, vidra ocupă toate habitatele potențiale: întregul curs al Nerei și Minișului.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Specia *Lutra lutra* este prezentă pe raul Nera, dar nu este afectată de implementarea proiectului. Prin proiect nu sunt propuse lucrări care pot afecta habitatul speciei.

Speciile de chiroptere:

1. 1310 *Miniopterus schreibersii*. Habitatele de hrănire sunt zonele calcaroase calde, deschise, cu tufărișuri sau cu copaci rari. Hrana constă în lepidoptere, diptere, araneide. Începe să vâneze la circa o jumătate de oră de la apusul soarelui, de-a lungul culoarelor forestiere, lizierelor, deasupra culturilor, pășunilor. Folosește peșterile ca adăposturi, atât vara cât și iarna.

Pentru hibernare, preferă peșterile calde, cu temperaturi între 9 și 14°C. Specie rezidentă.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Miniopterus schreibersii* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus.

2. 1307 *Myotis blythii*. Este o specie legată de habitate cu ierburi înalte și puține tufărișuri, de pășuni naturale, de habitate semiaride calde și puțin împădurite, zone calcaroase și așezări umane. Se hrănește cu ortoptere, lepidoptere, coleoptere, arahnide. Vânează cel mai frecvent deasupra pajștilor, pășunilor extensive, tufărișurilor, marginilor pădurilor. Formează colonii alături de liliacul comun în adăposturile de reproducere și de hibernare. Cele două specii de liliac comun - *Myotis myotis* și *Myotis blythii* - nu se pot diferenția dacă se află la o distanță mare pe tavanul galeriilor, deoarece au caractere asemănătoare, ba chiar de foarte multe ori acestea formează colonii mixte, fiind imposibil de determinat efectivul fiecărei specii. Specie rezidentă.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Myotis blythii* poate găsi habitate favorabile în vecinătatea proiectului propus.

3. 1318 *Myotis dasycneme*. Specie predominant silvicolă, preferă pădurile bogate în cursuri de apă și mlaștini, dar și pajiștile umede. Vânează în general peste suprafețe de apă calmă, râuri, canale late, iazuri, lacuri. Are un zbor rapid, iar deasupra apei zboară la o înălțime de 5-10cm. Hrana constă în principal din chironomide, capturate în zbor sau de pe suprafața apei. Specie rezidentă.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Myotis dasycneme* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus.

4. 1324 *Myotis myotis*. Este o specie asemănătoare morfologic cu liliacul comun mic - *M. blythii*, dar de talie mai mare. Habitatele de hrănire sunt lizierele pădurilor, crângurile și pășunile. Vânează cel mai frecvent în păduri de foioase sau mixte, mature, mai rar în păduri de conifere, cu substrat semideschis, capturând o mare parte a prăzii direct de pe sol. Se hrănește cu diptere, coleoptere, ortoptere. Adăposturile principale sunt peșterile, folosite în toată perioada anului sau numai pentru hibernare.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Myotis myotis* poate găsi habitate favorabile în vecinătatea proiectului propus.

5. 1304 *Rhinolophus ferrumequinum*. Cel mai mare liliac rinolofid din Europa. Specie predominant troglodilă, populează regiuni calde, semi-împădurite, de preferință calcare, cu ape stagnante și curgătoare. Vânează în păduri de foioase, sau peste pășuni, livezi, garduri vii, tufărișuri, Zborul este lent, în general vânează la înălțimi mici, aproape de sol sau vegetație. Hrana o constituie lipidopterele, coleopterele și dipterele. Vara se adăpostește în peșteri, mine părăsite sau clădiri; hibernează în primul rând în adăposturi subterane.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Rhinolophus ferrumequinum* poate găsi habitate favorabile în vecinătatea proiectului propus.

6. 1303 *Rhinolophus hipposideros*. Cel mai mic dintre liliecii cu potcoavă. Lungimea antebrățului sub 43mm. Pentru a se adăposti, se folosește de peșteri, mine abandonate, pivnițe, podurile clădirilor, dar de obicei într-un număr mic de exemplare. Vânează la înălțime mică sau medie, în păduri de foioase sau mixte mature și la marginea acestora. Zborul este foarte agil, vânează în general aproape de vegetație, chiar și în coronament dens. Se hrănește cu lepidoptere, coleoptere, diptere, himenoptere, araneide.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. Pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Myotis dasycneme* nu a fost identificată pe teritoriul proiectului studiat.

Speciile de mamifere nu vor fi afectate de lucrarile de reabilitare si modernizare a drumului vicinal spre Lacul Dracului. Prin proiect nu se vor produce modificări care ar putea afecta habitatele acestor specii.

AMFIBIENI ȘI REPTILE

1193 *Bombina variegata* - buhai de baltă cu burta galbenă. Specie menționată atât în Anexa Ila cât și în Anexa IVa a Directivei 92/43/EEC. Amfiban comun în România, care exploatează pentru dezvoltare ochiurile de apă din etajul submontan, până la 1500m altitudine, fiind prezent în apele mici stătătoare sau malurile apelor lin curgătoare. Specie care necesită preocupare minimă - LC = low concerned - răspândită cu precădere în centrul și sud-estul Europei. Amenințările asupra speciei sunt date de poluarea și reducerea habitatelor caracteristice prin activități antropice.

Prezența speciei în perimetrul proiectului propus sau în vecinătatea acestuia. În timpul deplasărilor în teren nu au fost identificate exemplare ale speciei pe amplasamentul proiectului propus și nici în vecinătatea acestuia. Prin implementarea proiectului propus specia nu va fi afectată.

SPECII DE NEVERTEBRATE

1. 1193* *Austroptamobius torrentium* - racul de ponoare - este o specie indicatoare a calității bune și foarte bune a apelor, pretențioasă în ce privește temperatura, turbiditatea, oxigenarea apei. În România racul de ponoare prezintă două areale de distribuție - PÂRVULESCU, 2010, unul în Apuseni iar cel de-al doilea mai întins este situat în sud-vestul țării între zona montană a Văii Jiului la est și Valea Nerei la vest.

Specia *Austroptamobius torrentium* nu este prezenta pe amplasamentul proiectului propus.

2. 1083 *Lucanus cervus* - rădașca, specie comună în România, preferă cvercetele cu lemn mort, scorburos și cu scurgeri de sevă, dezvoltarea larvară, cu o durată de aproximativ trei ani, petrecându-se în lemn. Dat fiind zborul greoi, rădașca are o dispersie spațială limitată și preferă liziera pădurii și copacii izolați. Este o specie emblematică, bine cunoscută în cultura populară, acest fapt fiind mai degrabă defavorabil speciei, indivizii ei fiind adesea colectați. Importanța ecosistemică decurge mai ales din contribuția la descompunerea lemnului. Necesitatea protecției derivă din vulnerabilitatea acesteia atât în stadiul larvar cât și cel de adult datorat modului dezvoltare și mobilității reduse.

Specia *Lucanus cervus* poate fi prezenta pe teritoriul proiectului studiat sau in vecinatatea acestuia, insa prin implementarea proiectului specia nu va fi afectată, deoarece nu se vor produce modificări pe habitatele favorabile acesteia.

3. 1078* *Callimorpha quadripunctaria* - fluture vărgat - este comun în aria protejată fiind aici una dintre cele mai abundente specii de fluturi la începutul lunii august, adulții fiind prezenți în liziera pădurii și marginea drumurilor, mai ales pe inflorescențele de *Eupatorium cannabinum*, dar și pe *Eryngium sp.*, *Rubus sp.*, *Cirsium sp.*, *Carduus sp.*, *Centaurea sp.*. Larvele sunt polifage, hrănindu-se cu seva unei mari varietăți de plante comune erbacee sau lemnoase. Fluturile vărgat este vulnerabil la dispariția habitatului prin împăduriri dese și prin dispariția luminișurilor și a plantelor gazdă, prin modificarea modului de folosință a terenurilor. Utilizează cu succes și habitatele antropizate fiind frecventă pe marginile drumurilor sau grădinilor, terenurilor necultivate.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Callimorpha quadripunctaria* a fost identificată pe amplasamentul și în vecinatatea proiectului propus.

4. 4054 *Pholidoptera transsylvanica* - cossașul transilvan. Specia este întâlnită în pajiști și fânețe, cu vegetație arbustivă rară sau pajiști din margini de pădure, în poieni și chiar păduri deschise.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Pholidoptera transsylvanica* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus.

5. 1044 *Coenagrion mercuriale* - libelula mercur. Deși este menționată în lucrarea Fauna RPR - CÂRDEI et. al 1965 - și în formularele standard ale mai multor situri Natura 2000, libelula mercur este o specie care conform observațiilor din ultimii ani a fost menționată eronat în literatura de specialitate pentru România, Ungaria, Albania și Republica Moldova respectiv cu prezență îndoielnică în Bulgaria -IUCN Red List; MANCI, 2012, nefiind confirmată recent prezența acesteia.

Specia *Coenagrion mercurial* nu a fost identificată în situl de importanță comunitară ROSCI0031 Cheile Nerei –Beușnița.

6. 4039 *Nymphalis vaualbum* - fluture țestos. Specie est-europeană prezentă din Austria, unde regional este extinsă, până în Balcani, în sud și Federația Rusă în est. Fluturile țestos este o specie polifagă, de pădure și lizieră forestieră, migratoare, extrem de mobilă.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Nymphalis vaualbum* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus.

7. 1089 *Morimus funereus* - croitor cenușiu, croitor de piatră. Specie polifagă, cu activitate preponderent nocturnă care poate fi adesea întâlnită și ziua, mai ales pe trunchiuri căzute, în grămezi de lemn sau pe drumurile asfaltate.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Morimus funereus* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus.

8. 4064 *Theodoxus transversalis* - melc acvatic dungat. Gasteropod acvatic menționat în Dunăre și afluenții acesteia de pe cursul inferior. Preferă râurile mari, cu substrat pietros. Specie în pericol de dispariție, afectată de poluarea industrială și agricolă a apelor, eutrofizare cât și de 90 interacțiunea negativă cu specii invazive.

Specia *Theodoxus transversalis* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus. Din studiile realizate recent rezultă că specia este absentă în situl de importanță comunitară ROSCI0031 Cheile Nerei –Beușnița.

9. 1087 *Rosalia alpina* - croitor alpin. Croitor cu distribuție largă în centrul și sud-estul Europei, în pădurile rare de fag. Larvele se dezvoltă pe părțile însoțite ale trunchiurilor de lemn mort sau bolnav, lipsit de mușcaguri și ciuperci care au un diametru de peste 25cm. Specie considerată amenințată cu dispariția până în 1996, respectiv vulnerabilă în prezent, sensibilă datorită dispersiei reduse - pe distanțe de până la 1km, managementului forestier prin care este îndepărtat lemnul mort, defrișărilor și înlocuirii foioaselor cu rășinoase dar mai ales datorită depozitării lemnului și buștenilor în locurile însoțite din marginea pădurii care atrag femelele ce-și depun pontă, ouăle și larvele fiind îndepărtate odată cu lemnul care funcționează astfel ca și capcană natural.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Rosalia alpina* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus.

10. 4046 *Cordulegaster heros* - calul dracului. Specie răspândită din centrul Europei până în partea sud-estică în zonele colinare și alpine în lungul pâraielor umbrite și a râurilor de dimensiuni medii cu substrat nisipos sau pietros. Dacă adultul are o durată de viață scurtă de 3-4 săptămâni, larvele au o durată de dezvoltare de 3-4 ani pe care și-o petrec îngropate în substratul nisipos sau mâlos al râului. Astfel, amenințările principale asupra speciei sunt date de modificările fizicochimice ale râurilor și pâraielor din zonele împădurite. Principalele modificări sunt secarea datorată lipsei precipitațiilor, captării apelor, reducerii zonelor împădurite dar și poluarea datorată managementului defectuos al deșeurilor și utilizării pesticidelor.

În urma deplasărilor pe teren și pe baza studiilor recent realizate pe arealul studiat, specia *Cordulegaster heros* nu a fost identificată pe amplasamentul proiectului propus.

11. 1032 *Unio crassus* - scoica mică de râu. Moluscă încadrată Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii în categoria speciilor amenințate cu dispariția, cu o largă răspândire în râurile curate din extremitatea vestică a Europei până în Munții Ural și Orientul Mijlociu prezentând o mare varietate de subspecii. În ciuda arealului foarte întins, pierderile populaționale în ultimii 60 de ani se consideră a fi de aproximativ 50%, iar pentru subspecia răsăriteană, chiar de 80% - IUCN Red List, pierderi datorate modificărilor survenite în habitatul caracteristic. Specia este și un bun bioindicator al calității apelor. Prezentă pe tot cursul Nerei, sensibilă la poluarea apei și eutrofizare, la modificări fizice datorate construirii de baraje, la exploatarea resurselor minerale, captarea apei sau 91 la modificările biocenotice, fiind dependentă de prezența unor specii de pești, gazdă obligatorie pentru dezvoltarea larvară dar și modificări datorate creșterilor populaționale ale prădătorilor în special vidra.

Drumului vicinal spre Lacul Dracului propus pentru reabilitare și modernizare nu traversează cursuri de apă, astfel specia *Unio crassus* nu este afectată de implementarea proiectului. Specia este prezentă pe tot cursul râului Nera.

d) se va preciza dacă proiectul propus nu are legătură directă cu sau nu este necesar pentru managementul conservării ariei naturale protejate de interes comunitar;

În momentul de față există elaborat și aprobat „PLANUL DE MANAGEMENT INTEGRAT AL PARCULUI NAȚIONAL CHEILE NEREI-BEUȘNIȚA (ROSCI0031 ȘI ROSPA0020 CHEILE NEREI-BEUȘNIȚA)”, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1642/2016, publicat în Monitorul Oficial al României nr.844 bis din 25.10.2016., fiind elaborat în cadrul proiectului “Elaborarea planului de management al Parcului Național Cheile Nerei, – Beușnița, ROSCI 0031 și ROSPA 0020 Cheile Nerei – Beușnița”, cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională – FEDR, prin Programul Operațional Sectorial Mediu, Axa prioritară 4: Implementarea sistemelor adecvate de management pentru protecția naturii, Domeniul major de intervenție: Dezvoltarea infrastructurii și a planurilor de management pentru protejarea biodiversității și rețelei Natura 2000. Proiectul a fost implementat de către Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului “Regele Mihai I al României” din Timișoara în parteneriat cu Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Administrația Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița RA.

Planul de management este instrumentul principal prin care se stabilesc obiectivele, acțiunile, categoriile de mijloace prin care se realizează conservarea naturii și prin care celelalte activități din ariile protejate sunt armonizate cu aceasta. Planul reprezintă documentul ce stă la baza unui proces de management coerent, capabil să asigure gospodărirea eficientă și adaptativă a ariei naturale protejate. Planul de management este unul integrat, pentru o arie de interes național – Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița care include și rezervațiile naturale – Valea Ciclovei- Ilidia, Cheile Șușarei, Cheile Nerei – Beușnița, Ducin, Lisovacea, Izvorul Bigăr și pentru cele două situri Natura 2000, respectiv ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița, ale căror teritorii se suprapun, cu unele diferențe, peste teritoriul parcului național.

Implementarea proiectului „**LUCRĂRI DE REABILITARE ȘI MODERNIZARE DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI**”, propus a fi amplasat în extravilanul comunei Cărbunari, fiind în administrarea comunei Cărbunari - domeniu public, județul Caraș-Severin, nu are legătură directă cu managementul ariilor naturale protejate Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița și siturile NATURA 2000: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, nefiind necesar pentru managementul conservării ariilor naturale protejate de interes comunitar.

e) se va estima impactul potențial al proiectului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar;

În analiza impactului asupra valorii și funcțiilor habitatelor speciilor de interes conservativ se vor lua în considerație următoarele aspecte: fragmentarea habitatelor, simplificarea habitatelor, degradarea habitatelor, distrugerea habitatelor și pierderea / reducerea arealului habitatelor.

Fragmentarea habitatelor și reducerea suprafeței acestora

Fragmentarea habitatelor presupune întreruperea repetată a unui habitat prin intervenția, de obicei umană, astfel efectul de margine atât de dăunător apare la limita dintre habitat și arealul de întrerupere (rețele de transport, așezări umane, defrișări de tip ras, areale poluate etc).

Degradarea habitatelor este o acțiune concretă indusă de fragmentarea habitatelor sau simplificarea structurii lor, dar care pot conduce la înrăutățirea stării de sănătate sau diminuarea stării ecologice inițiale a habitatelor.

Contaminarea cu substanțe chimice, rezultate din apă aer sau sol, la rândul lor poluate, constituie o cauză semnificativă a degradării habitatelor. Aceste substanțe pot acționa prin difuzare în arealul habitatelor.

Alături de efectele toxice ale substanțelor chimice pot apărea o serie de alte efecte care să ducă la același rezultat. Dintre acestea enumerăm: degradarea solurilor prin eroziune și compactare ca urmare a practicilor agricole abuzive (pășunatul), eroziunea solului superficial prin deflație în arealele expuse vânturilor puternice. Râurile și văile pot fi degradate ca urmare a îmbogățirii cu nutrienți, a creșterii turbidității și, în consecință, a depunerilor.

Invazia speciilor alohtone sau înmulțirea excesivă a unor specii comune poate duce la o degradare severă a sistemelor naturale prin modificarea structurii habitatelor. În cazul de față se observă dezvoltarea excesivă a speciilor comune, tufărișuri de *Prunus spinosa* și *Rosa canina* la contactul dintre arealul împădurit și pajiști. Acest fapt atrage după sine reducerea spațială, în timp, a pășunilor și diminuarea arealelor ocupate de specii de interes comunitar.

Prin lucrările propuse pentru reabilitarea și modernizarea drumului vicinal spre Lacul Dracului nu se vor produce modificări semnificative asupra habitatelor de interes comunitar. Nu se vor fragmenta, degrada și reduce suprafețe de habitate de interes comunitar.

Estimarea impactului potențial asupra faunei

Speciile faunistice, atât cele comune, cât și cele de interes comunitar sunt strâns legate de teritoriile de hrănire și de habitatele cu funcție reproductivă și de adăpost.

Prin lucrările propuse pentru reabilitarea și modernizarea drumului vicinal spre Lacul Dracului nu se vor produce modificări semnificative asupra faunei.

Estimarea impactului potențial asupra speciilor de insecte

Speciile de insecte au în general mobilitate teritorială redusă, fiind strâns legate de teritoriile de hrănire și de cele de reproducere.

Impactul negativ asupra speciilor se poate materializa prin reducerea arealelor de reproducere, poluarea zonelor umede prin acțiuni de desecare a zonelor umede, practicarea agriculturii în apropierea râurilor.

Prin lucrările propuse pentru reabilitarea și modernizarea drumului vicinal spre Lacul Dracului nu se vor produce modificări semnificative asupra speciilor de insecte, impactul fiind nesemnificativ.

Estimarea impactului potențial asupra speciilor de amfibieni

Speciile de amfibieni au mobilitate teritorială relativ redusă, fiind strâns legate de habitatele umede unde se reproduc. Acestea utilizează apele mai liniștite ale pâraurilor dar și habitatele lentică pentru reproducere. Habitatele lentică propice se pot găsi pe marginile drumurilor forestiere, dar și în păduri.

Impactul negativ se manifestă prin poluarea apelor, în cazul nostru cu suspensii nitrați și nitriți, dar și prin folosirea de către specii, în vederea reproducției, a habitatelor lentice de pe drumurile forestiere sau agricole fapt care poate crește mortalitatea în rândul speciilor de amfibieni.

Prin lucrările propuse pentru reabilitarea și modernizarea drumului vicinal spre Lacul Dracului nu se vor produce modificări semnificative asupra speciilor de amfibieni, impactul fiind nesemnificativ.

Estimarea impactului potențial asupra speciilor de reptile

Asemeni amfibienilor, reptilele sunt strâns legate de habitatele preferate: grohotișuri stâncării, maluri de râu, drumuri sau chiar podețe.

Impactul negativ asupra speciilor se manifestă prin mortalitatea cauzată de circulația pe drumurile agricole și forestiere și reducerea habitatelor de reproducere.

Prin lucrările propuse pentru reabilitarea și modernizarea drumului vicinal spre Lacul Dracului nu se vor produce modificări semnificative asupra speciilor de amfibieni, impactul fiind nesemnificativ.

Estimarea impactului potențial asupra speciilor de păsări

Păsările sunt specii cu mobilitate teritorială mare, dar totuși sunt strâns legate de teritoriile de hrănire și de arealele de cuibărire. Marea majoritate cuibăresc în pădurile de foioase, de unde își procură și hrana. Astfel se impune menținerea habitatelor forestiere într-o stare cât mai naturală cu putință prin aplicarea unui management forestier corelat cu pretențiile acestor specii.

Impactul negativ asupra speciilor de păsări constă în presiunea antropică prin: braconaj, distrugerea cuiburilor și ouălor, deranjul provocat în timpul cuibăritului, managementul forestier defectuos, îndepărtarea din pădure a arborilor uscați (sursă de hrană mai ales pentru ciocănitori), deranjul provocat de exploatarea de tip carieră a rocilor utile, practicarea sporturilor de tip enduro.

Prin lucrările propuse pentru reabilitarea și modernizarea drumului vicinal spre Lacul Dracului nu se vor produce modificări semnificative asupra speciilor de avifaună, impactul fiind nesemnificativ.

Estimarea impactului potențial asupra mamiferelor

Speciile de interes cinegetic, pe lângă dependența față de teritoriile de adăpost și de hrănire cad adesea pradă activităților antropice precum braconajul, fapt care duce la declinul populațiilor la nivelul sitului.

Prin lucrările propuse pentru reabilitarea și modernizarea drumului vicinal spre Lacul Dracului nu se vor produce modificări semnificative asupra speciilor de mamifere, impactul fiind nesemnificativ.

În concluzie, impactul prognozat asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar prin lucrările de reabilitare și modernizare a drumului vicinal spre Lacul Dracului este nesemnificativ, deoarece nu au fost identificate habitate și interes comunitar, nu se vor reduce suprafețele de hranire, reproducere a speciilor care au stat la baza desemnării siturilor Natura 2000 ROSCI0031/ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita.

Evaluarea semnificației impactului s-a realizat pe baza următorilor indicatori-cheie cuantificabili:

- **procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut.** Prin lucrările de reabilitare și modernizare a drumului vicinal existent spre Lacul Dracului nu se vor înregistra pierderi de suprafețe de habitat de interes comunitar din situl Natura 2000: ROSPA 0020 Cheile Nerei-Beusnita, ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita.
- **procentul care va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar.** În ceea ce privește necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar, nu se va pierde din suprafețele acestora, speciile posibil prezente în amplasament beneficiind de resurse de hrană similară în arealul din vecinătatea arealului proiectului propus.

Prin implementarea proiectului se va ocupa:

- un procent de 0,0065% din suprafața Parcului National Cheile Nerei-Beusnita (2,4 ha suprafața proiectului și 36758 ha suprafața Parcului National Cheile Nerei-Beusnita);
- un procent de 0,0060% din suprafața arie de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita (2,4 ha suprafața proiectului și 40.300.80 ha suprafața arie de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita);
- un procent de 0,0064% din suprafața sitului de importanță comunitară ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita (2,4 ha suprafața proiectului și 37.720.90 ha suprafața sitului de importanță comunitară ROSCI0031);
- un procent de 0,0009% din suprafața Rezervației Naturale Cheile Nerei-Beusnita (0,0305 ha suprafața proiectului propus care intră în Rezervația Naturală Cheile Nerei-Beusnita și 3081,3 ha suprafața Rezervației Naturale Cheile Nerei-Beusnita);
- **fragmentarea habitatelor de interes comunitar.** Nu se va înregistra fragmentarea habitatelor de interes comunitar.
- **durata sau persistența fragmentării.** Nu se va înregistra o durată sau persistență a fragmentării habitatelor de interes comunitar.
- **durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar.** Nu se va înregistra o durată sau persistență de perturbare a speciilor de interes comunitar.
- **schimbări în densitatea populațiilor** (nr. de indivizi suprafața). Nu se vor produce schimbări în densitatea populațiilor, ca urmare a implementării proiectului propus.
- **scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea planului/proiectului.** Nu este cazul.
- **indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar.** În activitatea propusă nu se prevede utilizarea unor substanțe care să conducă la necesitatea definirii unor indicatori chimici. Ca urmare, nu se vor produce modificări ale funcțiilor ecologice ale ariei naturale protejate de interes comunitar.

Dacă implementarea proiectului afectează direct sau indirect zone de hranire/reproducere/migrație ale speciilor de interes comunitar pentru care au fost declarate ariile naturale protejate;

Implementarea proiectului propus nu generează un impact semnificativ sau o pierdere totală a unor suprafețe de habitate de interes comunitar și nu afectează în mod direct sau indirect zonele de hrănire/reproducere/migrație ale speciilor de interes comunitar pentru care au fost declarate ariile naturale protejate de interes comunitar.

Descrierea impactului cumulat a lucrarilor propuse cu planurile/proiectele din zona, inclusiv analizarea impactului asupra speciilor/habitatelor ariilor naturale din zona si prezentarea concluziilor privind posibilul impact generat de realizarea proiectului;

Impactul cumulativ reprezintă efectele sinergice ale unor proiecte/planuri sau ale mai multor activități identificate, care se pot manifesta asupra unui areal sau asupra unor elemente țință dintr-un areal. Prin implementarea proiectului propus nu există impact cumulativ cu alte planuri/proiecte sau activități identificate asupra habitatelor sau speciilor de interes comunitar.

In concluzie, implementarea proiectului „LUCRĂRI DE REABILITARE ȘI MODERNIZARE DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI”, nu produce modificări semnificative care ar putea afecta habitatele prezente in vecinatatea amplasamentului propus, nu provoacă o deteriorare semnificativă sau o pierdere totală a unor suprafețe de habitate de interes și nu afectează în mod direct sau indirect zonele de hrănire/reproducere/migrație ale speciilor de interes comunitar pentru care au fost declarate ariile naturale protejate de interes comunitar. Având în vedere natura și amploarea lucrarilor de reabilitare si modernizare a drumului vicinal EXISTENT spre Lacul Dracului, nu vor exista pierderi din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitatile de hrana, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar pentru care au fost declarate ariile naturale protejate, astfel putem afirma că impactul asupra habitatelor si speciilor de interes comunitar este nesemnificativ.

f) alte informații prevăzute în legislația în vigoare.

Masurile propuse de reducere a impactului, care trebuie respectate de către beneficiar sunt următoarele:

1. Toate etapele lucrărilor se vor realiza în conformitate cu documentația tehnică prezentată și cu respectarea condițiilor impuse prin actele emise de instituțiile de avizare nominalizate în Certificatul de Urbanism.
2. Se recomandă reducerea vitezei de circulație pe drumurile neasfaltate, în sezonul cald, pentru a împiedica antrenarea unei cantități mari de pulberi în aer;
3. Se va urmări evitarea pierderilor de material (nisip, balastru, etc.) în timpul transportului.
4. Amplasarea de capcane pentru animale (nevertebrate și vertebrate) în zona de implementare a proiectului în vederea combaterii sunt interzise.
5. Utilizarea de substanțe chimice menite să combată animalele (nevertebrate și vertebrate) din zona de implementare a proiectului sunt interzise.
6. Utilizarea doar a drumurilor de acces desemnate pentru circulația autovehiculelor pe perimetrul ariei naturale protejate.
7. Instruirea personalului care executa lucrarile prevazute în proiect, referitoare la importanta amplasamentul desemnate ca situri Natura 2000, asigurandu-se obiectivele de conservare al sitului
8. Monitorizarea stării tehnice a utilajelor și mașinilor utilizate
9. Interzicerea oricărei forme de recoltare, capturare, ucidere a vreunei specii de floră sau faună din zonă.

10. Înlăturarea oricărui impact negativ asupra solului, apei, aerului (ex. scurgeri de combustibil, ulei, depunerea necontrolată a deșeurilor de orice fel, etc).
11. Respectarea normelor/programului de lucru.
12. Respectarea condițiilor impuse în actele de reglementare, precum și a legislației în vigoare.
13. Se vor folosi utilaje noi, bine echipate care au sistemul de combustie verificat astfel încât poluarea aerului va fi minimă.
14. Se va avea în vedere restrângerea la minimum posibil a suprafețelor ocupate de organizarea de șantier.
15. Nu se vor efectua lucrări de întreținere și/sau reparații la utilajele și mijloacele de transport în cadrul amplasamentului; personalul care exploatează utilajele va verifica funcționarea corectă a acestora, iar eventualele defecțiuni vor fi remediate imediat.
16. Respectarea nivelului de zgomot maxim admis conform prevederile SR 10009/2017 Acustica. Limite admisibile ale nivelului de zgomot din mediul ambiant;
17. Abandonarea deșeurilor de orice fel în siturile Natura 2000 este strict interzisă.
18. Se va organiza o depozitare adecvată și un transport controlat al deșeurilor menajere produse de angajați.
19. Se vor amenaja toalete ecologice; beneficiarul va asigura întreținerea acestora și vidanșarea regulată a lor, prin intermediul unei firme specializate.
20. Evitarea zgomotelor suplimentare care ar putea deranja speciile (populațiile) de pasari si nu numai din perimetrul siturilor Natura 2000 **ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita/ROSCI0031 Cheile Nerei-Beusnita** si limitrof acestora;
21. Deversarea de substanțe chimice în sol este interzisă;
22. Se vor lua măsurile necesare întreținerii în stare corespunzătoare a suprafeței de rulare a drumurilor de acces, pentru a evita producerea de zgomot, praf, noxe și vibrații;
23. Execuția lucrărilor **se va realiza în afara perioadei aprilie-iulie**, reprezentând perioada de pasaj, reproducere, cuibărire și creșterea puilor speciilor de avifaună pentru care a fost desemnat situl; **se va evita de asemenea perioada migrației de toamnă – lunile august - septembrie**;
24. Este interzisă realizarea de săpături, excavații și orice alte lucrări care modifică configurația naturală a terenurilor din perimetrul ariei naturale protejate, în afara perimetrului delimitat pentru implementarea proiectului;
25. Orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor de floră sau faună sălbatică, inclusiv a speciilor de păsări, aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic este interzisă;
26. Deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă pentru speciile de faună sălbatică este interzisă;
27. Pentru protecția speciilor de păsări de interes comunitar care au stat la baza desemnării ariei naturale protejate **ROSPA0020 Cheile Nerei-Beusnita** inclusiv a celor migratoare, sunt interzise:
 - uciderea sau capturarea indiferent de metoda utilizată;
 - deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau a ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;
 - perturbarea intenționată, în special în cursul perioadei de reproducere sau de maturizare, de pasaj sau de migrație;
 - deținerea exemplarelor din speciile pentru care este interzisă vânarea sau capturarea;

XIV. PENTRU PROIECTELE CARE SE REALIZEAZĂ PE APE SAU AU LEGĂTURĂ CU APELE, MEMORIUL VA FI COMPLETAT CU URMĂTOARELE INFORMAȚII, PRELUATE DIN PLANURILE DE MANAGEMENT BAZINALE, ACTUALIZATE:

1. Localizarea proiectului:

- *bazinul hidrografic;*

Nu este cazul.

- *cursul de apă: denumirea și codul cadastral;*

Nu este cazul.

- *corpul de apă (de suprafață și/sau subteran): denumire și cod.*

Nu este cazul.

2. Indicarea stării ecologice/potențialului ecologic și starea chimică a corpului de apă de suprafață; pentru corpul de apă subteran se vor indica starea cantitativă și starea chimică a corpului de apă.

Nu este cazul.

3. Indicarea obiectivului/obiectivelor de mediu pentru fiecare corp de apă identificat, cu precizarea excepțiilor aplicate și a termenelor aferente, după caz.

Nu este cazul;

XV. CRITERIILE PREVĂZUTE ÎN ANEXA NR. 3 LA LEGEA NR. 292/2018 PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI ANUMITOR PROIECTE PUBLICE ȘI PRIVATE ASUPRA MEDIULUI SE IAU ÎN CONSIDERARE, DACĂ ESTE CAZUL, ÎN MOMENTUL COMPILĂRII INFORMAȚIILOR ÎN CONFORMITATE CU PUNCTELE III-XIV

În realizarea memoriului s-au luat în considerare criteriile din anexa 3. Se detaliaza cerintele privind riscurile de accidente din utilizarea substantelor chimice periculoase, riscurile natural si antropice si efectul de sera.

Completari cu cerintele noii Directive EIA, revizuita:

Detalierea aspectelor privind riscurile de accidente majore si/sau dezastre relevante pentru proiectul in cauza, inclusiv cele cauzate de schimbarile climatice, conform cunostintelor stiintifice;

Riscuri de accidente din utilizarea substantelor periculoase

Proiectul propus nu se incadreaza sub Directiva SEVESO. Nu exista risc de accident major.

Riscuri de accidente din dezastre naturale:

Nu este cazul.

Riscul seismic

Conform COD DE PROIECTARE SEISMICĂ P 100-2013, accelerația terenului pentru proiectare la cutremure de pământ cu un interval minim de recurență IMR = 100 ani este $a_g = 0,25$ g, iar perioada de colț este $T_c = 0,70$ sec.

Risc de alunecari de teren

Terenul amplasamentului este plan, fara denivelari. Nu exista riscul producerii unei alunecari de teren in zona. In decursul perioadei nu au fost inregistrare asemenea evenimente.

Conform Legii 575/2001 privind aprobarea „Planului de amenajare a teritoriului național – Sesiunea a V-a – Zone de risc natural” – ANEXA 7 – Alunecări de teren, amplasamentul cercetat nu se regăsește în lista cu unitățile administrativ teritoriale afectate de alunecări de teren.

Riscul hidrologic de inundatii

Conform Legii 575/2001 privind aprobarea „Planului de amenajare a teritoriului național – Sesiunea a V-a – Zone de risc natural” – ANEXA 5 – Inundații, amplasamentul cercetat nu se regăsește în lista cu unitățile administrativ teritoriale afectate de inundații.

Măsurile hidrotehnice

Amplasamentul proiectului nu se regaseste in zona cu risc.

Riscuri climatice

Factorii climatici din județul Caraș Severin determină existența unui climat temperat-continental moderat, subtipurul bănațean, cu influențe mediteraneene și oceanice. Subtipul climatic al Banatului de sud și sud-est este caracterizat prin contactul dintre masele de aer atlantic și presiunea făcută de masele de aer mediteranean, ceea ce oferă un caracter moderat regimului termic. Iernile și verile fiind scurte ca durată, iar primăverile și toamnele mai lungi, temperaturile sunt moderate la ambele extreme, atât la cald, cât și la rece.

Condițiile climatice din zonă se caracterizează prin următorii parametri:

- media lunară minimă: + 0°C ... +1°C – Ianuarie;
- media lunară maximă: +21°C ... +23°C – Iulie-August;
- temperatura minimă absolută: –32,2°C la data de 09.02.1929;
- temperatura maximă absolută: +39,6°C la data de 04.07.2000;
- temperatura medie anuală: +4°C ... 11,0°C ;

Media multianuală a precipitațiilor crește de la 700 mm în zonele joase la 1 400 mm în zonele mai înalte.

Direcția maselor de aer pe teritoriul județului Caraș Severin este influențată de orientarea și dispunerea unităților de relief, predominante fiind vânturile de vest, nord-vest și nord-est.

Roza vânturilor întocmită pentru stația de pe Semenice arată o frecvență anuală a vântului din direcția nord și nord-vest de 29,2 %, iar dinspre sud și sud-est 34,6 %. La stația de pe Țarcu, frecvența anuală este de 33,8 % din direcția nord și nord-est și de 28,7 % dinspre sud și sud-est.

Influența reliefului se constată la stația de la Caransebeș, unde vântul predomină dinspre nord-vest (11 %) și sud-est (24,5 %), în concordanță cu orientarea depresiunii.

Viteza medie a vântului ajunge la 6-7 m/s, iar vitezele maxime anuale ajung până la 20 m/s în Defileul Dunării, unde se canalizează pe culoarul Dunării.

Din punctul de vedere al căilor de comunicație din zonă, STAS 1709/1 – 90 (Fig. 2) situează amplasamentul în **zona de tip climateric II**, cu valoarea indicelui de umiditate $I_m = 0 \dots 20$.

Adâncimea de îngheț în zona cercetată este de **80 cm ... 90 cm**, conform STAS 6054 – 77.

In ceea ce priveste influenta proiectului asupra schimbarilor climatice care pot sa apara, acestea se datoreaza in primul rand emisiilor de gaze cu efect de sera.

Nu este cazul.

- **Riscurile pentru sanatatea umana (de exemplu, din cauza contaminarii apei sau a poluarii atmosferice, etc**

Nu se anticipează un impact semnificativ asupra așezărilor umane. Activitățile care se vor desfășura ca urmare a implementării proiectului nu sunt în măsură să pericliteze sănătatea umană.

Amplasamentul proiectului este localizat la o distanță suficientă față de receptorii protejați (locuințe) astfel încât nu se va provoca deranj asupra acestora ca urmare a desfășurării a activității pe amplasament (aproximativ 1,5 km).

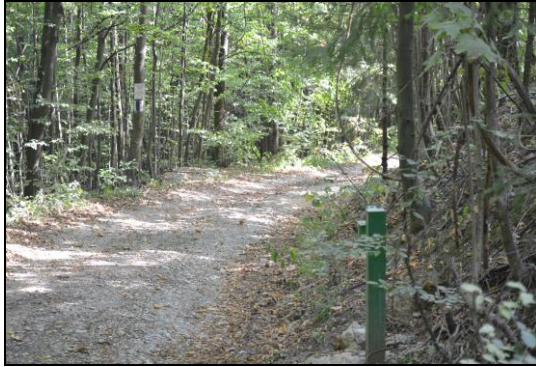
Intocmit,

Bălu Sofia-Paulina

Reprezentant legal,
ing.Silviu MEGAN
SC GREENVIROTIM SRL

**ANEXE:
SITUAȚIA ACTUALĂ A DRUMULUI PROPUȘ SPRE REABILITARE ȘI MODERNIZARE**

ROMÂNIA
CONSILIUL JUDEȚEAN CARAS-SEVERIN
Piața 1 Decembrie 1918, nr. 1, 320084, REȘIȚA
Tel. +40 – (0)255 – 211420,1 Fax: +40 (0)255 211127
E-mail: cjcs@cjcs.ro

ARHITECT ȘEF

Nr. 9107 din 28.05.2019

Ref. nr. 9506 din 27.05.2019

CERTIFICAT DE URBANISM

nr. 184 din 28.05.2019

ÎN SCOPUL: Lucrări de REABILITARE ȘI MODERNIZARE DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI

Ca urmare a cererii adresate de **COMUNA CĂRBUNARI** reprezentată de **Prăsnescu Gheorghe - primar**, cu domiciliul în județul **CARAS-SEVERIN**, comuna **CĂRBUNARI**, sat **CĂRBUNARI**, înregistrată la nr. **9107** din **21.05.2019**.

Pentru imobilul - teren si/sau constructii -, situat în județul **CARAS-SEVERIN**, **Comuna CĂRBUNARI**, sat **CĂRBUNARI**, extravilan, CF 30387, nr. cad. 30387, identificat prin plan de situație ;

În temeiul reglementărilor documentației de urbanism nr. 4166 / 1999(2001), faza PUG, aprobată prin Hotărârea Consiliului Local al CĂRBUNARI, nr. 4 din 22.02.2003

În conformitate cu prevederile Legii nr. 50 / 1991, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

SE CERTIFICĂ:

1. REGIMUL JURIDIC:

- Terenul este situat pe teritoriul administrativ al comunei Cărbunari în afara intravilanului, proprietatea comunei Cărbunari, domeniu public de interes local aflat în Parcul Național Cheile Nerei - Beiușnița, parțial în Rezervația Cheile Nerei - Beiușnița

2. REGIMUL ECONOMIC:

- Folosința actuală - drum vicinal, cale de circulație rutieră, destinată circulației și echipării edilitare.

3. REGIMUL TEHNIC:

Suprafața teren 25042 mp ; - Lungime totală drum comunal asupra căruia se intervine - 3,71 km;- lucrări pentru siguranța circulației;- marcaje, semnalizare rutieră; realizare accese în zonele în care se impun; asigurare protecție drum prin scurgerea apelor în plan transversal și longitudinal(santuri, rigole); profile transversale caracteristice; fără afectarea proprietăților private; protejarea factorilor de mediu.

Prezentul certificat de urbanism poate fi utilizat, în scopul declarat pentru: **Lucrări de REABILITARE ȘI MODERNIZARE DRUM VICINAL SPRE LACUL DRACULUI**

F6

Întocmit de Dorina VIDONI

**CERTIFICATUL DE URBANISM NU ȚINE LOC DE AUTORIZAȚIE DE CONSTRUIRE/DESFIINȚARE ȘI
NU CONFERĂ DREPTUL DE A EXECUTA LUCRĂRI DE CONSTRUCȚII**

4. OBLIGAȚII ALE TITULARULUI CERTIFICATULUI DE URBANISM:

În scopul elaborării documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții - de construire/de desființare - solicitantul se va adresa autorității competente pentru protecția mediului: Agenția pentru Protecția Mediului Caraș-Severin, str. Petru Maior nr. 73, 320111 Resita, Telefon: +40 255 223053, +40 255 231526, Fax: +40 255 226729, E-mail: office@apmcs.ro

În aplicarea Directivei Consiliului 85/337/CEE (Directiva EIA) privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, modificată prin Directiva Consiliului 97/11/CE și prin Directiva Consiliului și Parlamentului European 2003/35/CE privind participarea publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul și modificarea, cu privire la participarea publicului și accesul la justiție, a Directivei 85/337/CEE și a Directivei 96/61/CE, prin certificatul de urbanism se comunică solicitantului obligația de a contacta autoritatea teritorială de mediu pentru ca aceasta să analizeze și să decidă, după caz, încadrarea/neîncadrarea proiectului investiției publice/private în lista proiectelor supuse evaluării impactului asupra mediului.
În aplicarea prevederilor Directivei Consiliului 85/337/CEE, procedura de emitere a acordului de mediu se desfășoară după emiterea certificatului de urbanism, anterior depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții la autoritatea administrației publice competente.
În vederea satisfacerii cerințelor cu privire la procedura de emitere a acordului de mediu, autoritatea competentă pentru protecția mediului stabilește mecanismul asigurării consultării publice, centralizării opțiunilor publicului și formulării unui punct de vedere oficial cu privire la realizarea investiției în acord cu rezultatele consultării publice.

După primirea prezentului certificat de urbanism, titularul are obligația de a se prezenta la autoritatea competentă pentru protecția mediului în vederea evaluării inițiale a investiției și stabilirii demarării procedurii de evaluare a impactului asupra mediului și/sau a procedurii de evaluare adecvată. În urma evaluării inițiale a notificării privind intenția de realizare a proiectului se va emite punctul de vedere al autorității competente pentru protecția mediului

În situația în care autoritatea competentă pentru protecția mediului stabilește efectuarea evaluării impactului asupra mediului și/sau a evaluării adecvate, solicitantul are obligația de a notifica acest fapt autorității administrației publice competente cu privire la menținerea cererii pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții

În situația în care, după emiterea certificatului de urbanism ori pe parcursul derulării procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, solicitantul renunță la intenția de realizare a investiției, acesta are obligația de a notifica acest fapt autorității administrației publice competente.

5. CEREREA DE EMITERE A AUTORIZAȚIEI DE CONSTRUIRE/DESFIINȚARE va fi însoțită de următoarele documente:

- a) certificatul de urbanism(copie)
- b) dovada titlului asupra imobilului, teren și/sau construcții, sau, după caz, extrasul de plan cadastral actualizat la zi și extrasul de carte funciară de informare actualizat la zi, în cazul în care legea nu dispune altfel (copie legalizată);
- c) documentația tehnică - D.T., după caz (două exemplare originale):

D.T.A.C.

D.T.A.D.

D.T.O.E.

d) Avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism.

d.1) Avize și acorduri privind utilitățile urbane și infrastructura:

- alimentare cu apă
- gaze naturale
- canalizare
- telefonizare
- alimentare cu energie electrică
- salubritate
- alimentare cu energie termică
- transport urban

Alte avize/acorduri

d.2) Avize și acorduri privind:

- securitatea la incendiu
- protecție civilă
- sănătatea populației

d.3) specifice ale administrației publice centrale ale serviciilor descentralizate ale acestora:

- aviz Stat Major General; - acord ISC; - acord/punct de vedere administrația PARCULUI NAȚIONAL Cheile Nerei - Beiușnița; - aviz administrator de drum județean dacă se execută lucrări la intersecția cu DJ 571 B- notificarea tuturor deținătorilor de utilități din zonă (Electricitate, telecomunicații- după caz)

d.4) Studii de specialitate:

- Plan topografic și plan de încadrare în zonă receptionate OCPI;
- Referat verificator atestat;
- studiu geotehnic;
- expertiza tehnică

e) Punctul de vedere/actul administrativ al autorității competente pentru protecția mediului (copie) ;

f) Documentele de plată ale următoarelor taxe (copie)

- - taxă formulare 8 lei.

Prezentul certificat de urbanism are valabilitate de 24 luni de la data emiterii.

PREȘEDINTE,

SILVIU ILIRDUZEU

L.S.

SECRETARUL JUDEȚULUI,

LAURENȚIU DĂRIAN CIOBANU

ARHITECT ȘEF,

NAIDAN VICTOR BORISLAV

Achitat taxa de scutit

Prezentul certificat de urbanism a fost transmis solicitantului DIRECT la data de

În conformitate cu prevederile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare

**SE PRELUNGEȘTE VALABILITATEA
CERTIFICATULUI DE URBANISM**

nr. 184 din 28.05.2019

de la data de ___/___/___ până la data de ___/___/___

După această dată, o nouă prelungire a valabilității nu este posibilă, solicitantul urmând să obțină, în condițiile legii, un alt certificat de urbanism.

PREȘEDINTE,

SECRETARUL JUDEȚULUI,

L.S.

ARHITECT ȘEF,

Data prelungirii valabilității ___/___/___

Achitat taxa de _____ lei, conform chitanței nr. _____ din ___/___/___.

Transmis solicitantului la data de ___/___/___ direct / prin poștă.